

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Sha'ar Gan 'Eden

Jacob Koppel ben Moses <of Mezhirech>

<שטרזעמ ק"קב> ליפאק בקעי

Ḳorets, 1803

[תויתואה רעש]

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9351

לעשה עד חללים אחד ויד למלכות היינו לחזון בחן התחבט
 צמ"ח לקיים ולתקנה בכל חסלה וחו כתיב מן חללים על גוים :
 ומס' ואלך תתפסד וינקים ממנו חללים אחרים שנק' רחוקים
 מעד מס תחבטם הקדושה בסוד מס עדי' שחזר לעלות ד' והבן
 ועדי' הוא כמספר רחוק' : והנה תחלת התפסדות' כמחזן שהם
 ק"ך והלפת' מכל חללים זהוהו בחי' ועם שהוא בסוד הע' כמ"ס
 והוא בסוד הקוב' עמ"ס הוא בער' והיה ימיו מהלך ועשר'
 כמבואר בספר'ה לגמיעה'ה וס' בחרי' כל דרטו קך מעולם תמט
 שער הני' שהוא צירוף הראשון מן ק"ך צרופים והוא הנביא אשר
 לא ידע עיני' : ולכן כתיב ותיסרה מע"ט מאלמים והבן זה :
והנה עיקר זה שומר בידך כי הם חללים מקומו בני' מקומו'
 והוא בהתפסדותו בבינה דמינה דמין מערין למטה
 ובפחד שהוא הגבורה : ובמלכות : ואף שהמלא' לפעמים שרמו
 גם אל הכוד הוא בקבלתו מן הבטרה על ידי סוף התפסוט מן
 הגבורה לכוד : אבל עיקר שם זה מקומו בני' ספירות הכל' :
 וכללתם כגרונו שהוא מרום התקב' את הדמים כנורדי' שבמאר'
 ואלגור'ן כולל חותם כמספר השוה ועמידתן בני' ספי' הג"ל הוא
 בחזון זה : פשוט והוא הראשון התפסוט למטה : כב' מס'ה וב'
 כס שמיס' ימדו והבן זה : ומתחללים בני' תלוא' והם ממעלה
 למטה בחזון זה : ה"ח תמללא דמיונים : כב' הוא הרוד' ק'
 דרך חלן ה"ר ומאחר לחיבת נח דכתיב ל"ה תעשה לקיבה
 ובכזה תשים נמל'ה פול מלך חלן : כג' מאחר לחר'ן ולדריס'
 עמים : וע"ז נאמר ויבן חללים את הלע' והרוד' מלמד שגבה
 כה"ל : כרי דמיון קר הג' חלוקי חללי' בני' מקומו : והוס'ף
 שנית ידו לבחרו בלא סומה כמקוב'ים דכתיב הג"ה עבד' יכיל'
 יחוס' ונב"ה ס"ת חללי'ם "הוא"ך ח"ו"ה חללי'ם מתפרס'
 "ליגה ר"ת חללים ה"ח ס"ת ח"ס כ"ל ח"ס ס"ת חללים : הרי
 לך ג' חלוקי חללים בני' מקומו והוא מעטה למעלה :
 והבן זה היטב

פתח ג' רךא' בויתכאר סוד שם ארני

כתיב וכו' בסוד קדשו הם מפניו כל הארץ כס' חו"ל אמרו
 על זה חומר הקדוש ברוך הוא לא כשאר נכסב חלי'
 קרף והסוד הגדול כי יש ששנה עלאה סוד כלה מס' וע"ז אמרו
 מס'ה זמנה לבינה שהוא סוד ששנה עלאה סוד נתיב העליון המתחיל
 עם השכל דיקק דלא חלודע שהוא סוד בחי' מס' : והוא סוד
 המלכות דלפי' שבחילות שעלי' נחמד ח"ה' לא שנית והבונה
 כי שם חללי' רומן אל המלכות הייט דבי'ע שבחילות והמלכות
 שכל בי'ע הפרטי הכל המלכות דבחילות שבחילות נק' חו"ה
 והוא ועמ' חד כמו שכת' הוא סוד חו"ה ק' העק' דל"ג גם כן
 סוד מס חו"ה והוא סוד יו"ד של חללי' כי זה השם עיקר' שמו
 הוא חל'ן ששנה כמספר ה"ן והס'ת הוא סוד מ"ה בסוד שאמרו
 ה"ן ח"ס יו"ד והמלכות דחיליות מתלבטת בזה השם שהוא סוד
 נקודת חליליות' בה מלך כל כבודה פנימה וזה השם חל'ן נעשה
 סכ"ל חל'י שהוא סוד שם חללי' ובהיכלו כל חומר כבוד והסוד' כי
 הרי נודע שכל ספי' כלולה מעשר ח"כ יש מלכות בכל הספי' אבל
 ח"ט גמיונה בשם חללי' רק בחזות ח"ה חחרונה על חו"ה כי ג'
 אופיות ח"ה רומנים נט' ספי' ו' חכמה וקול' רומן לכהר כנודע
 ה' בינה ו' וק' ה' חחרונה מל' אבל מלכות ספי' קריה שיה' עק'
 דו"ה גמיונה בשם חללי' והיא נעשית היכל לנקודה הפנימי סוד
 ששנה עלאה נק' חו"ה כי לא נשחיתת שם כמ"ס ח"ה' לא
 שניתי וידוע כי מלך ח"ה רומן אל המלכות כמ"ס לקחן כמקומו :
 וזה השם חללי' שהוא בחיליות הייט בבי'ע דחיליות כל חלק נעשה
 היכל זה לוח והם סוד המלכות' למלכות ור' וחזון קר' לוח'י
 מבדוה' ח"ס ובהיכלו כל חומר כבוד : וכל היכל' הוא בסוד
 חללי' וסימנו ח"ס מפניו כל הארץ : וזה היכל' הוא בסוד
 סוד המלכות דחיליות דלפי' וכן חחיות רעיוני' ונטי' תמתי' וחחרו'
 לתה נמשלה כנסת ישראל ליונה מה יונה נחשתה לבן זונה וכו'
 זה נאמר על מלכות דלפי' דקמן כתיב ח"ך לא יגודך רע : וכתיב
 וכבודי לאחר לא חזן' אבל בשאר העולמות כתיב לך יגן בה'
 ועתה מלתי' כמבואר בנזר : והנה רחם והבן כי ח"ך ישראל הוא
 מעשר מפורשה מכל הארצות והיא יושבת בתוך הגוים וסביבות'
 ארצות שנקראו חו"ת ובחזק ח"י הוא ירושלים הבני' כעיר'
 שחברפה לה יחדיו : והיא סוד היכל הקודש המטון באחמ' כען
 מתבאר כברייתא דלפרשה חבטי ע"ה : ונתקת לך ערבות
 ירושלים גמרות וקודש וקודש קדשים והבן זה : וזה
 חבן מה שהס'ן גדול כשהיה מתפלל במקדש כשנגמם לפני'
 ולפניו היה מזכיר את השם הגדול ככתיבתו : זה שחזן
 כן בני' חלוקי עשר ירושלים שלא היה מזכיר חל' חל' חל' חל'
 הכבוד שהוא קרואו והבן כל זה והנה חחרו"ם דלפי' עולה
 במספר

לעשה עד חללים אחד ויד למלכות היינו לחזון בחן התחבט
 צמ"ח לקיים ולתקנה בכל חסלה וחו כתיב מן חללים על גוים :
 ומס' ואלך תתפסד וינקים ממנו חללים אחרים שנק' רחוקים
 מעד מס תחבטם הקדושה בסוד מס עדי' שחזר לעלות ד' והבן
 ועדי' הוא כמספר רחוק' : והנה תחלת התפסדות' כמחזן שהם
 ק"ך והלפת' מכל חללים זהוהו בחי' ועם שהוא בסוד הע' כמ"ס
 והוא בסוד הקוב' עמ"ס הוא בער' והיה ימיו מהלך ועשר'
 כמבואר בספר'ה לגמיעה'ה וס' בחרי' כל דרטו קך מעולם תמט
 שער הני' שהוא צירוף הראשון מן ק"ך צרופים והוא הנביא אשר
 לא ידע עיני' : ולכן כתיב ותיסרה מע"ט מאלמים והבן זה :
והנה עיקר זה שומר בידך כי הם חללים מקומו בני' מקומו'
 והוא בהתפסדותו בבינה דמינה דמין מערין למטה
 ובפחד שהוא הגבורה : ובמלכות : ואף שהמלא' לפעמים שרמו
 גם אל הכוד הוא בקבלתו מן הבטרה על ידי סוף התפסוט מן
 הגבורה לכוד : אבל עיקר שם זה מקומו בני' ספירות הכל' :
 וכללתם כגרונו שהוא מרום התקב' את הדמים כנורדי' שבמאר'
 ואלגור'ן כולל חותם כמספר השוה ועמידתן בני' ספי' הג"ל הוא
 בחזון זה : פשוט והוא הראשון התפסוט למטה : כב' מס'ה וב'
 כס שמיס' ימדו והבן זה : ומתחללים בני' תלוא' והם ממעלה
 למטה בחזון זה : ה"ח תמללא דמיונים : כב' הוא הרוד' ק'
 דרך חלן ה"ר ומאחר לחיבת נח דכתיב ל"ה תעשה לקיבה
 ובכזה תשים נמל'ה פול מלך חלן : כג' מאחר לחר'ן ולדריס'
 עמים : וע"ז נאמר ויבן חללים את הלע' והרוד' מלמד שגבה
 כה"ל : כרי דמיון קר הג' חלוקי חללי' בני' מקומו : והוס'ף
 שנית ידו לבחרו בלא סומה כמקוב'ים דכתיב הג"ה עבד' יכיל'
 יחוס' ונב"ה ס"ת חללי'ם "הוא"ך ח"ו"ה חללי'ם מתפרס'
 "ליגה ר"ת חללים ה"ח ס"ת ח"ס כ"ל ח"ס ס"ת חללים : הרי
 לך ג' חלוקי חללים בני' מקומו והוא מעטה למעלה :
 והבן זה היטב

דרך ר' בוית סוד שם אלהי

כתיב ויראו את חללי ישראל ויחללו ויסקו : וכתיב דע את
 חללי חבך ועבדלו : וכתיב חכני חללי חבך : דע
 חמי כי סוד שם זה כל מקום שיהו רומן אל המוחין : והם בני'
 מרעונו שהם מוחין דמיל' ונקראו חללי האלהים דכתיב הויה
 להגיה החללים כלה' הב' כמחזן דו"ה והם סוד חללי ישראל :
 והוא סוד חללי חכמה חללי' יסוף וחללי' עקב : והבן הוא
 כמחזן דמירב' דו"ה וזהו סוד חללי' יסוף : דכתיב כי חמה חללי'
 ישע' תתן קויו כל היום והבן כל זה היטב : ולכן לא נאמר
 חללי' דוד כי סוד דוד הוא למטה בסוד עקב' דחרי' חסדי דוד
 הכתמים כמבואר ונתן דברי חזונו : ופלת ישע' רומן לחג'ת
 דק' שהם בסוד ג' יוד'ן ובשגלותם הם סוד ג' למד'ן : ואחר'
 שמתבלת הג' מוחין נעשית בסוד ק' כמו שחלוקב במקומו הרי
 סך הכל כמחזן ישע' ומקבלת מן חו"ה על ידי סוף' נטרות הרי'
 ישע' והבן : והנה כתיב' ישע' ברכה מאת ה' ודקה מאלהי
 ישע' ולא כתיב ישע' ברכה ע"ה אלא תשע'ה' בסוד סאר'ל
 חת'ן ונמ'ן רבויים הם ח"ס ג"ס הוא סוד הכתוב מל'ת ימי
 מה הוא שם סוד ד' אלפין קוש' כמחזן דק' ח"ס ויראו ח"ה חללי'
 ישראל ויראו חללי ישראל לא נאמר חל'ת חללי ישראל ויש
 ויחלו ויסקו : בסוד הכתוב' בחזון נגנו חחיותי כלה חללתי יערי
 עם דבזי שחיתו ויני עם חלבי חללו רעים שחו ושכרו דודים
 ויש בזה סודות עמוקים ויחבאר מעט במקומו : ושורש זה השם
 חלע כי עיקר האר' כמחזן דק' דו"ה חס בחיים מן החכמ'
 דלתיב בחכמה סוד חו"ך : וידוע כי בחכמה הוא סוד שם ע"ב
 שהוא סוד בחי' אות חו"ך של חו"ה שהוא בחכמה והיא מקבלת
 רק החחרוים שהוא סוד חללי' לכו שהוא סוד שם חללי' כמספ'
 השוה : והנה רומנו למעלה בסוד שם חללי' שהוא בשלש
 מקומות והם סוד שלשה כחריס כמו שאמרו רז"ל שלשה כחריס
 הם כתר תורה כתר כהונה כתר מלכות וכתר שם טוב עולה על
 גביהן : הנה רחם והבן שחיו חומר ד' כחריס הם ולחשוב
 מוארה' למד'ג' עד שיחמר וכתר שם טוב כ' חל' חל' חל' חל'
 כא

הפסוק כפי ועם הטלל קצו שני חיי שרה ואחר מיתתה וכתה
 להדבק נשמתה בקדש הקדשים שהוא חלק הד' של ירושלים
 בסוד הכתוב והמת שרה בקרית הרבע הוא חכרון וכתיב ומכרון
 שבע שנים נבנתה לפני שבע מצרים כי הוא טען משרים הוא
 ביד המטרות מר ים והוא למטה שבעה בחיות תחת קודש
 הקדשים כמו שכתבנו חלו השבעה בחיות במקומו לקמן :
 אבל למעלה הוא סוד נחלת יעקב נחלה בלי משרים ועד שם
 תעלה התפלה בסוד הכתוב מן המלך קראתי יה ענגי במרחב
 יה כי שם הוא סוד רחובות העיר ואסתר שהיתה בחנות המלכות
 סוד ששנה תתאם המסתתרת בעולם הברואה כמו שכתבנו
 בזהר וכתה למלך על קצו מדינות והבן כל זה : והוא סוד
 השער אשר לזיקים יבואו בו בסוד שחמרו ולמי שפתי הפתח
 כמבואר בדברי האר"י ו'ל ולכן המלוי של ח'י עולה במספר
 תרע"א שהוא תרגום של שער והוא חרבו של ק"ה הקקר' הער
 דכתיב ויהי ביום ההוא יגלה בתער השכירה : ביום ההוא
 שהוא להשתמודע שהוא סוד נקודת המלכות כשתאמר במקד
 הריכל חיו נקמת עבדיו וקום וקום יעקב לזריו ומתיב כי יום נקם
 בלבי : ואחר זה כתיב ביום ההוא ילאו מים חיים מירושל' חיים
 אל הים הקדמוני ומים אל הים האחרון. בזה יש כמה נאות
 אורחות חיים ומים עמוקים ואיש חבונות ידלגה : והנה בזה
 הפס ים במלואו י"ב אותיות בסוד י"ב בקר והים עליהם בסוד
 הכתוב רכב אלהים הבתים אלפי ש"חן ח'י'i'
 נמשכים עזו י"ב חודש וי"ב מולות ועם הים אשר עליהם הם
 י"ג : ובמלוי דמלוי ים ד"ל אותיות בסוד הכתוב אשרי מושביל
 ח'ל ד"ל : חס סוד ועקה יג' ד"ל נח בח' ח'י'י' : והנה זה הפס
 כהכבוד נעשה דמיון גוף לשם הגדול אשר הוא בתוכו כמו נשמה
 במבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל : והוא שאמר הרשב"י ז"ל תלת
 מלכין שלטין בגופא : והם סוד ישראל יעקב יוסף : והנה יעקב
 לפעמים עולה למעלה על ידי הסולם ואוחז בראש הכנף שהם
 סוד י"ה והוא למעלה מהם ולפעמים הוא למטה מהם אבל
 ישראל הוא עולה למעלה למעלה בסוד ישראל עלה במחשבה
 והוא סוד מחשבה ראשונה וקמיה הוא בסוד סגולתא : ובה
 סבב הכתוב כי יעקב בחר לו י"ה ישראל לסגולתו : הנה זה הכתו'
 חין לו הכרע אם יעקב בחר לו י"ה בחר לו יעקב : לפי
 שמת יעקב לפעמים עולה ולפעמים יורד : אבל מדת ישראל
 לעולם בסוד סגולתא והבן זה : והנה כשמת יעקב עולה
 למעלה גם מדת ח'י'י' עולה עמו בסוד שאמר אשתו עולה
 עמו וחי יורדת עמו כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל ואז נאמר
 והאר פיך על מקדש השמש למען ח'י'י' : ואמר למען
 אברהם שקראו ח'י'י' והבן זה : וגלגל זה יהיה בידך כי
 שם זה עיקר שרשו הוא ד"ן שמות מרובעים ובר בארתי אל
 הד"ן שמות בחבורי הגדול בספיר' דלגישותא יעיון שם : בסוד
 הכתוב גם את הגוי אשר יעבודו ד"ן ח'י'י' ומתחבר לזה הפס
 און ח' מן ח'י'י' ואות י' מן ח'י'י' למתק הדין החוק של ד"ן
 ומסבבי' אותו ולכן זה הפס הוא סוד דיל"א דמלכותא דינא רפיה
 והמיד הוא רומן אל בחינת המוחין של מלכות : ושם אלהים
 מתפשט בסופה כמ"ס לעיל כמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל
 שאמר דינין דגוקפא נייחין ברישא וקשין כסוית' והם רק בג'
 פולמות בריאה וירה עשיה אבל באלילות כתיב ח'י'י' לא שניות
 כמ"ס לעיל : והם באופן זה פשוט הוא סוד היכל הקודש :
 וכנעלם הוא סוד הכתוב עת האמיר הגיע וקול התור'ר נשמע
 בארצו : והוא סוד בחינת ר"ת המואבי' שילא ממנה דר"ד : והוא
 מלכיש לשניהם ואוחז את העשר לגלגל בו קדקד שער המתהלך
 באשתי והבן זה : הרי כך ג' חלקי ח'י'י' בג' מקומות : ואוסוף
 כך ביאור כתיב ודובר שקרים לא יא' יט'ן לנג'ד עיני' ס'ת ח'י'י'
 ואשר דבר י"הוה נעשה ר"ת ח'י'i'
 ח'י'י' : הרי לפיכך ג' חלקי ח'י'י' בג' מקומות : ואהה דע כך

מתחלק בא' : כי הו'ד רומן שהוא נורה גולם בלי טרה ורומן
 אל מחשבה ראשונה ואחר שמהלך להגלות ולקבל הטרה שהוא
 מדרגה שני' חיו נתפשט חיו'ד וקבל נורה שהוא ו'ד חיו הוא
 סוד ח' בלורה הראשון שבארנו אותו במקומו שהוא בלורה זה
 חיו נתחלק בשש חו"ה בשם חו"ה בסוד הכתוב טר"ב ה' לקחו
 לפני תדרשו ולשון קרו מלשון קו שהוא המשכה חומו התפשט'
 חיו'ד ונעשה מן חו"ה זה שש שהוא עולה טר"ב והוא החותם של
 קלך ובהם נהגמו ישראל עמו להיות כדל"ן מן העמים כפי
 הכתוב טר"ב ה' לכל' ולבן כל זה ותדע שזה הפס רומן לה"ח
 וה"ג הוא חיים מן חו"ה ח' בלורה הג"ל כמ"ס בשער ב' ושם נת'
 כי הם יוצאים מן ח' אלצעות יד חו"ה ו'ד יד שמהל ולכן זה הפס
 מתמלא כמין ח'י'י' ועליו נאמר כי ארחה שוין מעשה
 אלצעותך ירקו ויבטיח אשר סונת כמבואר בזהר : וכלל זה
 נקוט בידך כי זה הפס רומן לכל הבנין ולכל ח'ל ע' כמו שם חו"ה
 רק מתחיל מדרגה ח' למעט משם חו"ה והבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד שם אל עריון

כתיב ברוך אברהם לחל עליון קונה שמים וארץ : דע אחי
 שכל מקום שש"ס זה הוא חומו ח'ל הבינים והוא
 בשעה שהבינים יוקים מן הימין סוד ח'ל ד"ד ושם ים גם כן שם
 אהיה כמ"ס שהוא סוד החלב כמ"ס בשער ב' וזהו ח'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
 במספר עליון וזהו הוא גומלת ארון חסדים עופים : ובהם הבין
 מלת עופים דלכאורה קשה וכי יש חסדים שאין טובים : ולפי
 ח'ל הוא מובן ואחר כך אמרו קונה ח'ל' שהוא סוד הקמת
 פריה שזה קונה מחדש ע"י ח'ל החסדים טובים : ואח"כ וזכר
 חסדי אבות : כי עיקר החסדים שעי' בא סוד הקמת ברות הוא
 בה מן הדעת : ואח"כ יורדים גם כן חסדים מן חו"ה שנק' חסדי
 אבות ואז מבואר גואל לבני בנייהם הוא סוד ח'ל' המדעים כי
 הבני' עלו במקו' האבות כמ"ס במקומו בסוד הכתו' ההת אבותך
 יהיה בניך ואז עופים לו ח'י'י' חסדים : ויבאר החדש נקרא גואל
 וג"ה הם סוד בני בנייהם והתפשט' בא מהחלה אל החסד
 מדת אברהם שהוא יומא דכולא וימין בסוד הכתוב יומא יס'ה ד'
 חסדו שהוא נקרא יומא דכליל כל יומין והכל בא ע"י שהוא שכיב
 דקיק דאיקרי ברוך כמבואר בדברי האר"י ז"ל : וזו' ברוך אברהם
 לחל עליון קונה שמים וארץ : והוא שמימימין לבני בנייהם באהבה
 שהוא סוד מדת אברהם דכתיב אברהם אהבי : כי אברהם נק'
 בעת היניקה קודם שנתפשט בה חסדים ואח"כ נעשה בסוד ח'י'י'
 מ"ה לפי שהוא קונה הכל' בס"ה כי כל' בשמים וברחוק מחרגמיין
 דאחיד בשמית וארעא ואז נקרא אברהם והוא אחר שנימול
 ניתוספו ח' אברהם כמשר'ל ואז מבואר גואל לבני בנייהם בסוד
 האהבה הכלולה ביראה : והנה תרמו לך הסוד כתיב טוב ארוחת
 ירק ואהבה שם : ואם און אהבה חיו'י' בה השור ללחך חת הירק
 ולכן אחר משור אבות ושמאל בו ושמאל משור מדת דני דייס
 ועל כל פשעים תכסה אהבה : והרפואה קרובה לבוא דכתיב
 ארפא משבתיכס אהבי נדבכ כי כדירות ח'י'י' באהבה : כמו
 שמבואר מתוך דברי הקדש והבן חיו'י' כתבאר השמות והכתיוב
 המתחילי' באות ח' : ועליו כתיב כמה חיבות המתחילין באות ח' :

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד אנכי וסוד אני וסוד אנא

כתיב אנכי ד' אלהי אבך ואלהי אברהם וגומר וכתיב
 ח'י'י' אלהי אברהם אבך לבן תדע מה שמבואר בזהר
 שמתל ח'י'י' רומן לדרגת התאה שהוא סוד שושנה תתאה ומלת
 ח'י'י' רומן לדרגת עלאה סוד שושנה עלאה ולכן בני תאה
 כתיב אנכי שהוא סוד כלת תאה אבל בני יעקב דאיהו
 דרגא לתתא מן תאה : כתיב ח'י'י' שהוא גם כן דרגא
 לתתא והטובה כי ח'י'י' בכל מקום הוא רומן למדת האלכות בסוד
 ח'י'י' ראשון ואזי אחרון כמ"ס כמ"ס ושתתלבשת בה סוד נקודת
 הפני' והוא סוד כ' ברומן אל הכתר ולכסא חיו'י' נקדחת ח'י'י' ולכן
 בעקן תורה פסח דברו של הקב"ה בח'י'י' דאיהו דרגא דלעילא
 עשה

דרך ב' בו ית' סוד שם אהיה

כתיב אלהי' השמים ואלהי' הארץ : כאן רמזו שם קדוש
 ונורא והוא חותם המלך שבו נחתמו שמים וארץ
 והוא שם גדול מאוד ונק' אהיה והוא מתחיל מראש הבנין ומתפשט
 ע"ז סופו וקראו זה הפס הוא הגדול חו"ה רק שהי' ז'

הוא סוד ל' שערי בונה שצ"י ואלו ישראל מתמרים דכתיב
 ומתמים עני בני ישראל מארץ מדיים : והנה זה הנקודה
 הפנימית האולגבסת כביכל כנר חמרתו שזה האכל הוא בסוד
 גוף ואיתו קוף' התלבשת בה הוא בסוד הנפש אלנה בשוד
 הכתוב בשבעות' נפשנו וצ"י רמזו רז"ל במחורס **אנכי** טערי'
אנה נפש' הכות יתביט : כי סוד ה"ל הוא סוד שם ג"ן
 במספר השיה והוא סוד הנפש כמ"ס כמה פעמים יתבאר עוד
 בתיקום אחר וזה סוד שאמר יעקב אקוים ה' במקום הזה ואנכי לא
 ידעתי והבן זה והדע כי מלת אני יוצא גם כן מקם הו"ה הי"ט
 כי אותיות הקדמות לבו"ה הוא שם הקדוש עה"ד וכולל כ"ב
 אותיות הו"ה ואותיות המהותית לבו"ה הוא שם קדוש כו"ו
 במקבל מן כל הד' מלואי כו"ה שיש בהם ט"ל אותיות ובתיים
 במספר אל"י וזה אני ראשון ואני אחרון : והנה כשמחלבם הם
 השם נקודת האתלצות שהוא שם הו"ה כמ"ס לעיל אני הוא סוד
 ואנכי במספר השם ולכן אמר אכן יש ה' באקוים הוא ואנכי לא
 ידעתי : והבן כ"ו ושומר חלו העקרים :

אוי הוא סוד שביעית סוד ליל שבת : ונקראת חלל חסותו
 קרישין כמ"ס ל"ח במקומו : וכסיהא מחימתה רק שם הסוד
 הוא נק' עשירית סאפיכהו : והנה בסוד הדינים המתפשטים
 מסוד שם אלי"ס סוד חו"ה במספר השנה והנה כסיהא למעלה
 בסוד כסא כבוד מרוס מראשון שהוא כסא רס ונשא אוי הוא
 בסוד עטרת הכהנת כמ"ס השת חיל עטרה בעלה אוי הוא ג"כ
 בסוד המלות והח"ת כאשר בסוד העשירית אוי הוא בסוד אל"ס
 שהוא המעשר מן החמ"ה ואז הוא מקבל על ידה הכוב ומעשה
 ג"כ בסוד חמ"ה דקריב גמלתהו טוב : שהוא סוד גמולי מחלב
 שהוא סוד ח"ה' כמ"ס סבה אוי כתיב חך טוב לישראל : כי ח"ך
 פ' ח"ד הוא סוד ח"ת' בהש"ר שהוא והבן כ"ו וכלל זה חזקו בידך
 כי לעולם שם אל"ס רומז אל ה"ת' בכלטו דו"י : והנה ח"ס
 תמנה שהוא רומז לפירושם עליונים הכל הוא בסוד ח"ת של
 אותו הפרטף וזקוף בסוד קו הישר שהוא רז"ל דמחשבה סוד
 המתקלה שהוא דיוקנה לחסם הכולל חו"ה כמ"ס הכל בשער ג'
 והבן כל זה :

דרך כ' בויתבאר סוד שם אדם וסוד אמת

כתיב נעשה חסם בלמינו כדמותינו : ואמרנו בלמינו עתירו
 כדמותינו מסכני ואלו הוא בוסל חסך לרה וכוונה כי
 זל"ס הוא סוד כס"ף במספר השנה הרומז לבו"ה כמ"ס במקומו
 שהוא מדת ת"ת שהוא מקבל עיקר הנלס כמבואר בדברי החרו"ל
 כמ"ס חך בללס יתהקף אוי והוא סוד עשיר והדמות רומז
 למדת המלכות שמקבלת רק הדמות מן הללס והיא קר"ח' דלס
 ותיים כמ"ס העשיר לא ירבה וכלל לא יעשעט מתחילת העקל
 כמבואר בוהר : וביאר הכתוב ששני המדות ת"ת ומל' הגרמיוס
 בללס ודמות שני"ס יחדיו נקראו חסם דכתיב ויקרא את שמש
 חסם כמבואר בוהר שאמר דיוקנה לחסם הוא דיוקנה שליס
 ולא נקרא חסם על דלשה"ס בוקבא והכוונה כי ת"ת הוא
 סוד שם הו"ה כמ"ס כבר והמלכות היא חסמ' מלגותו והוא
 סוד המילוי של הו"ה באלפין שהוא סוד חו"ה במספר השנה
 וקניסו יחדיו הוא סוד אל"ס במוספר השנה ח"כ כשנשתלס בטק'
 או נקרא חסם וכבר נבואר שדחת המלכות נקרא' שעה וזה
 סוד ח"ן חך חסם שאין לו שעה כי חס' אין השעה עומדת לו לא
 נקרא חסם וזה סוד הכתוב גדול ה' וסכולל מחוד בעיר אליהט
 כמ"ס כבר כשהוא בעיר אליהט שהוא סוד מדת האולכות הנקרא'
 עיר קטנה או הוא מכולל מ"ד' הוא חסם ולכן הוא דיוקנה של'
 וכולל כל דיוקניו לפי שעולה למעלה דרך קו החמצי ואחוז ברה"ש
 הבנין הטולל כל הדיוקניו ועל כל זה חדע ששם חסם הוא בבחי'
 החיצינות שלהם הכל בחי' הפנימיות הוא שם הו"ה בעצם רוח
 דלילות והבן זה והוא למעלה מן הבנין : וזה סוד הכתוב טוב
 לחסות בה' מבטוח באחס טוב לחסות בה' מבטוח בנידיים :
 וזה תבין מה שלא כללס הכתוב כחדל לומר טוב לחסות בה'
 מבטוח באחס ובנידיים : כי הנדיבים הוא סוד רחש הבנין בסוד
 הכתוב כדוב לדיבי העשם כי הנדיבות תלוי בזהבה כמ"ס למעלה
 וסוד חסם הוא סוד קו החמצי שלפעמים הוא החסם הנדיבים
 ולפעמים למעלה מהם : ולכן ארזי שני בזה והבן : והנה כבר
 נבואר שסוד חו"ה שהוא סוד המלכות והיא סוד הלכנה שפעמ'
 היא חסרה ופעמים עליה : בסוד הכתוב אל"י מליאה הלכתי
 וריקס השי בני : וכסיהא מליאה בסוד הכתוב ברהשית ברה'
 אליהם ברהשית ברה' ע' אחון עשיראה אליהם מליאה ה' מן סט'
 אחון : אוי חו"ה מליאה כו"ה חו"ה ואלו הם הוא סוד חמ"ת
 במספר השנה : אוי כתיב תתן חמת לעקב : והכוונה כי חדע
 כי נכתר מספרו בסוד אלפיש חו"ב והוא מחימתה עם טלס
 בסד עשירית : ומלכות בסוד חו"דיית : והיא מחימתה עם טלס
 וכסיהא מליאה מן ברהשית ברה' : נקשית בסוד רביעית סט"ן
 סוד דוד שהוא רגל רביעי אוי נקראת לסא כבוד מרוס מראשון
 וכסיהא מחימתה עם הית' הכולל חו"ה הוא ג"כ רגל רביעי
 למרכבה : והוא היסוד הוא שביעי סוד שבת היינו מוסף שבת
 כמ"ס במקומו : וכסיהא מחימתה עם הית' בסוד חו"ק שבו
 ב

דרך ג' בויתבאר סוד אמינה ואמן

כתיב והיה אמונת עמך : דע כי חמת מחיידת באמונה
 בסוד שאומרים חמת ואמונה : וכלל זה נקיש בידך
 כי כבר נבואר עלכל ספי' יש בו שם הו"ה ומשמש עמ'
 הנק' שסם קמנפתח ט' ושם הו"ה שבתל' היא בלי נקוד : כי
 נקוד' בלוחיו' הם דמיון הנפש בנוקשועל כרסנו בנוקבן הנקוד'
 מהפסי' את האותיות לכל אשר יחפוד ד"ת חס' חס' וכן הרבה
 ואין להחריך בזה האותיות הם סוד חור הכלים : והאקויות
 סוד חור הפנים כמ"ס כבר והמלכות דלות לה מבטחה כלס רק
 מה שמקבלת מן הספי' שלמעלה לכן אין בהו"ה שלס נקוד והיא
 מתקנת עפ"י קבלתה מליה ספי' וקראת ע"ש : ובו היא נקראת
 בכל השמות של כל הספי' כפי קבלתה מחייה ספי' : ד"ס חסוד
 חסידס לדיק לדיקה : והתת אמונה : וכן כל השמות ובמייס
 כמ"ס כ"ח במקומו : והנה מלת אמונה הוא סוד חו"ה והכוונה
 כי מלת חמת אמרו שהוא חמיו של הקב"ה נפי שהוא כולל רחש
 חך סף : ה' הוא רחש כמ"ס כבר : מ' פחותה הוא חך כי הוא
 חמנע חו"הו ורומז לת"ת בהלגב כתוב הבינה בסוד חו"ה :
 ה' סוף חו"הו רומז למלכות כמ"ס במקומו : וצליה כאשר אוי
 חמית וחאו' וכתיב והמית קיו גו' ואמרנו ת' תחו' ה' תמוס :
 והנה מלת חמ' הוא כמו מלת חמ' חך שחמ' מתחלס' בו' י' ת'
 רומז בסוד קבלת' מלמעלה' והט"ן פשוט' רומז בהפסד למע' : והנה
 סוד חמ' הוא סוד ימד ב' : שמת הו"ה חלני בידע ששם סוד
 ר"ה ברי חמו"ה : רק שמלת חמונה רומז כסיהא ביתוד עם
 האמת אוי הוא בסוד ג' כפוסה שהוא כמו ביה קיבול מלמעלה
 ואח"כ כתיב ותקם בעוד לילה וחזן טרף לביתה וזו היא כסוד
 ח' פשוטה כמ"ס לפיט :

דרך ד' בויתבאר סוד אהר

והנה עתה עת דודוס לעלות לך הסוד מ"ס רב מחיבתה וז"ל
 מאן דקרא יתקרא מאן דקרא יתחדך ופי' שם מאן דקרא
 אות ח' דחפן ולא חרך ביה יתקצו ימיו : מאן דקרא
 אות ח' דחפן יתחדך ימיו : והכוונה כי חדע בקטר סוגת פ'
 ראשון של ק"ס : והוא שמוע ט' ואמרנו שה' לחמד חרך ולחיות
 גדולה כשיעור ב' לחון והוא מבואר מתוך דברי החרו"ל בלוחין
 זה : שמוע ש"ס ע' ש"ס רומז למלכות שיהא עשו של הקפ"ס כמ"ס
 ויש לו דוד ש"ס ור"ך לקטטה ולכלציהס בלבוסין דכתיבין לחיטון
 רז' לאורייתא שהוא סוד' בתשכון ע' והוא היא מחימתה בג'
 חנפין דלילג' רבה דמונח' דכולא ביה חזינן ע' חנפין לאוריית'
 וזו ע' רבתי : והוא כתי' חצלה בתוך' לחזה בסכסוכו והוא רוח
 דחלג' רבה לחיורי ש"ס דכתיב ויורח לו קטמס ועליון הוא
 טלע על ירכי עז שעלה למעלה בסוד ישראל והוא ישראל עלה
 בתחשבה חו"ה ש"ס ע' ישראל וזו קניסה עליוס בדמיון ח"ס לעור'
 וזו שלמעלה היינו חו"ה שסם סוד' ה' חלכיתו ח' חכא חלכיתו
 חית

שערי

שער האותיות

אות אלה

בן העדן

פנימי וסימן והחיות שהוא יותר גדול בסוד סיו"ה והן בכללם
שער הוי"ת שם במספר רנ"י : והפנימי שהוא קטן ממנו כמ"ט
הוא לערך הסימן בסוד חלסי' ותפסטי' ממנו ק"ד צרופי' חסר
חד כמ"ט למעלה כי ה"א נאמר למעלה שהוא כוד הכתיב לא ידעו
עיו"ה בספר פני"ט ח"ט רנ"י פל"ט הסובבני סלה : וע"ז
נאמר והבטוח בה' חסד יסובבנהו וזהו פיגמם כיון שקנה לברית
זכה ליו"ד ועירא דכתיב פיגמם בן אלעזר בן אהרן הכהן : וזיון
שהסוד הוא טלל גס לנ"ה בסוד ג' וי"ן הג' לכן זכה לב' נשמות
של נדב וחביבה שהם היו סוד שורש נשמות מן ל"ה שהם תרו פלגי
דנפוש : וכיון שזכה ליו"ד ועירא סוד טפת חסד זכה לכהונה שזה
היו"ד מתפשט מן ראש החסד שמשם שואבי' מדת הכהונה וזהו
אזר חיל להכנס מן מדין אבל אהרן הכהן שואב מראש החסד
שהוא הפגור המיוחד מן הדעת לחסד כמ"ט לעיל : והוא ששבינה
דמטרוניתא בסוד הכתוב וימינו תחבקני ועליו נאמר רנ"ז ליעקב
שמהה כמו שבוחר מתוך דברי הרשב"י ז"ל :

והנה

עצה אודיעך הסוד מה שאמרו אהרן הוא ששבינה
דמטרוניתא : משה ששבינה דמלכה : הכוונה בזה כי
ז' לדיקום הם עד ז' עמודי עולם : אברהם חסד : יצחק נחם :
יעקב ת"ת : יוסף יסוד : משה נחם : אהרן יסוד : דוד מלכות :
וחף שאמרו שמהה הוא בסוד הדעת : וגם בסוד הת"ת היינו
שורש נשמתו כמ"ט כבר אמר אבל מדחו נחם דכתיב מולך ליומן משה
וכתיב נעיונות בימיוך נחם : ואהרן חף שאמרו ששואב מראש
החסד היינו גם כן שורש נשמתו : אבל מדחו יסוד : כמו שבוחר
מתוך דברי הרשב"י ז"ל : אבל מכה כהונתו הוא שואב ממדת החסד
ולכן הכהן נקרא ג"כ בשם הת"ת דכתיב וזהו כהן לעולם על
דברתי מלכי דק : והנה אמרו בוחר יהיה בנחם ואיזו בוחר :
הטובה כמ"ט כבר נסביו כו' נקודות למטה בדבריהם והיו נחמים
בעקביים של א"א וכקופל הא"א הכ"י שלו בתוך חג"ת שלו אזי
הוא שהוא סוד ויק עלה ע"י הגלה דא"א והמלכות עלתה ע"י
הסוד דא"א הרי כי משה שמדחו נחם הוא ששבינה דמלכה שהוא
הוא שנקרא מלך ואהרן שמדחו יסוד הוא ששבינה דמטרוניתא
שהוא המלכות שהיא נקראת מטרוניתא : וכלל זה שער בידך
שמלת חת"ם רומן למדת החסד וחסד נקרא אב כי חג"ת הם
סוד האבות והוא אבינו כראשון מדק אברהם : ולפעמים רומן גם
לת"ת דכתיב כי אהרן אבינו אברהם לא ידענו ושראל לא יכירט :
לח"ט ע"י הסיור המיוחד לח"ו מן החסד : בסוד הכתוב וזהו
תשמע הקמים : ואם תמלא לפעמים שרומן אל החכמה היינו
החכמה שבת"ת אבל חכמה עליונה הוא סוד הנחשבה ולא יתואר
לו מלת אהרן הרומן אל הגלוי : ועיקר מלת אהרן רומן לזה כמ"ט
כבר : כי תמיד החכמה מתלבשת במלכות בסוד הכתיב בחכמה
יסד ארץ : וגם החסד מושך עליה חוט של חסד דכתיב ואבדת
עולם אהבתיך ע"כ משתדך חסד : והמלכות נקראת ח"ת סגוללת
כל האותיות מן א' עד ת' : והיא עצמה היא סוד ה' אחרונה
של השם הגדול הרי חת"ם : וזהו תבין הכתוב חת ה' אלהיך תירא
ואותו תעבוד ולא כללם יחד לומר חת ה' אלהיך תירא ותעבוד
וגם מלת חת הוא מיותר : אלא שרומן לב' מדות ח"ת הוא מדת
אברהם : והוא שער החיות אשר ממנה תכנוס למדת אהרן סוד
שבינה שהוא למעלה בקודש והבן זה :

דרך ב' בו יתבאר סוד ארץ

כתיב הארץ אשר נשבע לאבותינו : וגומר לתת להם :
לתת לנו לא נאמר אלא להם כי הארץ היא הארץ
לדוע דכתיב חת השמים וחת הארץ והוא סוד ארץ החיים
שניתנה אל האבות ועל' נאמר הארץ הדוס רגלי : והאבות
ירשוה אל בניהם הגדויקים דכתיב לדיקים ירשו ארץ : והנה
עיקר זה שומר בידך שמדת המלכות היא כוללת כל השמות
והפעמים : ומאזיה מדה שהיא מקבלת נקראת ע"ס : והנה
בתיב על הארץ הטובה כשמקבלת מן מדה טובה : בסוד
הכתוב אמרו ללזקי כי טוב : ונקראת ארץ רחבת ידים :
כשעולה בין הרועות ויושבת בין דרועי מלכה :
בכתיב שחלו חת לראשי וימינו תחבקני : ונקראת ארץ
רחבה כשקבלת מן רחובות הגבר סוד הבינה כמ"ט : ונקראת

ארץ נחלי מים בסוד הכתוב כל האלים אל הים : ואז נקרא' גס
כן ארץ חמדה בסוד שאמרו חמדה ימים אותו קראת : דכתיב
ויכל אלהים ביום השביעי : והרגום ויכלו וממדי שהוא
סוד שבת שב"ח הוא כמו של אברהם בכל שמה שבת חמ"ד והיא
סוד ה' הרי חמדה שבו ז' ומפרנס לכל הנפלאים דכתיב ויחסי
בעוד לילה ותחן ערף לביתה וזהו לעשרהוה : וכן כל כיוצא בזה
רבות כהנה : ומן ארץ נעשה חל"ד דכתיב וראת ה' הוא חל"דו
כמו שכתבתי כבר : ואז שואבת חיים מן אלהים חיים : ונקראת
ארץ החיים ונשמת חיים לכל חי והבן זה : וזהו תבין משאר ח"ל
ויבן אלהים חת הלעז חמדה שבהה כאלר ולמדו וחת ממלת ויבין
שבו סוד החיים : וכתיב ויעקב נסע סוכתה ויבן לו בית וסבן :

דרך ג' בו יתבאר סוד אחרית

כתיב והיה באחרית הימים וכו' והיה כי בית ה' בראש
ההרים : דע אחי כי מדת המלכות נקראת אחרית
הימים סוף כל המדרגות ולעמיד העלה בראש ההרים דכתיב
על הר צבון עליך : והוא נקראת הר בית ה' סוד הר המוריה
שמשם יוצאה הכוראה והראה ויש בוה סוד ויתבאר במקומו : והנה
האבות נק' הרים דכתיב שמעו הרים חת ריב ה' ולעמיד העלה
בראש ההרים : אומתו העלה כשהחבר חל"ה השם הגדול סוד
וקי"ה שהוא סוד אות ח' כוה י"ף ח' ח' כיתחבר חת באחרית הימי'
אז התי' כתר על אהרן בסוד זרקא בטלחה : חו"ה חס"י בראש
לסגולתו כוה : שהוא כתר על אהרן וזהו יהיה כהן הר בית ה'
בראש ההרים : דכתיב וזהו עטרת הפארת : אבל עתה הוא
בסוד מונח רביעי : וכתיב ומואלוף כל הדבר'י האלה באחרית הימים
בסוד שאמרו בכל מקום שלנו ישראל גלה שכינה עמהם בס"ה
אלה פקודי המעשן משכן העדות שזהו עדות למרחל שלא תזוז
השכינה מן ישראל : ובאשר שהיא קצורה בתקות חוט השני העלה
דרך קו חמשיה עד למעלה בראש ההרים בסוד הכתוב וק' ונטס
על ירושלים : וכתיב ויש תקוה לאחריהך ושבו בימי לבבולס
זה שאמר ומאלוף כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עש"ה
אלהך והבן כל זה :

דרך ד' בו יתבאר סוד ארון וסוד ארון

כתיב הנה ארון הכבוד ארון כל הארץ : דע אחי שמלת
אר"ן רומן בנ' מקומו : והנה מלת ארון רומן לתיב'
שבו נכנס נח סוד בריית כמו שכתב' בוחר : והם עלמס סוד שלש'
כתרים שיתבארו כבר : כי ארון הוא סוד ג' קודש והם בעגלת'
נעשים ג' ארונות : והם סוד ג' ארונות שעשה בלאלל ב' של זכב
ואחד של עץ כמו שפירש"י ז"ל והיו ז' בתוך זה הוא כמחון ז'ל
עץ חוד קהב והוא בתוך של עץ : ואודיעך בסוד של חלו שלשה
ארונות הנה הבינה כבר נכתבאר שהוא סוד אות כ' של אכ"ו
שנעשית כסא למעלה וכתר לעולמות שלמטה בסוד חות למ"ד
כמ"ט במקומו : והנה הוא נעשית ארון לקבל הלחות והם סוד
לוחות ראשונים ובינה הוא סוד וזב סגור בס"ה ממשן וזב יחסם
וכתיב מה רב טובך אשר לפני : וכתיב כי שם חלקת מחוקק
ספון : וכתיב ומחוקק מבין רגליו : בזה יש כמה סודות נפלאים
אם תנבך תבין : הרי לך סוד הארון של זכב הפנימי אשר בהוט
עונמים לוחות הכבוד והבן זה : והנה חת"ת הוא ג"כ סוד ח"ר
קודש ונעשה ארון לקבל לוחות נשיות : והנה חת"ת הוא סוד עץ
החיים אשר בתוך הגן : וכתיב כי האדם עץ הגדה ומלת עץ
הוא סוד כס"ף הבוטן לכו"ה סוד ת"ת כ"א תחשוב חו"ה סודך
זה יפ"ה הוא כ' ה"פ י' הוא"ה הרי ק' ויפ"ה הוא ל' ה"פ ו'
הוא ל' הרי ס' הרי סוד ע"ן וזב' אחרות י"ה שהם סוד ק' תמנו
ירדלים ק' ברטת וממקום כב' אחרות י"ה שהם סוד סמ"ך
גבורים וזה השם רומן להתקנת הדינין בסוד הכתוב ויראו
ה' ע"ן וישלך אל חוך האים ומתקו המים : והוא סוד הארון
של עץ שבתוך אל חוך האים של זכב הוא נעשה ארון לקבל לוחות
נשיות והבן זה : והנה המלכות היא ג"כ סוד זכ"ב סוד מלכות
בית לר"ד סוד זכב טבור : כי לא נקרא טבור חל"ה
אשר שנעכר מעומתאן : בסוד הכתיב מ"י יתן עטרה
קטטה

תקנתו והבין זה: ויחל סוד הארון על וכו' החי' ון שכלבס לארון
 על עין: ואחר שפעיין בסוד הגלגלות הפרטעים המבורחים כבר
 הבין כל זה: ואם תבין זה תבין ג' כ מה שאמר משה לשאל
 בתוכהו גוי ח' כל עלות סהו אין בהם קבוצה: כי כהנא
 כעגל אפרו מהם טחוח. הרשונים סוד העגלה וגם לחות שנית
 קהם סוד החנוכה כמו שהבאר עתך דברי הארז"ל כי הלוחות
 שניות נחמו רק למשה בתקנה: דכתיב ואמנה לך עני לוחות וגו'
 ח' ש' עשה משה במשנת חלקו וכו' ושני לוחות אבנים הריד כידו
 בעמדו לפניך על הר סיני והן עמודים אלה תפלה: והבין כ' ו'
 היטב, והנהג' הרונית אלו הם בעולם האלויות והעדים יש ג'
 ארוכות בג' עלויות בריאה יערה עשית: וכבר טעם כי כבריאה
 קם סוד חטרתו ואף כי אמרש כי מט' ש' עבדריאה הוא כו"ד
 מיעטרין עכ"ל קו"ד עגלם כמבטא: וכיירה סוד נועטרין:
 ובצעים סוד גדלמין: ועלשון הם סוד ארון ע"ה במספר הסנה
 במספר גדול של פ' שפוטס וסבן: ותעם כי עיקר מלת ארון
 קומו אל הגלגלות שנקראת ארון הברית כי הברית הוא בארון:
 וכתוב ואני אלה ברוני ארץ את קשתי נחתי בענין רחמי וסבן שלח
 פתיב אתן יב' עגן אלה נתיב כבר: והבין כ' ו': והבריית הוא נקרא
 ארון כל הארון בס"ה דבר החט דרומי הארון: והוא כולל לע'
 באסדרין ועמו הוא ע"ה שטח הכ"ד והוא סוד ב"ד על מטה
 וקם סוד העגלה בסוד כליות ויעשה וסם סוד עיבור המודע ויזיקון
 ממשפוח בסוד שאלו' אחר הקב"ה אמי ואתם נלך לב"ד על
 מטה וסם סוד הפופעים ושורשים סהם במספר ק"ך לרומי
 אלהים הכרמזים בעלה **הנהג' כוה הנהג' רה** והס סוד ד'
 למדין עכ"ה שערך ליתן רוח בין הדבקים בס"ה
 כהם מטחו עלשלתה עשים גבורים סביב לה מצורי ישראל:
 ו"ה סהה ארון הברית הדרן כל הארון וסבן כ' ו' היטיב:

דרך וכו' יתבאר סוד האבות שהם סוד

המרכבה

כתיב רק באשתחזק חשק ה' ומחייב כי כי חשק ואשתחזק
 אשתחזק כי ידע עמי, הנה הכתוב הוא בא לרמוז מה
 שאמרו ר' ל האבות סבן המרכבה, ובא לרמוז שיעקב הוא כתר
 שאלות דכתיב אביו ועקב ולא אבירי אברהם ואביר יצחק:
 והטובה כי מלת חשק הוא סוד מל' סב' א' קמ"ן וסוד רומן לב'
 מרכבות כיוס מרכבה למרכבה כי ג' טה מעל ג' טה שומר וג' טה
 עליוס, הכולנה כי כבר נבאר כי אברהם מל' סב' א' קמ"ן וסוד רומן לב'
 גבורה ועקב ת' ולכן כ"מ שמוכר סם אבות רומן לח"ת, ובזה
 תבין סוד מה שפירש"ל תהלת פ' וחרת ו' ו' וחרת אל האסות
 כי כבר נבאר כי האותיות על אמת הם סוד הגבורות ואורות
 על אבה הם סוד החסדים, ונתבאר גם כן כבר כי כל זמן שאורות
 אבה מלובשים תוך יסוד חינה אמי יטל' לבקוע ולהחזיר לחון רק
 אחר עשתיים יסוד אמת, א"כ למעלה במקום ח"ת אמי ואל'
 הארת אבה רק הארת אמת כח"ש אבל למעלה, והנה כבעל
 העורים ור"ה בניתמרח וחקק לרמוז כי יואת מרשים ה' עפ"י
 כבורה דכתיב כי ביד חוקה הוליד' ה' עארן מרשים והכולנה
 כי גאולת מרשים היה בזכות האבות מתבאר בקרא, והכולנה
 כי השפע והאור חקר עגלה להם שעי' יואו למדות מעבדות
 היה מן הארה שילאס מן ח"ת סהם האבות שהוא הארת אמת
 בסוד וחשים עלו בני ישראל עארן מרשים סוד ש' עשרי צינה
 ולכן נזכר יואת מרשים ש' פעמים בתורה וקם סוד המדות
 כמבאר בוהר, וזה ההארה הוא בסוד הגבורות כול', וזה
 שפרש"ל ו' וחרת אל האבות כי האבות מקבלים רק הארת אמת
 סהם סוד הגבורות הכרמזים כמלת ור"ה, וכחור אל הענין כי
 ח"ת סהם האבות הם סוד המרכבה שפעמים מרכבה לח"ת
 ח"ה נק' מרכבה עליונה: ואף כי יש עוד מרכבה למעלה מהס
 בס"ה סולו לרוכב בערבות ב"ה שמו אבל לפי שאין סם הגם
 לכן חט מתחילין לקרוא מרכבה עליונה לח"ת: והנה זה הכתוב
 עצמו אין לו הכרע שאמר סולו לרוכב בערבות ב"ה שמו חס
 ב"ה שמו קאי על הרוכב או על הערבות והבין זה: ויש עוד
 מרכבה למרכבה והס סוד כה"ה שפעמים מרכבה לח"ת ונק'
 מרכבה השפס: והנה הח"ת לפעמים עולה למעלה מן ח"ב
 והנה הרוכב בח"ב וזה גם היסוד עולה עמו בסוד חות"ו אז
 היסוד הוא הרוכב על ג' סהם הכתוב וירכב אותו במרכבת
 המשנה ויקראו לפניו אברך שיהי כך ונעשה אב והבין זה: ובזה
 תבין סוד הכתוב ישאל לבגולתו: כי יש סוד בגולת ברזי
 דעמים כוה: ונק' בגולת, והנה היסוד שהוא סוד יוסף לפעמים
 הוא בסוד השפס ברזי בגולתה כמרכבה המענה
 ונעשה אב אז הוא למעלה מן נקודת ג' והוא בגולתה כוה:
 וכשהוא במקומו הוא למטה מהס הוא רך ברזי דנקודת שהוא בגולת
 כוה: אבל ישראל שהוא סוד הת"ת לשלם הוא ברזו דעמים
 הוא בגולתה כוה: כי אם הוא במקומו הוא רוכב על ג' הרי
 הוא בגולתה, וכשהוא למעלה על ח"ב הוא רוכב על ח"ג בס"ה
 והר"ב תוך על כמותו ארץ ואכלתהך תחלת יעקב אהך שהוא
 תחלת כלי מרשים שהוא עגלה דרך קו האמצעי עד הראש, ולכן
 לשלם

דרך ה' כו' יתבאר סוד אוכל

כתיב אכלו ריעים שחו ושכרו דודים: הנה כאן נפלגו
 עשורי עולם, יש מי שאומר אכלו ריעים לעילא, שחו
 ושכרו דודים לתתא, וכן הוא מבאר מתוך דברי הוהר דריעים
 שינו לעילא סוד ב' ריעים דלח מתפרשין וסם הוא סוד זין
 השמחה וזין החסוד, ומאן דליח ליה גרבה דחרת' אכליה
 בעליו, ודודים אינון דלפתח דלחו אינון באחרתה דידר אלה
 לומינן דיעשו וכו' וקרן דודים דכתיב חמי' לדודי אודוי לי
 דתמן רמוו אלוו דמול דליה בחולה, דכתיב והוא אשה בבחלים
 יקה, וכתיב הוך לדודי למישרים כמל' מישרים אמה טנגת,
 ותמן אינון שחקים דמחמו מח' לדקיות: ובצו סקים לאשחקיא
 מנחלה עמיקא: מן הכוח יין השמחה שהוא מאהרה רחיקא
 דכתיב ובה לו יין ושת עמקא וקוף לעילא לעילא ויש מי
 שאמר אכלו ריעים לתתא צנין דתמן רוח דאכליה: שחו ושכרו
 דודים לעילא דתמן רוח דשתי הכל': ונגל' ד דתי תחיל כתיב
 תאזי דאפליגי באתר אחרא: חס אכליה בכלל שתייה: דכתיב
 ויש משחה גדול מלמד שכסעודה נקראת ע"ה המשחה: או שתייה
 בכלל אכילה דכתי' עביד לחס רב וגו': וכי נודע שלעול הגדול טולל
 את הקטן ומקיפו מכל זר: א"כ חס נאמר שאכליה בכלל שתייה
 א"כ השתייה מוכרח להיות למעלה והוא כולל גם לאכילה: וכן
 מבוא מדברי הארז"ל בסו' איסו' אכיל' ושתי' וס' ב"ה ש' שגול'
 קם שאכילה הוא סוד אור הכלים והשתייה סוד אור הפנימי:
 וסוכה סוד אור התקין: הרי כי השתייה למעלה מן האכילה:
 ואם נאמר ששתייה למטה ח"כ שתייה הוא בכלל אכילה: והנה
 לכל הכי דיעות יש כאן מקום שאלה משתלבת בתחית' עליאה על
 פסוק באתי לגבי אחתי כלה אכלתי ויערי עם דבשי שתיוו יונו
 עם חלבי והקשו סם הלא אמרו למעלה אין סם אכילה ושתייה כ'
 זה השאלה שייך גם כאן בזה הכתוב והבין זה: אבל חס תעין
 היטב בענין השוכה שהשיב שרשב"ו ל' אלוים על שאלה הכל'
 תבין ג' כ' השוכה על שאלה שגלו, ותבין כי כל הקיעות כולם
 עולים בקנה אחד ואלו ואלו דברי אלהים חיים, והנה ארמון לך
 ברמין כסוד אוב' ככסוד שגבור והוא סוד ב' שמות א"ל הו"ה שהוא
 ז' ומספר' לכל אבל סכונמו' ולכל ברוחיו הוא ס"ה החתמ"ו אלויה'
 קם השלש' שגולת אלה' חכמה: וזה נעשה ארון רב וסקיף מו' ו'
כב ב

שערי

שער האותיות

אות אלק בן הערן

לעולם וישראל לטובתו ולכן הוא נחמד שבחבטתו וגו' וזהו רומן מלה חמ"ק' בי כבר נתבאר בחו"ב חס' ב' ריעין דלה מתפרשין וכן ב' נקודות טהם חו"ב געשה בסוד רקיע שהוא הפשטותה לפתח וזו בשועקב עלה למעלה קתח חו"ב געשה ברוח לקמך ביה ובעתה במקומו טח בסוד סגול טהם רוח דחול"ס שב"ח כזה לפי שהוא טעה כלפי חסד והבן זה : ועתה נבוא לביאור מאמר חו"ל האבות הן הן המרעבה סכטל למלה ה"ן לרמזון לב' מרכבות : כי תדע שכבר נתבאר שה"ח הוא בסוד : ו"ק לכל בטוה בסוד הקטנות ה"ן לו הרמת ראש הכל בסוד הגלות הוא בכוד' ספירות שלשות ה"ן ען חנ"ת של געשו חכ"ד ונתוספו לו גס' החלקים כי סגה"י עלו בחנ"ת והבנים געשו אבות דמתיב המת הצותיק יהיו בנדק חשימו לשרים בכל הארץ וכן רך געשה חב ווא"כ הב' מרכבות הם בסוד האבות וה' רמזו בכסל ה"ן ה"ן : ועיקר הסוד גמלת ה"ן ה"ן ארמון לך ברמזיה : כתיב ה"ן עם לבדל עגון : וכתיב ה' בדד יחטו וח"ן עמו אל נכר : וזה הסוד יתבאר במקומו :

חמימה אשר לא עלה עליה עול : והנה כתיב סוף כ" לט"ג בגופלים והוא סוד לדיק שהוא יסוד עולם שהוא סוף חותם כמל"ח סמטוני באשיות כמבואר בוחר : והנה נחבאר כי יסוד הוא סוד הו"ה ובו מתגלה עפת חסד סוד שס ח"ג הרי ח"ל הו"ה במספר ז"ן שהוא סוד הקנים שע"ן ון מלכה למטרותיה חבל כ"ל סתיה בסוד ינת חסד אוי חסתי מור"ב סוד ב' שעה כ"ל :

דרך כבו יתבאר סוד אשכול וסוד אשך

כתיב אשכול המפור דודי לי : הגה אמרו איש שהכל זו הוא מנפד על העולם : הסוד ביה כי מלת אשכול רומז למדת לדיק יסוד עולם בהתחבר אליו מדת אברהם בסוד המבוי ויסכם אברהם צנוקר כמ"ס כמה פעמים שחמד עלהם מחגלה בשומח דלמה דמתיב והוא יושב פתח האהל : ומלת אשכול הוא חס"ג כ"ו כ"ו הוא הו"ה מדת לדיק דמתיב ה' הוא הלדוק אשל הוא דמתיב וישע חסל בבאר שבע והלדיק קרר אשכנז כ"ב בסוד הכקוב העד העד ב"ט האים : וכתיב ה' איש מלחמה כי שס סביבו גערה מלוד וכביב לריו והוא מנלח חותם וכותם אברהם מתגלב בגלח : ובוה נלח דוד לפתחי ב' חלוקי אבנים שלחן בתרמ"ו נגד ה' חומשי הורה שסכ סוד ה' ספי' ח"ת ל"ה סכול' טתינס חכ לדיק ב"ה וילקע יוסף את כ"ל המספ' ה' כסף וממנו מקבל מדת דוד ומנלח לחיובו : וז"ש איש שהכל זו כי חזון ה' חלוקי אבנים כל ה' כלול מעשר הרי ה' כ"ל וזה סה' הוא סוד ה' שיתחן אברהם טהם סוד ח"ח מ"ס כבר ולפי שיקבל בה מאברהם אשר ממנו ואלהים מדת הכונה לכן הוא תפטר על העול' ב"ה וכפר על הקודם טמומה בני ישראל : וסוד השל' טעריקן חכונ"ה שה"ה לוי"ה חטילה ופתיה כבר נתבאר שהוא סוד היחוד למעשה ולמעשה : וסוד לוי"ה הוא בסוד כמער איש ולוי"ה וכתיב כי לוי"ה חס לראשך : וכתיב לוי"ה זה יצרת לשחק ט' : בסוד והנה יחוק למחוק וז"ו וז"ו החשכול חלום צו העכבים וזהו עכבים יתבאר במקומו : וממנו מקבל אלס דלירה טק' חלום ומשמש במקומו בימי החול ולכן הם ענינם במספר השוא : והבן כ"ו היטב :

דרך ז' בו יתבאר סוד אנוש

כתיב אנוש כמליד ימיו כלן השדה כו ויזן כי רוח עברה בו ואינו ולא יכירט עוד מקומו : תדע כי זה הכתוב הוא רומז על חסד דלירה שביורה סוד מטטרון : והנה ארמון לך ברמזיה : כתיב מה אנוש כי חזקרתו וכן אלס כי תפקרטו קומילתו במעשה ידיו : והנה אנוש הוא סוד אלס מתפרט דלח"ו דלחקרי מטטרון ועליו גמאר אל חמר בו כי שמי בקרבן ב"ס אל חלסים ה' דבר ויקרא חרץ כי בשביל ששמי בקרבן הוא גס אלסים הנמלח ברמזים וזו נקרה חט"ס במספר טהם ומסטרט דלכך נקרא חמדן בן ירד ב"ה חמדן לעשר על פי דרש גס כי יוקן לא יסור ממנה : והוא סוד עבדו זקן ביתו המושג בכל אשר לו דמתיב המעלה במעשה ידיו והוא נקרא בן חרס : ב"ה ל"ה איש אל ויכזב וכן אלס ויהמחם וכתיב ויתקלך חמדן את חלסים ואינו לפי כי רוח עברה בו ואינו : והוא כלן השדה כו ויזן דמתיב ישיב לימי עולמיו : ועליו נאמר ותחטרה מע"ט מאלהים ולכן חנוש כחמר ימיו דמתיב מלפיה חמר לבטמה וז"ו בהמה הרבולה על אף הרים : ולכן לא יכירט עוד מקומו : הכה רוח דלכל רוחה וצירח ברומח רבא דמתיב ורוח עברה בו ואינו ולא יכירט עוד מקומו : ואלן רמזו סוד שמי מקום גמתי השם גמתי מעשה כמבואר בזהר והבן זה :

דרך ג' בו יתבאר סוד ארזים וסוד אלה

כתיב ארזי הלבוטן אשר נטע : הגה אמרו מלמד שחלקן ועקרון ונטען במקום שעושה פירות : כבר נתבאר זה בסוד בשער ב' ופתח אוסוף ידו לבאר שוית' הגה תדע כי מלת לבנון הוא סוד ל"ב ט"ו טהם סוד ל"ב חלסים של מעשה בראשית המתפשט' מן ט"ו שערי בינה : וממנה כל הנקלים הולכים אל הים דמתיב וטולים מן לבנון וזוהן חלסים הם שבע דמתיב והכמו לשבע ובו' וזוהן קתלים הם החרוים שמתקבים מן הנמלים והטוהם כי הנמלים הם סוד החכמים המתפשט' מברית עמוקה סוד הבינה אל ה"ס סוד וז"ל : והחרוים הם סוד הלבבות שמתפשט' ג"כ ממנה אל ה"ס : ולכן חר"ו הוא סוד ויתק במספר השוא : ושרט קבלתן מן הורדיין שבזוהר שס' יג' שמות אלהים כמנין גרין וכמנין חר"ן והוא סוד חר"ו'ס במספר השוא : והס ששה ומחם מקבל השבעי כירס סוד ווי העמודים דמתיב ועמודי עליו שטים עמודים וכתיב שרפים עומדים מעולל ל"ו לו דליקה בסוד הכתוב שהו מרוכ עיטכס וז"ו חו' ברא חלס וכתיב ונתתי לך מהלכים בין העמדים האל"ה כי ח"ו הנמלים הם ברוח דל"ה טהם ופ"ו במספר חל"ה : וכתיב חל"ה המלך אשר מלכו בחרץ חלום סוד חמיותם הדינים שורדים מן ויריחי הוואר טהם במספר חר"ן טהם סוד חר"ים ולכן ויסבר ה' חק חר"י הלבוטן : דמתיב וימלך החחיו ויית : וסביר"ן זו הוא טהרתן פנ"ש בשער הב' ב"ס' וימת תרה בח"ן ואמרו ע"כ חזון ח"ק של הקב"ה : כי מיד בה אברהם ויקיין שהוא סוד חיקון העולמות שגעשה ע"י סוד אברהם אשר מ"ה כמ"ס בשער ב' : וכתיב וישע חסל בבאר שבע והוא סוד ההיקון שהכובעי מקבל מן ווי העמודי ח"ס שערקן ממקומם ונטען במקום שגעשה פרי בסוד הכתוב עץ פרי עושה פרי וזו כתיב חר"ו כלבוטן יג' א' ב"ק

פתח דרך א' בו יתבאר סוד אלם

כתיב למנלח על יונה אלס רחוקים מתחס לדוד : הגה קתיב נאלמתי דומים החשתי מטוב : והוא כי יש קול ודבור קול דמתיב הקול קול עקב : דבור דמתיב וידבר חלסים את כל הדברים האלה : והס סוד כלל ופרט כלל טר"ך לפרט ופרט טר"ך לכלל : דמתיב קול דברים חסם שומעים : כי חין דבור בלא קול : וח"ף כי יש קול בלא דבור עכ"ו לא הבין מזה מהות הדבר עד שבא הדבור ופרט כלל שבקול : והס סוד ב' תוחית הורה שבמתב וזורה שבעל פה זה כלל זה פרט : והס רמזים בב' אוחיות ו"ה של שס חו"ה כידוע וכשהם מתייחדים עם ב' אוחיות י"ה ח"ו השם שלם וזו קול ודבור : אבל בזמן הגלות דמתיב כי יד על כסה יתלמחה לה' בעמלק חו' אשחקל מלונים וזו נאמר נאלמתי דומים דוס י"ה ונתחק הקול מן הדבור ולפי שנתחק הקול שהוא סוד תורה שבכתב - טנקרא תורה חור ובחבורת חלסים את האור כי טוב כי התורה נקרא טוב דמתיב כי לקח טוב נתתי לכם : לכן אמר החשתי מטוב וכסוד הוא כי השכינה כשהיא בגלות חו' הוא ב"ה שחה לעפר כשמי וזו היא נקראת יונה חלס : כי רחוק ממנה מנחם משיב כשכה חו' כתיב בקשתי את שאהבה נפשו בקשתי ולא מאלמתי בקראתי ולא ענני : כמבואר בזוהר : והוא כתיב נפלה ולא תוסוף קוד בנות ישראל : והו כתיב והנה אשה שוכבה מרגלותיו בגנין בן מכתם לדוד מן חס מך כמה דלית חמרו חס מ'ך הוא עשקב : חס קמ"ח וישקב איך חס בעלה דחס סוד פרה חזקת

שערי שער האותיות

במה שס' שד"י שאמר לעולם די וואו סוד התיקון כמ"ש לעיל : וואו כתיב מחוללים בבית ה' בחצרות חלטיטו יפריחו והבן כ"ו :

דרך ד' בו ית' סוד אויב ואיוב

כתיב ברמות ה' דרכי אים גם אויבו ישלים אתו : הנה כתיב אויבי אים אנשי ביתו , ולהבין כל זה תדע שסוד מטט' רון הוא סוד עץ הדעת טוב ורע לפי שמתלבש למטה ברע כמו שמבאר מתוך דברי הרשב"י ז"ל , והוא סוד להט' הארבע המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים : כי מטט' רון מלאשן שומר כמו שכתבתי כבר , והוא שומר את דרך עץ החיים , וסוד דרך הוא בסוד הכתוב דרך גבר בעלמה והוא סוד מתיאמה המתהפך מוטה ננחש ומנחש למטה , וגם סוד חיסור וסיור עמא וטבור ומקבל מן ד' יסודות של מעלה שסודים אים כמ"ש כבר : ושם סוד העיגול שם סוד אכזי בימו דהי שלפעמים מכריע לבק זכות ופעמי' לבק חובה ואו ברמות ה' דרכי אים גם אויבו ישלים אתו כגולו נעשה בסוד טוב ותן אויב נעשה אויב והבן כ"ו , והנה להבין סוד מלת אויב והק' בהמרים וארמאן קך ברמזיה הנה אחר נקוד על אים שרה ר"ל ח"ו מלמד שגואלים בשלום אשה על ידי בעלה , כי אים רומז להעלם הו' אבל ח"ו רומז שהו' מקבל מן ח"ו והו' להתבר לו ב"ת זו אשה והוא סוד שגואלים בשלום אשה עג ידי בעלה והו' הוא סוד שלום בית , הרי לפניך חותמות ח"ו פ' כסדרן , ובה תבין מ"ש אויב הפשד שנתחלק לו בין ח"ו פ' לחיוב כי חוב רומז לשלום בית ואו כתיב וידעה כי שלום התיך ופקדת טך וגו' אבל בשעת הועם נת' מתוך דברי הרשב"י ז"ל שהו' עולה בין ח"ו ונעשה ח"ו , דכתיב ח"ו לנו כי פנה וים שהים עתה סודו פנה למעלה והו' מן ח"ו פ' נעשה ח"ו פ' עיד כתיב כי יגנו ללוי ערב שנטו מן דרך עץ החיים וקראים אויבי ח"ו אנשי ביתו : והו' כתיב כי יבא לר' וחויב בשערי ירושלים והו' סוד הכתוב חמר אויב חרדוף אשך חלקק שלל : כי בעת שהשנים כסדרן והוא בסוד ח"ו פ' אויב ח"ו כתיב והו' ביהך את חמרת אויב ויראשיתו , הכוונה כי ראשית אויב הוא סוד ח' שם סוד י"פ ה"ה במספר ח' סוד הגבורות רוח דלתיים ברובע , וכשתחבר הא' עם י' תתן י"פ ה"ה במספר כס"ף סוד החסדים חו' הו' דלתיים סוד ברא' גבורה דירית לחבה ואימאן הוא נוטל פי שנים והו' כתיב ושל' לא יחסר : והוא חלק אויבו שלל להאזן דלקרי ערב דכתיב ובערב יחלק של' והוא מקבלת רק בחו' הגבורות כמ"ש כבר כמה פעמים הרי כי ביהך ה' סוד ו' דלקרי אויב חמרת אויב סוד חוה ב"ת מראשיתו : והנה איתו שלל הוא חלק בענין זה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל דלתיים רוא דתרין למדין על ככל לבבך וש' מחבר עם בה ונעשה שבת וש' הוא עשה פעמים י"ה הרי הו' סוד ויחסי והבן זה : אבל בעת הועם סודו בסוד ח"ו פ' שהו' מפריד בין חותיות ח"ו איו חלק השל' למעלה והו' איו מקבל רק הגבורות ולכן כל העולם בדין והו' שאמר חמר אויב חרדוף אשך חלקק שלל והבן כ"ו היטיב :

דרך ה' בו יתבאר סוד אלפים אמה

כתיב ומזוהם אלפים אמה וגו' והערך בתוך : הנה אמרו המוליד מרשות לרשות עליו נחמ' מחלליה ונת יומת בין דעיויל למאן דלא אנטריך בחלל דילה : הכוונה בזה כי הנה נחמ' מתוך דברי הרשב"י ז"ל בסוד הכתוב את שבתותי תשמרו דא חוה צנוגלה בתוך רבוע כי הרבוע הם סוד ד' רגלי הכסא התבנים את הכסא והיא נקודה בחמלע רוח דבת עין : והם מקבלים מן ד' רקיעים סוד ד' יסודות רוחניות וכל רקיע הוא סוד ת"ק שנים הרי ד' פעמים ת"ק הוא אלפים אמה והערך בתוך : והנה אבן אורחא חודיעך גם הסוד של תמוס שבת שהוא אלפים אמה כי זה טרע כי בשבת יש עליה לכל העולמות הייט כי נלח הוד יסוד מלכות דלחילות עולים במקום חסד גבורה ק"ת חב"ד דבריהם במקום נלח סוד יסוד מלכות דלחילות ונח יארי יסוד מלכות דבריהם במקום חג"ת דבריהם : וכן כולם עד שעולים נה"ם דעש' במקום חג"ת דעשה : והנה בימי החול אן הנח"ם דעש' המתפשטים למטה עד מקום

אות אלק בן הערן מנ

הקליפות בס"ה רגליה יורדת מזה וכתוב ואתה תשופנו עקב ולכן קב"ב שנים לפני אלף הו' נחריב בבית : וזה ידוע כי הקדושה נקרא רה"י שהוא סוד שלחור רה"י רחמי ד' ונבחר י' ברוח דלח"ס שהוא יו"ד ה"א וח"ו ה"ה אבל הקליפו נקראו רה"ר שהו' מקום הפקר דכתיב כי בשדה מלאה הוא השדה דכתיב ויהיו בשדה ויקס קין על הכל חמיו וסרגתו וכתוב ויבא עשו מן השדה והוא עיף : והנה בשבת כשעולים הנח"ם דקדושה למעלה במקום חג"ת בס"ה חס תשיב משבת רגלך : חו נשאר עוקס נה"ס מקום חלל : אך שנשאר עס רועס הקדושה כי אין הקדושה מסתלקת ממקומה מכל וכל כדי לביטא חריו בריב כמ"ש כבר : וזה המקום חלל הוא כשעור נה"ס שכ"ה הוא סוד ח"ק חמה ככל והוא אלפיים חמה והוא תמוס שבת וכל המוליד או מכניס חרשות לרשות ודחיו עליו נחמ' מחללי' מות יומת דעיויל לחלל דילה למאן דלא אנטריך וסוד ת"ק חמה הוא באופן זה : כי כבר נבאר שד"ס נה"ס הוא נקרא עיר מרובע וכלבים בשפ' המלכות : וטרע כבר כי המלכות הוא סוד עס י"ה נחמ"סרת לחס בסוד החמור בשלמה אשר יסרתו חמו היא בת שבע וכנדה ט"ו עיר המעלות מן מקבלת ט"ו רופי אלפים כמ"ש כבר וכמו כן הוא מקבלת מן ט"ו הויות כי כבר נבאר שכל ספי' יש בו סוד הויה ח"ס כן בע"ס י' ט' הויות ומקבלת מטלס : ועוד יסוד בעלמה שהוא סוד יוסף כולל ו' הויות בשמו הרי ט"ו : והויה אלפים הוא סוד ח"ף ע"ה : הרי כוללת ט"ו אלפים ואם נחשוב בחשבון סוחר מוצעו שהוא חלבע חס כן הוא ט"ו אלפים חלבעות : וידוע כי כל חמה בת ר"ע וכל שפת בקודס ה' חלבעות הרי ט"ו אלפים חלבעות הם ת"ק חמה במספר השוה : והבן כ"ו :

דרך ו' בו יתבאר סוד אמירה

כתיב אמר אל הכהנים : תדע כי כל אמירה הוא בלחישן וכל דבור להרמא קלח ובה תבין הכתוב דכתיב הנה ה' אלתיים כי נער חני ולח אוכל דבר והלא כמה דברים הוציא מפיו קודם זה וכאן אמר לה אוכל דבר אלה כטוב כמו שאמרנו שכל אמירה הוא בלחישן ולכן אמירה לכהנים לפלחאן דלהבן הוא שמן וקטורת דלקוח בלחישו וכתיב שמן וקטורת ישמן לב וזה רומז לזוב עליון של חו"ה כמו שמבאר מתוך דברי האר"י ז"ל ולכן שמו וקטורת כחדה טריין דכתיב ובהעלות אחרן את הכרופ יקטידי' כמ"ש מתוך האור וגם הכהנים אטורים בשתיית יין כי יין חריס קל' אבל פלחאן דלהבן דרך לאיזת בלחישו : ועוד הוא לליים דקמן איתו רוח דשיר ודרך להרמא קלח ותהנה נער חות לו' לעילא לקב"ה ואיזו פשח לעילא במקום באתחא דשפנת דכתיב נער ישראל ואוביבו בנין דקמן רוח דלחכה : והנה הדי' נבית דשלח ל' קב"ה לחוכח לון לישראל ופקיד להם להכריז ולארמא קלח דכתיב הרס כשופר קולך גלד לעמי פשעם : ובגון דלחכו סוה כקן וכוה אתקשר בחתרו' בהגוה דחיקרי נער דכל פלחאן דילי' הוא בלחישו ולכן חמר נער חנכי ולח אוכל דבר : והנה מלת אמירה רומז לקישור העולמות : והנה כבר נבאר כי ד' עולמות כ"ח כלל מד' הרי יש ד' מרכבות ככל עולם והמרכבה הוא סוד האופן בתוך אופן : ויש ד' פנים לכל פנים הרי י' פנים לכל מרכבה ולד' מרכבות הם ד"ס הרי י' פ' ככל עולם : ובד' עולמות הם ד"פ ס"ד במספר חסר' הסבן כמ"ש למעלה בסוד ר"ט ליעקב שמהו , והוא סוד אמירה במספר השוה והבן :

דרך ז' בו יתבאר סוד אויב ואיוב

כתיב מן הארץ אשר בלבנן עד האזוב אשר בקיר : תדע כי עלת ח"ו רומז לה"ת כשהוא מקבל מן הגבורה נס"ה בחו"ה כחריס וח"ו הוא סוד יחלק במספר השוה והו' הוא בסוד הגבוה ונלח חוה רומז ללויק ועניינס בחי'ס לערב דכתיב עץ ארז ואזוב והוא בסוד לויק כפוף סוד הענוה כמ"ש ד"ל לויק כפוף לויק פשוט הייט נאמן כסף וכו' מלעב ערד

שערי להסוף כפיפה על כפיפתו והסוד שבו רומז לב' יהודים
 ס' כשהיא שלימה ב' ספרות וסוף עמו אזי הוא דרוק פשוט
 וכשהיא קצרה קמה מנוט כמ"ש בסוד השבעה בחינות שיש למל'
 אזי הוא דרוק כמ"ש שערך לכשוף קומתו ולהתייחד עמה וכשהיא
 למטה בסוד והארץ הרום רגלי אז דרוק להסוף כפיפה על
 כפיפתו וסוף הארץ הוא סמוך ללבנון והחווב סמוך לקיר בסוד
 הכתוב ויסב חוקיכו פניו אל הקיר ויתפלל והבן : וכתיב נעשה
 עליות קור קטנה והיה בבואו וגו' ומה למדוהו"ל שחשור להתפלל
 ואל והא דבר חולץ ביעו לבין הכות"ל שכוון שייסב חוקיכו פניו אל
 הקיר נעשה בסוד כות"ל ת"ל כ"ו בס"ה תל"ו כבוד לה' והבן :

דרך ה' בוית' סוד אכלות

כתוב ישו ושמתו בה כל המתאבלים עליה : קדע שסוד
 האכלות כי כל מי שנשתלק ממש אור הדעת שהוא
 סוד הרוח אזי הנפש נשארית בלי השפעה מהרוח והיא מתפשטת
 וכולכת עד שתלח מן הגוף בסוד הכתוב גם בלא דעת נפש לא
 טוב : וכיון שמתלק הרוח למעלה מיד הגוף נקרא מה ולכן
 רשעים בחייון קרויים מתים לפי שאין להם רק נפש הבהמית
 וכפי המתאווה בסוד שני בנות לעו כמו שבוואר מתוך מדרש
 בגעש : ולפי שאין להם סוד הרוח נקרא רוח חיים דכתיב
 ויפת בחפיו נשמת רוח חיים לכן נקראו מתים : ומיכיס כל
 הקרובים להתאבל עליו חיון האבלות על הגוף שמת אלא על
 הרוח שהלך מן הגוף דכתיב אל חבט למת בכו להולך ולכן אין
 ראוי להתאבל על הרשעים אדרבא בחבוד רשעים רגה : וסוד
 האכלות שהוא על הרוח שהלך סודו למעלה ונמשך תהך דוגמתו
 למטה : הגה כבר נתבאר שהדעת הוא סוד חור הפנימי של ה"א
 שהוא בחי' רוח שבו : וכשמתלק חור הפנימי בחטא התחתונים
 אזי הוא בסוד מיתה כמו שכתבתי בסוד מיתה המלכים : והגה
 הדעת הוא סוד ברא בוכר' כמו שאר' מתוך דברי הרשב"א ז"ל
 והוא סוד מגדול הפורה באויר כמ"ש כבר שהוא סוד אות ל' :
 וכשמתלק הבן ועלה אל האב אזי הוא סוד אב"ל והבן זה : וזה
 שני ה"אין מתחברין ונאחרייכו כדין אב"ל שערך שני מקום בסוד
 הכתוב ותלכנה שתיהן שתי ה"אין : ודין אב"ל יושב לבדו לכן מן
 שני ה"אין נעשה ב"ד דכתיב איכה ישבה ב"ד וגו' היתה
 באלמנה : ואחרו היתה אלמנ' לא נאמר אלא כאלמנ' כאש' שהלך
 בעלה למדינת הים הוא הים הגדול ים הכתמה ואז כתיב ב'ט
 צכה להולך בסוד ב' דמעות שירידי' לים הגדול : והגה המלאכי'
 המתקבלים מן ת"ת ויסוד הם סוד אר"לים ומלאכי שלום כמ"ש
 מתוך דברי האר"י ז"ל ובשעת החורבן שאז נחתרס הב' ה"אין
 לחולון בתרוכא : וכן רבתי עם ו' זעירא נשתלקו למעלה בסוד
 אז"ר כמ"ש מתוך דברי הוואר אזי חלו המלאכים נדחו
 ממחיתם ויאלחו חוץ למקומם דכתיב הן אר"לים זעקו חוזה
 מלאכי שלום מר יבכוין : והם נקראו אב"לי ציון ואב"לי ירושלים
 כי אף גם זאת כתיבתם בארץ אויביהם לא מואסיהם ולא בעלתיים
 ללכותם ללחם כתיב ובשביל הכלה שלהם שערך עדות
 לומר לא זה ידה מתוך ידי אזי בחי' התחתונה שביסוד יורד גם
 כן עמה : בסוד הכתוב עדות ביהוסף שמו בלתי על ארץ מצרי'
 וכתיב ויוסף הורד מצרימה והוא סוד אות ד' שהו"ד סוד ו"ד
 זעירא דפיגחם לבוקה מאחוריה בלות רי"ש עמו שכתבתי בשער
 הראשון ועוד יתבאר במקומו : בסוד הכתוב הגה ז"ה שערך
 אחר כתיבתי והבן זה : ולכן חלו המתאבלים נקראו אב"לי
 ציון וירושלים והבן : ועתידין לקבל תגומינן דכתיב ואלולם
 תגומינן לו ולאבליו והבן :

דרך מ' בויתבאר סוד אזור

כתוב כי כאשר ידבק האזור במתני איש כן הדבקתי אלי בית
 ישראל : הגה סוד האזור הוא סוד חור ז' והוא סוד
 מיטערון שבגריאה שמקבל אור מן השביעי כמ"ש בשער ב' והוא
 עולה ומלביש ללדי' שבאצלות הנקרא איש מראה מתניו ולמטה
 כמ"ש שם : והגה בית ישראל הוא סוד נוקבא דז"א שנקראת בית
 ישראל כמ"ש כמה פעמי' : ונתבאר שהיא לבוקה מאחוריו משליש
 ת"ת ונמטה כמ"ש שם והגה בקי' הכתר שבה שהוא סוד הגלגלת

אזי תיפטר להיות דרוק ממש אס תקינ הישג הרי כי היותו מתקבל
 מלמעלה למתניים ולמטה כדרך האזור במתני איש והוא שאתרו
 אזור ישראל בגבורה כי נוקבא דז"א נקראת גבורה בסוד שאתרו
 הללו מפי הגבורה והללו מפי עלמו כמו שבוואר מתוך דברי האר"י
 ז"ל : והגה חליהו אמרו שהיו פי שנים ברוחו והוא סוד ב"פ הו"ה
 שהוא סוד חליהו במספר השוה והוא סוד שם ב"ן שהוא ב"ש
 כמ"ש כבר ועם סוד שגלפ"ן שר היע"ר ועם מקום הקליפות שהוא
 היער בסוד הכתוב וכרסונם חזיר מיע"ר והם יונקי' מן העצמות
 כמו שבוואר מתוך דברי הרשב"א שאתר כד מרית למלכא
 ובלש למטרותא : והוא סוד הגלגלות היער בלויס כמ"ש
 במקומו : והגה בחליהו כתוב והוא בעל שיער ואזור עור במתניו
 בעל שיער והזי בעל שיער בסוד ומלקותו בכל משלה כמו
 שאמרש שגלפ"ן הוא שר היער המושל עליו ואזור עור במתניו
 סוד כתבתי עור כמ"ש במקומו : והוא רק במתניו אבל מן מתניו
 ולמעלה הוא סוד חדרת חליהו דכתיב ויגלוס פניו בחדרתו וסוד
 חדרת הוא בסוד חדרת והלמנה לתי בשלמי' והבן זה : אדר"ת
 במספר הר"ת בסוד היום הר"ת עולם כמו שבוואר מתוך דברי
 האר"י ז"ל : והגה חכא והבן כי לא תמלא בכל הקורה שיהא השם
 הגדול נהגם בחיותיו רק בחיותיו חלי"ה' ו' ה' כפי שם הגדול
 נהגם בחיותיו ותחלתו ח"ל וסופו נכ"א שם ס"ג שמתנו יונא
 ש ח"ל כמ"ש כבר כי למטה הוא סוד האלי משח"ל למעלה כתוב
 זה שני לעלם : והגה את זה לעומת זה עשה אלתיס שיראו מלפניו
 דכתיב ויזא הראשון אלמוני כולו כחדרת שיער : אבל הוא בעל
 שיער ומושל בו ולעתיד כתיב אך אלתיס יתחד ראש אויביו קדק"ד
 שיער מתהלך בחשמיו ואז ועלו מושיעים בשר ציון לשפט את הר'
 עשו והיתה לה' המלוכה מתן ציון מושיעים לדיק ודק דכתיב
 לדיק ומושל והבן :

דרך י' בויתבאר סוד אסיפה

כתוב ויאסוף רגליו אל המטה סוד אסיפת הנדיקים ארמו
 לך ברמיוז כתוב הגה מתקו שללמה עקום גבורים
 סביב לס מגבורי ישראל וגומר מפחד בליות כי סביב המטה הוא
 מקום טומאה ובפנים הוא מקום טהרה ולכן יושלחו כל זב וכל
 מטורע מן המחנה וכן גבי מרים כתיב ואחר פאסף ומיתתן של
 נדיקים נאמר בהם אסיפה וכתוב אספו לי חסדי וכו' סוד
 אסיפת ישראל לירושלים כג' רגלים כי ירושלים כתיב וזה ירושלים
 בתוך הגוים נתתי' וסביבותי' ארצות והיא סוד ארץ ומוצאה ולכן
 מנהג ישראל היה לרצות שאם ימותו הולדים באלה שלא יזא
 שום אבר לחוץ למטה וזה המטה הוא סוד מחנה דן המאסף לכל
 המחטות ומ"ש ויאסף רגליו הוא סוד הכנסת העומין בקק' דז"א
 כמ"ש כבר והבן כ"ו :

אות בית

פתח א' דרך א' בויתבאר סוד אות

בית במלואו

בית וסוד נחלת אבות ומה' אשה משכ"ל : אהובי חתי ודעי
 כבר מלתי חתור' שכל איות מכ"ב אותיות התור' רומז'
 בעצמות' סודות גדולות ונפלאות : ואמרנו שהאותיות מתחלקות
 ל' חלקים שהם סוד ספר וספור שהוא בצורתו ובמנינו
 ובבנינו ונחמיל לבאר סוד אות ב' בבנינו : שהוא מלווה כוס
 ב"ה ותחלה נבאר מאמרנו'ל למה יש לב' ב' שיקיין ח' לפניו וא'
 מאחוריו אלא אותיות לב' מי בראך והוא מראה בהוצא לעילא
 כלומר זה שלמעלה בראתי : ומה שמו ומראה בהוצא שלפני' כלומר
 ה' שמו : ועוד אמרו'ל למה נבחר העולם בב' אלא מה ב' סודות
 מכל לדדים רק לז' ח' פוחה שהוא לצפון כך העולם סחוס חז'
 לדדו ופתחו מלפון דכתיב משפן תפחה הרעה : ולמה שאם יבא
 איזה ברי' ויעשה עצמו לאלויות חזמ' לו גזר המחיה סד'
 הפוחה ועז' נק' חליים שהוא נטרקיון איין ל"ו יכולת ל'באר
 פ' קולה : הגה שני המאמרים סכ"ל עוליס בקיה ח' כ'
 הדע

הקצ שאלות ב"ת במלואה רומז אל מדת המלכות שנקראת
 בית וזמן בית אלף חשב : ואבאר לך זה הסוד : ככה
 כבר נבאר כי ה' פעמים אור המטה במעשה בראשית רומז
 לה' חמשים של אלה : ונגללים בנה"ש שלו ופעם ג' פעמים
 אור שהוא סוד כתר ע"ה והנה מתחלה היו חמה ולבנה משפיעים
 בכתר אחד שהיו שניהם מקבלים בשמה אלו הא' אורות שהם
 במספר כתר ה' ואבאר לך אותן אלו כי הנה נודע
 שהנה הוא סוד החכמה והוא סוד כח מ"ה שהוא שם סודי
 במלוי אלפין ויש בזה השם ג' אלפין כוה"ו ה"ה וז"ה ה"ה וז"ה
 ה"ה אלפין הם סוד ג' אור : והנה זה השם מתפשט בכל קומת
 ה"ה בסוד הכתוב מ"ה שמו וז"ה שם בנו ולכן ה"ה נקרא אל"ס
 שהוא סוד שם מ"ה ותדע כי אלו הא' אלפין שבהם השם מתפשט
 בכתר ה"ה בן האלפין שלו היינו בדעת ובת"ת וז"ה : והנה
 מאחורי ז"ה כבר נבאר שמועדים שם ב' בחינות נוקבא שם
 לזה והנה נבאר שם שמועדות לזה מתחיל מן הדעת דו"ה
 על שלש ה"ה שלו והנה מתחיל מן שלש ה"ה עד סוף רגליו
 גם הדע שאלו הא' אור נקבצים כולם בת"ה כי מן הדעת
 יורד אור ה' אל הת"ת וגם זה האור שירד אל הסוד כבר נבאר
 שגולה עוב למעלה בת"ת בסוד אור חור וה"ה אור מתקבלים
 ב' שלשים ת"ת בכל שלש אור ה' : וזהו יבאר הענין הישע
 רק מתחלה תבין מה שאמרנו דו"ה על פסוק עקב עמו יראה ה'
 ואמר מה שעשה יראה עטרה לראשה עשה עקב לשוליות'
 ונבאר זה כבר עוב קאי על לזה והנה עלה הוא סוד עטרה
 והנה סוד יראה כמ"ה שם ובמקום שמיים עקב לזה שם
 מתחיל כתר רחל : ודרך להבין מה שאמרנו מה שעשה יראה כו'
 ולא אמרו עשה עטרה עקב כתר סוליותה : ומשמע עטרה
 שהכתר של יראה הוא מנוש העקב של עטרה ולא תחת עקב :
 אלה הענין הוא שאלו הא' פרטים של רחל ואלה הינם עומדים
 כמו ב' פרטים בינה וקבוצה ששם יש הפסק מעט בין בינה
 לתבונה ונקרא תקום החקר בסוד שאמרנו אין מלכות נוגעת
 בחכמה אפי' כמלא ניעה : אבל כאן העקביים של לזה
 נכנסים מעט בכתר רחל עצמו : לשי שלזה כבר נבאר שהיא
 יראה מהארת אחורי הימין והיא בסוד דו"ה קיאה ובעקביים שבה
 הם עיקר הדיבור והם היו מנוגלי כי יוכלו להשיג לזהו בהם
 ולכן הם מטמאים בכתר רחל ששם הדינים מתחלקים מתחת
 האור של כתר רחל שהוא מתוק : וזהו תבין סוד השם חכ"ה
 שיש בו שאמרנו ע"ה שאלו מנוגלי חכ"ה חכ"ה : ויש להם על
 מה שיטמאו דכתיב ויחפרו עלי חכמה כמו שפירש רמ"ז ו' ויש
 מי שאומר חוש חכמה נעביש וכתב לזה"ה ולא מלינו קחו
 על זה אלה הן הדיבורים שאמרנו ושיגים מהמאורות לחד : כי
 הדע בסוד חכמה רומז למדת רחל כמ"ה בנקומה ומטוה היא
 שפירשנו הפרי מן החילוק וקצן נבטיעות : והנה עקב לזה
 כשירדו ונכנסים בכתר רחל נעשה חכם עקב אחד : ועק"ב
 הוא סוד ענ"ס בחסר הבה ששם הם השמיר יין בתוך הענבים
 ענבים וכו' שפירשה הפרי סוד רחל שירדה למטה כמ"ה במקומו
 מיד נתגלו עקבי לזה וז"ה מהם השמיר יין ונאחו בהם החיטים
 וזה מטוה : ועוד יבאר לקמן במקומו ונאמר אל הענין שאמרנו
 ע"ה אור הם ב' שלשים ת"ת על ז"ה והנה לזה שמכתימת
 שלש ה' של ת"ת לוקחת אור ה' של שלש ה' של ת"ת : ורחל
 לוקחת ב' אור מו"ב שליש ת"ת ששומדת כנגד הך שב' אלפין
 על ב' אור שהוא בחינת ראש הכתר שלה זה לוקחת ג"כ לזה
 באר שנקבצים ב' עקבי לזה בראש כתר רחל ונבאר לזה ב'
 פעמים ו"ה ו"ה שהוא סוד ב"ת במספר הבה ולכן רחל נקראת
 עקרת הבי"ת : כרו נבאר כי רחל שהיא סוד נקודת המלכות
 נקראת ב"ת : וזה הביט נפנה ע"ה אור החכמה כמ"ה לע"ה
 בסוד הכתוב בחכמה יבנה בית : והכמה נקרא חב לאבא
 נבאר ומוך הושר : והנה כתיב אל אלכיס ה' דבר ויקרא
 ארץ הכונה כי מלת ויקרא הוא לשון המשכת שפע כמ"ה וקרא
 זה אל זה ואמר ונבאר מן ונקבלין דין מן דין ונזרין ויטין
 שמת מלכות הנקראת ארץ נקבלת מן אלו הא' שמות אל חכ"ה
 ה' : והנה כשנקבלת מן מדת אל סוד החסד נקראת בית אל
 דכתיב ויקרא את שמו בית אל ושמקבלת מן מדת אלהים סוד
 הגבורה נקראת בית אלכיס : וכשנקבלת מן מדת הוי"ו סוד

ה"ה נקראת בית ה' : והנה אלו הא' שמות הוא סוד
 ה"ה כס"ה הן נבאר בביתו : הכונה כי כשנקבלת מן הדין
 ונבאר כס"ה ה' וז"ה ה"ה הוא סוד אלו הא' שמות במספר הבה
 והנה ידוע כי אלו הא' שמות הם סוד חכ"ה סג"ה אבות כמ"ה
 כבר וז"ה ב"ת וז"ה נהלת אבות אב"ה חכ"ה משכלת : הסוד
 הוא כי מדת המלכות ולת שמקבלת מכללות אלו הדיבור שנתבאר
 לתעלה עוד הוא מקבלת מכל קומת ה"ה שבו הוא שורש שם הוי"ו
 כמ"ה והנה שם הוי"ו יש בו כ"ה מלאים כמלוי הוי"ו בסוד הכתוב
 ארץ טוב לישראל ואלו הכ"ה נרמזו מלואי הוי"ו שלש במספר
 ארץ קפ"ח דוק ותשכח : וכוה סוד חכ"ה חכ"ה משכלת במספר השם :
 היצד הוא נקוד בידך כי אות ב' בביתו רומז למדת המלכות כי
 מקבלת מן האב"ה ומן אב דאב"ה : ועתה נבאר אות ב' במנינו :

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ב' במנינו

כתיב בראשית ברא אלהים הגה אמרו ל' בראשית בשביל
 התורה שנק' ראשית דכתיב בראשית ראשית דרש : ובשביל
 ישראל שנק' ראשית דכתיב ישראל ראשית הבואות : גם אמרו
 בשביל כתרם שנקראו ראשית : דכתיב ראשית בכורי הדמיתכם
 ובשביל חלם שנק' ראשית דכתיב ראשית ערשיותיכם תרמו חלה
 הכונה בזה שנקבצו להם שאלו ב' של בראשית הוא מיותר הכלל
 ראשית ברא אלהים אלה שהוא רומז לוחות ראשית שאמרנו ככל
 ולפיכך נקרא הכתוב לראשית אות ב' כמו שנבאר : והוא כי כתיב
 ראשית חכמה יראה ה' : זה הכתוב רומז על חכמה עלאה וזהו
 תחלה שמיים הם סוד יראה ה' : חכמה עלאה הוא סוד היראה
 כי הנה ל' אותיות הוי"ו הם סוד ל' דברים שהם יראה חכמה תורה
 מלאה : יראה חכמה הם סוד ב' אותיות הוי"ו שהם סוד מו"ב כמ"ה
 כבר וז"ה בדקלו ורחמו : ותורה ומלטה הם סוד ב' אותיות ו"ה
 ולפי שמו"ב הם סוד ב' ריעין דלא מתפרשין וזוניהן תדירא לכך
 יראה וזהו ביקר ה' תמונה כמו **יר אה** כרו כי סוד
 החכמה הוא סוד היראה : והכמה תחלה שהיא
 סוד חכמה שלמה גם כן הוא סוד **אה בה** יראה כמ"ה
 אמרו לחכמה אחוהי אה וכתיב חכ"ה יראה ה' היא חכמה : ועל
 שניהם הוא אומר ראשית חכמה יראה ה' כרו כי שניה' נק' ראשית
 והנה רש"י ו' פירש שהמיד מלה בראשית דבוק הוא לראשית :
 והסוד בזה כי כמו שחכמה עלאה שנק' ראשית מינו בזה החיות
 לכל העולמות ומשגח המיד בחחוקים להחיות דכתיב החכמה
 תחיה בעליה וכתיב כלם בחכמה עשית כן החכמה תחיה משגח
 בעולמות שהח"ה דכתיב ותקם בעוד לילה וז"ה : ועוד שהיא
 מזהה את בעליה דכתיב בטה דזה בעלה וז"ה : ולכן מלת
 ראשית דבוק הוא שם ח"ו יסתלק הכונה מן הראשית חזי לזה
 ויהי קיום לשום נמצא : וע"ה הראשית אמרו רז"ל בשביל התורה
 שנק' ראשית : כי התורה הוא סוד החכמה והוא סוד ההורם
 הקדומה אלפיים שנה לב"ע : והכונה כי כבר נבאר בסוד עולם
 הוא סוד ו' המתחיל מן ספי' החסד דכתיב עולם חסד יבנים
 והם סוד ו' ימי בראשית דכתיב כי ששת ימים עשה ה' ולא כתיב
 בששת ימים כמבאר בושר : וז"ה נקראו ימי קדם כמ"ה שש כבר
 כס"ה בלע אמרתו אשר היה מימי קדם כמ"ה במקומו : והנה וז"ה
 של הקב"ה הוא אלף עמים הרי התורה שהיא סוד החכמה היא
 אלפיים שנה קדומה לבריאת עולם דכתיב וזהו ששעשעים יום
 יום הכונה כי התורה המצויה עתה בידינו היא סוד טבלות חכמה
 תורה ולא חכמה עלמה והוא סוד הת"ת כמ"ה כבר בסוד הכתוב
 עם כלל וזה חכם ומתנמי' דקבילו אוריותו ולא חכומין רק
 טבלות חכמה ז"כ אשר ירדת התורה מן החכמה ע"ה האורות
 היא משתעשע ב' ימים היינו ח"ב כי מן החסד הוא לצור לת"ת
 ות"ת כולל כל הוי"ו : ותורה חכמה עלמה נק' תורה לטובה בסוד
 שאמרנו על כתוב ויקבור אותו בג"ה של אב"ה ית' ונבאר ת"ת
 תורה לטוב' : והבין : והוא נק' ראשית דרש : הסוד בזה כי
 כבר נבאר שמלת דרך רומז לווי' האורות דכתיב ויש אלהים
 אל הדרך כמבאר בושר : והנה נבאר כבר שאין נוקבא בפרשו'
 למעלה מן חכמה רק מן חכמה מתחיל להיות דו"ה בפרשות
 כמבאר בושר ובכתיב הארו"ל וז"ה כבר נבאר ה"ה ח"ה
 שנק' ראשית דרש והטעם שהחכמה נק' ראשית הוא כי עילת
 העולם

שערי

שער האותיות

אות בית

גן העדן

עשילת שהוא סוד הכתר נק' ראשון ואינו דומה מלה ראשון למלה
ראשית כי מלת ראשון הוא עומד פ' ע' ואינו לר' לחקרים ואינו
דבור עומד לפי שהוא נעלם מאוד ואין שום נמלה יכול להשיגו
אם לא בהתלבשות בחכמה והוא תחלת הגלוי כי מתוך ההעלם
שהוא ההתלבשות יבוא לידוגלוי ואף כי גם בחכמה הוא סוד
המתעבה וזה שם יור' כמ"ט כבר עכ"פ נתוסף בו י"ט סוד
המתעבה אבל בעילת העילות גם מתעבה לא הפסד ביה ולכן
החכמה נקרא ראשית שהוא ראשית לבנין ודבור עם הבנין :
ועל זה אמרו שהקב"ה הוא ראשון ואין ראשית כראשיתו כי יש
הפסד בין ראשון לראשית והבן זה : והה הראשית ברא' אלהים
כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל : וכדי שלא תטעה לומר
שהוא ברא' בכח עצמו ואין לר' לכה שלמעלה רק שהוא ראשית
הכל כמו שפירש רש"י ז"ל לכן הוכרח הכתוב להוסיף אות ב'
ולקבץ בראשית לרמוז שהוא בסוד ב' שהוא שני השם ברא' ב'
הוכרח להיות לפניו א' : סוד עילת העילות שכתבו ברא' האי
ראשית : והוא סוד האות א' המסתתר במלת ראשית שם ה"ו
ויחזק הא' גשאר רש"ת ולר"ש אין כל : המונה כי כבר נתבאר
שה"ו אין להס' בחי' יסוד לדרך היוונו להוליד עוזין לו"ה רק
לדרך חיות העולמות ולדרך המוחין דרך שיקבלו גם הם מוחין
חדשים מן ה"ה שהוא סוד אות א' ואין נתוסף להם יסודות
חדשים בסוד מוסף שבת כמ"ט כבר : וכבר נתבאר שהסוד
נקרא כל ו"ס וגר"ס אין כ"ל סיוון שנתחלק הא' מן ראש נשאר
ר"ס ואין לו כ"ל ודל"ה : הרי נתבאר לך שבסוד אות ב' רמוז אל
החכמה שהוא סוד תורה קדומה : והוא דעת הראשון על חז"ל
בראשית בשביל התורה שנקרא ראשית ר"ל עקשה אות ב' הוא
מיוחד ואילו בנה לשונם בשביל התורה ר"ל בשביל שהיא ראשית
הוא סוד התורה שהוא החכמה שנקרא ראשית ושלא תטעה לומר
שפירושו ראשית הכל לכן נתוסף אות ב' כ"ל : והבן כ"ו :
ושאר הדיעות טובים ב' ע"ז העולה : וכמו שנתבאר רק תדע
זה שכבר ביארט שעולם האצילות יש בו ב' דעות א"ל כי סוד
הכתר הוא סוד אצילות שבאצילות וה"ו בריאה שבאצילות כו'
כמ"ט כבר : ויש אומרים כי הכתר נכלל בשם א"ס והחכמה
הוא סוד אצילות שבאצילות : והנה האצילות שבאצילות הוא ג"כ
לפנימים בסוד אות א' והבריאה בסוד אות ב' וכבר יבטו
אלו הדעות שה"ו עלולין שם סוד ח"ו הם סוד א"ל שבא"ל'
ונתעבו ג"כ כמו הכתר וגרמו' ב'אות א' וישראל סוד וקבוצה מהם
מהתלעולם הבריאה שבא"ל שהוא סוד אות ב' : ונתבאר כבר
שה"ו עלולין הבינה נכללה בחכמה בסוד אות י"ד כמ"ט ו"ס
ותבונה נכללים בסוד אות ה' כמ"ט הכל כבר : והוא דעת
האומר בשביל ישראל שנקרא ראשית הכונה שהרי התורה האמתי'
ביניה הוא סוד תורת בריאה סוד נובלת חכמה ולכן סוד פמלת
ראשית רמוז לישראל סוד שהוא סוד אות ב' שלפניו א' סוד
אצילות שבאצילות : ומבואר רחיק מן הכתוב ראשית הברואה
שנכתב בה' במקום ו' בסופו לרמוז על ישראל סוד שהוא נכלל
באות ה' כמו שמבואר מדברי הרשב"י ז"ל ומ"ד בשביל ביטורים
כוונתם כי כל הג' ראשונות שהם כח"ב וגם ישראל כח"ב שהוא
גם כן מן הג' ראשונות והג"ר טולס נכללו בשם ראש אחד כמ"ט
כבר וכולם נעלמים מאוד וגרמזים ג"כ ב'אות א' ואות ב'
מתחיל מן חב"ת שמשם מתחיל הגלוי וחב"ת הם סוד ביטורים
כמ"ט לקמן במקומו : והבן זה : ומ"ד בשביל חלה כוונתם שכל
עולם האצילות נכללו ובפרטו כולו נעלם מאד ואיך וחיוהי חד
שהן וכלו רמוז בסוד אות א' רק המלכות שהיא סוד הלחן של
עולם כמ"ט במקומו היא רמות ב'אות ב' לפי שירדח למטה
ומהלכת בעולם הבריאה כמ"ט כבר הרי נתבאר כל הדיעות
ובהן כל זה : הרי לפניך דרך רמוז אות ב' במינו שהוא שני וסבן
כל הבחיטת או תשכיל ואז תגלה : ונתבאר אות ב' בטרתי :

דרך ג' בו יתבאר סוד אות ב' בצורתו

בראשית ומתרגם בחוכמתא : דע אחי כי אות ב' בצורתו
כזה **ב** רמוז לחכמה עילאה וחכמה תתאה :
ואף אם תמלא אות ב' רמוז אל הבינה היינו ע"כ כליות
המלכות שהיא חכמה תתאה קשעלה למעלה ונכללת בבינה בסוד

יוס כיפורי' תרין כמו שמבוא' מתוך דברי הוזהר אבל עיקר אות ב'
בטרתי רמוז לחכמה עילאה ותתאה והנה לורת ב' כ"ל טרתי ג' ויו"ן
ויש לה עוקן למעלה וגם עוקן לחתרו ועוד עוקן קטן למטה
והכוונה בזה כי חכמה עילאה מקבל אור מן עוקן דרך א"ל ואינו
מקבל רק מנה"י דעתיק שהם סוד ג' ויו"ן כמ"ט כבר שב"ט
וכלולים ביסוד עתיק סוד ח"י : והנה העוקן שלמעלה מורה
שמקבל מלמעלה מן עילת העילות : והעוקן שלחתרו מורה שעוקן
קבלתו ע"י ה"ה שהוא סוד הבינה שהוא סוד אות א' שעומד
לפני אות ב' כזה **אב** א"כ העוקן שלחתרו מורה על הא' שלפניו
וקונה החתון מורה שהוא משנה על כל הפחתונים כמ"ט לעיל :
והנה כבר נתבאר שאף שקבלתו מן ה"ה עכ"ל עיקר בריאתו
שהוא סוד המוחין הוא מן העתיק כמ"ט כבר : וכן הוא רמזותו
בחכמה תתאה שמקבלת מנה"י דלת' שהם ג' ויו"ן ע"י היסוד הנק'
ח"י ועיקר בינה מן אורות החכמה כמ"ט לעיל בס' בחכמה
יבנה בית רק שמקבלת אורות החכמה ע"י אורות הבינה כמ"ט כבר
ורמזותה ע"ד רמזות המטה שלמה כ"ל והבן : וזהו יתבאר השני
מחמרי' שהתחלנו בראש הפתח והוא חומרים לב' מי בראך
ר"ל לפי ששורש הדין גבו בחכמה שהוא סוד אות ב' של בראשית
ודגש בחוכה : אכן הכל סודים ואומרים שעיקר בריאתו מוסד
הבינה הנק' מ"י היינו א"ל כוונת : ולכן הוא מורה בקולא
שלמעלה לאמר זה שלמעלה בראשי שהוא העתיק שעיקר בריאתו
שם המוחין שלו ב'א"ס מאור העתיק רק שהוא מקבל אה"ס ע"י
א"ה סוד הבינה וע"ז מורה בקולא שלחתרו שהוא אות א' שהוא
הא"ל ו"ס ומה שמו כ' שמו כי אות א' טרתי וי"ו שהוא סוד הו"ה
וכן הוא בחכמה תתאה ואל"ל להרחיב הביאור כי מוכן הוא :
והואמר בה' ש'אות אות ב' כתוס מכל לך ופירושה מלפון רמוז
ג"כ לב' חכמות כ"ל על העלוונה האמר הרמוז בלוחו : כי כבר
נתבאר שהחכמה היא בימין א"ה ובינה שממאל ויהי מקבלת אור
מהחכמה : א"כ הוא סודם מכל לך ופירושה ללד שמאל שהוא
לפון להשפיע לבינה ע"י שהוא שביל דחיקרי' מהעוקן דכתיב כי שם
חלקת מחוקק לפון : וכתיב עמוק עמוק מן ימלאנו הסוד כי
עמוק הוא סוד גבורה' במספר השום : והוא שורש בגבורה
הגבוה בחכמה : וכבר נתבאר שהאורות שמקבלת הבינה מן
החכמה הם סוד גבורות ג"ו עמוק מ"י וימלאנו : וברמזות החכמה
תתאה היא פתחה מלפון לפי שמקבלת מוסד בגבורה ופתחה ג"כ
כח אל הדינים והלכים עשה שיראו מלפניו והבן : הרי נתבאר
לך אות ב' בצורתו ובמינו ובכתיבו :

דרך ד' בו יתבאר סוד בית יעקב

כתיב בית יעקב לבו ונלכה באור ה' : בית יעקב וזה בית
אברהם ויחזק : כי כבר אמרנו שאות ב"י בבנינה
רמוז למלכות והיא מיוחדת ליעקב : ואף שממלה מלת ב"י
כמוכה לשאר השמות כמו בית אל או בית אלהים היינו שמקבלת
מאורה מדה שהיא סמוכה לו ועכ"ז ע"י יעקב במבואר בזה :
וכתיב ויעקב נסע סוכתה וכן לו בית לו לעלמו ואל תשיבט מן
הכתוב בחכמה יבנה בית פתח ענין ורצה ללך כתיב קשעה
יבנה בית א"ל בחכמה : המונה כי יעקב כשהוא מקבל כח מ"ה
או נק' אד"ס וכן כתיב בתפארת אדם לשבת בית : וכן מבואר
בזה ש'אמר באב"א יסד ברתא ולא אמר אב"א יסד ברתא :
ורחיינו מדכתיב בחכמה יסד ארן ולא אמר חכמה יסד ארן :
והנה אברהם קראה מקום דכתיב וירא את המקום מרחוק : וילחך
קראה שדה דכתיב וילח ויחך לשות בשדה : וכתיב ריה בני גרים
שדה : לפי שעדיין לא נגמר בנין הבית על ידו ע"ד שב"א יעקב
נגמר את בנין הבית ונתיחד עמה : והא"כ בנה חומותיו וסיבלי'
וקראה עיר דכתיב ויבא יעקב שלם עיר שם : והוא כתיב עיר
לנו חיל וחומה : והה העיר נתן יעקב ליוסף לנחלה דכתיב ונתתי
לך שם אחד על אחיך והבן כל זה והנה כבר ביארט בשער א'
שהדרך הישר הוא דרך קו אמצעי ולא יטה ליימין או לשמאל דכתיב
לא תסור מן הדרך ימין ושמאל והשער הראשון לבוא לקו אמצעי
הוא דכתיב זה השער לה' ל"ב : והוא סוד היראה כמאשרו"ל מן
עיש לו תורה ואין לו יראה כמו שממסר לו משפחת הפני' ולא
נמסר לו מפתח הקיוון : והוא שער הראשון לכנס דרך הישר
דכתיב

בשפתו : הרי מוצר שסוד הדק הוא סוד הגלגל : ונאמנותו
 הוא שלפעמים הוא כסף בסודות ה' דשנבי גנוז
 צדק : ועוד דכתיב עבדו בארץ שעריה ופעמים הוא פשוט :
 וקיינו כשעראל בגלות הוא כסף ולעמיד כתיב וקם שבט מישראל
 והף דכתיב לה יסור שבט מואה ומחוק מבוין רגליו הוא בסוד
 הכפופה : אבל לעמיד יתקיים הכתוב והקיימותי אח בריתי שאח
 סוד הקמת ברית ויהי נאמן פשוט והבן כ'ז מלוד : וכנה עתה
 אשמידך על סוד הכתוב ונתתי לך מהלכים בין השמות האלה :
 והמרו כי ישראל נקראו מהלכים בסוד הכתוב ולכן מחיל אל חיל
 כי הולכים ממעלה למעלה אבל מהלכים נקראו עומדים שתיידי
 עומדים במעלה ה' : והנה המלאכים הם שקלים והדקיקים הם
 חוקרי' ועכ'ז משלת הדקיקים יותר למעלה מן המלאכי' ולכן
 אשמידך ע'ז הסוד ובה תבין ש'ישראל נקראו עמוסים מני בטן
 וכתיב מצי מצי על כלליהם : וגם תבין שהמלאכים לפעמים
 נקראו בני אלהים : ולפעמים נקראו עבדים : וגם ישראל פעמים
 נקראו בניס למקום ופעמים עבדים : והסוד הוא כי כנה יש ב'
 מיני זוגים ובכל אחד יש ב' בחי' : הא' הוא סוד התדבקות רוח
 ברוחו והוא סוד הנשיקין שקודם הזוג ואחר הזוג : ואחד הוא
 סוד זוג גמור : וב' מיני זוגים הוא בבחי' זוג גמור והס' האחד
 כשהפרטופי נחלקי' א לשנים ישראל ועקב לאה ורחל : וגם כן
 הוא למעלה או"ה עליון שהס סוד ח'ז' ישראל סבא וחבונה :
 ובחי' הב' הוא כשהפרטופים ככללים זה בזה בסוד הכתוב אחד
 באחד יבאו ורוח לא יבא ביניהם וכתיב כעיר עכוברא לה יחדיו
 הייט שאבא עלאה וישראל סבא נעשה פרטופ' ח' וכן אימא עלאה
 וחבונה וכן למטה ישראל ועקב נעשה פרטופ' ח' וכן לאה ורחל :
 וכוא עיקר הזוג היותר עליון : והנה תדע שזמן זוג אבא ואימא
 אוני ונא שום תולדה שיהי' פעולה בפני עצמה בלעדי ת'ת ומל'
 כי ת'ת ומלכות הם עצמם התולדות והבנים של או"ה ומבחי' הזוג
 של נשיקין דל"ה נעשה לת'ת ומל' עומין רוחני' כי בחינת זוג
 בשניקין הוא בחי' התדבקות רוחא ברוחא : ומבחי' זוג גמור
 של או"ה נעשה להם מוחין גמורין ליהותם בסוד הגלות כמ'ש
 כבר : ועל התולדות מן המלאכים וכן הנשמות של ישראל כלם
 יבאו מן הת'ת אל היסוד ומיסוד אל המלכות והמלכות מושיאם
 במספר דכתיב המוליד במספר נבאם המוליד בתוספת ה' הרויזו
 אל המלכות וכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם
 ובמינים ורחן הס סוד ת'ת ומל' : והנה תדע כי מבחי' זוג של
 שניקין שהוא סוד התדבקות רוחא ברוחא מזה נבראו המלאכי' והס'
 צבאו בכל יום דכתיב נעשה מלאכיו רוחות וכתיב וברחו פיו כל
 נבאם : ומבחי' זוג גמור נבראו הנשמות של ישראל ולכן הם
 נק' עמוסים מני בטן והבן זה : ולכן המלאכי' שבחי' מהתדבקות
 רוחא ברוח' הם כלם שכלי' בלי גוף ועכ'ז נשמות של ישראל חף
 שר יבין להתלכדי בתוך הגוף לפי שבאו מזוג גמור עכ'ז הם יותר
 לתעלות המלאכי' כי זה הזוג הוא יותר מעול' מבחי' הנשיקין
 זה האור יורד מן המוח וכל האברי' ומניחים בה מבחם דכתיב ואין
 כסתר מחמתו כמבואר בזוהר : ועתה תבין לוד ישראל נק' בניס
 ולפעמי' עבדי' והמלאכי' לעולם אין נק' בניס רק בני אלהים :
 אבל ישראל הם בני' גם לשם הגדול והגור' דכתיב בניס אחס לה'
 אלהים ונקראו בני אל חי והבן זה : והעצם כי מבואר מידן
 סוזה כי כל הנשמות שבאים מסערה דל"ה נקראו בניס ומסערה
 דבריהם נק' עבדים : והנה כבר נבאר שסוד אבא הוא סוד אלו'
 שבאלי' ואימ' הוא סוד בריאה שבאלי' והנה בשכנסו' נס'י דל"ה
 בהן סוד ה' לתת לו מוחין לטורך הזוג גמור הנה כבר נודע שיסוד
 אימא מסתיים בשליש ת'ת ומס'ס ואילך משמש יסוד אימ' אין יולא שום
 ונת' כבר כי כ'ז שיסוד אבא מנסה ביסוד אימ' אין יולא שום
 בהרה מיסוד אבא רק שיסוד אימ' ואחר שנסתיים יסוד אימ' יולא
 בהרת אבא ח"כ המלאכי' שהם באים מבחי' הנשיקין שהם מן
 בהם שם עדיין יסוד אבא מנסה ביסוד אימ' ח"כ הם באי' רק
 מיסוד אימ' שהיא סוד הבריאה לכן הם לעולם בבחי' עבדים כי
 אינם מקבלי' מההרת אבא סוד אלו' ולכן נשמות ישראל יש בהם שני בחי'
 בהונה נק' אלהים כמ'ש : אבל נשמות ישראל יש בהם שני בחי'
 בה' כשבאלי' נשמותיה ע'י זוג כשהפרטופי נחלקי' כ'ז לשנים ח"כ
 אינלם מוחין רק מן יס'ס וחבונ' שהם שניה' סוד הבריאה כמ'ש
 כבר : לכן חף שבאו מזוג גמור ושם משמש אור יסוד אבא
 עכ'ז אין זה הארה מן אבא עלאה

סוד האילות רק מן יס'ס שהיא סוד הבריאה כמ'ש ואו
 שם נה' גם כן עבדים ובחי' הב' כשהנשמות הם באים מזוג
 היותר מעלה שהוא בהמלכות הפרטופים שהוא הם מקבלין מוחין
 מן או"ה עליון ואו נשמותיהם באים מההרת אבא סוד האילות ואו
 נקראים בניס : והבן כ'ז : והנה מהם כבר נבאר שהיא סוד כדעת
 חף שים ב' מיני דעת בס'ס אל דעת ה' : היינו בחי' דעת עליון
 שהוא מחבר לכו"ה עליון : ובחי' דעת המחבר בין יס'ס וחבונה :
 ודעת עליון הוא סוד ברא בוכרא מוצר בוכר גפי שהוא סוד
 האילות : ובחינה ב' הוא סוד הבריאה סוד עבד : והנה מהם כל
 ימי חייו נקבעים מתנו שער הכל ש'זו סוד נקיף לא דעו עיעט
 ששם משמש הדעת עליון בחי' שער : רק אחר מותו כתיב וקבור
 אותו בני' בערבות מואב והבן : ובהו תבין כל הבחי' של מהם :
 אם תשכיל תבין ועתה נפא לביאור ככתוב שהתולדו וואו עפ'י
 מה שאמר'ל לא תקנודו לה' חששו עמליכם תולדות הנאות :
 הכוונה בזה כי המוחין של ת'ת ומלכות באים להם ע'י תפלות של
 ישראל ובעזרה דלתחת ארבע עזרה דלעיל שהם ישראל הם
 מתפללים בריב' אוי ברוב עם הדרת מלך ובתו סבכל' כל ישראל
 להתפלל ברבים והוא בקבוץ ישראל בני' רגלים כמו כן המוחין
 באים מן התפלות הפרטופים ואו נעשה להם עומין מח'ה עליון
 סוד האילות ואו נשמותיהם של ישראל בחיין מן האילות ולכן
 כשישראל על הדעת קרוים בניס למקום אבל כשנעשו תולדות
 הנאות או גם למעלה בחיין המוחין מן התפלות הפרטופים והם
 רק מן סוד הבריאה סוד עבד או נקראים עבדים : וזה סוד הכתוב
 בניס אחס לה' אלהים לא תתולדו והבן

פתח ג' דרך א' בויתכאר סוד בנימין

כתיב ותקרא שמו בן אוני וחבני קרא לו בנימין : פתח
 המוליד במספר נבאם מרוב אונים וחמיד' כה :
 להביק' זה ערך אהה לידע כי בנימין הוא סוד יסוד טוק' כי בנימין
 הוא סוד נק'ב במספר הסוד : חף הוא מבחי' הוברה היינו בחי'
 טוק' שבדוקרה : ווסף הוא בחי' דוקרה שבדוקרה כי כמו שבטוקרה
 יש בה ב' בחי' היינו דוקרה שבדוקרה ובחי' נוקבא שבדוקרה וכל
 אשה שאין לה ב' בחי' אלו היא עקרה : וכן הכיר הם אין ב' ב'
 בחי' אלו הוא עקר ואינו מוליד : והנה יש מי שאורש נשמה מבחי'
 נוקבא לבד ואו היתה כרוך בעקביו כמו שארש לדבקות הבחי'
 שהוא בן האגומית עד שהודך אלישע להמשיך לו שורש מבחי'
 דוקרה כמבואר בזוהר : והנה עקב אחר כמו וראשית אוני כמו
 מסערה דוקרה וראשית אוני מסערה דוקבא : ועתה נבא
 לביאור המבויס שהתולדו רק תדע בבחי' היסוד נק' טלס :
 כי טלס עם ד' אותיות הוא במספר ש'פ הוא סוד ש'פ נטווח :
 שמקבל שם אלני' משם הויה' : ב' ה' תזיר ב' שמות הבל
 פנה : **דוד** : ואילני הוא תהבל מן הויה' הרי א' של אלני' ב'
 מקבל **ארני** מני' של הויה' ה' מאלני' מן ה' של אויה' וכן
 טלס תחשוב יפ"א הוא עשרה הס'ד הוא ב' הרי ל'
 ופ"ש' : הפ"י הוא כ'ס' במספר ש'פ : ורמז לזה הוא
 קייבה נח כי נח הוא סוד יסוד טלסן נק' דקיק תמים כמבואר
 בזוהר : והייתה סוד נוק' ולכן היתה התיבה שלשים אותה קומת'
 וג' מלות אותה ארכה ונ' אמה רחבה ס'ס ש'פ נגד ש"ס נטווח
 שמקבלת אלני' סוד המלכות מן ת'ת סוד הויה' ע'י היסוד הק'
 טלס בית : והנה המלכות מקבלת ממנו לב' בחי' שלם שהוא צד
 דוקרה וצד נוקבא היינו מלך דוקרה הוא מהקבלת מן מנ'ס שהם
 ג' שמות הויה' אלהים הויה' ועם כללות ג' שמות הוא במספר
 אמ"ן : וצד דוקרה נק' כמו הרי ח' מין כ"ה ומלך נוקבא היא
 מהקבלת המנ'ס דאויה' שהוא ע"ב כנודע ואחריו דמ"ס טלס סוד
 ק"ל הרי ע"ב ק"ל במחשבו ר"ג : וכוא נק' אוני הרי ר"ב לוי'ס :
 והשתח יבא הכרוב על מכונו : המוליד במספר נבאם הכוונה כי
 המל' שהיא סוד ה' מוליד במספר ר"ל ע'י ש"פ נטווח שהס סוד
 מספר במספר טווח הויה' אל היסוד ע'י היא מוליד כל צבא
 מעלה ומטה והיניו בבה ב' בחי' בחי' שהם סוד דוקרה ונוקבא וכן
 מרוב אונים ואחמד'מה הכל' : ועתה מוכן גם הפסוק שהתולדו שהוא
 בריותה כי צלחת נעשה קראה שמו בן אוני מסערה דוקבא לבד
 שהיתה כרוכה בעקביו ולקומיד חבני קרא בנימין והמשך ט' הארש
 מסערה

קמטרה דלזכרה כד ימין כידוע והוא מוכן :

דרך ב' בו יתבאר סוד בניהו בן יהוידע

כתיב ובניו בן יהוידע בן אהרן חרוב פגלים מקבצאל :
והתרו ובי כונה עלמה בני מתים ימנו אלף הדיקים
אף בתיחם נקראים מים חבל ברעשים אף במיחם קרוים
מתים : לכוין זאת לדרך אלה לידע כי בניו הוא סוד מדת
היסוד כמבורר תיך דפריהוטר שהוא סוד רב המנוח שהוא
גוף רבא סוד ליתן מלשון כונער אים וזיה כמ"ס בתקומו :
אשר נשות רב המנוח היה משרש נשמת בניו והוא משרש
היסוד : וקדע כי בדעת אגם פת"ת יש עס יח' ויש לו ' צרופים
כמבורר בספר יצירה הרי ח"י אוחיות על ח"י מוליות שבשדרה
שהדעת והת"ת כולל אותם ודרך עס יורד האור פן המוח אל
היסוד ולכן נקרא מדת היסוד ת"י העולמים כידוע ולכן נקרא
אם כי כי כבר טרע כי היסוד נקרא ח"י ע כ"ס כבר הרי אים
חי : וקרא בניו בן יח' צמוד אלה תולדות יצחק יוסף :
והנה נבאר שייסוד הוא סוד נ' כי הוא מבריע בנ' מקוונות
הינו למטה בין נחא ובוד : ובין סוד וגבורה : ובין ח"ב בסוד
הדעת כמ"ס כבר : וסנה זה סנו חסד יקרא לו בניו בן יח'
כשהוא למטה נקרא בן אים חי רב פעלים שמקבל מן ב' שמות
ע"ב ק"ל במספר ר"ב כמ"ס שגם נקרא מקבצאל שהוא מקבן
כל האורות כדכתיב וילקח ויטעף את כל הסכף והס' ד' מילואים
ע"ב ס"ג ח"ה ב"ן פעלים במספר יברך בסוד הכתוב הוא
יברך את הנערים כי עס זה ה' אית הכרעה לכתיב וברכות
לראש משיר ובתיב ויוסף הוא המשיר בר' וד' מילואים הכל'
הס במספר מקב"ן ועפת חסד המתגלה בו שהוא סוד עס ח"ל
כמ"ס כמה פעמים הרו מקבצאל : וכשהוא מבריע למעלה
בסוד הדעת נקרא פן יתודע : וע' רתנו בחפזים כי הדיוק אף
במיתתו נקרא חי : הטובה כי כבר נבאר שזיה מדת שהיא
תעלה למעלה היא רק מתעלה העלמות שבו שהוא סוד הנשמה
ובלוקו מן עולם לעולם הוא דומת מיתת הדיק ע"ב נשמתו
עולה למעלה ועס ג"כ הוא עושה פעולתו ח"ל זה היסוד אף
שעולה למעלה ונקרא מיהא חלמי שהוא סילוקו מן עולם לעולם
עליו עכ"ל הוא חי שטיבל פעולתו כמו שהיה במקומו : אבל
הרע"ף אף שהס בעולמות ר"ל הסערה אחרת אף שהס במקומו
שהוא בית הייחס נקראים מתים כי אל אחר הסערה ולא עביר
פירין וכל שאין לו בניס נקרא מת : ועוד יש עס סוד אים
תשכל הבין :

דרך ג' בו יתבאר סוד הכביה

כתיב במספרים תכנה גפשי : הגה אחורו מקום יש לו
לכב"ה ומספרים שמו עשס הוא זוכה : ופרך וכי
יש עלמות קמי דקב"ה בו ויכתיב עת וחזרה בתמונתו אפי' הא
בתי גוואי והא בתי בראי : ופרך ובבתי בראי לא והא כתיב
ויקרא ה' לבאות ביום ההוא לבני : ומשני שאני חורבן ב"ה
לכתיב הן ארמילים לעקו חולה מלאכי שגוס מר וביבון : הגה
התון הראשון שעשתי הא בתי גוואי כו' אין לו הכרע אים
טוכתו שבבתי גוואי אין כביס ובבתי בראי יש או להיסק לכן יש
לחן שני גרסאוי' טאית : לכמה דעות הוא שבבתי גוואי לית עס
כביה וכן הוא דעת כל חכמי האמת ח"ב לדרך לגרום בלשון
המקמן ובבתי גוואי לא : וכמה דעות יש שבבתי גוואי יש כביה
אך שאינו מראה הכביה בבתי בראי וח"כ לדרך לגרום בלשון
המקמן ובבתי בראי לא : והנה בזה עלמו אוחיו נקרא בתי גוואי
ואוחיו בתי בראי יש בזה כמה דיע' ג"כ שיש חי שאות' בתי גוואי
בעולם האצילות בתי בראי בשאר ג' עולמות : ויש מי שחומר
בתי גוואי ג' ראשונות כח"ב בתי בראי ת"ת ומלכות ויש אחרים
בתי גוואי ת"ת ובתי בראי מלכות : והנה לכל הדעות לא כמה
דעות כיום בזה המחמר קשות עלמות : ה"ח מה שפירש
ומספרים שמו מאי ב' ללמד בזה : ה"ב מאי פרך ומי איהא
עלמות קמי דקב"ה עלמות חלף דבר שמים ולמה לא אמר ומי
איהא כתי' ג' דהא עלמות מקרא חלף הוא דאיהא לכתיב

כר

אותיות מן הערן בו

ויתעצב אל לבו : ה' שפרך ומי איהא עלמות שהשמימי' מל'ג
כביס לביס : והר פרך ובבתי בראי לא והכתיב ויקר' ג' ה' ה' לו
להקשות בלא זה שני מקראות אסדיו : ועוד לפי גרסא ובבתי
גוואי ליכא ובבתי בראי ליכא ח"כ קל תקשה ובבתי גוואי ליכא
והא כתיב ויקרא מלך מוכח לן לומר שיש המקרא קאי על בתי
גוואי דלמא ויקרא בבתי בראי כמו שהוא דעת הסרן לפי
זו הגרסא : ויותר תמוה פרש"י ז"ל שפי' בלשון המקמן ובבתי
יקרא משום השומע קול מה עיך זה האוכח : לדברי המקמן לפי
הגרסא : ועוד מה שדגני שאני חורבן ב"ה לכתיב הן ארמילים
וגו' מלך מוכח לן שזה קאי על חורבן ב"ה ועוד לתה נשמת
חורבן ב"ה שבחורו ויש לתמוה דוקא בכביס אף במקום שאינו
עשה אחר החרובן : וגם דלמא הכתיב במספרים תכנה גפשי
ג"כ היה ביים שחורב הבית כדלוי' במדרש רבה : ולכן לב אומר
לי לישב כל הקוסי' בחדא מחתא ולומר שכתי גוואי ובתי בראי
כולם הם במלכות עלמה כמ"ס לפניו ואף שהוא נכד כל
הקדמונים ואם ענינו אחי תלין כי בההבחה תשגה המיד'
והסס הטוב וכפר בצדי : והוא כי תרע כי ירושלים שלמה
מכוננת עבד ירושלים של מעלה : לכתיב ירושלים הבטיה לכי
שחבורה לה ימיו : וכבר נבאר כמה פעמים ירושלים של מעלה
היא סוד ספירת המלכות והיא כללה מעשר : ויסוד שבה החלק
לג' חלקים שהוא סוד פרחורו וחדר ועל' כמ"ס כבר : ואיינו כמו
שלמה היא ירושלים ובתוכה אין ובתוכו בית המקדש : והוא
כנגד ג' בחי' הג' ע"ב בייסוד מלכות ואיינו שהמנוח של יסוד
שלה נק' ירושלים : ויסוד שבה נק' ליון : והת"ת שבה נק' בית
המקדש : והנה בירושלים כתיב ואת ירושלים בתוך הגוים נתת'
וסביבתיקה ארצות : והסוד הוא כי ירושלים של מעלה היא בחי'
החולה שביסוד של מלכות כעגלה מקום התפוח באשה והיא נק'
בית הספרים ולא מספרים ואם הם הספרים של מעלה שבהם
לאחרים החלומים ומיוונים מהם ומעת שחור' הבית תמיד יש עס
שערותיה גדולה ומלחמות עצמות דכתיב לך יין בן ונעתה
מרמשים : אבל בבתי סב' שהוא סוד יסוד שביסוד שבמלכות
שנך' ליון עס אים נשמה קול מלחמה לא קול יצנות גבורה ולא קול
עניות מלוכה וסס הם הרכס במנינים לעזרת ה' בגבורים בסוד
מנן מז כי ליון היא עיר דוד וזה המקום נקרא מספרים שסס
הוא בסוד סתר עליון כולל שדי : ושם יש ק"ך גבורים מסוד ק"ך
לרומי אלהים במספר ג'ל שדי ומתקיים לשיס' ס' נאחרו במקום
הזה וס' הם השומרים את ירושלים ועזרים אותה עד דהר הארז
והס' ס' גבורים לכתיב הגה מחסו שלשמה ששים גבורים סביב
לה עבדו ישראל : הכונה שגבורים ע"י ישראל שחם הם עומים
רצוני איו כתיב באלהי' נעשה חיל והוא יום צרתי : ואם היו איה'
רצוני רצוני איו כתיב צור ילקח תשי : כי מדת היסוד נק' אר לך
כמ"ס במקומו והוא הוא ח"י ח"י שהוא בחשבון סתמי' ס' חו זה לא
זה אים עושים רצוני איו הוא למחמה ולמספר : ואם לאו הוא
תשי' : והוא כוננת ליתן ריחו בין הדברים בפרשיות שנך' שחם
בכל לבך על לבבך הרי ב"פ ס' : והס ראשי גדודי וגבורי דין
מספר אבל עס במקום הזה אים שולטים ימי עשו : רק ביום שחבר
ב"ה כתי' ערו עד היסוד בה שלטונה ודי עשו בסוד משמות
היוד לכתיב שמתה בוד' תתפשט והיא בסיבלי מלך : והבין זה :
אזיה המקום ליכא קול לעקו רק סוד הבכי' לכתיב ליון במר
תבך' וירושל' תתן קולה כי היסוד שהוא ליון עס יש עס ס"ג ומלוי
על ס"ג שמה נשפצ' הגבור' הוא במספר בכ"ה וירושלים שהוא
סוד מל' עס עס אלהים בחחורי' שנו ואדני' שפוט שמה נשפצ'
הדיני' היא במספר לעקה' לכתיב לעקה הנערה ואין תושביה :
אבל בבתי' הג' שהוא סוד ת"ת שביסוד עס הוא סוד מעלול עת
עס ה' בו ירון דיקי וכשב מלך נשכב הוא מנחל כמבורר
בוהר : רק לפעמים יש עס אזיה עלמות : ויאמרו לך משל לעיר
מטר ובתוכה מכלר חוק מלאך ותוך המכלר יש מגדל ראשו בשמים
ובואו גייסות ללסוד העיר הגה אכתי העיר עסס הוא סתמי' עס
כמשך קל שאון מעיר קול ענות גבורה קול ענות מלוכה : אבל
אותו היושבים במכלר אין שום קול מלחמה במחנה אך הם זוכים
למשפחותיהם פרוחתם את שאהבה נפשם במטר ובמטק ויראים
שחם ח"ן תלכד בעיר חסוב המלחמה גם עליהם : אבל כ"י
שהעיר קייס אין עס קל לעקה ובעגל גם כביס' ליתא עזרי'

ב

שערי שער האותיות אהת בית גן הערן

אם לענינם עיר חומה נשמה הוא המבצר... וזוהי הבית מ"ש בספר יצירה חנו בגלגל וכל חלי כתב במנהג... גלגל מתוך במדינה לך מתוך יושב על כסאו והבן זה והנה... ביום שחרב הבית שחו עשתי ידי עשו למעלה גס בבחי' היסוד הוא... גרוסוף הנעקף בזה המקום ונתוסף הבחי' שלמעלה... הגיע העצובה כביטול למעלה... למעלה... ששם תמיד עון וקדוש... במקומו מקום ו' והבן זה... ועפ"י הגיעה ויכנה לביאור מתחר... גלגל כי המקשן ערס שידע מוה הסברה שיום שחורב הבית... נתוסף להנה יוגון על יגון רק שהוא סבר שמה לי יום שחרב או... שחה שכבר נחרב ועדיין לא כונה... והיו כל המקראות לגד עניו... ששם סומרים זה חת זה ונריך ליישבם... וגם למראה עניו וישפטו... שוח חת כתוב ויקרא ה' זכחות ביום... הכוח לכפי שזה מירי... בבחי' הב' סוד יסוד שנק' ליון ששם הוא סוד ה' זכחות חות הוא... כנכה ליליה. במקראר בוחר: והוכיח לעלמו מדכתי ויקרא דעמתי... הכמעה קול כפרשני' ל' ה"ב יש שם במקום הזה גם הנעקה: ולכן... הוסי' ליישב המקראות באופן זה: שבבחי' היסוד שם הוא הבחי'... והנעקה ופטיע' בירושלים חיל וחומה יקדו לחללו: ועל"ז למעלה... בבחי' בת"ל של יסוד לא הגיע הבכיה רק העצמות: ובמקומו עון... וחזק: והכתוב במקראות חכמה נפשי סבר המקשן כמו שפי'... שגמרש אמר הקב"ה למלאכיהם הם אין חתם מניחין אותי לבטח... חלף וחסודר עמי במקום שאין להם רשות לבטח שם ואזכה... ואין משענתו עשתי של מקום מסתרים: והנה אחר שאמר... שירוחו מקום יש לקב"ה ושמו מסתרים ששם בוכה: והיא קשה... למקשן ששם זה קחי על בחי' יסוד ששמו מסתרים ושם הוא... בוכה וכל לומר שרק הבכיה שם ואלה הנעקה הוכיה לעלמו שזה... חיו ששתי ששם גם הנעקה יש לנ"ל: ולכן הוכיח לעלמו שפי'... מקום יש בו היטו בחי' עליונה שהוא ת"ת ופטיע' ששם זה המקו'... נק' מסתרים ושם הוא הבכיה והל"כ לפי' יגיע כביכול העצבות... קמי' דקב"ה: ולכן פריך שפיר ומי חיכה עלכות קמי' קב"ה קב"ה... דייקא לראי קב"ה עז וזחודה. במקומו מקום ו': ומשמך ה"ב בבחי' גוואי... פ"י הטובה שאין רטנו לומר שזה המקום קחי על בחי' עליונה... שנק' בחי' גוואי רק על בחי' יסוד שביסוד שזה נק' בחי' ברזי... לגדו העליונה שם הוא הבכיה ואלה למעלה וע"ז מקשה ואלה כתוב... ויקרא ופרש"י משמע השמעת קול חל"כ שגם הנעקה חיכה: ומשמך שאני חורבן ב"ה בו' חבל אח"י חורה העצרה ליושניה והבן... זה: ומביא ראיה לכל דבריו הא' שנתחדש הנעקה במקראות רק... ביום האור ויקרא: והב' שחל"ו חורה להיות רק הנעקה בבחי'... התנהגה והבחי' במקראות מדכתי ויקרא חל"ה ליעקו חונה מתחיל... על"מ יר יבכיון שא"י בנשאו שח"ל אע"פ לשון עבר והדר חתו יבכיון... לשון עתיד והוא: חלה ללמד בא' שחל"ה הם מבחי' עליונה... דלית הנון לא בכיה ולא נעקה וגדוה לחוד היטו לבחי' ברזי בחי'... היסוד ושם לעקו רק ביום האור שנתחדש שם הנעקה וחל"ו חורו... למקומו: ומלחכי שלום ששם מבחי' היסוד שנק' שלום כת"ש שם... הבכיה לעצוד וזה: ועתה יבא כל המתאר על מכונ: והוא... נכון לדעתי: והבן היטב:

פתח ד' דרך א' בו יתבאר סוד לשון בריאהומלת בוחו

בתיב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא... חורו זכר ונקבה ברה אחים: להבינה זאת האבר... לך מאמר הסבר ח"ל כתוב ויוצר בשני וירין מלמד שצר צורה בהודו... צורה למיך שם מלא על עולם מלא: כתוב ויצר ונחוב ויברא... מה בין הא' לחי' אלה כ"ת ויברא זו הוא הכמעה. ויצר זה הוא... בבחי' ששם שלום ובורא רע הקב"ה ברה בוחו שם מקומו בשלום... ברה טובה ושם מקומו רע. להבינה זה המתאר דרך חתה לידע... הכמעה. שיש בין ד' ע' חב"ע. וקווא די לשון ח"י' הוא טפל על... דבר החלל מן חיוה דבר ואור ממש חוקו דבר שאכל ממנו... ששם סוד י"ס דל"ג' שחללו מאור עלמותו של אור ח"א' ממש זה... האור הוא אור בסדר כמו אור הראשו רק שהוא קען הכמות ולפי... שהוא קען כלמות וטליון לקבלו. ח"י' עולם ח"י' ח"י' וחיוויה ח... שחוקוהו דלאו הכי בשא' עלמין דלח"ה חבל לשון בריא' נופל על חיה

דבר סכר מחפש אדכוד דבר דק מאוד כדכתי' מר' רוח ולא כתו'... וזר רוח והס סוד י"ס ג' עול' הכרעה שהאו' שלה חיו אור עלמותו... של אור ח"א' רק שנתחדש האור ע"י זוג המאורות של עולם... האלילות בת"ש כבר שפי' זוג המאורות ששני מאורות שחוסם... שויס בחי'והס. כיון שזוגוויס יחד מהבטיס זה בוח ויאלף מהס... ליענות אור ופנה גברה אור חדש: והאור המחודש טיח מנווג... אורות האלילות הוא סוד הבריאה: ולשון יצירה טפל... גם כן על דבר המחודש רק שהוא נופל... על דבר שמוגלס יוקר ויש בו טרה מתק ולא כמו הבריאה שטפל... גם על דבר שאין בו טרה כמו בורא רוח כג"ל והנה האור שנתחדש... מנווג אורו' שבבריאה מזה נעשה עולם היצירה אך שטפס גם על... דבר רוחני כגון הגשמה לפי שגם אל הנשמה יש בה צורה שהרי... היא כלולה מרמ"ח חוברים וס"ה גודים רוחנים כידוע: ולשון... עשה נופל על דבר היותר מוגלס והוא סוד עולם העשיה: והנה... כבר נתבאר שגם בשלום האלילות יש בו כל הכמות האל... בהעלם מוחלט והכונה כי ד' מיני זוגים יש בכל עולם ועולם: כי... נתבאר כבר כי בכל עולם ועולם יש ה' בחי'וה נשמה ששם... נפש רוח נשמה חיב יהודה: והנה יחודה בלא מסתרה דמקד... שהוא נקרא יחוד הקדמון כפי כוונתהמי האמת כי אין שם סוד... טובה דלתיב ואין חלוקים עמדי כת"ש כבר: והאור היותר מנווג... הוא אור ממש שאחר ממנו מעלמותו וכווא חלל ממנו ולא... בריאה ופטיע' שאר בבחי': ואף כי נתבאר כבר כי גם שם יש... סוד בחי' נוקבא הרי כבר נתבאר ששם הם ביחד גמור ומיסיס... נפרדים לב' פרטופים רק מן חממה מתחיל גלוי סוד נוקבא... נפרדת דלתיב בחכמה יסד חרף כתבאר בזוהר: ואף שגם... ח"ו' הם תמיד ביחד גמור בסוד תרין ריעין דלא מתפרשין עכ"ל... הם ב' פרטופים מא"כ הכתר שהוא סוד הא"ה ג' נוקבא שבו... נכלל עמו בפרטוף ח' כמ"כ בשער'ב' וכל כול' מינה: ופי'... שאין בו בחי' שנות אין וילחיס ממנו נלולות שיהיה ממנו בחי'... בריאה רק האור שחממו ויאלף הוא עולם אורו ומזה האור נעשה... מוחין לא"ו עלאין ולכן ח"ו עלאין הם סוד חלילות שבחלילות... וואו סוד י' ששש' ו' חלה ו'ד חיתא וא"ד כלול ב' כמ"כ בשער... הב'. וה"ו לפי ששם ב' פרטופים והם בחי' ימין ושמאל... ששם ב' בחי' שנות אפי מתוך זוגים יולף אור חדש סוד הבריאה... ומזה נעשה מוחין ליס"ם והנה: ולכן יש"ם וחבונה ששם סוד... ה' ששש' כמ"ס הם סוד בריאה ולפי שגם מקבלים מעלם אורו... של ח"א' כמ"ס בשער'ב' שכל הפרטופים שבשולס ח"י' זולת... שמקבלים כ"ה מן הפרטופים שלמעלה ממנו עוד הוא מקבל ג'... נעלס אור ח"א' וכבר ביאר שחור ח"ה נקרה חלילות לכן... יש"ם וחבונה הם נקראים בריאה שבחלילות: והנה מן י"ס וסבול'... מתוך זוגייהו בחיס המחוקן ל"ה וואו בחי' הגשמה שלו ולפי... שאחר בירידתו לנשמה הוא תמיד מהגלס ויחרו ואלו יוכל לבח... לידו לזר חו נופל לשון יצירה וכן הותר כאו' השכלה והמקראות... תשא"ל למעלה שאין שם שום לזר לכן נקלל מהס החללת והתקורה... דלתיב כבוד חניס הסדר דבר וכבוד מלכים מקור דבר: ולפי... שגם הוא מקבל ג' כמ"ס מעלם אור הכתר לכן נקרא יצירה שבחי'... והוא סוד ו' של שם: והנה מן זוג ה"ת ומלכות באין מוחין... ללדיק ובת זוג' וחו מקבלס יתר וקרא גופא קדושת טפל עליו... לשון עשיה: אך באשר מקבלים גם אור מן הכתר נקרא... עשיה שבחי' והוא סוד ה' אחרונה של שם הו"ה: והנה כבר... נתבאר בשער'ב' איך נשתלשלו הנ' עלמות בריאה יצירה עשיה... למטה מן עולם החלילות ובכל עולם הוא על דרך הא"ל וזלית מה... שביארטו שם ששולס הבריאה שם ח"י' מקנת: ובזוהר פ"ה... מקנן וח"י' תתלה מקנת באופן: שהוא סוד העשיה כמ"ס... כבר: והנה תדע שאף שחמרט שבת"ת הוא סוד יצירה שבחי'... היטו סוד ה"ק שבו שיעק' היותר רק בסוד ו"ק כמ"ס כבר חבל... הראש שלו ששם ב"ר שבו ששם סוד המחוקן באשר שיעקר סיוון... מן י"ס וחבונה הם סוד בריאה שבחי' ובזו תבין השתלשלות... והשתלשלות העולמות בעת רצין שיש עליה אל העולמות שלמטה... שכולס עוליס אל עולם ח"י' בסוד מקראי קודש ששם סוד... האושפזין ששם הקראוים לשמחו על יושחי חתן וכלל ונכנסין... בקודש סוד האלילות שגרה קודש כמ"ס בת"פ שכל אחד על... מקומו יבא בשלום: בשלום אחיות מלכות שמתחון נעשה

מלכות

שערי שער האותיות

אות בית נן הערן מו

מלבד לעיון: והנה מוצא דברי האר"י ז"ל סוד המלכות
כוח בלתי זה, כג"ר של עולם האנוש שהוא כוח הרגש זה לא
כתבנו לעולם וקפאים מבולני רק המלכות הוא בלתי זה:
שעולם הברואה עולה ומביט לז' ספי' של עולם האילנות ועולם
היצירה מלביטין לז' של עולם הברואה ועולם העציה מלביטין לז'
ספי' של עולם היצירה והוא רק סוד המלכות עניינית העולמות
שהם סוד הנשמה שנסם היינו הרוחניות שבהם אבל המלכות
החלטיות של העולמות הוא בלתי זה: וז"ל בשאר הקומות
השפיקו' לזה והנה בזה תחבטו כמה מהקדמוני' לידע השפיע' למה
אין כח לעולם הברואה לעלות למקומו הראוי שהוא סוד עולם
הברואה שבאילנות וכשאר מדרגה נמשך שה' ספירות ההמות
הם סוד יצירה ראוי' אבל ע"פ דברי מו"ן כי מה שאנו הומרי'
שה' ספי' החמוטות הם תחבול' שלם היצירה היינו וולת ג"ר של
זעיר עמו ועולם הברואה עולה עד ג"ר עליונות והבן זה:
ואם תבין היטיב תראה כי עולם היצירה טולה מלכת רק לזירה
שבאילנות ועולם העציה עולה מלכת רק לעציה שבאילנות:
ועתה ככה לבחור האומר רק ידוע הדע שמתל אילת שמד
תנוק במעלתו הכוונה כי חף שאלל חיזו חר מנוט הרי הוא
כאלל מעלמותו ולא גס חיותו האור שהוא נחלל יקרא גם כן
אילנות לפי שאלל מעלמותו ולכן עומד תמיד במקומו במעלתו
ובמדרגתו לא ישנה לעולם בסוד הכתוב חזי ה' לא שנית
הכונה כי חזי חיותו למלכת מל' עבר וחף המל' דלתי' נקרא'
כיו"ס בחיותו לא ישנה לפי שמתקבלת חזר אילנות עמו: אבל
למעט תן האל' הרי תראה כי כפר נשמה ממדרגתו ולכן נתיב
והשם יפרד כי חס יתחדש חיזו חור מתוך וזו המעלות שבהי"א
חזי כתיב ויברא עגל סבע טפל לשון בריאה ועל המתפעל כבר
אמרנו בירידת האור נחלס טפל לו לשון יצירה הרי כי נשמה
ממדרגתו: וכן הוא ביצירה שלם יתחדש חיזו חור מוזג היות
שבזירה חזי על הפועל כתיב ויבר' ועל המתפעל כתיב ירד
ממדרגתו טפל לשון עשיה: והנה זה ידוע עפי' תחת הדיקוק
שמלת ויר' ב"ד ח' קאי על הפועל שהוא פעל ויר' אבל מלת
וייר' בב' ויד' קאי על המתפעל והוא כמו נטר והנה עובן:
והנה בעל התקופה רמב"ם לויט' ב' כתובים הבאים כאלה וספרים
זה חזי זה כתוב אחד ואמר ויברא חזי' חס המל' וכתוב ח' חזי'
וייר' וימיט כח לשון וייר' ב' וינין מה קאי על המטר קאו'
אור המתחדש מן הברואה ולכן כתי' ויברא נגד הפועל ונת' וייר'
נגד המתפעל שהוא קאי על עולם היצירה שחזי' שהוא סוד זרה
בתוך זרה ע"י המלכות יצירה ביצירה ולכן כתי' שם מלא על
עולם מלא שהרי כבר נת' שמלת עולם הוא סוד ו"ק שנק'
עולם וכשתלכש בעולם שלמותו נק' עולם מלא: וכן סוד
שבזירה שם הוא סוד עש וי"ה וחף יצירה שלמותו הוא ג"ר סוד
הי"ה וכשתלכש ההחזון לעלות כעשה בסוד ולתים בסוד כתי'
ה' הוא האלפים כמ"ש כבר בסוף שער ב' ונת' שם זה נק' שם
מלא כי כשתמלא הי"ה שהוא כ"ו כוה כ"ף ו"ו הרי הי"ה אלפים
ולכן ספיר חמר שם מלא על עולם מלא וכן נת' עגל החלביש
נק' גוף והמחלש נק' כעשה: והנה היצירה מלכת לז' ונת'
חמר ויברא קאי על הכעשה וייר' קאי על הגוף והבן כ"ו: והנה
זה תישב ב"כ הפ' עשה שלם וברח רע שבעה הוא מדרגה יותר
החמוטה שאין למטה המטה חומר עליו לשון בריאה שהוא
מדרגה עליונה והשלבס שהוא למעלה הימנה חומר עליו
לשון עשיה מדרגה התחתונה: ומי ישב חזו ב"כ כח לשון חר'
זכור חזק מזה שכתב בארנו שהמלכות הוא רק בקדושה שהוא
סוד מעשה מרכבה חזון בתוך האופן והבן זה: אבל הסעף
חזי' חזו' לין בזה להחלש: חס שאמר שהקדים הם רק רוח
בזל גוף כמו שהבחי כבר שלכן הם רועים להדמות נקודת
כקף בכני חרם ומבקשים חיזו גוף להחלש בו:
ונחבחר מתוך דברי בהביר עמו שמלת בורו רומז אל
הקדושה בו הוא חזו רומז אל הסעף אחרת המתה
אלת הבריות: חס שאמר ברא הקדוש ברוך
הוא בורו וחס מקומו בשלום אותיות מלבו"ס וכוון שע לו
מלכות שהוא סוד הגוף ועל הגוף טפל לשון עשיה
כ"ל וברח חזו וחס מקומו ברע ולפי שאין

לכס המלכות סוד הגוף רק סוד רוח רע וכבר נחבחר סוד
הרוח לנד טפל לשון בריאה ככתיב בורא רוח ולכן ספיר חמר
הכתוב עשה שלם וברח רע, ועוד יס במחמר זו פירוש חמר
וכי חרתי בחבורי הגדול כפי' עיל חומר, וכאן חזי בחמי לסוד
כמה כללים וציקרים גדולים הכללים כיוצא זה המחמר:
והבן כ"ו.

דרך ב' בו ית' סוד הבטחון והאמונה

כתיב בטח בה' ועשה טוב שכן חזן ורעה אמונה, והנה
אמרו כל המהמין ביחודו של עולם ה'ו מקבלי אמונה
בזה המחמר נחבטו בה קמחי דקמחי וגם הלקי חמר נכפי,
כי תדע שהאמונה והבטחון הם ג' דברים שהאלל צ"ד להבחי
ואין חברו דרך לו בו האמונה ח' ל בטחון ובל בטחון לא יתקיים
זולת האמונה: כי אפשר להאמין עג חזיה מנך לו שר לו שחד
בזי חרם חזי יבולת בידם להטיב לוולדו: אבל חזי ברוח בהם
עשיתו לו כי אפשר שאין רזונס להטיב לו הרי כי יתקיים החמוטה
בלתי הבטחון: אבל הבטחון לא יתקיים בלתי האמונה כי חף
אפשר נביות בוטה בשום אחד שיטיב עמו חס לא חמר שיוודע
לו בתופת שיש יוכלת לו להטיב וכל זמן שחזי חמין שהוא בעל
יכולת לא יעשה בו: הרי הבטחון לא יתקיים זולת האמונה:
והנה חזיה החמוטות בהכ"ס והאמונה שלסם הוא רק על ידי
קבלה מרבותיו או מחבוביו ולה יתקד בשכלו לעמוד על חזון
הדבר שנס השכל נחייב זה שקבל ויראה בתופת שאי אפשר להיות
בשום פנים כי חס כמו שקבל הרי רק מעשה חבובי בידו והיה
כעשרה בערפה ולא יפסח בשם אלפים כי בנקל יבה לזיעה
הנפסדת: אבל מי שהוא חוקר בשכלו עד שרואה בתופת שהקב"ה
הוא יחד הקדמון ושאני דרך לשום ברי' רק המחזיל כל העולם
ממדת טובו שדרכו להטיב לוולתו זה בודאי יבטה בהבחי זה
האמונה שלימה קאי עס הבטחון: והבן ולכן אמרו מי שמחזין
ביחודו של עולם ר"ל חמיה גרידא בלי בטחון עמה הרי זה חזי
חמוטה שלימה: והבן והנה חף שומטו שבטחון עדיף מהאמונה
החמוטה חקיקים בלתי בטחון ואין דרך לו: אבל הבטחון דרך
לא זונק ולא יתקיים וולתו: ואבחר קד' מהנה כתיב כבוד אלפים
הספיר דבר וכתבו מלכים חקר דבר כי למעלה בסוד הבניה שהוא
סוד הלפים חזן לנו השנה לחקירה רק לדעת חזו חמוטה חזון:
ובזו שאין לנו השנה חס כן חזן יכול לעמוד על החוקרה ולכן עס
הוא רק סוד האמונה אבל החקירה מנחלת חן ח"ת ומלכות
דכתיב שאל ח' לחן חס חר' אשר ברא חלפים חרם: והבן ות"ת
וול' ק' מלכים ילכח ומטרטח' וזהו וכבוד מלכים חקר
דבר: ועס הוא סוד הבטחון דכתיב חר' הגבר אשר שם ה'
מבחינו כי הוא סוד אילנה רב' לחזון דכתיב ב' חף כי לא יתקיים
הבטחון זולת החמוטה כי ח' חזן קיד' בעשיות לחלות השליטה
והסתלה במקום חס כי זה חס חלא מקדוש דתו דיקוף חזילול
סי מניחו רב' וזלה הממלכ כוה המקום דכתיב מקדוש
עליו ביום השבת לחזון יום מיוחד וכי ח' חס מקדוש בלי שבת
לא חס חייב חייס חלא הכתוב ב' ליתו חתאו כי יום השבת הוא
סוד חזילול רב' כתבו בואר: והבן זה: רק דרך לחבר
החמוטה להבטחון כי זולת האמונה לא יתקיים הבטחון והבן
כ"ו: והנה חס תשכל תראה כי יס חמוטה למעלה חן
הבטחון ויס חמוטה למטה חן הבטחון והבן זה היטב:
וחרמו לך אלפים חמת ואמונה: והנה המעשה של חמת
הוא חרם עס חו"ס בגילוי אלפין שהוא ח' ח' והגילוי לבד
הוא ח' ח' בת וזנו של חרם: והוא במספר בט"ח: והנה
בט"ח בה' ואו ועשה טוב ודאי: כי יתעורר הטוב ואו
שקן חזן: דכתיב ליקים ירשו חזן: אבל ורעה חמוטה
ורעה מלשון רועך ורעה חרם: והבן כ"ו היטב:
כתיב

שערי שער האותיות דרך נ בו יתבאר סוד הקמת ברית

אות נימל מן העדן

ואכה כבר נת' שמן י' שהוא סוד חסד יולא ממנו שם קדוש קמו במספרו מתש ובכן זה חסד במילואו יס בו כח' האותיות וזה הכ"ח טותן ג' לך : בסוד שאמרו ג' ד' גמול דלויס : דכתיב טוב חיש חונן ומלגה יכלכל דבריו במשפט והבין זה : וכיון שבא זה הכ"ח אל הד' אזי כתיב ובזכילו טעו חומר כבוד : וזו גס הנמל שהוא סוד י"ו כנ"ל מתחלה ואז כתיב קמו כבוד לה' אליהם : ומיד עולה עד הא' סוד המשפט : בסוד מגדל הפרח בחיור סוד אות ל' ונתחבר עמו הא' ונעשה ג' ל' ואזו תן אליהם שהוא משפט סלה נמתין כדיין שבו וחורו ונתגלגלו לפניהם בסוד יתגלגלו חסדן על מותין ונעשה מן אליהם שם קדוש ומרח שהוא חכדט"ס שעולה במספר ע"ד בסוד הכתוב וקטע ד' ה' אליהן ואז כתיב ויעקב קרא אותו ג' ל' ע' והבין כ"ו : והנה דוד ע"ה אמר גל עיני וחביבה כי הנה כבר נתבאר כי מדה דוד הוא סוד שלימתהא שפירחה לית לה עינין וע"ה ג' ל' שהוא ח"ה מע"ד סוד כ"ה דח"ב סוד עיני' במספר הנהא ומוה חתעבדו עייני' דולה : ולכן כתיב והוא חדמוני עם יפה עינים חדמוני ע"ה במספר הוי"ה אליהם שעי' שניהם נעשה ג' ל' ע' ד' ואז הוא עם יפה עינים : והנה לפניך רמזותיו בטרותו : ועתה אבאר סודו במעט : שהוא שלישי לאותיות וזכ"ס שהתחלת בתחלת הפתח יתבאר לקמן בל"ג : ובכן כ"ו :

דרך פ בו יתבאר אות ג' במינוי

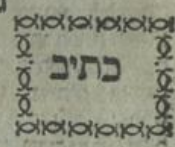
כתיב וכל בשלש עפר הארץ : הנה ארו"ל הבעל מפרנס את אשתו ע"ה שלש : הנה תדע כי זה ה"שלים הוא המקבל מן השמ"ש במספר הנהא כי הוא שלישי האותיות ושלשי בעדות דרך קו האמנועי וע"ה הכלכלה והמח"ה והפרנסה : דכתיב טוב חיש חונן ומלגה יכלכל דבריו במשפט : היינו שאותו מדה הנקרא טוב דכתיב אמתו לדקין כי טוב הוא יכלכל דבריו : אותו מדה שנק' דבר ה' כמ"ש במקומו ע"ה משפט שהשלים מקבל מן השמש ומאזיר לארץ : והמשפט הוא ג' כ סוד יוס שלישי לשמש ימי ברהשית : והמשפט מקבל מן אליהם סוד הבינה דכתיב המשפט לאליהם הוא : ואם אינו מקבל מן המשפט אזי כתיב יוס נכסה בלא משפט כי זה השלש הוא סוד י"ש שטוח כל לדקין דכתיב להגדיל אהיבי יס כמ"ש בש"ב : וממנו פורחים הגשמות שהם ת"ר חלף שהוא במספר ש"ס : דכתיב ש"ס חניני על אמרתך כי שם סוד האמירה שהוא בלחישו כמ"ש כבר : ונק' יוסף הטולל ש"ס הוי"ו ולכן יוכלל יוסף את אחיו כי ממנו הכלכלה : ובזה תבין מהרז"ל שאמרו עף ח' יש בכרבי סוס וכיון שזרח עליו בשמש מתהפך לכמה גוונים וזה העוף הוא סוד יוסף במספר השהו וזוהו השלש וכשמקבל האור מן השמש אזי מתהפך לכמה גוונים וממנו מלטבעים הגוונים למטה בכאי דבר ואינו עיינין דלה ויהא קים דכתיב כל הפחלים הולכים אל הים והוא יושב בכרבי הים והעיינין דלה הם סוד תקופות וגיערות ויהיה שם פרפרות לכמה מלשון טורפירח דלי' דכל חבובות בספרה הני' דכתיב עיניך בריכות בחשטן על שער בת רביים : וזה הפרפירח הוא סוד החכלת עדומה לים ויס דרקיע וזה הרקיע הוא דכתיב ימי דרקיע ברוך המים ויהי מבדיל בין מים למים כמבואר בוואר והוא העושה שלים בערומיו כי הוא סוד שלום בית כמ"ש כבר : והשתחא מבואר שפ' שהתחלתו וכל בשלש עפר הארץ ולשון וכל מלשון כלכל : ואם פירש מלת כל מלשון מדה אחי שפיר גם כן כי תדע כי מדה היסוד עלמו הוא מדה רביעית מן מדה ת"ת ועם העברה הדבוקה בו הוא שלש : ואנב אבאר לך מאחר שהם בחרגוס יהונתן וז"ל סומני' דרקיע שלש אלבעין : והוא פלא : וכן אמר בן זומא ראוינו והנה בין מים עליונים למים החתונים כשגם אלבעות : והענין הוא כי הת"ת נקראת אמה דכתיב מיהא באמה כי הת"ת הוא סוד שם של מיה : והת"ת מיה אלא מה"ה ונתהפך אמה : והכוונה כי הוא מקבל מן מלחי של שם ע"ב שהוא במספר מ"ו שהוא סוד מה"ה במספר השוה : ולפי שהת"ת טולל כל שעת ימי הבנין ולכן אמרו אמה של בנין בת ששה טפחים : וכל טפת הוא חמשה אלבעות הרי אמה בת שלשם אלבעות : והנה הת"ת זולת שכולל הששה ספי' הוא בעלמו מהחלק לעשר חס"ן

בתיב והקיומתי את בריתי איתך : הנה אמר הכתוב אלה המנות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם : הכוונה כי מות מלא כזה מ"ס לד"י וי"ו ת"ו במספר ברית סוד מדה היסוד הגק' ח"י עולמים ולכן וחי בהם : ואמרטו לעיל שהלדיק' חף במיתתם נקראים חיים היינו חף שישתלק ויעלה היסוד למעל' לחבר האכל שנמעלה שסילוקו נק' לגביה מיתה כמ"ש כבר גם כן הוא נקרא חי העולמים כמ"ש כבר : ובזה תבין על מה נפלגו עמודי עולם : קד אמר שכינה במערב : ומד אמר שכינה בל"מ ומד אמר חדא ומד אמר חדא ולא פלגיו : כי כבר מבואר בוואר בשהלדיק נתייחד בלדיק נקראת חי העולמים והלדיק דבוקה בלדיק : ואף כי בגלות ירדה הלדיק למטה עכ"ל הלדיק דבוק עמה כמ"ש כבר : וכתיב לדיק חודב בלדיק בשביל דקו : וידע כי היסוד הוא מדה מערב לפי ששם מתערבים כל הכחות שהם ה"ח וה"ס כמ"ש כבר : והנה השכינה היא סוד קרבן עולה ויורד שפעמים היא למטה בסוד והארץ הקדוש רגלי ופעמים היא למעלה בסוד אשת חיל עטרת בעלה : בס"ה זאת תורת העולה הוא העולה וקרינון היא : ולכן חד אמר שכינה במערב לומר שהלדיק תמיד מתייחד בלדיק שהוא סוד שכינה במערב כנ"ל : ובז' רשעו ויגיד עליו שלא תאמר שרק כשהם במקומם יס להם יחוד אבל כשהיא עולה למעלה או למטה אזי נתרחקת מן הלדיק ולכן אמר בכל מקום הכוונה כל מקום שהיא שם היא במערב : כמב' בוואר דאמ' כמה דסליקו דילה בוא' קך נתיירו דילה בוא' דלית לך דבור בלא קול קול דא חיוו וחי' : ולכן מרמז במלת כל מקום שהוא במספר ק"ל מיה שהוא במספר רל"ו שהוא שיעור של הקומה כמ"ש כבר : והנה אמרט שביסוד מתערבים כל הכחות שהם חמשה חסדים וחמשה גבורות ה' חסדים סוד ה' הוי"ו במספר ק"ל : חמשה גבורות ה' אליהם במספר שק"ל הקודם והוא לדיק חונן וטובן בסוד שם ב"ן כמו שכתבתי קך בכל במספר ברית : כי מלת ברית רומז לדיק וזכר שגיהס נקראו ברית אך במקום שהתקף מלת הקמת ברית רמז רק על היסוד שבו נטל לשון הקמת ברית והבין זה יטיעב :

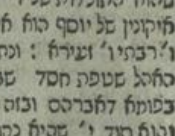
אות נימל

פתח א' דרך א' בו יתבאר סוד אות נימל בצורתו

גמול על עבדך אחיה ואשמרה דברך : דע אהובי אחי שאת ג' בטרותו כוז"ג שהוא ב' אותיות י"ן זה רומז למדת היסוד כי כבר נת' בסוד הפסוק אלה תולדו יעקב יוסף ואמרו מלמ' שאיקונין של יוסף הוא ממש איקונין של יעקב והכוונה כי יעקב הוא סוד ו' שבעס כמ"ש כמה פעמים ואתו' מולידו' כזה ו'ו' שלא תוכל לומר ו' אלא ו' והנה ו' העיקרי רומז לת"ת סוד יעקב והו' הב' שהוא התולדות של ו' הא' רומז ליסוד סוד יוסף הרי ממש איקונין של יוסף הוא איקונין של יעקב ונקראים בפי חכמי האמת ו' רבתי' ו' זעירא : ונתבאר כבר בסוד הכתוב והוא יושב פתח האהל שטפת חסד שבא ממוחא עילאה סוד חברהס מתגלה במוחא לחברהס וזוה הטפה ככללים בה ה' חסדים וה' גבורות והוא סוד י' שיהי נקודה חדה וכוללת עשר : והוא סוד י' זעירא שנתוסף לפניהם בנתינת ברית שלום והבין זה : ולכן זכה אז לפרונה מסטרה דחסד מדה חברהס ונת' כבר שמתחלה יורדי' ב"ג אל היסוד אבל הוא אינו נותן מיד הגבו' אל הנוקבה שאם כן הו דינוס גזברים רק שממתין עד שחוריי' הגבו' למעל' בסוד אור תור ואת' כ יורדי' החסדי' קודם הגבו' ואז נמתקס הדינון ויולא' מנותקים : וח"ס והוא יב פתח האהל יב לשון עכבה והתחלה וכשבאי' טוב ה"ה וס"ג שהוא סוד י' זעירא' אזי נעשה ממש אורתאות ג' כנ"ל שהוא ו'ו' ואז נאמר והקיומתי את בריתי והבין ובוה חביון סוד גדול ומר"מ ר"ל והוא יושב תיב כתיב בקש לעמוד אל שב ובו' חס' תשכיל תבין כל מאמרס ז"ל כי כאן הקוה יפה

כתוב

ח"כ יגיע ליטל שהוא ח' מן עשרה מדות שלו והוא הרקיע המבדיל בין מים למים כמ"ג הוא ממש שלש אלבעות : וסגה כשש פרידה ח' בין מים עליונים להחתונים אוי ההרחק ביניהם עש אלבעות כשיעור הרקיע אך חזו שלש אלבעות כי מעט מן זה הרקיע נכנס במים עליונים לכן אמר כשש אלבעות ולא שלש ממש : אך כשמת ייחדים המים ההחתונים עם העליונים ע"י ההוא רקיע הרי הרקיע נכנס כולו וככלל במים חזו שני המים יכללו כא' והנה הרהא כי מים מולידין מים כזה מ"ס יו"ד ת"ס הרי קני פעמים מים נכללים במים ח' והוא סוד היחוד ולכן הוהר רבי עקיבא לתלמידיו שלא יאמרו מים מים הטובה שלא לעשות פירוד ביניהם רק לייחדם ע"י ההוא רקיע : ולכן אמרו על בן זומא שעדין בן זומא מבחין : כי בן זומא היה מזה הבחי' שהוא סוד הק"ן במספר השוה שנאמר עליו יקוה המים אל מקום אחד : והבן כ"ז טיטב :

שמו' מתוך דברי הוה' שאף שכניתי' בגלות' קב"ה אשגח בה דכתיב הכה הוא עומד אחר כתפיו מנצח מן החלוקות מל"ן מן הכרטיס ונדע כי ה"ת הוא מדת אמת דכתיב יתן אמת לעיניו הרי כי זה החסד שהוא מקבל בגלות הוא רק ממדת אמת : הרי מבואר לפניך שהחסד של אמת הוא הגומל חסד עם חסד : ונחזור אל הענין והמהלה כבאר ביאור הפסוק שהתחלנו בזה הדרך : שהרי נחבאר למעלה עקשיוטא מקבל חסד עלאה חזי נחבדל ונק' גדול בסוד חזי חי והבן : שזו סוד הגדלות של מדת זו וז' חסד הכתוב גדול חזוניט שהוא הוסיף הק' לדון כל הארץ וזו הוא ורב כח : והבן היטב : הרי נחבאר כשהוא בסוד חי הוא נק' גומל סוד אמת גומל ועקב נכח לביאור הפ' שהתחלנו ברה"ש הפ' רק מתחלה אבאר לך הב' דעות שנטלנו עומדי עולם : והוא כי רוב חכמי האמת הקדמונים סברו לומר שמדת דוד הוא מדת הוסיף ויק להם חזיונות חזקות המראים במופת ע"י והאריז"ל גלה לט שמלת דוד הוא מדת המלכות ובדברי הוסיף מובן ג"כ כדעת האריז"ל אך לפעמים נראה שדעתו טעה לדעת הקדמונים וכבר יצאנו חזו הב' דיעות שהלכו דברי אליהו מים : ונעמה חוסוף ביאור כי ידוע מתוך חכמת הטבע שגם בחיה יש בה ד' זכרות ובהעמור : בה ד' הזכרות היא מתחום אל הזכר ומתוך החלום היא תוריע : וכ"ן שאין זה הכל מתעורר לא תוריע ולא תעבר' וגל חסד שאין לה זה הבחי' היא עקרה ויכן הוא חזים כמ"ג ככר: וזה הבחי' הוא בחי' היסוד שבמלכות והוא סוד כתיבתו : וכן בחי' הטק' שבזכר הוא בחי' המלכות שביסוד ונק' ג"כ כתיבתו : וכבר נבאר שביסוד' וגם במלכות שם הוא קבוץ החסדים וזכרות והוא בזו"ן זה : כי בבחי' הזכרות הן ביסוד הן במלכות שם הוא קבוץ החסדים היינו ביסוד שביסוד : וביסוד שבמלכות : ולכן נק' מתחללל : והבן : ובבחי' הטק' היינו במלכות שביסוד ובמלכות שבמלכות שם הוא קבוץ הגבו' : והנה החסדים הם החלוקים על הגבורות שלא יאחו ובהם החלוקים כי אין להם חזיונות במסדים רק בגבורות : והנה כבר נחבאר שהחסדים התחללים ביסוד הוא סוד אברהם בס"ה והוא יושב פתח האהל : והוא שאנו חומרים ענן אברהם והחסדים התחללים ביסוד המלכות הוא סוד מדת דוד ונק' חסדי דוד הנחמנים והוא שאנו חומרים ענן דוד : ועקב מבוארים הב' דעות שהרי מדת דוד הוא מדת היסוד שבמלכות וכבר נחבאר שהחסדים של מוק' הם בערך גבו' אל הגבו' של הזכרה ופשיטא לחסדים של ולכן גם הם נייטין למדת אברהם. ונחבאר למעלה שהחסדים של יסוד נק' גמול וזו הוא נק' חזי חי וזו גמול הוא בבחי' החיים דכתיב לא תמות כי חזי' ואספר מעשה י"ה ששם החסדים וגבו' של יסוד שגאיים מתח"ב סוד י"ה : וגם נחבאר שהמלכות נק' דבר והשגח יובן הפ' גמול על עבדך אחי' ואשתך דברך והבן זה. ובפ"י הדברים בג"ל הביןמה שאמרו רז"ל ע"פ וש"י עקב אין לה ולד מלמד שלא היה לה עיקר מעורו. הטובה ע"י הבחי' לדזכרות ולכן היתה עקרה ולשון מעורו מלשון שומר והבן היטב. הרי נחבאר לפניך סוד אמת' בשרתו ובמיניט ובכניט. שהוא רומז אל היסוד אך לפעמים רומז גם אל הת"ת : והבן היטב :

דרך ג' בויתבאר סוד אות ג' בבנינו שהוא מלואו

כתוב גדול חזוניט ורב כח : כנס אמתו עיבור קומה של מעלה רל"ו אלף פרסאות כמיני ור"ב כ"ה וזה שיעורא דמטטרון אבל קב"ה כתוב אל מן קדמוני אפסוק יאמר קודם דע אחי כי סוד ג' במלואו כזה גמול' רומז לת"ת וגם ליסוד כמו שהוא רומז במינו לפי ששם מקבלים ג' הווי"ת ששם סוד לח"ס הפנים וע"פ הוא במספר גמול' בסוד הכתוב כי א"ס הלחט אשר הוא חוכל ויפבאר עוד בתקומו : ומתחלה אודיעך סוד גדול מה שחמרו רז"ל חזינו גמולות חסד של אמת. זה הגומל חסד עם אמת : הכוונה דכתיב ובניהו בן יהודע בן איש חי כתיב חי וקרינו חזי ויש חס למקרא ואס למסור' : והנה לפי המקרא דקרינו חזי יתפרש המקרא כמו איש חס אז איש מראה איש מדס שפירושו איש חס בעלה דחס כמבואר מתוך דברי הוסיף חס הכי איש חזי בעלה דחזי בסוד חסת חזי שחז עממה סוד חזי כמ"ג בסוד הכתיב ושמתי כדכ"ד שמופתך : ולפי החסודה שכתוב איש חי יתפרש על עלמו שהוא עלמו נקרא איש חי ואמרו לפי שהלוקים אף במיתקם קרוים חיים : וכבר פירשתי למעלה ונעמה חוסוף י"ה שנית לבארו כי כבר נחבאר שכיבו הוא סוד מדת היסוד וכשהוא מקבל חסדים טובים מן אל עליון כמ"ג ומתן דכתיב יומם ויהי ה' חסדו כמבואר מתוך דברי הוסיף חזי נקרא איש חי שכולל ו' צירופי יו"ו שיש בסם ח' ואתיות כמ"ג כבר : וזו הוא בסוד אבר ח' וזו נקרא גמול שהוא גמול דל סוד מדת דוד בסוד הכתיב ולחו ולי והושע : ובסוד הוא כי יה"ו מתגלגל ו' בגלגלים ואין בגלגל בלא נקודה שהוא המרכז שעליו חסב בגלגל : והנה חס התשוב ההרחק מן המרכז אל העגולה הוא ממש חלק עש' מן העגולה ולכן לא יתגלגל ויהר חסקה פעמים : והנה יו"ו במלוי כזה יו"ד כ"י וי"ו הוא במספר ז"ן כי הוא אל ז"ן ומפרנס לכל ומניב לכל היינו לנדה הנקרא כ"ל דכתיב כי כל בשמים ובארץ כמ"ג כמה פעמים ואס התשוב עשה פעמים ז"ן הוא במספר ש"ע (דבר זה קני הנפס חס לא בלירוף כ"ה הזכיר לעיל) סוד ש"ע מארין הוורדים מן פנים עליונים ונקראים חסד אל כי באים משם אל בשני פאות הווק העליונים הנכללים במדה ראשונה של י"ג מדות שהוא אל כמ"ג בשער הב' והוא במספר ש"ן בסוד הכתוב טוב שכן קרוב מאח רחוק כמ"ג בתקומו : ועם הנקודה האמצעית שהוא המרכז והוא סוד טפת חסד המתגלה זו : ע"י הוא ח"י ומתעטעע ומתגלגל בלירופיו הוא ש"פ סוד ש"פ ליתורות כמ"ג כבר הרי לך סוד יה"ו ש"ע : והנה בגלותו ששבתו כל הליטרות ואינו מתגלה זה החסד כי לכן אין עשה סוד נשמות חדשות הבאים ע"י ההוא טיפה חודרת הנקרא אור דכתיב אור זרוע לנדיק ועשה הדיק אבד ונבר יחבר ויש : וכיון שהחבר ההוא נקודה דלמלעית ש"ע חסוב העגולה חזי אינו מתגלגל ואינו בבחי' מי רק בסוד אבר מת : ולשון חזי העולמו לא ומלט שלא יהי' זיווג למשל אף בסו' תשות כח דכתי' אור ילך חזי ותשכח אל מתולגל והוא מקבל. רק מן הת"ת כמו בה ב

פתח ב' דרך א' בויתבאר סוד סמיכת גאולה לתפלה

כתוב גאולה תתני לארץ. דע אחי שהפ' ברא להסיר לנסמוך גאולה לתפלה. והוא ממש סוד גמולה חסד של אמת כמשי"ת לפיטו. ולכן אהי' אחי דע נחמנה שבכ"מ אהר טוכר שם גואל הוא סוד מדת היסוד דכתיב חס יגאלך טוב יגאל כמ"ג לפיטו. ואל תהי' נבהל להשיב על אמרי מדכתיב המתלך הגואל כי פירושו הוא המתלך של הגואל דוק ותשכח והנה אבאר לך. הגם אחת בפיוט ח"ל מלת רודפתי וחסרה שנת גאולי. ופירש הפיוט הוא כי כתיב וילט בלא כח לפני רודף רודף מלת בו"ו כתיב שהוא ה"ר העורר במספר השוה. וכתיב גאליה תתנו לארץ גאולה חסר' כתיב והטובה בזה כי מבואר בוויאר שהוא"ל דה חרבה דקב"ה. והנה כשישראל הם עשין רטט של מקום חרוב מסוב ביסוד דכתיב ואשר חרב באופתך ואתה על כמותימו מדריך ואף

ואף שזו היא ברכתו של עשו דכתיב ועל חרדך תחיה
 כדי כתיב ורוב יעבוד לציר ומה שקנה עבד קנה רבו : וזו היא
 גלויה שגומה מלה פוז'ו : ואבאר נך יותר כי הסיוד כבר המרטו
 שלפעמים נאם בסוד הקטנות וזו חין בו רק ג' אותיות יהי' ג' סהם
 עולים במספר ע"ל כזה יו"ל ה"ה וז"ו והוא במספר גולה חסר
 ו' ואם יחבר עמו עוד ה"ה אחרונה שהוא במספר ו' אזי גולה
 מלא בו' עולה במספר חל"ס ונעשה גדול בסוד ה' והבן זה :
 וזו נקרא גדול הדוניטו וז"ל לו הרמת ראש כי הוא שוקה מן הגולה
 הוא הגדול הר פרת כמ"ס כבר בסוד הכתוב מנחל בדרך
 ישפה על כן ימים ראש : והבן כ"ו ואם ח"ו חין ישראל עושים
 רטנו על מקום חזי כתיב כאשר תירד ופרקת עולו מעל לוארך
 וזו יוסר החרב ביד עשו : ומה שהיה מתחלה גולה חזק ורב
 כח עשה ותס חל מחולקך וזו וילכו בלא כח לפני רודף
 ונעשה רודף מלא הוא הר הטרור ואז כתיב הו צריה לראש :
 וכתיב משנהך נשאו ראש כי ערו ערו עד היסוד והבן : וכשאר
 החרץ שמע"ה סוד שכינ"ה במספ' הקוה כי חין מורש נאין וזרע :
 והבן זה : והנה אחרו רז"ל כי הטל לעולם חיש בעצם והוא סוד
 הט"ל ה"ל סוד גולה חסר שאף דשכינתא בגלותא קב"ה אשגח
 בה בסוד גמילה חסר של אמת כמ"ס למעלה והוא סוד שכינ"ה
 גולה לתפלה כי גולה הוא סוד היסוד : ותפלה סוד מלכות
 דכתיב תפלה לעני כי יעטוף מאן עני דא דוד דכתיב כי עני
 ואביון חזי : אוהבו גולה תהנו לחרץ : כי בזה חנו סומכים אותה
 מעט ועל זה בקשה כנסת ישראל באחרונה סומכין באשיות כי
 אשיות' במספר טו"ב בחזרת האלף לאחד ו"ס על פסוק והטוב
 בעיניך עשיתי שמך גולה לתפלה : וזוה חבין מה שחמרו
 רז"ל על הסוד דמחק גלויה לתפלה וזו פסיק חובת' משפחה
 כולה וימא : כי יודע מתוך הוזהר שביסוד ומלכות סוד שגון
 ושמה"ס : והוא טובין : והנה כמו שפירשתי מגרים סיה על ידי
 כבינה שלכן כתיב ל' פשמים יליאת מורים בהורה ג"ד כ'
 שערי בינה וכתיב והמשים עלו בני ישראל מחרץ מורים כן
 לפתח כתיב ימי לאחק מחרץ מורים חרצו נפלאות ל' פלאות
 והוא סוד התשובה שזו תשוב ה"ה סוד ה' למקומו דכתיב חמס
 גוהל חכמי וכתיב אם לא ינאלך טוב חכמי גוהל והוא סוד חכמי
 שבעשרת הדברות וזו כתיב אחרי נמכר גולה תהיה לו : והבן
 כל זה :

דרך כ' בו יתבאר מלת גן וגל וסוד

גדוי עריות

כתיב גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין החום : הנה
 כתיב והוא חשה בבהוליה יקח : ראש והבן טעמה
 דוואח דהוא דקף לעילא בזקף גדול : וגם חבין בנקדה דיקח
 שבו הקוץ במקום פתח : ואף שלפי חכמת הקדקוק תבא
 קנף בניקוס פתח בסוף פסוק ובאשגח גם זה הוא על פי הסוד
 כנדוע ל"ה ונאן הנקודה מהפך פי' המלה לנפעל במקום
 פועל כידוע עפ"י חכמת הקדקוק שזה חזי לפי האמת : אבל
 כל חמרת גולה צרופה : וכדי להביק זאת תחלה כעודר על מה
 שיש להקשות בזה הפסוק הא' שאמר חשה בבהוליה אם חשה
 אינה בתולה : ועוד חשה למה לי כך היה לו למר והוא בתולה
 יקח : ועוד ללא היה לו לשנות פי' המלה של יקח דה"ל לכתוב
 והוא יקח בתולה לזו היה מלת יקח באמצע הפסוק וזו לא
 ישתנה המלה : ולכן אעמידך על סוד הכתיב : ועפ"ו חבין ג"כ
 החסרה שאמר והוא : ואידך והוא חתון יולא מחופתו : ולכן יודע
 הדע כי יש לת"ת ומל' ב' מיני זוגים : הא' כשה במקומו והוא
 הם מקבלים המתוחין מן ישראל כנ"ה ותבונה : והבן כי המשמש
 והוא השושבין דמטרוניחא הוא החסד : ונקרא כהן הדיוט לגבי
 דלעילא : והוא חתון והכלה הם לריכין לחופה והחופה הוא סוד
 ת"ת של תבונה שנעשה להם חופה ויבאר במקומו : ושם כשה
 חודוויג ירד כסוי מן רע עין הם ד' מאות חיש של עשו
 שעולים במספר ר"ע עי"ן שלא יסתכלו : והבן והוא סוד
 שאמר ו"ל תלמיד חכם מאפיל בעליותו : והוא האור שיווד
 שחיטתו יהי' דח"ה ונעשה מזה סוד הטלית והלוי' הטעם למטק

כוח סוד הוך אבה היולת' מן אור חימא שהם סוד ל"ב נתיבות חתמה
 שהם ל"ב חישין שכליות והוא נעש' מן אור הגם מחנניו דחטניו'
 לחימא שמה נעשה זו הטלית והוא הכסוי שלא יסתכל בהם הרע
 עין כמ"ס כבר והנוג' כב' הוא כשעולה חת"ת למעלה ונכלל
 באבה בסוד ישראל עלה במחשבה והיא נכללת בבניה : ושם כתיב
 ולא ינפך עוד מורדכי כי שם חין ל"ך לכנפיה' לכסות בהם והוא
 יולא מחופתו : כי הוא זוכה שם לחופת לוימן משגן ליות חן הם
 לראשך והוא סוד הווג של המולא שהוא חופף ענייהם והוא חסמה
 עניניהם של חלונים שלא יוכלו נסתכל בה"ה וזה חמך סהרו'
 והא' כתיב גם חמך גה יחשך מתך כי כחשכה כחורה : אלה וכו'
 החמך שהוא אור ללחיקים וחמך לרשעים : והשטבין הוא סוד
 הכה"ג שהוא סוד העשה הייט סוד החסד שבעצת וק"ו הוא שהוא
 נסתר ונעלם וגם חת"ת שהוא נק"ג כ' למעלה כשגון נסתר והוא
 לפי שהוא יושב בסתר עיניו והבן ל"ו : והנה כתיב בחתי לגני
 אחותי כלה אכלתי יערי עס דבשי שחיוני יוני עס חבי סוד אכל'
 ושתי' כבר נתבאר שהוא סוד הכ' מיני זוגי' שהם סוד חכילה
 ושתייה : והנה יער הוא סוד פ"ד דוי' דכ"ג הוא סוד חש"ה ריק
 נחוח לה' ולמעלה הוא סוד תלבו ולמעלה סוד חיון והנה יין נאמר
 במגע גוי ולרדן חומס חוך חומס והוא סוד בעינת השערים סוד
 החומס והוא סוד הכהונים כי שם נאמה סביב רשעים ויהלכון
 ורדן שמירה : כי שם יש עמים חשמה מעלס מן העין כמ"ס
 במקומו י' אבל למעלה כתיב עין ה' חל ירחו הוא סוד עינא
 פקיחא דלה נחיש ולכן חל"ל עס חומס וחיון שם סוד הבהולים
 ונק"ו חשה : רק עכ"פ נק' בהולה הייט חיש לא ידעה הוא חיש
 שדה דכתיב שם וכבדו לאחר לה חתן : והסתחבין מ"ס והוא
 חשה בבהוליה יקח : וכוננת הכסירה כעו והוא חתון יולא מחופתו
 שכיני ש"זא מחופתו זה הוא זוכה לחופת לוימן סוד ליות חן הם
 לראשך סוד המולא העליון החופף שעי"ו חל' לכנפיה' לכסות : ולכן
 הוא בסוד חשה בבהוליה כי החתונה כלונה בעלונה כמ"ס
 כמ"ס : וזוה חבין סוד הטעם ש' והוא שהוא זקף גדול וטעם
 הנקודה של יקח שהוא קמץ בסוד וקמן והבן והב' כ"ו היטב :
 ונחה נכח לבחור ספ' שיתחלט : רק נחור חל העינין : כי שם
 ב' מיני זוגי' : וכבר נתבאר שלמעלה שהם סוד חל' ושם כתיב
 חזי ה' לא שתי' : ואמרת שהכונה שלמעלה חין שום כנ"ה סוד
 חל"ה"ס במספר השוק כי סוד הכנ"ה הם סוד הכניסיהם שהם
 רק למטה מפני הכסוי בס"ה ופרשת נכפך על חזרוך כי גוהל
 חשה : כי כבר נתבאר שביסוד הוא נק' גוהל והוא סוד זוג
 מתחון ערד' לכנפיה' והוא סוד הכנ"ה ולכן כיוון החתון הוא סוד
 השם יב"ק שהוא סוד שם הו"ה חל"ה"ס : אבל למעלה חין שם
 כנ"ה רק שניהם בסוד הו"ה דכתיב חזי ה' לא שתי' רק שתי' חת"ת
 הוא הו"ה בסוד מ"ס והמלכות בסוד הו"ה דב"ן : וכבר נתבאר
 כשנעשה החיוד בין מ"ה וכן נעשה מן ב"ו חבין שהוא סוד חבין
 שתי' שממנה הושתת העולם ונתבאר כבר כי שניהם עליונה נק'
 אחותי רעיותי שניהם שוין בהיוי'ן : כמ"ס כבר כמ"ס ולזה
 רמו חמלת הפ' ג' נעול אחותי כלה כי שם חל"ל חומס רק שהיא
 בסוד חשה בבהוליה' בהולה ואיש לא ידעה כמ"ס לעיל ח"ס נעול
 ולמעלה שם לרדן חומס וסוד החומס הוא בא' מנה' דלוי' שם
 ג' מלוחי' חשה במספר חות"ס : והוא בעצת הווג הוא מקבלת חן
 ה' הו"ת שם סוד ה"ח במספר עי"ן : ואחר הווג שזה היא
 יודרת למטה ג"ד נס"י דוח' והוא היא מתעלמת מן העי"ו לרדן
 עוד חומס שהוא סוד ג' החו"ת שביסוד שלה שדקבלת מה"ה דו"ה
 הרי חומס בחוך חומס : והנה החומס הא' כבר נתבאר שהוא בא'
 מוח' והוא סוד אות מ' על אפרסתון שהוא סוד הרבוע : והם
 חלרף עם עי"ן הוא מעי"ן והחומס הב' הוא סוד ס' על אפר' סגון
 שהוא סוד העגולה חך רבוע כמואר בווד הרי מעין חומס :
 וכבר נתבאר שלמעלה סוד הכנ"ה סחא חל"ה"ס חווג חומס
 החו"ת האמצעות על חל"ה"ס שבהם סוד הדיו ככודע וחומרים
 לפניהם בסוד חורת דין לרמשים שה נעשה ע' שמהך מתדה' ד'
 לתדה"ר ונעשה ג' כמ"ס ו"ס סוף הפסוק גל נעול מעינין החום
 והבן כל זה : וזוה חבין סוף הפ' כתי' חבין לא תגלה והוא סוד
 ג"ע כמו שנאמר גבי חדס הראשון דכתיב וידעו כי ערומים הם
 והורד לכסוי והבן כ"ו : אבל לעוד שזו עבדי רוח הטומאה מן
 הארץ כתיב ולא ינפך עוד מורדך שלא יערוך לכנפיהם והבן :

ועתה

ה' לכל הנפלים : והוא הסיבה שהוא סוד אות ג' כמ"ג לצ"ג
 מלכותו וי' יפ"ו עולה סמך והוא הסודות אותה כמל"ח
 סמכתי בחשבות : והנה בפליטה כבר נתבאר בשער ח' ששפת
 במציאות הראשונה שהיא חוד חוד ר' כמ"ג במצוותו בס"ה כן
 הפשיעה ערוחה והלגתה כוס הולדה : והוא כתיב וירש חן ר'
 הוא סוד ה"ה שהס סוד כ"ל כמ"ג כבר אך ואף וז"ל בראש
 הויכסם לא תחשבו לבלותם כמלחם כתיב היא הכלה הכללה
 הנרמזת בתלת הכ"ה ה' חלוקה והכי טעמוקון אשת בעורים כי
 ימאס : עכ"ל כתיב לא מאסוים לבלותם כי עזרת שהוא טעם שמו
 כמ"ג כבר : והוא סוד חות ד' במרחק שהוא טעם חות וי"ד
 דבוקה מחוריה בס"ה והוא עומד החר כהלנו משניה מן המלכות
 מנין מן חרטיס ה' חרטיס ה' חלומה הכלולים בחות וי"ד והוא
 הכולל הוא סוד ח"ל כ"ו של סככל פנים חליו : והבן כ"ו וסוד
 הכתוב שהתלנו יתבאר לקמן :

דרך כ"ו יתבאר אות ד' בצורתו

כדרך אחר ומלת דרך

כתיב דרך כוכב מעקב וקם שבע משראל : לכבוד זה
 חודיעך המלה דרך המר מלודיה חות ד' והוא ב' וי"ן
 וי"ו כ"ה ו"ד והטעם לפי שמקבלת סוד נקודה הדה הכלולה
 מעשר שהם סוד ה' חרטיס וה' חלומות ע"ב ב' וי"ן הם ה"ח
 ויסוד ו' רכתי ו' זערה בס"ה כל הכפס לבית יעקב ששם וקם
 והנה ב' וי"ן הם סוד י"ב חלסוכי ועם י' הוא כ"ב סוד כ"ב
 חותיות שטלם לטעור במדה האת : כי ידעת חך טס הו"ה
 רומז לכלל החל' הטולל בחוט ד"ע נגד ד' חותיות חו"ה : ומזה
 כי חות ה' חרטיס הוא בעולם עש' והוא סוד המלכות ומכנס
 ד' בחי' ענת"ל סוד כי סוד החותיות הוא במדה חס וחס כ"ב
 חותיות נגד כ"ב לטעור : שולס משפיעים חליה : דכתיב הו"ה
 המך חדריו נגיל' וכמה ב"ך ויחמו ב"ך כ"ב חותיות וזוה חבין
 ס"ה החותיות שחלנו על בני ועל פועל ידי הטומי : וזה ידעט שם
 רמז בחורה על שאלת החותיות להקב"ה על ישראל ומכ
 החללה : אבל הכוונה כי החותיות הוא סוד וזה המדה סוד כנסת
 טרתי והוא נק' פועל ידיו על הקב"ה דכתיב חף ידי יסדה ארץ :
 והחללה היא שחללה על עצמה ועל בני על הקב"ה שהם ישראל
 חך והכנס עמהם נבלות : והוא מחזר הסוד הגינה לי שחברה
 נפשי חוכה חרעה חוכה חרבין בהררס : סוד נתבאר לך חות ד'
 במרחקו ב"ב דרכים שהוא רומז למדת המלכות : והכתובי' שהתלנו
 יתבאר בפעמים : ונתבאר חות ד' במנטי :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר אות ד'

במנינו

כתיב דגל חמ' דן בחרוני' סיו והוא המהסך לכל המחמ' כבר
 נתבאר שדלת דוד הוא סוד רגל רביעי' שבתרבה והוא
 מדה המלכות שרמיח בחות ד' במנינה שהוא רביעי' לחותיות :
 והנה כבר נתבאר שדלת הו"ה פעם גרמות רביעית בס"ה
 רביעית סהן : ופעם גרמות כשביעית בסוד השמטה : וגם הוא
 סוד ליל שבת כמבואר בזהר : ופעם גרמות בעשירית בסוד
 עשרות האופה : וכל א"י לו עת ומ' חספן וכל' יתבאר במקומו
 ונאן נבאר רק מנעלת בחי' הרביעי' הנה כתיב בלע חחרתו אשר
 היה מניו קדם : להביקר' וזה' חדע מה שמבואר בזהר בסוד
 הטעמים , ורקא סבולתא מוח רביעי' וחמורו דא' חו"ה הוא חכנה
 לחתורת מן שמי' ולא בידון ומחית ללמח ואקעבידת לעורא רב
 והבן זה מחוד , וחמורו לדרך לרקא לה להאח' חכנה לעילת
 לעילת להאח' חחר לחתורת מתמן , והוא הוא ברות סבולתא
 כו"ה וחכ"כ נחתה ומעשית בסוד רביעית סהן והוא סוד רגל
 רביעי' למרכבה עליונה , כי כבר נתבאר שיש מרכבה למרכבה
 ונבזה מעלגבוה וסו ורקא סבולתא מוח רביעי' : והבן זה :
 ואתבאר כל הג' בחי' שהם עשרית שביעית רביעית בקטרה : כי
 כל אחד יתבאר במקומו : והנה כתיב וסחרן הדוס תגלי : והוא
 רמזו

הטעמים : והוא עתיב אל תפאטי רגל גלוח ויד
 רשעים אל תהונו כי עיד היום ידו עשו שלמות
 בסוד הסמך עמית בידים תפס : כי רגליה יורדת מוח :
 כי נתחרך רגל ה' ונעשה מן כנה קנה והוא מחמת רגל גלוח
 חבל כשהרגלים עומדים בישיור לו בתהלים אברך ה' לישרי'
 גלוח חבלה והבן כ"ו :

דרך ג' בו יתבאר סוד גידי צרף

כתיב חכמה כי גרים הייתם בצרף מלרים : להודיעך סוד
 המרים שנקראו גידי צרף : והוא כי חזרו כי גרי'
 מין קלתי רק שלחתי וחזרו ונחלו : והכונה דכתיב ואת הנפש
 אש' עשו בצרף וחזרו סבולתו נשחית לגרים וספין הוא כי
 כבר נתבאר כי הכונה הוא סוד חכר מ"ה והוא מ"ס פחומה
 והוא רומז בשפתה המזר בסוד עולה ופריעה והוא כתיב חור
 זרוע לתיק סמור וז"ל בעלימות וזוה קשש נשחית לישראל :
 הכל כשהחזן הקדוש הוא סמום בסוד חכרס - במ"ס סתומה
 הינו קודם מילג ושריעה או קליפת טיה שהיא סוד העיקלה
 סוכבת את העטרה ואין החור וז"ל בפלימות וז"ל כנסם בהיכל
 ה' ודג רק בסוד עפת ז"ו והוא פועל עשקת את הגשמות
 ונחתה לסעלה חזרה : והנה כ"ו שהוא בסוד חכרס סוד
 חכר מ"ה הוא מקבל החסדים מן הק"ת סוד טס מ"ה הוא
 חלסם והגשמות בהו כשהחל עסק קריום חס , מזה הגשמה
 שבע סמ"ט ע"ב : הכל כשהוא בסוד חכרס הינו מקבל
 החסדים רק שבורות ונקדמות דקשנות שהם ג"פ חליים
 נמשך ח"ן מבוחר חוקר דברי חר"ו וז"ל ומס' באים
 נשחית המרים ומתים ומחיצין אל החסדים ולפיכך חין להם
 חתום בלחות המרים הרומים אל הח"ת סוד החורה רק
 בקולן והקולן הם הקולן שלמה בחותיות הרומים אל הסוד
 כתבואר חוקר כתיב חר"ו וז"ל כמו שאמרים כמה תהבמ'
 סקולין שהגרים נחומים בהם הם התבין שעל החותיות : כי
 התבין הם למעלה מן החותיות כמ"ה רק הם נאחיים בקולין
 כלתיה וכן יש עוד קולין למעלה בחותיות וז"ל
 התבין כמו שהוא קבלה ביד הכפירים והוא
 כמו סימנים כמו שהמח' בס"ה כמות החותיות
 'כזה וכיו"ב בזה : והוא בקולין שרע' אותם
 ר"ע תלי הליס הלכות מנה הכשנה סמו : והנה

הדיוקים ע"י חשבים הם תעלון אותם הגשמה ונעשים מ'
 אל השכינה חבל חין עולים למעלה כמו נשמה ויראל ודבוקה תחת
 נכפיהם וחס וחס ונאחיים בטופות של חו"ה כי כבר
 נעמחו וחכ"כ חזרה אל הקדושה כי לא ידע ומנו ליק : והם
 כנסת חזר עשו בחר"ן שהם רק בכח' נפש ולא יזכר ולכן נקראו
 גידי צרף כי צרף הוא סוד השכינה דכתיב נדק ומשפט מתון
 כהחך : והנה ישראל שהו בגלות מלרים וכתיב חכמי חרד עמך
 שוף השכינה ירדה עמהם וכל הגשמות סמו לישראל במרים הו
 רק מנה כבוד כי עדין לה נפתח המקור וכל ישראל ערלים היו
 עד שמיטו כולם עולו ממלרים דכתיב וירד מחרמה ויגר טס
 במוי מעט כבוד וההסדרו מעט מאלהים : ובתתן חרה פחה
 נשמתם וחזרו להם נשמות מעלות מלד פתחת המקור ולפיכך
 הגרים חמיר בסוד ההכנה כי המקור גורם להם שיהו בסוד
 ההכנה וכן חו"ה הקב"ה שלא ללחון את הגר ולא תוס חותם :
 וזכרתי כי גרים הייתם בצרף מלרים : והבן כל זה היטב :

אות דלת

פתח א' ד"א כוית' סוד אות ד' בצורתו

אש דלת היא גור עליה לוח חר"ו דע
 אחי שורת חות דלת שהוא כו"ד הוא
 רוחו אל מדה המלכות והינו כשהוא
 אינו מיוחדת עם דוד : רק הוא נחלקה מתנו וירדה למטה :
 בסוד הקחוב חך נפלת טעמים סלל בן שחר : והוא כתיב סומך
 כו

כ"ל
חנה
שלח
מחול
זכור
זכור
זה אל
ד על
שמים
שמים
שש
שאל
עלה
לרוך
לנח
כיום
ספר
דיון
רש"ל
זשור
הלה
הנה
בנה
דבר
שרה
תיב
סוד
סוד
בנה

שערי

שער האותיות

אות דלת נן הערן נא

אלמר דר"י רב הדע מה שכתבאר כמה פעמים שסמחה של
לדיקים יש שזרש נשמח מוזב עליון סוף חמד הכסד וזכר נק'
המלים ונקראו בני עליה וזכר עששית וזכור ע"כ להם זה
השמש עליו אלמר זרובי חסדיו יקפור שלח יאונה לו כל חון
וזהוה שפוש נשמח מוזב מחתן סוף חמד הדון הס נקראים
לדיקים ועליו אלמר חון לדיק במרח אשר ישמח טוב ולא יחכה
הנה נכתבאר שכלדיקים נמיתים הזי חפזרר להם כל הלדקות
שעשו בחייהם והיה מעשה הלדקה טמו שעל ידו מעוררים
זווג של החמורות למעלה אבל כל אחד לפי שרש נשמח שעל
שם מניח החפזררקה דלהתה כבוד הכתוב יעקב טבל נחמנו :
וכנהעניע הבול למטה ונשמע על טקוס קשורה למעל : וזכור
הפון גודל פס מן גדול מחפזר וזו גדול ממו כהכל הלוי
בהשורס הם לברע חו לטיפיכ : והפון כזכ גודל מעלת הרשמי'
מן החמורניס והבן זה : והנה אותם שערס מוזב עליון הזי
הפון הטל טנג חינו כל ידו לפי שעררש בהסד שפוק כספ
לרוף חין בו סיגוס כלל וחין להם לחיים נחמיס נמ"ס כמה פעמי'
שחן להשמיס החימס בהסד כלל כמ"ס כבוד הכתוב חל זנעס
בכל יום : ולכן כמותו הזי נק לפמו יתקן וישל לדרך פעמי וחין
שפון וחין פגע רע : אבל מי שערסו מוזב מחתן שנוטך מנה
בהורות והדימס חו יש נהחמיניס לחימה בהס לכן חון לדיק
בחרך שלח יבד לידו חיה שנג טעל : ובמחור ועוד נס כן וזוג
החמורות חך שפוק וזוג החתון מנה דמנין ולכן נשמחו עולה דך
בהיגס וחך שחין לחור ביהס טלמס בהשמחו על כל זה ממת
לשר הירסה והפחד זה ממרר החטה שנג טבל לידו : וזכור טפון
מחור"ל נשמח רבי בטלכ כהנה : כי מחאר בדברי החר"ו ול
שנשחח רבי חיס שרשו מן זוג עליון ולא טלנו בו טערה דמורה
הס טעמה לחרא : ולכן לא חיס מטמח והבן זה אבל מי
שערשו מוזב מחתן חמור חרף בעקבו חס סוד הכתוב עי נבר
יח"י ולא יראה חות ימלט נפש מיד טחול הכוונה חו גבר מי הוא
על שערשו מהבורות ונה יראה חות וימלט נפש מיד טחול :
וגל זה חיס מנעטר חורו לדיק בחזה דך יחיו שוליוינ חורו
והבן : ועמה נכח לבחור הפסה בהחלתו רק חדע שבונו
עליון שכל חמד הכסד חין לרך הפעררות התחמוס חווג
מחתן לרך להפעררות התחמוניס והוא סוד דריכת הקשת
דכתי' דך קשתו וילוכו כמטרס לזון והבן זה : וכתי' וקש
בחיין קשתו וישו ודועו ידו וכוה סוד זכיר כרוי דכתי' חת קשתי
נחתו בעגן וחמרו בומנח לחוכה לדיק נחתו חיהו ברית לחיקס
ברית : והוא סוד ר"ב לערות כבוד חו"ס כבוד חור יכר וחור
חור כבוד הכרסה שביד יעקב לוספ להמר כ"ך יעדר ישראל :
והנה חו"ס כ"ב הוא סוד כו"ב כמספר השנה דכתי' וחלח עשר
כוכבים משחמיס לו ובחור יסד וחור חור חס כ"ב ועס חו"ס
כולל חותם וכולס נשמחניס לו והבן כל זה חייבי : והנה בוווג
עליון שם הוא סוד שלשה שמות חו"ס חו"ס חו"ס חו"ס חו"ס
החמשני מעעלה לנטה כתי' יסוד ור"ת טלס חו"ס וכוה
חו"ס המושל כש"ט כמספר השנה וכוה סוד בניסו בן יאידע
בן חו"ס מי שאלמר עליו חור חו"ס שבעט והבן כ"ו : והוא סוד
הכתי' לח יסוד שטט חיסודס ומחוקק מבין רגליו והבן כל זה :
הרי מבואר הכתוב לרך טכב טיפק וסוד וזוג החתון שרף
לדריכת קשת סוד כו"ב שז הווג הוא כבוד יעקב כמ"ס :
וקס טכו מישראל וקס מאליו הוא סוד וזוג עליון הכמה בינה
חוד ק"ס כמספר השנה טעס הוא סוד שביע שפוק לא
יסור כי שם הווג חרורי והוא קס מאליו
בלי הפעררות התחמוניס וזה הווג
הוא כבוד ישראל והבן כל זה חייבי :

רך ג' כו יתבאר סוד הדמעות

כתיב ראיתי דמעת העשקים ואין להם מנחם : וכן
כתיב דמעות על לקיה חין לה מקס : להביקר וחת

שערי שער האותיות אות דלת

אות הא גן הערן נב אות הא

פתחא דרךא בו יתבאר סוד אות ה

כצורתה

	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
הא	לכס	ורע	אהוב	חמי	דע	כאמנה	שאלת	כ' בטרסה	ובמנינה	וצבנינה	רגמו	תמיד	אל	תלח	הטקפה	ומדת	לדון	כי	תדע	כי	כל	הי'	
חמי	דע	כאמנה	שאלת	כ' בטרסה	ובמנינה	וצבנינה	רגמו	תמיד	אל	תלח	הטקפה	ומדת	לדון	כי	תדע	כי	כל	הי'					

לא"ן ועתה וכן סוד ג' נקודות ראשונים שהם כמ"ב מקורות ח"כ הרוי שצחק שהוא כתר הוא סוד יוד' והאריך הוא סוד ה' שהוא בענין והא"ן שהוא חכמה הוא סוד ו' המכריע בין עתיק ואריך כמ"ט סס , ומתבאר גם שבה"ה סס סוד ה"ג מקולין דרמתי הנק' מולח עגלה , ומשם בח השפע עד שגיע אל היסוד כמ"ה חור ורובע למקו הריכו האור טרע קודס שבא למדת הנדוק לט שהוא נמשך מן ה"ה סוד המול שהוא ממשן חול פעול חלמתי , ולפי שה"ה שהוא סוד בינה המקורות נכללת בכתר כמ"ה כבר לכן חט נחמדים הרע אל הבינה היונו חומה עלאה שנגשית מרשום בינה המקורות כמ"ט סס , והנה כתיב ורע לכס לדקק וקרני לפי חסד , והכוונה כי תדע סוד הרמי ליהם והוא כי מתחלה בעת התריעה שבה מנח סוד הבינה שנק' דקק גדולה כמ"ט במקומו חור מיד מתחיל לשמש כח הבינה שביסוד הבינה יש סס קדוש וכוח כה"ה הגרמות בד"ה של כלל כ' חסמה תכליל ית' והס' חומות שניות על סס עדי' שהוא ביסוד אבון הסס יש כח לעשר הקפה כרחם אשה עלה תפלוטנו וכוח ממשן לא בכתה עינו , וזה הכס הוא מכהה את עינו שהוא לפרקו והוא הוא פושט טרה ולכס טרה כמ"ט כבר שאין הטפה לובשת טרחו עד שתפסד מטרותו הראשונה ויטונו שיקפח הטפס כמ"ה כחלב תחוכני וצבנים תפיאנו , והנה ח' חיים וחסד עשית עמדי כמ"ט לפנינו , והנה זה הכס משמש חודש ימים שאחר חודש ימים מתחדש חודש חוד והתחיל לשמש כח חסד ומנהג את חודש וחמה את המקורות והוא כלשיוור הולד בכל רמ"ה חזריו שהוא סוד מדת חכמה"ס שהוא כח החסד ג"כ עד חודש וח"כ משמש כח הגבורה והוא הנותח את הספ"ה גידים והערר והבשר עכ"ל הוא מזל הגבורה על חודש , וח"כ משמש כח הנה"ה והוא הטותן רוח חיוני בהולד כי הרוח בא מכה כה"ה שהוא סוד הרוח כיועוד על חודש ימים , וח"כ משמש כח הגלג והוא המסדר כל האיברים ומינה חוחם ג"כ עד חודש ימים , וח"כ משמש כח הסוד והוא המתקן את כל האיברים בקשר חמ"ן וחוק מזל הגבורה שבו ג' כחודש ימים וח"כ משמש כח היסוד ולפי שהיסוד הוא סוד פי העולמי שמועט פה החיות לכל העולמות ולכן הולד בחודש השביעי שאו משמש כח היסוד חור ח' : והנה כבר טדע שספי' המלכות א"ן לה עגרתה כלום רק שלל הספי' פועלים ע"י כפי קבלתה מהם ולכן במדע ה"ה חודר חלילה לשמש כח פבינה ולפי ששם הוא כח של סס כה"ה שמוסיד הטרה שבוה קסו"ה בו כח להיות שבוה הסס המימי משם את המצוי לכתיב בלהרגי אתה אומר כאשר : רגנת את המצוי ומשם חמר רשע למה חכ"ה רשע לך מי שגולד בחודש

א' והסריו כל העולם לכח חכמה : ולכן לפעמים יעקשמהעולם שקול או חלו מעהרין למעלה ואלו מעומין למעלה : אל מוכין ואלו מחייבין ואלו למעלה היונו במקום מדת המלכות שנק' שערך כמבואר בוחר : ושם יגיע כל ריב וכל געו ח"ס דבר ריבו בשערך והנה קמון והס"ה בין טמא וטהור ומיב וזכתי הוא זה גיטן חליטה לשטרים רק ליסר את הרשעים אבל לא הדיקום אבל כשניתן רשות לשטרים שלא יבדון בין דקק לרשע או יסכה במוק לכיום כביטל ומטמא חותו פמו שמי' בחור בן ב"ה וי"ס העומתה והו בעיה העולם שקול רב חסד מטה כלפי חסד ויכול להיות יחוד למעלה : והלדוק פיתה את פתח בית הכנסת וכנסם להיכל וזה הוא רשע ובבשר עבירה למטה והכריע את כל העולם לכח חכמה ומיד יורדים דמים קשים ומפחד יתקן והו היא שחס יין חמת תנינים והוא סוד ח"ר שסס דמים קשים ומפחד יתקן במשפר הטוב : והו נחמר אשרי תשכיל אל' לל ביום רעה שכי' ששלושים ימי הרעה בעשית לל וי"ד להשכיל חך לפרעה הטומאתה והוא סוד טפס ח"ר ד"ל טרופה עס דם בתלים והכן זה : הררי פזס טבור טול בו העומתה : ובדון וכלי טול בו החיו וכוו הגולג לען בין לס לנס בין דין לען דהו לוי' לומר כי יפנה מחד דבר כס , שהרי לפי המשמעה כדס ח' הס מולוקים שום מעמתי חס עטה ומחי בין לס לנס , שמשמץ בשני דמים מאה"י הכהוב : ומטה נבול לביחור הכתיב שהתלט , חך טרף חמה לדעה כי יש היכל חול סיקל ומקדש חול' מקדש כמ"ט כבר ובבשר נחבאר שהס יתחלק בעיני' למעלה חוסי ח"ר למקד' על טפס ח"י הכתומים הו בשור הנפילה והכביה כול"ה והנה ח"ה שוכסס מוגדניו וזרך להקתה ונעפרה דכתיב שחא לעפר גפשינו דקק לחרך בטנינו קומה עורמה וז"ט כי יפלא מתך דבר היט סוד שוכס עגלה לחקרו דבר דכתיב בדבר ה' שמיס עבמו וטונו ע"י מעסה החתומים שאין מחשבים , שחז שכי' ומחלק' למעל' בשור פלה וכוו כי יפלא מתך דבר דייקא וחמר בלשון יסוד ולא חור' מכל בלשון רבוים כמ"ט למעלה שרשע חקר יחבד טובות הרבה והו טולד הטומאה במקום טכרסהחוב בתיקום וכלי כמ"ט לעיל , והו עגלה תעורר חמס דמי דמים וכוו דבר ריבות בשערך דייקא כי סס יגיע כל ריב וכל געו וערך לעורר חמסי על גוים ולהקטום ולהעלמה אל המקום זה שמו של סקב"ה , חור וקמת ועלית אל התיקום וגו' , והכן זה

דרך ה' כויתבאר סוד הרדים

כתיב דלוי ירוך בכל עת , רישא דקרא חילת אהבים ויעלת הן דלוי ירוך בכל עת , הנה כבר נחבאר כי בזמן שיש עליה אל הכסיעה חו כל הצמים שיים לזובה , אבל כשהיא למטה חו כתיב ואל יבא בכל עת , והכוונה כי תדע ששחיה למעלה היא ברוח החדס דכתיב כמרה"ה חדס למעלה והו לפי שכללת שוכסס תחלה שהוא בין החורים בשוכסס עלאה שחיה סוד כלת חמה שאחרו חמה וזה לבינה כמ"ט והו נעשים לה שחיה למעלה בתקום בינה וינקים כל העולמות רחמים והו הזהב והחויככל העולמות : והן שטן והן פגע כי חין לנס ויק' למעלה כי כבר ביארנו שהדיים שמתענה הם בשור חלוד ומיד ויעת כי סוד ח"ל תסס נעשך ה"ה , וזה ח"ל תסס כמשך ח"ן , וכשהיא יורדה למטה היא בשור כמנה הרובנה על ח"ה הרים והוזה לה דדים למטה והו יעיקה גם להחיונים תזאר הדדי בהמה : כמבואר מתוך דברי חומר בענין הקפדים שהס סוד שני אגשים מרגלים : והנה נחבאר כבר ששכסוה עולה למעלה היא בשור חמת שהמשער של ח"ת הוא ח"ס : והו נקראת חילת השחר והו היא בשור החמיות שהוא סוד האהבה במספר הקבו ח"ס חילת אהבים ויעלת חן והו דלוי ירוך בכל עת ירוך הוא סוד רי"ן ר' שחז הוא מקבלת נחלת ענפי עילאין שהס סוד ג' פ"ב כמשפר רי"ן ע"י קו האמנע סוד הו"ס שהוא כ"ו וחמר בכל עת שסס כל העתים שיים לטובה : ומקבלת ח"ה והו שסס סוד עשר חו"ח ועשר חו"ת במספ' ע"ח ומן כה"ה עלת' לסוד בחו של חברה ככ"ל שמה והכן כל זה :

ד'ס
ז'ס
ח'ס
ט'ס
י'ס
כ'ס
ל'ס
מ'ס
נ'ס
ס'ס
ע'ס
פ'ס
צ'ס
ק'ס
ר'ס
ש'ס
ת'ס

שער

שער האותיות

אות הא

גן העדן

סוף הוא תח : והנה חודש הט' חזר לשמש נח המסד שהוא שואב דרך גזר נון החיים העליונים שהוא חמה שהוא סוד החיים במספר השוש כי שם הוא מקור החיים דכתיב כי עמך מקור חיים אזי הים והמד עשית עמדי והוא חיי רוב העולם הטללים בתשיעי הרי נתבאר לך כי עיקר סודי העם הוא מסוד חות ה' וזה סוד ה'א' לכס ורע ורעוּתם : והנה רחל אמרה בל נא אל' שפתי אולי אכנה ממנה לפי שכל האמתות היה בסוד חות ה' ואף שיה לא ילדה עד שחוסף לה חות ה' רק ברחל לא היה בה חות ה' והנה בבבלה שפחת רחל היה בה ה' כפולה ולכן אמרה אולי אכנה ממנה והנה באות ה' יש בה שני טרות האחד הוא ל' בזה ה' והב' הוא ל' בזה ה' וס' וז' : לכן בין חתין אשר לפניך כי טרת ל' רומז לבניה עלאה לפי שנתגלה מתוך ה' יו"ד שהוא קמה ומלוי יו"ד הוא יו"ד ולפי שנתבדק בחומר חוקם נעשה בל' רומז לבניה שהוא טרת ל' וס' שניה רומז למל' שטרחה ל' וס' אשר שרץ לכחוב שתי הכין בטורת ל' לפי ששם ה' מורה על הויה שלימה והנה כאמם כחה דאימא עלאה חופת מנאהא לברתה : ולא רמזו להכניס ראשי בין ההורים והאם חבד : ועוד יתבאר טרת ה' בסוד הקסבה במקום אחר : הרי נתבאר חות ה' בטרתה ועתה נבאר במנינה

להיכנס בת' וכל יום נכנס ספירה אחד הרי כ' ימים נעמד המוחין דו"א וזו מודווג השם הגדול עם השם הנכבד וזו ביומא חמישתי דלוי יומא עלאה שהוא ביום אחי' ענ' למשרי ביה וזו חלכה יתיב בחרעה שהוא סוד שם נכבד שמתלוו הוא במספר תרע"א כמ"ש וזו נקרא מרדף קודם כמבואר בוואר : והבן ל' הרי נתבאר סוד ה' במנינה ועתה נבאר בכנינה :

דרך ג' בו יתבאר סוד ה' בכנינה

כתיב ה' יוסף עליכם ככס אלף פעמים : תאלה אמר משב זו מעלי כו' מלך שברכתו של משה קודם מויה היה מסוף בעולם ועד סופו : להביך זאת אלענה לפניך הקדמה קענה : וגו' יהיה רמז בנות ה' במלוכה שהוא בנינה : והוא כי קלע שחיה ה' במלוכה רומז למדח המלכות לשם בחי' שיש לה כמ"ש לפנינו : דכתיב ו' מעשה לבכח : וכלם רמזים בנות ה' במלוכה : והבונה כשהיא עומדת תחת היסוד ברוח דחירק בפ"ש בוואר דכ' חייבי להחל חייבי ברוח דנקודה סוף והאמרים כהורה בנינה וחזקתה גרימה ברוח דכתיב אל תרומי אלני שקרורות והחזקות והתפשטת קמעה קמעה עד דחתעבדתי ברוח דה' וזה הכוונת רומז לקמן בסוד החזקה ששוכן לבניני השוכה ובלקון בבחור הלון דה' והנה עתה יתבאר לך כל הג' מלואים שיש לאות ה' שמינס ועצת ה' היא חקום : כי חות ה' מתמלאת בחלפין בהכין ביו"ד כי כאשר התחיל המלכות לעלות למענה עלוב ו' מעלות עד ששקמה עם היסוד דו"א כי חוונ גמור הוא החד כשהיה קומתה עד כל ה"ק של ז"א : ועוד יש חוונ מעולה ממט אחר שיסתה קומתה עד כל ה"א : והנה כבר נתבאר שבכל ה' יש שם הויה' והס' ג' מלואים שהם ע"כ ס' מ"ה שבכל ה' יש בסוד עשרה חוקיות לכן טלס הם בסוד העשירית אבל ספי' המלכות הויה' שלה הוא ב'ן שאין בה רק ט' אותיות ואין בה סוד העשירית לכן נק' דלה ועניה כמ"ש בוואר כמ"ה העשיר לא רבכ והלל לא ימעיע : ולכן כל המעלות שהיא עולה קודם שיש לה אחויה בדוכרה היא בסוד האחדות ולא בסוד עשירית וכשנאחזת בדוכרה מיד נתעשרה ולכן כשהיא עולה מתח' היסוד מרוח דנקודה תחלה שהוא חירק סוד ריחק שהוא חלק התחונן של הקדחת עד שחזקת עם היסוד שהוא רוח דחירק שהוא מלפוס קוב' ה' שהוא סוד חלק האמתות של הנקודות ואז השוקה הוא הקשר את הנקודה עם הו' : ואז כתיב שם מעלות לבכח : והוא היה ברוח דלוח ה' במלוי אלפין כוה ה' שמתפרו טעה : ואחר שתייחדה עם היסוד מיד נתעשרה ועשית בסוד העשירית ח"כ כל מעלה שהעלה והחייחד עם חויה ספי' שלמעל' עד שיסתה קומתה עד כל ה"ק וגם למעלה עד הכתר היא עולה בסוד עשירית היינו שכשהיא עם היסוד הרי הוא בסוד עשר מעלות : ואחר שחעלה נגד הכוונת הוא בסוד ששים שהם עשרה פ' טעה : לפי שכבר נעשית בסוד העשירית : וזה רמז במלוי ה' ביו"ד כוה ה' ששן האחדות קמה מעלה העשירי' חייחתי כשעלת' אל פפי' הו"ד שמתפרו ה' : והנה אח"כ כשעלה למעלה והחייחד כילה הוא בסוד שש מאות שהם עשר פ' ששים : שבכל פגם היא מתרבה בסוד העשירית הרי י"פ ששים הוא שש מאות : ואח"כ עולה ומתייחדת בת' הרי בסוד טעה אלפים שהם י"פ שש מאות ואח"כ עולה להתייחד עם הגבורה הרי היא בסוד ששים אלפים ואח"כ מתייחדת בחסד הרי הוא בסוד ה"ר ח"ק שהם ס' רבות הרי כי ישראל שהוא סוד ה' ח"כ יכול כל ה"ק הוא בסוד ס' רבות ובה תבין מ"ש שישאל הוא גו' דיקון י"ג ששים ר"ב הוא חזקות ל' חזרה והנה ראה בעיניך ובלבדך תבין שכל עליות הנ"ל הוא בשם סודו כי לעולם שש מעלות לבכח : והבן זה : ולכן לא נבאלו ישראל מתמרים עד שהו מספרים ס' רבות : לפי שנאלפת מתיידי היה לפדותם מבית עבדים ואחר שעלו לכר ס' רבות שהוא סוד החסד אז הופיע עליהם אור הבינה סוד העול שבו ילאו עבדים לחירות : והוא בזכות שיקבלו ישראל את הקוריה שיש בה ס' רבות ואותיות אז ילאו לחירות ח"כ שמתר הכחוב זה לך האות כסודות' וגו' תצדון את האלפים של הר בונה כי זה הכר הוא ה' תר"כ ועל הכר הוא החסד ועליו שופע האור ממדח הוצל סוד האלפים וכן זה : והנה משק קודם מויה העלה את המלכות עד כל קומת

דרך כ' בו יתבאר סוד ה' במנינה

כתיב ובחמשה עשר יום : תאלה היא חמשה עשר יום מאי קמירי : אלה בין לעולה בין לתתא כל הד בארמי' נטלה כו' : הוא עשור עכנכת ישראל חייב : וימא עשרהא בעשרהא קיימא : וה' יומין אחרנין למלכה היה הכוונת וימא דחתי עליה דחתי חמישאה ביה יקוב מלכה כתרע"ב : להביך זה במאמר חדש כי חות ה' במנינה שהוא חמשה רומז לה' ספירות של בנינה שבכנסים ב"א לעשות לו מוחין לטרך חוונ : והנה אמרו אימא עלאה עד הוד התפשטת לפי שכשנכנסים ה' ספיר' בל בנינה שהם תה"ס שלה ב"א כבר נתבאר שבכנסים ב"א בדרך נגח של בנינה מתפשט בכל קו ימין של ז"א לפי שיש בנלח ג' פרקים והם מתפשטים בחמה חסד נגח שהוא קו ימין של ז"א : והוד של בנינה מתפשט בקו שהאל של ז"א שהוא בנינה גבורה הוד : וה"ח יסוד מלכות בקו חלפני של ז"א : ולפי ששן פ"ח של בנינה חייב נכנס בו"ח רק שליט ה' כמ"ש והוא חמשה"ס צדעת של ז"א והנה יסוד מלכות של בנינה כבר נתבאר שחשבו רק לפרק ח' כמ"ש והוא מסתיים בת"ח של ז"א וזו מגיע חן הארת חיימא לספירת היסוד של ז"א כלום והוא סוד יוסף שהיה יתום מאמו דכתיב ויבי יוסף ישב ויארץ ויפה : ברחבה ר"ח יתום : וכן המלכות שהיא טוקבה דו"א כשנעמדה תחת היסוד בסוד והארץ סודם רגלי חיינה מקבלת ג' כ' תארת חיימא כלום ולכן גם ברחל כתיב ורחל ופת' תואר ופת' מראה והנה הם ה' ספירות שמהלכשים בה' ספירות הרי"ג והוא מקבל מן י"ג תבלין דרחמי שמשם בזה סוד האכבה וסוד האחדות והוא כוה ושמו אחד ותלכא מודווג בעטרוניתא : והוא סוד שאמרו שני לוחות אבנים הוריד בנינו בעמדנו לפניך על הר סיני כמבואר בכונתה באר' זל' : והנה ז"א של ר"ה נאמר בו היום הרת עולם והוא התחלת המלכות לעלות עד הח"ח ועולה בכל יום עד מדה א' של ח"ח עד שיום עשירי שהוא י"ב נגעה עד הבינה והוא מתחברין שני הכין יחד דכתיב יום כשירם כשירים תרין במבואר מתוך דברי חוואר : ולכן יום כשירים אסור חוונ לפי חיינה מקבלת מאבא רק חיימא ותאלה חיימא חוונא דמלכה במטרונותא כמ"ה אמנם חחותי בת חבי היא אך לא בת חמי וחתי לי לאשה חוונא דמלכות חתי אבא ולא מבי חיימא : וכיוצא באלו חין הו"א מקבל המוחין דחיימא והנה יומא בעשיריתא קיימא וחקר יו"ה שמתקלן ה"ס צעונ

במנינה עשר יום : תאלה היא חמשה עשר יום מאי קמירי : אלה בין לעולה בין לתתא כל הד בארמי' נטלה כו' : הוא עשור עכנכת ישראל חייב : וימא עשרהא בעשרהא קיימא : וה' יומין אחרנין למלכה היה הכוונת וימא דחתי עליה דחתי חמישאה ביה יקוב מלכה כתרע"ב : להביך זה במאמר חדש כי חות ה' במנינה שהוא חמשה רומז לה' ספירות של בנינה שבכנסים ב"א לעשות לו מוחין לטרך חוונ : והנה אמרו אימא עלאה עד הוד התפשטת לפי שכשנכנסים ה' ספיר' בל בנינה שהם תה"ס שלה ב"א כבר נתבאר שבכנסים ב"א בדרך נגח של בנינה מתפשט בכל קו ימין של ז"א לפי שיש בנלח ג' פרקים והם מתפשטים בחמה חסד נגח שהוא קו ימין של ז"א : והוד של בנינה מתפשט בקו שהאל של ז"א שהוא בנינה גבורה הוד : וה"ח יסוד מלכות בקו חלפני של ז"א : ולפי ששן פ"ח של בנינה חייב נכנס בו"ח רק שליט ה' כמ"ש והוא חמשה"ס צדעת של ז"א והנה יסוד מלכות של בנינה כבר נתבאר שחשבו רק לפרק ח' כמ"ש והוא מסתיים בת"ח של ז"א וזו מגיע חן הארת חיימא לספירת היסוד של ז"א כלום והוא סוד יוסף שהיה יתום מאמו דכתיב ויבי יוסף ישב ויארץ ויפה : ברחבה ר"ח יתום : וכן המלכות שהיא טוקבה דו"א כשנעמדה תחת היסוד בסוד והארץ סודם רגלי חיינה מקבלת ג' כ' תארת חיימא כלום ולכן גם ברחל כתיב ורחל ופת' תואר ופת' מראה והנה הם ה' ספירות שמהלכשים בה' ספירות הרי"ג והוא מקבל מן י"ג תבלין דרחמי שמשם בזה סוד האכבה וסוד האחדות והוא כוה ושמו אחד ותלכא מודווג בעטרוניתא : והוא סוד שאמרו שני לוחות אבנים הוריד בנינו בעמדנו לפניך על הר סיני כמבואר בכונתה באר' זל' : והנה ז"א של ר"ה נאמר בו היום הרת עולם והוא התחלת המלכות לעלות עד הח"ח ועולה בכל יום עד מדה א' של ח"ח עד שיום עשירי שהוא י"ב נגעה עד הבינה והוא מתחברין שני הכין יחד דכתיב יום כשירם כשירים תרין במבואר מתוך דברי חוואר : ולכן יום כשירים אסור חוונ לפי חיינה מקבלת מאבא רק חיימא ותאלה חיימא חוונא דמלכה במטרונותא כמ"ה אמנם חחותי בת חבי היא אך לא בת חמי וחתי לי לאשה חוונא דמלכות חתי אבא ולא מבי חיימא : וכיוצא באלו חין הו"א מקבל המוחין דחיימא והנה יומא בעשיריתא קיימא וחקר יו"ה שמתקלן ה"ס צעונ

קומת ה"א" היות עד הכתר לא נחשב כי בעלייתה עד הכונה או
 הוא כש"ל פעמים ששים רבוא : וכשעלתה עד החקמה היא
 כבוד מלך פעמים ששים רבוא : וכשעלתה עד הכתר היא כבוד
 אלף פעמים שמי רבוא . וזה רמוז באמרו א"ה מקום כבודו
 להעריט שפאר עולה למעלה מן קטותו הוא עולה ומתיחד
 בבונה כוד ה' עלאה הרי מלוי אות ה' בה' וכשתייחדה בחכמה
 כוד ו"ד הרי מלוי אות ה' ביו"ד וכשתייחדה בפלא כוד הכתר
 שהוא אלף הרי מלוי ה' בח' : כרי אחר שתמלא אות ה' כוד
 המלכות מן ג' ראשונות שהם כוד ח"ה הרי נעשה כוד ח"ה
 ובגוף אחרון הוא שם הקודש תמ"ן שהוא כוד הכתר במספר
 השם : וכבר אמרו שזה זכה משה מלך מעשיו שקודם מותו העלה
 אותה עד הכתר דו"ל כבוד הכתוב בן משה ועשרים שנה לפני
 היום כמבואר בזהר : ועתה נבא לביאור המאמר שהחלטו :
 רק נדקדק תהלה הלשון שאמר מסוף העולם ועד סופו . ואם
 תעין היטיב הוא כבוד הכתוב מן העולם ועד העולם שפירשו
 כולל כל קומת הת"ת המבדוח מקלה אל קלה שהוא עקלה השמים
 ועד קלה השמים והבן זה : זה שאמר וסוף ה' עליוכ ככה אלף
 פעמי' דייקא שכוונתו שאתם בצאת ה"ה שמי' רבוא קפי' אלף פעמי'
 ככה היות שתעלה המלכות נגד כל קומת הת"ת עד הכתר שאז
 הוא כבוד אלף פעמים ס' רבוא ואחריו ומלוי שפעלתו כבוד
 עשה כל החול הזה : אבל אם תזכור וברך אתהם וגו' רצה לומר
 שהכוונה לעלות נגד כל שיעור קומה של כל האלילות שהוא כוד רל"ו
 אלפי' אותיות שהוא כוד יבר"ך שהוא רל"ב ועם האותיות הוא כוד
 רל"ו דכתיב גדול דאונגו ור"ב כ"ח : זה שאמר מאין שברכתו
 של משה קודם מותו היתה מסוף העולם עד סופו שהוא כוד קומת
 הת"ת עד הכתר והבן כל זה :

פתח ב' רך א' בו יתבאר כוד הן והלל

ההלוייה

כתיב הן לה' אלסך השמים ושמ השמים הגה אמרו הן
 הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריט
 ויקדשו ומילטי הגה כאן שבע מיני זמרה עד שבא כלל מלוכה
 על פי כוד הכתוב שבע ביום הללתיך : והכוונה כי כבוד נחבאר
 כי הוא נלקה מלמד והנה הוא נרמז כבוד ה"ד גדולה
 שם ספריה י"ט על פי ה' בחינות שיש לה היות כשהיא למטה שאז
 היא נכללת כבוד בהמ"ק הרבואה על אלף הרים חיו ה' בבחי'
 ט' ונקראת דלה ועניה כמ"ש כבר ואחר כך כשעולה למעלה
 ונכללת בראש דל"ס חיו היא בבחי' י' ונעשית ברהם והנה כתיב
 ברכת ה' היא תעשיר שעל ידי הברכות והודלות שהם שבע מיני
 קבלה ואז ויסם כתר מלכות בראשה כבוד א"ה מקום כבודו ואז
 ברכת ה' ה"א תעשיר . וי"ש ה"ה הם יודו שהרי אות ע' הוא כלול
 מן ה"ס ואות ו"ד כלול מן ה"ן כמבואר בקב"ה והבן ל"ו היטיב :
 והנה ה'ן שולת ה"ן רומן כשאות ה' עולה בכל התפשטותה דנו"ן
 פשוטה שהוא כוד השבע מאות שנה שהוא כוד התפשטותה דנו"ן
 פשוטה כמ"ש ואז נשלמו כל השבע מיני תהלה כבוד שבע ביום
 הללתיך שהם כוד השבע הללו את ה' מן השמים ואז נדבקה בג'
 ראשונות שהם כוד י"ה שטוליס ג' ראשונות כמ"ש כבר . חיו
 בחי' הללויה כ"ה תהלה שהיא כוד הל"ל דו"א דמלכות כשעול'
 כבוד הוא' שמעו מהעפ"י שבע' ענין שהוא כוד התפשטות'
 דט"ן פשוטה חיו הוא כבוד הללויה ונקראת ה' אלסך כבוד
 הכתוב חכמי ה' אלסך כמ"ש ואז נאמר הן לה' אלסך השמים
 ושמ השמים והבן כל זה היטיב : ואבאר לך בביאור וזהר . הגה
 אמרו ש"ן רקיעים יש לו לבקב"ה כמנין שמי'ם ראה והבן מ"ש
 ש"ן רקיע' כמנין שמים ולא אמרו ש"ן שמים וסומו בלשון' לטונה
 ג דולה כמ"ה ויהי רקיע בתוך המים ויהי מבדול בין מים למים
 ואמרו בין מים עליוני' למים תחתונים וכבר נת' שזה הרקיע הוא
 כוד הפרסוף שהוא בחמצימה דש"ב מלעיל ויהיב לתתה הוא
 בכל עולם מן הד' עולמי' אב"ע וגם בכל פרטי הספי' והנה בג'
 עולמו' אב"י נגד ג' שמות ע"ב ס"ב מ"ה שכל ח' מהס' ו'אותו'
 הטוליס כל בו' ספי' על זה העולם וידעה כי כל ספיר' כלולה
 מיו"ה כ"ב עול' הוא כוד ק' ו'בשול' עשי' הוא שם ב"ן שיש בו רק
 ג' אותיו' לפי שהמל' דעשי' נעשית ראש לשעלי' כמ"ש ב"ש ו'א"ב

שם הם רק כוד ה' והנה בכל חפי' יש בו כוד אותו רקיע הרי ש"ן
 רקיעים והנה כל מה שתחת הפרסוף כולל נכללו בשם שמים שהוא
 כולל כולם ומה שלמעלה מן הפרסוף נקרא שמי השמים והנה אם
 נערך ל"ו בבונה שלמה הרי כי הת"ת דו"א ששם מתחלת הנקרא
 שלו נגד שלושת ת"ת שלו : והנה למעלה מן הת"ת הם ה"ס של ו"א
 עלמו שהם כמ"ב ח"ג ובכל ח' יש בו כוד הקוף פרסוף שהוא כוד
 הרקיע הרי ה' הקיעים ולמעלה ממנו הם ג"ר שהם כמ"ב של כלל
 עולם אלילות ובכל אחד מהם עשרה רקיעים הרי ל"ה רקיעים
 והנה הח"ן והצתיק שהם כוד שמי השמים ובהם יש גם כן ד'
 רקיעים הרי ה"ן רקיעים שהת"ת ומלכות שהם כוד ה' אלס"ס
 מקבלים השפע מהם ועולים ומתפשעו' בכל חלו השמים ושמ
 השמים לפי שיעקב הוא ירש נחלה בלי מזרים ועולה עד שהוא
 פרסוף עלאה הרי ה' ל"ה אלסך השמים ושמ השמים והבן ל"ו :

פתח ג' רך א' בו יתבאר כוד הנברלה

כתיב ויברל

אלהים בין האור ובין החשך : דע אחי
 שיש כמה מיני הבדלות כמ"ש לפנינו :
 אבל הבדלה זו הנאמר בזה הכתוב הוא
 כוד הסכמה וכוד הפרדה דמחלקת : לפי שהאור והחשך רומז
 לכמה בחינות היות חסד נקרא אור וגבורה נקרא חשך ובן אור
 הקמה וחור לבנה והם שני הקוים שלל קב"ה זה אל זה כי הם כוד
 שני כתובים המבחינים זה את זה עד שיבא כתוב השלישי ומכריע
 ביניהם ועושה שלום : אבל מה שאנו אומרים המבדיל בין קודש
 לחול ובין אור לחשך הוא הבדלה נמשך דהיינו ע"י חשך מבדיל בין
 שני הבחינות כמ"ש לפנינו : והנה אבאר לך : כתי' והבדיל' הפרכ'
 לכס' בין הקוד' ובין קודש הקדש' : הטובה כי טהרה כמ"ש
 כמ"ב ח"ן בהם שם דין רק מבינה דיומן מתערין מינה היות
 בהתפשטותה למטה ואז משתלשלים מזה ק"ך רשמי' אלס"ס וכוא
 כוד השת"ך שיש בבונה כמ"ס בתקומו : ומהו נעשה מס"ך מבדיל
 בין ג"ר שהם כוד קודש הקדשים ובין ה"ק והמלכות שהם כוד
 קדשים קלים : כמבואר בזהר וכן מבואר בדברי האר"י ל' כבוד
 ההיכלות שהיכל הענין הכלל ג"ר נקרא קודש קדשים : וזה
 המקד' הוא וך ובהר וע' יורד האור דרך נקבי המקד' ומאזר
 למטה ומה אור עלמו שלמעלה שהוא עשם החיים ולכן כל עולם
 אלילות נקראים קודש דכתיב קודש ישראל לה' וכתיב ושמרתם את
 השבת כי קודש הוא : הרי כי יגם הו' מרות נקראים קודש : והג' בן
 הם ק"ק : וכשהת"ת עולה עם המלכות למעלה נקראים גם כן
 קודש קדשים כבוד וזהו תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקרינן
 חיו : והבן זה : ולכן עולם אלילות כולו אמרו דליומן וחיוהו חד
 בהן מה דלחו הכי כספי' דלתתא כמ"ס כבר וע' או אומרים
 לעולם הבריאה חד פרסוף והיונו כמ"ס שהמלכות דלילות וירדת
 בבריאה ובה מתלבש אור הבינה כמ"ס דחי' עלאה מקנה בטרסוף
 שהוא הבריאה שנק' עולם הכבוד כמ"ס : והנה אור הבינה נחבאר
 מדברי האר"י ל' שהוא כוד ה"א מנלפ"ך שמשפירס פ"ר ואור המל'
 כוד ח"ג' מספ"ו ה"ס הרי פרסוף והדך זה הפרסוף יורד האור
 מן ה"ה אל הבריאה אבל חיו אור העלם ולכן אמרו דבספי'
 דלתתא חיון וחיוהו לאו חד בהן : וחיון אקרון ששם ימי
 כמ"ס דליומן חול לפי שמאזר שם רבוע ח"ה שמשפ"ו חול'
 כמ"ס ושמי' חול נבול לים : וע' או אומרים המבדיל בין קודש
 לחול ובין יום השביעי לשש ימי המעשה והבן : והנה זה הוא
 כוד החולין שנעשו על טהרת הקודש לפי שבחנים ובמועדים הם
 ככללין בקודש דכתיב אלה מועדי ה' מקראי קודש כמבואר בזהר
 והנה כבר נחבאר שנעלם ח"ה שם כתיב חשך לא יגורך רע כי
 כל זר לא יבא בהיכל הקודש דכתיב וכבודי לחסר לא חסן : ובשולם
 הבריאה יש שם מעט קליפות אבל מהם ממויקים והם נבדלים
 מן הקדושה : והנה בין עולם הבריאה לעול' חיו' יש עוד מסך
 מבדיל וסם האור מועט לפי שמקבל רק אור הבריאה שאינו עלם
 האור וגם ע"י מסך ולכן שם הקליפות שיה עש הקדושה את זה
 לעומת זה אבל נבדלים מן הקדושה : ח"ס שאומרים בין ישראל
 לעמים והקליפות מקבלים שם ג' איות אור מן הקדושה ולכן ח"ס
 קליפות קשות אבל עולם העש' כבר נת' שמקבל רק מאור המלטה'
 דלירה

שערי שער האותיות

אות הא נן הערן

דלירה טהא סוד אספקלריא שאינה מאירה ולכן טס האור מועט הרבה ונס מערבינ עם הקדושה ונריך להבדיל ביניהם בסוד שאמרו בין אור לחושך טסס הוא חושך ממש טטוא סוד קלופה רביעי שקרא חושך דכתי' וחשך על פני תהוים אטוון סמו"ת וטנה לפניך ס' חלקים קודש וקדשי קדשים קודש וזול כשר ופסול היתר וחיסור טומאה וטפרה דכתי' להבדיל בין טעמא ובין טטאור ובין חמיה הגאבלת וגו' : וטנה כל מה טעכלל בכלל לאחט וטול לעלית ולכלול בקודש והוא סוד הקרבן שמתקרב כל הכחות וכללי' כל העולמות זה כזה עד טכולס וכללי' בקודש כמו טכתתי בשער ב' : וטנה ארבע יסודות יט טסס דומס לזמנ חי מדבר וטולס סס בסוד הקרבן אלס כי יקריב מכס הוא סוד אלס הטקוון ככוננת הטודלה והוא המדבר : מן הטמנה הוא החי : וטכנו ויין הוא הטומח . ולא טכנית ברית מלח הוא הקדום : והטנן המכפר מכון להכלל הדומס בטומח וטומח כחי וחי במדבר ומדבר להעלותו אל הקודש כחי כי כולס וכללי ברוא דלזמנ ועלס בקודש ועכשיו שאין לנו קרבן טולחן טל אלס בזמנ טוכח טי על די אכילתו וטול להעלת הטל כמו על ידי הקרבן כמבואר בכוננת האר"ז ז' : וטנה כל המיטס אשר טרטס בקודש וכל מוני חיה ובטמח וטמח האדמה כולס יט טרטס בקודש ויט טרטס בטטרה אחרת וטס אינס וכללי' ברוא דלזמנ כי בטטרה אחרת הוא רק כקוף בפני חזס : ולכן נריך להבדיל ביניהם : חרי לפניך כי כל הטבדלות וכללי' ב' חלקים סוד ס' דכתיב בטברחם כה' ברחם וטכנ כלה :

במקום נלח הוד טלו : וטנה נלח הוד טלס כשחריס לזמנ ואין לזמנ על מה טסמטו כי כל כסמיה טלה ע"י הקמ"ך סוד ו"ק טל הזכר טכל א' כולל ח' הוי כמ"ך : והלבנה אין לה חור מלמנותה רק מה טמקבלת מן השמש ולכן כתיב כי רגליה יורדות מות טלחתי' כהס החזוטיס כי הנחש כרופה על עקבה דכתיב וטנה טפוטע עקב : וזו היא נק' עולמתה טפירחא דלית לה עינין כי העינים טלה כזו לה ע"י הטכבלות עיני הועיר חנפין דכתיב עין בעין ירחו כמו טלפניט : וטס סוד נלח הוד הפנימי' טל עזיר חנפין טע"י הטככלות עינים טואב ומעלה חוקה למעלה והוא נכשע ע"י הקדוש ע"י כוס טל ברכה טלחמו טלריך ליתן עיניו בט"ס ח' כוס הוא סוד הכס"א סוד אלח"ס במספר הטו סוד הדיגיס ואין לה עינים בט"ס וטכנ עיניו מדחוח כי מקרה הרגליס וגיג גס לעינים כסוד טלחמו פטיעס בטט טטלת ח' מת"ק ממחור עיניו טל חזס : כי פטיע"ס גס"ה הוא סוד קלו"ס גס"ס במספר הטו טטלת גבורה אחרונה טכבדורות וטס ח' מת"ק וטכנ כ"ו : וטנה בקדושה דבי טמשח כזוהו כוס טל ברכה טלח פטיס בטניס דבר ה' וזו היא המכרכת מהפחין קדישין ולכן נקראת חקל טפוחין קדישין וזו רגליה טביס בקודש : ח"ס טכח טי בת כי טד עתה היה טס' סוד נה"י טלה טענין דט' וזו נלחויס בה אטוחין קר סוד טטורה אחרת כמבואר מתוך דברי הוהר ועש"י טקר וטקר אין לו רגליס כי הרגליס וטנ נלחויס כפח וקטיס וטכנית עוליס מן הפח וטדכקיס בירכי קטוט טסס נלח הוד טל הזכר : טהוב סוד חמת וזו חמת יט לו רגליס וזו סוד הכחוב ח"ס ח"טוב טעשה רגלך ר"ת חמ"ת ועס ר' טל רגלך ר"ת חמ"ת וזו כתיב חמרת ה' טרופה : טעריפה כסוד הטורח כטרוף חת הכספ ע"י הטו טלהבויתא דלשח כמבואר מתוך דברי החרי"ל כסוד מיס חמין כערב טפת וזו כתיב רחמ"ת חת רגלי חכמה טעניס ומטלתק טרע וטכיקת כטוב ח"ס טעשת רגלך טעשות טפליך ר"ת מר"ע וזו טעות טפלך וטכנ זה : וזו מאירי' גג' טוויס דעיניו טטוא סוד ט' ככת עין וטעשה טבת כי כבר טקדושה טטומחטע ע"י הטו קידושה דבי טח"ט טל סוד חמ"ת טמטטר טהו : ומקברט ע"י טפוחין קדישין ולכן נקרא חת הטו טטורה טעלדקת וחקל טפוחין קדישין ולכן כטחטא קידושה נריך לעמוד על רגליו טלח ערות וטכיקת כטדות כסוד ערות ביטוח טיזו כמ"ט כמה פעמיס ונריך טולחן טל ד' רגליס וטכנ זה : וטנה כתיבס וכמועדיס טלח דרכי הטלה טיח מחור טבינה דכתיב אלחיס הדין דרטה ובינה טיח סוד טעס דכתיב וזו טעס ס' אלחיסו כמטורח מתוך דברי החרי"ל וזו כתיב דרכי דרכי טעס ונקרא מקרא חקל טפוחין קדישין דבי החטוב"ל חבל כטבת כעזיס דרכיס מן הטכמה טלכן ז' הוא טענת ח"ס כסוד הכחוב חמנס חחוחי בת חבי חך לא בת חמי וטחי לי לחט כמ"ט וטחמט נקרא קודש עילאה ולכן טבת נקרא קוד' דכתיב וטמרתה חת טבת כי קודש טיח . ולא מקרא קודש : וזו רגליה עולין למעלה בקודש וכל הדיגין בטלין ומטוטלין כי כל זמן טחור הטכמה טוטע קדישין בטלין כי הוא מטעלן כמ"ט כבר כמה פעמיס וזו רגליה עוליס במקום העדות ונקראת חרון העדות ווס"ה טככתי דרכי וטעינה רגלי אל עזותיך כלומר כי כיון טעניו הדרכיס כסוד המחטכס סוד הטכמה חיי טשוב רגליס אל העדות : וטחור אל הענין : כי הטלה כלולה בין דרועי מלכה : וזס כן הורעות טלה כס עב סירכי קטוט : וזס כן הכתובים טברוח הקודש נלחמו ח"כ חחוחס כורעות הטלה טיח סוד רוח הקודש כמ"ט כבר וטכניחיס חק טלחוחיס כלה טיינו בירכי קטוט טעומדיס עב הורעות טל הטלה ועל כל זה סס במעלה יקירה לפי טלחוחיס כזוכרס : וטנה טעש טסמך ידיו על הטקניס ואלל עליהס מרחו וטס חיו ע"ב ומטנו מסתעפינ טבעיס חנפין סוד טבעיס פניס לתורה וטכנרו טני אטניס כטמנה טכו חחוחס כורעות הטלה וטס אללד ומיד עטככאר כבר טעס סוד הטליס טסס בין הורעות ולכן כטחור כטמנה כי לא חיס לזס חחוח כזוכרס : והוא סוד טמנה טכנה טטוח י"ב טיל עב נלח הוד יסוד טלה טככל א' ד' פניס הוא י"ב דכתיב

פתח דרך אבן ית סוד הוצאת חייך

אבן ית סוד הוצאת חייך

הוילוח חת הטקלל מחון למחנה : לבאר נ"ך כל טולחות חון הטחור כטורס : נבאר חתלה מאמר טטוח וכבר רכבו המפרטיס וחק חלקי חמרת נקטי : החלח כתיב חת טכחתי טמחור ומקדשי חירתי חת לטכטבה חחוס טבת דלחיו ב' חלפי חונה לכל טטר טכחתי דח טבת עילאה וטבת חחחח דלחיון טרין כלולין כחדח וטחמין כחדח : וטכחור טבת חחחח דלח חכר זוכו ככטופה כן ואתי מקדשי חירתי וזה טבת דמעלי טבת דחחקרי רח' וירח' בי טרי' כן וטכח טכענח מחבב דחמנ הכי : חת לטכטבה חחוס טבת טכחתי דח ענולה ורבע' לטנו : ובכנ כן כלנין טרוויטו כטמור דכתיב טמחור כן ומקדשי חירתי דח נקדה לטנו כחלניעיתא : ועל דח טחלליס חוח יומת מחו דחצל לנו חלל דילה דענולח ורבע' לחמנ טבה חחחח דלח חכר זוכו ככטופה כן ואתי נקדה נקרא חני ועלי' טרי' הטו דטחיס וזו חחחחח וחקרי ס' טיינו חני ס' וטלה חד : להכיר זחת וטור וזל טככה מה טנת כבר טע טענה עילאה וטענה חחחח ועליהס חחמנ כטענה בין החחוס כן רעיתי בין הטמח כי על טענה עילאה חחמנ וכבודי לחמנ לא חתן וחקרי חחוחי רעיתי וזו בין הטמח ואין טס חחחח וקויס חבל טענה חחחח חיו בין החחוס והיא סוד ירושלים טלמטה דכתי' וזק ירושלים כחוך חניס נחחח וטכניחחח חרעות וטכניו טענה מחור טבתס מדקדק הקב"ס עם הכניקיס וטס סוד חרן וחחוח' כי ככיב רעטיס יחחחח וטס חון למחנה וכמו טנת' כבר כסוד חחחחח החחמנ כתיבת חחחחח וטפוכו הוא חחחח חון : ומחחחח כחור כמו טמחחח' ככס חחח' ז'ל כטניו לטון כחחחחח חחחור : והוא טעס על טחמרו טחחחחח חחחחח חחחחח עולס וטס סוד הכחוביס : וטכניחחח חחחחח בירכי קטוט טסס עמודי עולס ונקרא חיס למודי ס' דכתי' וכל כניך למודי ס' : וידעת כי חחחחח חס סוד חחחחח וטכניקיס חס סוד חניס י וכן חניחחח חחחחח גס כן בירכי קטוט : וטנה חלן טחחחחח למעלה וטכניחחחח למטה וזו חחח' חחח' וכן חך על כל זה הוא עולס כחור . וטעעס הוא כי חנה טכלה כלולה בין חרין דלועין כסוד הכחוב טחחחח חחחח' לרתי יומיו חחחחח' וטחחח חחחחח חחחח טלה חחחח' במחוס חחח' גבורה טל ומקבלת חחחח טסס . וטסד גבורה טלק

לחרי לחל דכח חמור טור נעשו דגוק לטוט חרופ טיינו

שערי שער האותיות

את הא בן הערב נר

לכחב וסוף עומדת על י"ב בקר והים עליה והוא סוד י"ב
אוחתות על שם חלמי בנינו : וה"ס וישראל שני האשכנזי במחנה
והנה בקמבוסים בחיובים דיוקא ועל"ז הם בתנאים וחמוראים
התנאים נחמיס כירי קאוש דלוקרא : והמוראים בורעות
דנוקבא וזנץ שהם במקום אחד כי יורעות דנוקבא הם במקום
ג'ה דזוקרא עכ"ל הם יותר במעלה : והבן : נמלינו למדן
סכימו החול נה"ל דנוקבא הם למטה : ובשבת עולים בקודש
ונמלא מקום פניו כשיעור נה"ל דנוקבא : ומאחתי כי לכן היה
בזמן הבית שיעור תחום שבת י"ב מיל מעטם שיתבאר לפינו
והנה בשערים דנוקבא בכתב למעלה ונשאר מקום נה"ל שלה מקום
פניו ולא זיה שני המעט עד שעתה רועם שלעולם כשקדושה
תסתלקת מתקומה השאר חמרי ברכה רועם אור כחותו מקום
פניו : כד שתכל ליהוד למקומה הראשון כי לא תשרה שניה על
מקום ריק בסוד הקודש אם רוח המושל העלה עליו מתקדש אל
הנה כמ"ס נבד : וזה המקום פניו הוא סוד תחום שבת כי זה
התחום ב"ס נמו"ל החיות הייטב שבני"ל דנוקבא יש ג' חיות מבלוי
הי"ל שמספרם הותה ומתקדש כמו חומר ומקום ולענה תחום
שבת : וכל זה השיעור חט רשון ליקב בשבת שהוא עיקר ג"כ
לקודש מחמת אותו רועם קדושה שנשאר בחטו : ומזן מה
הגבול שם מקום אסור ופומה : וזה הוא סוד הנאות מוזן
למתקם שהוא שיעור י"ב מיל נגד מתקם שכונה שהם סוד י"ב
בקר והים עליהם : והוא סוד הישר הוצאה והבאה ערשות היחיד
רשות הרבים כי הקדושה הוא סוד רשות היחיד שבסוד עשר
ורחבו ארבע סוד שם חיות מבלוי שהיא חוטף את הכל ומברוח
מן הקדש אל הקדש לקיות האוכל אחד : אבל המ"ס הוא סוד
רשות הרבים לפי שתמיד הם בפרודא לכתוב ותפרדו כל פועלי
אין : והמוטות הוא בגורם ללוחו מן הקדושה אל הא"ל שהם
סוד המות' אוחיות חתום : והמנוקים הוא הגורם להכניס ערל
ושמח ברכה הקודש שעלו נחת' מתעלים מות זימת מין דעיל
לחלל דלג למחן דלת אלטרדין והוא סוד מות ויות והבן זה :
והנה בזמן הבית שהיה הס"א החוקה מן הקדושה וז"ל וישראל
היתה בסוד הרחבת הגבול לכתיב כי ירחיב ה' אלכך את גבולך
והס"א היו נחמיס רק בענין' בטוף הערב א"כ היו רחוקים
ממקום הקודש שיעור נה"ל שלה ולכן היה שיעור תחום שבת י"ב
מיל : אבל אחר החורבן שהיו נתפסקה חלכות הרשעה בכל
הגבולים ועלו למעלה כשיעור כל נה"ל הכ"ל ואף גם ביסוד
גברה יום בסוד משתוס הוד לכתיב ערו ערו עד היסוד בה בנה
דייקא והנה כתיב עד היסוד בה ולפעמים אחרים עד ועד בכלל
ולפעמים אחרים עד ולא עד בכלל והנה כאן
מתקיימן הב' פירושי' : כי כאן היה החורבן עד היסוד ועד בכלל
והייט ביום גבר איוב כמ"ס נבד בהם שאלה חורבן
ירושלים שנתחדשה גם הנצקה אף בתינו גווא' : סוד היסוד שלה
אבל ענה עלייתה רק עד המלכות של יסוד דנוק' כמ"ס שם :
שהי' חזי יסוד : והוא עד ועד בכלל עד ולא עד בכלל והבן זה א"כ
רק הנשאר כלון קדוש ויאמר לו כי סוד היסוד החזי שאין שם
שליטה הס"א גאשאר בקדושתו הוא נקרא לון כמ"ס לקמן : א"כ
לא נשאר התחום שבת רק ג' אלפסי חמה : שהוא חזי יסוד :
והבן כל זה :

וא"ו פעמי' וא"ו הוא קס"ט כ"א פעמי' ה"א הוא ל"ו כ"ר תל"ו
עס ס"ד הוא חמרת' שהוא סוד קדושה דבי שמש"א כמ"ס נבד :
והנה בגלות נאמר כי יד על כס יה : וזמרו שאין השם שלם
והכבוד שלם עד שיעשה דין בעמלק : והטוונה כי כתוב זה' שכן
בזמן ר"ל ביסוד דנוקבא הכת' לון שם אובן השם היי"ב כי הוא
כבד לשם היי"ב : והנה אחר החורבן שלטנו השמיים בחזי יסוד
חזי חלק השם והמקום הכבוד ואין הכבוד והשם שלם : והנה ב'
אחיות י"ס נבד לחבאר שאין אחיות בהם להס"א רק בב' אחיות
י"ס שמספרים י"א סוד י"א ירעות עמים שהוא מכסה לאכל
וסבן זה : וכן עתה בגלות כתיב כל הנשמה סובל י"ס : אבל
אחיות י"ס שהוא במקום חזי יסוד החמורו שלטנו בהם השמיים
שהוא נעשה ראש לשעולים כמ"ס וז"ל בלע אמרתו ששם היי"ב
תבין שביד אחרת' נשבר לשנים חזו בלע אמרתו אף כדו שלא
בזע פורפורה דליות ר"ל רק הלשון סוד המוקד בה"ס נבד
הסוכב נבד : הרי כי החורבן והשמדון היה בב' אחיות וי"ס שג'
לראף עולים למספר ה"ר : הרי נחבאר יך הכבוד היה לון ששם
שועלים הלכו בו והוא עובד : ולעמוד כתיב הרופח לשבורי לב :
כי ידוע שיסוד הוא סוד לולב ר"ל ל"ו כ"ב : שכולל כל התורה מלב
של בראשית עד כ"ל על לענין כל ירחל : והנה ענה נשבר לב
ונק' לב נשבר ונכח אבל לעתיד כתיב קרוב ה' לשבורי לב
כשירפת לנשברי לב חזי יתקרב השם ויאה' אחר : ומחור אל
הענין כי בזמן הגלות שאו כתיב על טהרניו מדפט סוד זמור
הרחם שהוא חזי יסוד כזבחר בלכרי אחריו"ל שהוא סוד הכבוד
עובדו נארח שגריה כמ"ס ולא כבחר מקום פניו רק שיעור חזי
יסוד שהוא שיעור ב' אלפסי חמה וזהו נבד לביחור המחמיר
שחמלנו : רק תדע שהגלות הוא סוד שבת היינו דמעלי שבת
מח"ס לעיל וגם הוא סוד השמטה : והנה יום השבת רומן לח"ס
וכולל גם ליסוד שהוא סוד מוסף שבת : וגם בינה חקדי שבת
הגדול סוד יובל והוא כוללת גם לע"ג : וכבר ג' שבתות חלו הם
ג' פ' שביעי בויכולו : ולנגדם ג' סגולות שבת : וכבר
ידעת כי זמור ושמור בדבור אה"ל נחמור : הכוונה זמור נגד
דוברא סוד א"ח שמור נגד נוק' סוד ד' ובוה יבא המחמיר על
מבוס : את שבתותי שמורו את לאשפה תחום שבת : כי כל
את בא לרבות שמורה ללאה כל איתו שיעור תחום שבת לפי
שנשאר שם הרישום קדושה מן המלכות שנק' א"ת בסוד שמורו
אחין וגמין רבויים הם שבתותי השעט : ושבת תחזה ת"ת
ושבת תחזה : הכוונה שבת עלאה בינה : ושבת תחזה ת"ת
שק' תחזה לגוד עלאה ואומר דאיתן חרין כלולין כמדח"ר ל'
ת"ת ויסוד כלולין כדח"ר כי נזרית השבין חד וגם בינה וע"ק
הם סתומין כדלח' וגם בינה עם ת"ת ג"כ כלולין וסתומין
כדח"ר : והשתאר שבת אחרת סוד המלכות וע"ו אחר ומקדש
תיראו דח שבת דמעלי שבתא שנק' מקדש דכתיב מקדש חלמי
כוננו ירך כמ"ס נבד ולכן אחר תיראו כיווד שהמלכות נק' וראה
דכתיב אשך יראה ה' הוא תהלהל : כמד"א כי אש בוזת וסגול
המלהל ומתיב לוזת יקרא אשך כמ"ס בתקומו : וראה בה שירא
הוא סוד אור החכמה המתלבש במלכות שעי' נק' מקדשי מקדש י'
שעי' מתקדשת ונק' שבת קודש לכתיב ושמרתם את השבת כי
קודש הוא וכל שמירה הוא בון המדה כמ"ס והח"ב אחר פ' אחר
בשם אביו והיינו שעי' שמלת שבתותי רומן לבינה ומלכות סוד
שמטה ויובל : ח"ס שבתותי דח עגולא ורבעא דלגא : כי
הבינה ככר נבחר שיהא סוד סמ"ך שיהא רוח דעגולא שהיא
פוסקת שבת שלום על ירושלים והמלכות היא סוד רביעה דלגא
סוד מ"ס שחומה של למרבה המערה : והוא לזאו שחק העגולא
כי הבינה מקפת חיות מסבוב כמ"ס נבד וחרויהון כלולין כדח
לכתיב ירושלים הכונה בעיר שחברה לה יחדיו : ודייק שזה
הפירוש הוא נכון בנין דלגליון בשמור : אבל מלבא עלאה שהוא
סוד ת"ת בזכור החכליל כמ"ס לעיל : ואס"גן השפיהומתי
מקדש ירחו ח"ל שרומן אל ת"ת שבחי אחר תיראו כמ"ס לעיל
ואמר דח איתו יקודס דלגו בחמתלעיתא : הכוונה סוד שמטה
עילאה כלת משה שהיא מתלבשת בתחומים וכעשה נקמה לה
בסוד תוספת נקמה בשבת והקדוה עילי בלות ד' ונעשה ד' :
ואת ד' היא סוד הרבוע שחקן העגולא : והקדוה הוא נגו
באקיעיתא

דרך ב' בו יתבאר סוד הר

והנה עמו שם דודים נגלות לך סוד הכתוב הרי לון ששם
שועלים הלכו בו : והטוונה כי הנה אחריו היו נבד
לאחיות ואל תהי ראש לשועלים הפעם כי בזמן הבית לא היה
למלכות הרשעה הרמת ראש הכוונה עלה היה להם ג' ראשעות
לכתיב והאכדתי חמתי מחדים וגבויים מהר שיעור שהם סוד
קמחין שלהם וזבותן החורבן כתיב אמלחה החריבה עלה נתמלחה
זור אלה מחורבנה של ירושלים שזן אור נה"ל דנוקבא דקדושה
נעשה ג' ראשעות לם"א ואז כתיב ומשאלך כשאו ראש : והוא נכח'
דנוקבא שמתחלה היתה בסוד זכב"ח אחריות ועתה נעשה ראש
לשועלים הם השועלים מחבלים כרימים : והנה כתיב אחרת ה'
לרופה : הכוונה כי שם היי"ב ע"י הלאף עולה למספר אחר' :
היינו יוד פעמים יוד הוא ת' ה"א פעמים ה"א ה"א ל"ו הרי תל"ו
כה

שערי

שער האותיות

אות הא

נן הערן

באמצעותה ואחרת נ"כ יראה סוד יראה הפנימית : ומאן דע"ל לחלל דו"ה היינו בתוך החמוס שבת כמאן דע"ל לנו ההוא נקודה דמתן כתיב וכבודי לאחר לא אתן ובג"כ ממליטה מות וימת וע"ד רמז מ"ט את לחסונה החמוס שבת כי א"ת ר"ת תרו אלפי וסוף חמוס שבת הרי ביהרתי לך סוד הוללות מוז שכלל התורה כבוד ארץ וחולו' והתבונן בכל מקום והמלא נחת :

פתח ה' בוי' תבאר סוד הר סיני

כתיב ובר סיני עשן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש : הנה ידעת מה שחמרו שהדברו רחשונו' מפני הגבור' נאמרו : והנה לכבודך זאת וזכר ואל תשכח מה שכבר ביהרתי שמתת המנוחות נקראת עולמות שפירמה' דלית לה עיינין : והס' סוד הגוויין דכתיב ועשו : כעין הבדולח וכל הגוויין מחרמים מחוכה : והוא מקבל כל הגוויים : כי לא יורח משלב כי כל ביקה לבוש עינים כמבואר מתוך דברי הוור : ולכן יש בתורה רק ט' נקודות ע"ד ט' היות שס' סוד ט' ספירות שלמעלה : וכו"ה של מלת המל' הוא בני ניקוד כי הנקודות רומזים לאור העלמות וזאת המלכות כבר נבאר שאין לה אור מעלמיה רק מה שמקבלת מן הספי' שלמעלה ח"כ הגווי' שהס' סוד העיינין שלה נעש' לה מהספי' שלמעלה : וגם אמרו שכשעמדה המלכות אינה ביהוד עם דודה והיא עומדת תחת היסוד בסוד הכתוב ותלבב אחותו מרחוק שהוא עס' ש"י שביסוד שהוא סוד רחוק' מקום כמ"ס : אוי נקראת ונתת האלם דכתיב על ונתת אלם רחוקים לדוד ומתה לפי שנשתקל מלולה כי אין דבור בלא קול וכתיב נחלמתי דומיה דוס י"ה כמ"ס כבר זכר וז"ך לבאר מהיכן נעשה לה מליאות העיינים וגם הפה : והט' הזניך ושע' כתיב וגם מלא חן בעיני ה' הכוונה כי כבר נבאר שנה הוא סוד מלת היסוד ונתוסף לו ר' ונ"ח שהוא סוד הת"ת דתרווייהו כחדה חולין וע"י עינים מלא חן בעיני ה' הכוונה המליץ ח"ן בעיני המלכות שנקראת ג"כ הוי"ה כמ"ס , והבאר לך הנה כתיב שבעה הלה עיני ה' משוטטה בכל הארץ וכתיב שבעה עינים על אבן האחת , וי"ה האבן טובה סוד המרגלית שהיה תלוי' בלוחיו של אברהם כמ"ס במקומו , והטובה כי כבר נבאר שג' ראשונות ח"ן שס' גוון כלל כי סוד הגוויים רומזים לפעולה הפנימית או ממוצע' בסוד חדר' , אבל עס' כולו הפך לבן רחמים גמורים והגוויים מהחילין להתפשט מן הבינה בהתפשטותה למטה ב"ק כמבואר מתוך דברי הוור , ע"כ ממנה מהחילין הגוויין להתפשט , הרי מבינה עד המל' שנקראת ארץ וגם אבן כמ"ס הם שבעה עינים , והם שבעה הוי"ה המהמלפים בנקודתם ויעקב כולל את כולם במספרו , והנה מנה המלכות כבר נבאר שמקבלת ה' גבורות מוסוד וחס' ה' הוי"ה שמקבלים ביסוד דכתיב וילקח יוסף את כל הכסף ה' כסף כמ"ס והס' סוד ע"ן במספר הסוף והוא סוד ע"ן ימין שלה כי אף שהס' כבוד הגבורות עכ"ל באשר ששורשם הוי"ה שס' סוד רחמים לכן הוא סוד עין ימין : וגם מקבלת מאחוריים של עס' מ"ה שבח"ה שמשפרו ק"ל והוא סוד עין שמאל שלה כי תמיד האחוריים רומזים אל הדינים , והנה זבינה יש עס' הוי"ה כריבוע שמשפרו ע"כ הסוד י"ד סוד היד האוחז במשפט ואומר די שלא יהפשו הדינים יותר מגבולן , וגם הוא פשוטה לקבל שביס כי בה סוד התשובה , ובהסוד י"ד תן ע"כ ישאר ח"ן והנה ביהתפשט ח"ן הרי ח"ה נון' עס' האותיות וב' כוללים במספר ב"ת ע"ן כי עיקר האור בא מן הבינה , והיא נקודה האמצעית המאירה בנ' גווי' דע"ה וממנה כל הראות של העינים והנה חן וחס' סמוכים לצד לעולם עשויים באמת וישר והבן זה ולכן אס' חרף ח"ן עס' ע"ן הרי פק"ח עיניך וראה : כי מתחלה היתה כבוד סגירו דעיינין ועשה נעש' בסוד עיני פקוח' והבן כ"ו הרי נ"ה לך סוד מליאות העינים : ועשה נבאר סוד מליאות הפה :

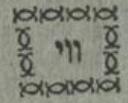
הנה כבר אמרנו ששן ע"כ סוד חוט של חסד נמשך ח"ן ונשאר י"ד ועשה נכנס הוי"ד בדלת שמחללה היתה בסוד דלת בעולה שהוא סוד הגבינין דעל העיינין הסוגרים את הדלת והיו כבוד סגירו דעיינין דכתיב סתוה בענין לך פעבור תפלה ועשה נכנס הוי"ד שהיא סוד נקודה האמצעית

סוד בת עין וע"י הוי"ה הפתוחה לקבל שביס נעשית כבוד ה' סוד התשובה כי ע"ז וה' ה' תשוב ה' חיו נחיו תרוי וזב נעשה לך עס' נקודה הכסף כי כבר נבאר שבבינה הוא סוד הוי"ה שביקוד אלמים : והנה הוי"ה הוא סוד הכסף ונקודתו אלמים והוא ממש נקודת הכסף כזו **הכסף** הרי נקודת הכסף הם במספר אלמים : והנה הוי"ה : אחר שמקבלת אור הבינה חיו תרוי וזב נעשה לך סוד ב' אותיות י"ד ונקודת הכסף סוד אלמים הרי סוד מאה דברות : ועס' אותיות של י"ד חלבו' הרי ק"ו במספר חכ"ה הוי"ה הרומו לבינה כמ"ס כבר : והנה הוא במספר פ"ה כ"ב שהס' סוד כ"ב אותיות שז"א"ס ע"ה מולאות הפה : והנה ה' רומז לה"ס הנתיים של בינה סוד ה' כפי ריאה שמהס' ואל הרוח ועולה וזופק בקנה בשפה שבעות שיש בקנה וממנו יוצא הקול דרך הפה : וז"ס מ"י עס' פה לאדם הלא חלבו' ה' והבן : הרי לך מליאות העינים וגם הפה : ועשה נבא לביאור הספוק שסתולנו כי נבאר כ"ו שהעל מקבלת רק מאור הבינה ואז נעשים לה מליאות העינים וגם מליאות הפה : והוא כבוד הגבורות ואין היסוד שלם עד שיקבל אור מהחכמה כמ"ס כבר : ונבאר כבר כי מלת ה"ר רומז למדת המלכות וז"ס והר סיני ר"ל כ"ו שהמלכות מקבלת מאחוריים של עס' מ"ה קעמדה מאחוריו ואין ח"ן היסוד שלם ואין נק' הר סיני' במספר ע"ן שהוא סוד אחוריים של עס' מ"ה הוא עשן כולו הרומז אל הדינים ואף שמקבלת גם מוק' הוי"ה הרי נבאר כי כולם הם כבוד הגבורות והו' מפני אשר ירד עליו ה' באש : ואף אחר שקיבלה אור מהבינה ונעשה לה גם בח"ו פה עדיין היא כבוד הגבורה לפי שנעשה על ידי הווי' וזב עס' נקודת הכסף סוד אלמים דכתיב קול אלמים מדבר מתוך האש : ח"כ הרי כי מפי הגבורה נאמרו והבן היטב :

אות ואו

פתח א' ררך א' בו יתבאר אות ואו

בצורתו

העמודים ושקיהם כסף : כתיב חלבו' לא שנייה וחס' בני יעקב לא כלים לבדיך ואת דע אחי כי אתן בצורתו רומז לברית התיומן המבית עקלה אל קנה : והוא סוד בעמודה האמצעית : והנה כבר נבאר שהוא סוד בריח התיכון מחליו ולמעלה הוא סוד ישראל ומחליו למטה נק' יעקב גם נבאר כשהת"ת הוא כבוד הגדלות נק' ישראל : וכשהוא כבוד הקטנות נק' יעקב כי ישראל הוא סוד לי ראש : ויעקב מלשון עקב : וכבר נבאר שעלם הכס של הת"ת הוא עס' הוי"ה שהוא סוד עמודה האמצעית מתעלה למטה וממטה למעלה שכולל ב' שמות אחיה חלבו' והוי"ה באמצע שאלו הג' שמות כוללי' כל קו האמצעי כנודע שהס' סוד השס' יב"ק הוא מברית מקלה אל קנה דכתיב ויעבר את מעבר יב"ק וכן הוא כולל לכל הקטנות וכל השמית מסעפ"י ממט והוא באמצע וכל הוי"ה הוא בסוד ו' שהוא סוד העמוד : ויעקב כולל בשמו' הווי"ה כבוד שחמרו ע"פ הגנה עמודים שבעה זה יעקב עס' דמדומי חמה : והבן זה : וז"ך חנה למודע' רבא ועיקר גדול : והוא כי הנה אות' יש בו ב' טרות : הא' הוא קטיעה שנכתב רק קו ח' בלא יו"ד למעלה שהוא חרש : והיינו כשאנו מתיירים איזה אות מכ"ב אותיות ע"י טרת וז"ן כגון שאנו מתיירים אות ח' וי"ד וז"ן או טרת אות ב' צ"ו וז"ן כזה וכן כול' מדע שזה הו' רומז לבחי' יעקב שכולל עס' עמודים : או רומז לחיה עמוד היינו איזה קנה מן השס' קטנות , ולכן הו' הוא רק התפשטות קו בלא ראש : שהוא הוי"ד שלמעלה : אבל אות' כשהוא נכתב עס' הוי"ד שלמעלה שהוא חרש הוא רומז לבחי' ישראל שהוא נוטריקון לי ראש : והנה יראה אף עס' הוי"ה לא נשתנה לעולם דכתיב ואני ה' לא שניתי וכן אות' ה' רומז לבחי' יעקב לא ישתנה ג"כ , וחס' שיש עיניך ולכן לדברים האלה , הנה יש כמה שמות קדושים שאין נמחקים ועכ"ל הם מקבלים תמורה , אבל עס' הוי"ה

כ"ו זה הוא עמוד בכוונה וחינו מקבל שום תמורה : הטובה ד"מ
 שם אל' הם הספיקו הרי ל"ה דכתי' הם קצומו בל"ה אל' :
 הרי כי בזה השם שפון בו רק ב' תויות הם התרפהו בדרך אחר
 מיד קבל תמורה ושיפוט שחר השמות כי לפי רבנו חותמו יתרבו
 התמורות כדוע חבל שם תו"ה בדרך הוא חס חסר פשוט כצורך את
 הכסף המלאה וכסף מווקק שבשמים כי כל י"ב דרופים יש לשם
 הוי"ה שלם מורים על הוי"ה עלימה שהוא סיק היה והוא וחינו
 מקבל שום תמורה : והנה לעתיד כתיב ורפתי אתכם בצורך את
 הכסף : הכוונה כי הכסף הוא מראה לבן : ואף חס ומה בו
 חיותו כפי אפשר שלא יכיר בו הכסף ואף חס יכיר לה יגיע חיותו
 ומחוקו חס לא ע"י ש"ק"ר מן כל הגדולים יבחנו ע"י קרוב : ומי
 שלא קבל תמורה בודאי חלו הם הדברים בה' שכלו שם חס הוי"ה
 שהוא כפי נס"ף היינו י' פעמים ה' ה"פ' ה' הוא ק' ה' פ"ה' ה'
 הוא פ' הרי מספר כסף' וכמו ששם חו"ה הוא כסף מווקק
 כן הגדולים הדברים בה' הם מווקקים שבשמים וקראים בני
 יעקב סגול בשמו שפעה עמודים וכתו' עמודיו עשה כסף :
 וכן הגדולים קראים עמודי' שהגולם עומד עליהם : דכתיב
 וזרתי שום עולם כהחיות בלוחות ה' הרמוז לבח' ועבר : ואבחר
 לך יסוד חותו' שאינו מקבל ג' כ' תמורה : והוא כי כל האותיות
 שבמורה לא חוכל לבטח בשפטים את האות חלה ע"י בנינו שהוא
 מלאו דרך משל לוחות' הוא במלוחו אל"ף והנה חס התרפהו
 יקבל מיד תמורה כי בל"ף יש בו פל"ה ויש בו חל"ה וכן כולם :
 אבל חות' ו' חס' תמלה חותו' הוא ר"ו : והרי הוא עומד בכוונה
 וחינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האמצעי אשר כל העמודים
 נשענים עליו : ואל השיב מן חות' ו' חות' ו' כי לא יתהפכו
 והבן : גם תמלה בחורה כל האותיות שתמליון בחות' חות' מן
 כ"ב תויות בחות' חות' קי"ה' והחיל גם תיבה אחרת בחות'
 חות' ומיד יקבל תמורה כגון אחר וכוונתו בו בכל האותיות :
 אבל חות' ו' לא תמלה בחורה שום תיבה שתחיל בחות' ו' והיה
 חות' ו' משרש התיבה רק ווי העמודים והרי הוא חות' מקבל שום
 תמורה : גם תמלה רובן של האותיות הן מורכבי' מן שחר
 אותיות הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י טרחה : כי אות' ו' מכפרו
 ח' ומעטיר ו"ו הרי הוא מורכב משאר האותיות וישנה מספרו
 וכן שאר האותיות כמו שית' כ"ה במקומו : אבל חות' ו' חינו
 מורכב משום חות' אחר רק הוא עמוד זקוף ועמד בעמדתו :
 והנה ראה שאחר בונה כי חות' ו' שיעורף דליה תלת יודין הרי
 שאחר שיעורף דליה ולא שהוא מורכב מחלת יודין' גם תמלה
 שרובם של אותיות יש בצורתם חות' ו' שכלם מעשיריים ממנו כי
 הוא נתפשט בעצמו לכל נדב והיו שף שיש ו"ד בראשו חין בו
 פרוד חו"ה רק שהוא חות' ח' ביחוד גמור לפי שום הקו אחת כראש
 חסיה גמורה ויחוד גמור בלי פרוד חו"ה' ולכן כשתמלה בחות'
 חבור של חיות חכם שמעיר את חות' ו' בב' חותיות ו"ו לא תהיה
 ולא תשמע לו כי הוא חות' מורכב משום חות' ופשיטת חות' ו' שהוא
 בלי ראש הרמוז למדת יעקב לאל יקבל שום תמורה ותמיד עומד
 בעמדתו : וכמו כן הגדולים המקיימים עלמם וקראים בני יעקב
 שהוא בסוד קטנת דכתיב כי קטן יעקב הם עומדים בעומדם
 וכל האותיות כלים והם חותם כלים : וז"ל חס' לא שפתי כמו
 ששם חו"ה ב"ה חין בו שימו ולא יתנה מהותו כן חתם בני יעקב
 לא כליות : וז"ל בני יעקב ולא בני אברהם יחזק וישראל לפי
 שם מווקקים שבשמים בסוד יעקב הכולל בשמו כמ"ש : וז"ל ווי
 העמודים ומשוקקים כסף והוא כסף צרוף מווקק שבשמים דכתי'
 חלצה עמודים שבשם : הרי נת' לך סוד' בטרחה
 ובכר חותו במנינו :

דרך ג' בו יתבאר סוד בגדי שש ובגדי

והב של כהן

והנה עתה עת זורים לגלות לך הסוד מ"ש וילכש אותו בגדי
 שש : והבן אבאר לך סוד ד' בגדים של לכן הדיוט והם
 בגדי שש : והב' משמש בח' בגדים שש ד' בגדי שש וד' בגדי
 זבב : והכוונה כי אחרת שמדת הסיוד הוא סוד מרכבת המשנה
 הכוונה שהוא רוכב בשנה וסוד המשנה הוא מטעמן סוד עץ
 הדעת טו"ר דתמו חסור ויתר כשר ופסול טומאה וטוהרה והוא
 סוד הנער המשמש על גבי המזבח דכתיב נער הייתי וגם וקנתי
 ואחרו שער העולם חסרו וכתוב חטך לנער עפ"י דרכו וגם כי
 יזקון לא יסור ממנו כמ"ש במתקומו וכתוב והוא נער : והסוד כמ"ש
 שהוא משמש בחול ובשבת עולה ומלביש ליצי' דעש' והוא מקבל
 מסוד שר מרובע דתמן חלני וזה השם מתגלגל באותיות במנין
 ד"ל דכתיב אשרי משביל אל ד"ל : וכתוב ועתה יגדל' נח כח
 חלני : והבן כ"ו : ולכן זה הנער המשמש ע"ג המזבח נק' כסן
 הדיוט' שהוא רוי דל' במספר השם : ועליו אמרו אל תתי
 ברכת הדיוט' קום בעיניך : הרי אור המקיף שלו בא רק מסוד
 יצ' סוד' קאות : והנה יש ג' מיני זבב : הא' זבב טהור והוא
 דכתיב זבב מלפון יחקה והוא סוד הגבורה : ועוד יש זבב ירוק
 והוא

כ"ו זה הוא עמוד בכוונה וחינו מקבל שום תמורה : הטובה ד"מ
 שם אל' הם הספיקו הרי ל"ה דכתי' הם קצומו בל"ה אל' :
 הרי כי בזה השם שפון בו רק ב' תויות הם התרפהו בדרך אחר
 מיד קבל תמורה ושיפוט שחר השמות כי לפי רבנו חותמו יתרבו
 התמורות כדוע חבל שם תו"ה בדרך הוא חס חסר פשוט כצורך את
 הכסף המלאה וכסף מווקק שבשמים כי כל י"ב דרופים יש לשם
 הוי"ה שלם מורים על הוי"ה עלימה שהוא סיק היה והוא וחינו
 מקבל שום תמורה : והנה לעתיד כתיב ורפתי אתכם בצורך את
 הכסף : הכוונה כי הכסף הוא מראה לבן : ואף חס ומה בו
 חיותו כפי אפשר שלא יכיר בו הכסף ואף חס יכיר לה יגיע חיותו
 ומחוקו חס לא ע"י ש"ק"ר מן כל הגדולים יבחנו ע"י קרוב : ומי
 שלא קבל תמורה בודאי חלו הם הדברים בה' שכלו שם חס הוי"ה
 שהוא כפי נס"ף היינו י' פעמים ה' ה"פ' ה' הוא ק' ה' פ"ה' ה'
 הוא פ' הרי מספר כסף' וכמו ששם חו"ה הוא כסף מווקק
 כן הגדולים הדברים בה' הם מווקקים שבשמים וקראים בני
 יעקב סגול בשמו שפעה עמודים וכתו' עמודיו עשה כסף :
 וכן הגדולים קראים עמודי' שהגולם עומד עליהם : דכתיב
 וזרתי שום עולם כהחיות בלוחות ה' הרמוז לבח' ועבר : ואבחר
 לך יסוד חותו' שאינו מקבל ג' כ' תמורה : והוא כי כל האותיות
 שבמורה לא חוכל לבטח בשפטים את האות חלה ע"י בנינו שהוא
 מלאו דרך משל לוחות' הוא במלוחו אל"ף והנה חס התרפהו
 יקבל מיד תמורה כי בל"ף יש בו פל"ה ויש בו חל"ה וכן כולם :
 אבל חות' ו' חס' תמלה חותו' הוא ר"ו : והרי הוא עומד בכוונה
 וחינו מקבל שום תמורה כי הוא עמוד האמצעי אשר כל העמודים
 נשענים עליו : ואל השיב מן חות' ו' חות' ו' כי לא יתהפכו
 והבן : גם תמלה בחורה כל האותיות שתמליון בחות' חות' מן
 כ"ב תויות בחות' חות' קי"ה' והחיל גם תיבה אחרת בחות'
 חות' ומיד יקבל תמורה כגון אחר וכוונתו בו בכל האותיות :
 אבל חות' ו' לא תמלה בחורה שום תיבה שתחיל בחות' ו' והיה
 חות' ו' משרש התיבה רק ווי העמודים והרי הוא חות' מקבל שום
 תמורה : גם תמלה רובן של האותיות הן מורכבי' מן שחר
 אותיות הרי כי הוא מקבל תמורה ע"י טרחה : כי אות' ו' מכפרו
 ח' ומעטיר ו"ו הרי הוא מורכב משאר האותיות וישנה מספרו
 וכן שאר האותיות כמו שית' כ"ה במקומו : אבל חות' ו' חינו
 מורכב משום חות' אחר רק הוא עמוד זקוף ועמד בעמדתו :
 והנה ראה שאחר בונה כי חות' ו' שיעורף דליה תלת יודין הרי
 שאחר שיעורף דליה ולא שהוא מורכב מחלת יודין' גם תמלה
 שרובם של אותיות יש בצורתם חות' ו' שכלם מעשיריים ממנו כי
 הוא נתפשט בעצמו לכל נדב והיו שף שיש ו"ד בראשו חין בו
 פרוד חו"ה רק שהוא חות' ח' ביחוד גמור לפי שום הקו אחת כראש
 חסיה גמורה ויחוד גמור בלי פרוד חו"ה' ולכן כשתמלה בחות'
 חבור של חיות חכם שמעיר את חות' ו' בב' חותיות ו"ו לא תהיה
 ולא תשמע לו כי הוא חות' מורכב משום חות' ופשיטת חות' ו' שהוא
 בלי ראש הרמוז למדת יעקב לאל יקבל שום תמורה ותמיד עומד
 בעמדתו : וכמו כן הגדולים המקיימים עלמם וקראים בני יעקב
 שהוא בסוד קטנת דכתיב כי קטן יעקב הם עומדים בעומדם
 וכל האותיות כלים והם חותם כלים : וז"ל חס' לא שפתי כמו
 ששם חו"ה ב"ה חין בו שימו ולא יתנה מהותו כן חתם בני יעקב
 לא כליות : וז"ל בני יעקב ולא בני אברהם יחזק וישראל לפי
 שם מווקקים שבשמים בסוד יעקב הכולל בשמו כמ"ש : וז"ל ווי
 העמודים ומשוקקים כסף והוא כסף צרוף מווקק שבשמים דכתי'
 חלצה עמודים שבשם : הרי נת' לך סוד' בטרחה
 ובכר חותו במנינו :

דרך ב' בו יתבאר אות ו' במנינו

כתיב שוקו עמודי שש מיוסדים על חלני פו : לסביב זאת
 חלצה כי חות' ו' במנינו שהוא שש רוח למדת הת"ת
 הגלגל ו'ק וגם רוחו למד' הסיוד סוד יוסף הכולל בשמו לו' הוי"ת
 דכתי' וילקע וסף את כל הכסף ה' כסף והוא השש ונק' כל דכתי'
 כי כל בשמי' ובאחר' ומתרגמין לחתו בשמי' ורע' ולפי שהחית
 בשמי' ורע' הרי הוא סולל כל קו חלני שיהא סוד מעבר יב"ק
 כמ"ש לפי שחוקו' עולה בגלגלו עד ח' שהוא חו"ה והבן זה :
 ולכן כתיב וילכש אותו בגדי שש' ויש רביד הוהב על שווארו הוא

סוד
 ד עס
 גיקוד
 ממש
 חספר
 יח חו
 יקודת
 וותיות
 כמ"ש
 לאיס
 סוד
 בשקס
 י עס
 וגם
 שגא
 וגם
 שיקבל
 למדת
 יס על
 סג"ו
 הרמוז
 ס הס
 י אחר
 בסוד
 סוד
 י מפי

ה' לא
 סביב
 גרתי
 סוד
 ברה
 יעקב
 נשואו
 יעקב
 הוי"ה
 תעלה
 כולל
 תקלה
 ל לכל
 ס הוא
 בסוד
 ה :
 י הכס
 קו ח'
 ה אות
 ד וז'
 ע שם
 עמוד
 וות קו
 נכתב
 שהוא
 עולם
 שתנה
 שמות
 על שם

שערי

שער האותיות

אצרו וזו קראו ב"ו אח"כ שמצדו ל"ב הסולל כל התורה מן
ב של ברשית עד ק של לענין כל ויחלל הוא ל"ב : ואומר
הוא אחד כצאח בחרץ חו תיחיד סוף ל' כ"ט : והנה
בל זה נעשה ע"י הכרת המוחין הבאים מתחלת חו"א כ"ט :
והם מתע סוד הפסלים שניתנו מאר"י לעלמה סוד סוף סגור
מאר"י לעלמה כ"ט : כבר שכן הכרת אימא סוף סוף סוף
ואזרח אבא סוף הפרשיות : ולזה רשנו באמרים שפסוק זה
בחיב בשלשין למאר"י עלמה : והנה כל מה שאמרנו הכל רמז
באות ו' במילואו : כי טרד עלאות ו' יג לו ג' מילואים כזה
וואו ויו והם סוללים כל הדברים הכלל כי מתי הראשון רומז
כדמותו בסוד השופר תלת כלולין בתלת : וזו
תמלכות הוא בסוד קודם בסוד פסיפה לפר כ"ט : וסנה תלת
בל ח' כלול תהלה : והם סוד תלת נקודות תפעה וכל נקוד'
יש לה סוד סוף הרי תלת : הרי י"ב וזו רומזות חו"ו במלוי
ו'ו להוכיח במספר י"ב שמתנו מתפסין י"ב בגולו אלכסון :
וגם רומז לסוד התשעה שהם בסוד שש קנות וכל אחד כלול
מתחילו הרי ו' מוליד ו' בסוד חלה תולדות יעקב וסך : והנה
חוט ו' במלוי חו"ו רומז לנדלות שאו יש לו סעיפים לתשעה שהם
באים מן י"ב מילוי דמתי כ"ט : וזו הוא בסוד אח"כ שהוא
סוד וח"ו במספר השנה : ועם ע' מתקני דיקא שיש לו למעלה
הרי ל"ב שאו הוא כולל כל התורה כולה וזו נעילה ונשמחה בד"ך
בתיורה וזו מחיב ישראל אשר ב"ך תפטר : ומתנו מן קחמ
לח עתיד קדיש וסך וזו רומזות חו"ו במלוי ו"ו שהוא במספר
כ"ט : הרי נחבאר ק' סל חות ו' בפניו שהוא מלואו שרומז
חל סוף הכל בחמתו : וסך כל זה :

אות זיין

פתח א' דרך א בו יתכאר אות ו'

בצורתו

ואח תורת בעלה הוא השלם : כתיב הוא
כתיב
וקרין הוא : חלנה חלף בית חלף בניה
גמול דלת גמול לל' חו"ו זה שמו של הקב"ה
ואם חסר עשה כן הקב"ה זיין אהך וכו'
וקודם לך כבר נ"ס : והנה כתיב ויזן תחבני הכתים ויש
מחשבותיו וגו' ויקח את האבן אשר עם מרשמותיו וישם אותה
מלבו וישק שכן על ראש ויקרא את שם הקוקס שהוא בית אל
ואלס לו שם העיר לראשון : להבין כל זה דע כי חות צבורת'
שהוא זורה יו"ד על ו' רומז לזכר חיל עשרת בעלם : אך שיש
בזה כמה בחו' קוטר ולכן אבא לך : והנה דע חף שאמרנו
שתחת אורח ע"ל לא שהיא מורכבת מן ב' אותיות כי היא חות
פחותה שאינו מורכבת רק שזורה כח ו' על ו' הבן זה : כתיב
על מה אדמה הוטבעו : זה מירם אבן פתח : כאן צריך
להרחיב מעט כביחור חף שכבר נתבאר אומצטו כ"ו כדי להקיל
על התענין שלא יטרח לזכר מבוקשיו : הלא כבר ביחרנו
שתחלה פשוטו הו' נקודות מתוך הבינה היה הרבה סיגים
מערבים : והמוך וכסא ארץ כי הקליפה היתה חופפת ומכבבת
ומכסה את הקדושים : והארץ היתה רכה ובנו והבנו הוא בדרך
התאו ורחם בענין כי תהו הוא ת"ו ה"ה ו' הרי כי ב"ו נעלם
בתוך תס"ו : ואמרנו בו אבנים משולמים שמהם יצאו המים :
וכמונה כי משולמים פירושו שיש בהם לחות מים והוא צד הקדושה
סוד החסד המגמל למים וסם היו בסוד הגבורות והימים שאלו
רק במחו' ב"ן כ"ט : והקדושה הוא סוד ח' כ"ט הרי אבן
והמים היו בתוך האבן : כי האבן גדולה עפ"י הבאר : ולפי
שהיו עם נחש בצפיפה אחת הורגו להטב : כי נמשלו לכלי חיים
בסוד האורח לחרם ולא יורח : ושפירתו הוא עולמות : וסודות
הקדושה עלו למעלה בתוך הבינה ומהם נתקנו השולמות כ"ט
ל"ו בשער הב' והם נעשו דמוני מ"ל חל הבינה ונתעורר הווד
למעלה עד שבעה יחוד גמור למעלה ומתוך היוונו ילא אור
השם סוד שם מ"ה של על יוד נתקנו כל העולמות
דיוקא קדישא ברוא עזרה הסולל לקרי' : וגם הו"ל מתקנו ב"ס

אות זיין

גן העדן

גו

ברוח דלדס שם זי"ל אך שכיו דמוקס יסד צמד ד"ו פילופיס
זע"י זה שם של מ"ה לקח ח' מלל צמיו ויבואה אל האדם : ח' ש'
בוור כמ"ס נמוין חפליג עלמא : ואל"כ באים לנס מוחין מן
נה"י דחו"א כמ"ס כבר : והנה נה"י דחבא הוא סוד שכן
ונכ"י דחי' סוד קטורת כמבור ברוב : בסוד שכן וקטורה ישנת
ל"ב הבן : וכן לא היו מקטידין קטורת חלה בזמן שהשמן מלי
דחייב ובסעלות ח"רו חת הנרות יקטורה : והיא סוד שכן סטוב
סוד על הראש ועל חוקן חת הנרות יקטורה : והיא סוד שכן סטוב
זקן זה קנס חכמה : והם חכמה קנית הכל קנינו כי ע"י מחיתמים
כל השלמות וכלם על חכמה : דכתיב טולס בחכמה עשית מלאה
חרץ הקיך והם חכמה לא קנית מה קנית שקיין שהשמן מתחלק
מן הפתלה מיד סוד נכבה : וזה היה חסד נדב וחיותו וגם
עויו הפתלה מיד סוד נכבה : וזה היה חסד נדב וחיותו וגם
נתבאר שבחכמה הוא סוד עלא דדולחל שבו שורה דין הקיך
הדוק כל הדיוטס ולכו כשאר החכמה שופע חו כל דיוטס
מתקיים כי אין דיין נחמק חלף בשרשו : וזיין סוד החכמה
בשפתו חו מיד כל דיוטס תחילן מתעוררים הגוף חלף ארכועולים
למצלם חו וקריתו חלף ריה לפני כ' : וסך זה ולפיכך מתו :
וגם עויו נכרע כי סוד משרע
לדמיתגמין סביחו סוד סגורו דמחור
אבזו תבין מה שפרו חמיו האמת
ככ"ו חזניות בט' חדרים וכל חדר ג'
אחותיו כזה סוד חלה תלת לכל
סוד אריוטן תלת חיוטן תשעה כי הם
תלת חדרים בכל סוד וכל חדר ג'
אוחיות הרי חיוטן תלת חיוטן תשעה
אוחיות לכל סוד שש כ"ו אוחיות :
הכוונה בזה כי אמרו ג' טיפין נחשו
ממוחא עלמא ברי ד' דסגולתא וחיוטין

תלת לכל סוד לחיוטן ט' : והוא כי כבר נתבאר שמהח עלאה
סוף סוד חכמה עלאה רוח לח"ן שמתנו בח הטפס סוד הרע
לבינה עלאה רוח לח"ה וכל טפס הוא סוד יוד שהוא נקודת
חדח דכלילת מתלת בסוד סוף כמ"ס הרי תלת יודין : ונת'
כבר כי יכל יו"ד כולל כל שם חו"מ כמ"ס ב"ב : הרי חס ג'
חיותי שיש בהם י"ב חזיות : וזה שסיים עס : וחיוטן י"ב שהם
ט' : ועם יו"ד השרשית שהוא סוד הכולל הוא סוד י"ב מילין
דרחמי סוד מול העליון שמתנו נמשך סוד הרע : כ"ט שם :
והנה ג' היות הוא במספר לח"ס והוא סוד כי חס הלחם אר'
הוא חוכל : והנה חזרנו שמה הטפה שהוא רוח דה"ל ורוח דע'
וכ"ח כולל ג"כ תלת הרי כ"ו : ועתה אבאר ק' שאמר תלת
טיפין נחמו ממותח עלאה ברוא דסגולתא : והשונוה כי הנה זה
הרע שבה מן מולא עלאה סוד לח"ס הפנים שהוא רוח דמו"א
במספר הקסו : יורד ומתפפע דרך חו"א לו"כ : ועוד כבר כי
חו"א חס ב' רעיון דלח מתפרשין ומחשבים לחמד משא"כ זי"ל
כמ"ס כבר : ונתבאר כבר כי ח"ה חס ברוא דמחיות ועיר ברוא
דעשירות : וכן ברוא דחיות : ובוה תבין סגולותיו הכלל חס
בכל חדר חדיות עשירות ממות וכדו כ"ו תבין ע"ל המוחין
המתפפע' מנכ"ה לח"ה לו"כ : והוא כי הנה אמרנו שנה"י לחי'
כעפו מוחין לו"א ונה"י לחי' מתלכשים נה"י דחבא בסוד שכן
וקטורת והנה אמרנו ע"ה לחי' יס בכל ח' ג' מריקים ויפיד שלה
נחשב לפרק ח' הרי ו' על אימא : שהם סוד : מיני והב משעבו
חו"ל והם כלילן בתלת : והם מתפפעים בכל ו'ק של ז"ל כי
עיקרו קו"ק : הרי י"ג והם סוד התפסעות הטפה מי' מכלילן
דרחמי סוד מולא עלאה כמ"ס : והנה אמרנו שיש סוד אבא וילא
למון של יסוד ח' ומתפפע בכל קימה ז"ל אחר שגשלו לו ה"ם
כמ"ס למעלה וגם חו"ל למעלה וילא דרך החור שבחמה מאחורי
ומתנו כנות גם הטיב' בי"ם דכתיב בחכמה יבנה בית : ואמרנו
באבא יסד ברחא : ועוד כבר שהמלכות נק' סגולתא ברוא
דורקא סגולתא כמבור ברוב : וה"כ חלו הכ' טיפין נחמח
ממוחא עלאה והם מתפפעים עד שבאו ברוא דסגולתא : והם
יורדים דרך כה"י לח"ה : והנה נה"י לחי' כבר אמרנו שהוא כסוד
ז' נה"י דחבא בסוד כ' הרי כ"ו וח"ה חו"א הטפה הורד ונסכת
הוא כלל תחלת שהכחה כולל לג' חישן כמ"ס וחיוטן ט' שמתפפע

שערי

שער האותיות

אות זיין

גן העדן

עד רוח דסגולתא שני חכמה עד מלכות הס' ט' ספי' והס' י"ב
 סוד ג' היות י' שיש בהם י"ב חומות וזימן כ"ו כמ"ס והבן כל זה
ועתה נבוא אל הביאור : רק מהחלה כעורר על קושיא
 עטמה מה שחמדו על סוד ורקת סגולתה דה' חיה
 הגוף חכמה לחתומה משמיה וחיה חזקת' מתחלה לעילא ונעשה
 פתר על חסיון ברזח דסגולתה וחיה רוח דחת' ? על ? תגה על
 ? ברזח דחשף חיל עמרת בעלה : והוא לבחורה פליחה נשגבה
 להא מבוחר מתוך דברי הרשב"י עלמו שאמר כמה דסגיקו דיל'
 הוא בו' לכד חיהו סליקת חיבו סניק חוף הגי כד נחיהו דינה הוא
 בו' לכד חיהו נחתה חיהו נחית בהדס דכתיב בכל רפתס לו' נ' :
 הרי מבוחר ששקיה עולה הוא עולה ג"כ וז"ל ח'ך תעשה הגוף
 על רשין : חלה כהונה בזה עפ"י שחמדו הלה מלכין שלטון בנושא
 וזימן כי כבר נבחר סגולתה נקרה גופא קדושה שהיא למיין
 הגוף לכפרין עילאין וספירן עילאין דמיין הנשמה הסועלה כל
 הפעולות ע"י חיבורי הגוף כד ספירן עילאין פועלין כל הפעול'
 ע"י מדת המלכות : והלה מלכין הס' סוד ישראל יעקב יוסף כמ"ס
 והס' סגולת כל הספי' כי ישראל הוא סוד ל"י רח"ש הסגול' ג'
 ראשונה שבכללם נקראו רחש ח' כמ"ס יעקב סגול' ג' חבות
 טעם חג"ה יוסף סגול' נחירין עמודין והס' נה"י : הרי מבוחר לך
 שאמר כד סליקת לעילא נעשה כתר על חסיון ברזח דסגולתה :
 הרי מבוחר לך בשני דרכים שהיו עולה למעלה ממלכה עילאה
 סוד ישראל כי הוא עולה עמה שהרי אמר שנעשה כתר על חסיון
 שהחזיקו הס' סוד יעקב ויוסף סגול' כל הכ"ס חומות כמו
 שחמרט למעלה חבל ישראל עלה במחשבה והוא סוד העמית
 והנקודות והסגול' כמ"ס כבר : ועוד מבוחר שאמר ברזח דסגולתה
 כה' .. הרי שנעשית כתר רק על תריין מלכין והס' יעקב ויוסף :
 והבן זה וזה שאמר ברזח דחת' ? על ? תגה על ? שהוא
 סוד יעקב ויוסף שניהם סגולת כה' ו' כמ"ס וע"י כתיב
 חבן מחסו הבוגי' טעם יעקב ויוסף טעם דינוס חוקה דכ"י ויבא
 יעקב וגו' ויבן לו בית כמ"ס כבר , והס' מחסו חוקה דכתיב כי
 חס מחסו מחסו ושיבת נרגלין היתה לראש פנה , שמתחלה
 הס' בסוד שני דחשים חלוי' , דכתיב ובראשי חדשיכם מייעטו רבים
 שנים שני דחשים כמו שבוחר מתוך דברי האור , עתה נעשה
 לראש פנה , והנה נבחר ששכיה למעלה ברזח דתגה על 'ו'
 וזו היא מקבלת רק מחימה וזו חיון זיווג למעלה , כי חף שיש
 לעמית זיווג גם למעלה הוא רק בסוד הגשקין כמ"ס כבר ועיקר
 הווי כהס' במקום ח' מקבלים בסוד גזולות ע"י החומות
 וכללים כל הפרטופים כמ"ס , זה הוא יחוד החימית וזה נעשה
 כשהיה מקבלת חרה מחבה כמ"ס למעלה ועתה יתבאר הפסוק
 על מ"ס חלני' הוטבעו כהונה כי כבר נבחר שיעקר שם המל'
 הס' ב' חומות ד'ן סוד דינוס ח'ך אחר שמקבלת החומות מח"ה
 שס' סוד הו"ה חיהו כמ"ס יוהוסף לה' ח' מן חיהו ויד' מן
 חו"ה חומות סגול' ח' חס' ד'ן להחיות הדינים שס' דכתיב חסד
 יסובבו ונעשה סס חלני' , והנה חמרטו שיעקר חווי' במקומו
 נעשה ע"י חבא שבו סס חו"ה וחלני' של חו"ה הוא חו"ה ועס
 חו"ה הוא מ"ס סוד חסד הסגול' לד'ג בסוד היחוד החימית :
 ח"ש על מ"ס חלני' הוטבעו ר"ל נחייסו במקומם בסוד ותקפת'
 יחד במקום נחמן והבן זה : או מ"י רה חבן פנתה : שעי' הארת
 בינה שחיה סוד מ"י נעשית לראש פנה : והבן כ"ו : והנה זה
 הקד' סגולה לבוא לביאור הפ' ויקח מאבני המקום : רק
 וטור תזכור מה שנבחר כבר שחדת המלכות נחלקת לשני בתי
 ישראל והס' סוד לאה ורחל : ולאח עומדת נגד דעת דת'
 מחחרויו עד העלם הנקרא לו שס' הוא מקום הקשר של תפילין
 של ראש כמ"ס ורחל עומדת למטה נגד חור שבחוס שהוא שליש
 העליון של ת"ת וקבלין חרה דרך החלויים ונבחר כבר עלאה
 חונה מקבלת שס' חרה מחבא : רק רחל מקבלת גם חור של
 חבא : ושניהם מקבלין מן ד' אלפין כמ"ס כבר והס' סוד חלני'
 וגמ"ן רבויין הן כי לאח מהקבלת רק ג"ס חרות ורחל מקבלת
 ח"ה חרות כמנין ח"ת ג"ס ח"ת כמנין ד' פעמים אלף' : בסוד
 מנ"ת ימי מה הוא כמ"ס : ובעת ריון שניהם כלליון כח' חימית
 אחר שתקבל רחל חרה מחבא שח' נגדלת כנגד כל קומת חו"ה
 כמ"ס ומזדונה עמו וזו נעשה היכל הקדש שח' נעשה שמה חלני'
 כל' לויין סגולתין שניהם חו"ה ח"ת ג"ס הוא סוד חקל' ש במשפח

הסוד : וזוה הבין סוד הפסוק מקדם חלני' טעמו ודיון כי נבחר
 חלני' הס' סוד חלני' של מעלה והס' טעמו חלני' חלני' ככ"ל
 והנה נה' כבר כי בעת שחלל לנפש חו"ה כתי' ותקבל רחל בחמות'
 ועתה יתבאר הפסוק בטוב טעם : ויקח מאבני המקום ר"ל
 שלקח חבן חמה מן שני אבני המקום והוא סוד רחל שניהם נק'
 חבן ושניהם נק' מקום כמ"ס כבר והעלה חו"ה לרת' שנת'
 נגד החור שבחוס טעם מהחיל ג' כ' עומדת יעקב כמ"ס והוא
 מריבות זו עם זו סוד הקבלה שבין לאה לרחל : וחמ"כ נכללו זה
 בזה ונעשה חבן חמה וחמ"ר ויס' מראשונה שכו' נגד החור
 שבחוס שזה הוא עומס מראשונה של יעקב : וחמ"ב ויקח חת'
 החבן ויס' חות' מלכס שמתחלה כתיב והנה חשה שוכבה מרגלותיו
 והיתה בסוד שטיבה וגם בסוד ישיבה כמ"ס ועתה הנה קמה
 חלומתי וגם נכבה וכיון שעלתה למעלה אזו היא מקבלת מן הארת'
 חבא דרך חמ"ר שבחוס כמ"ס והוא ויוסף שחן על ראש סוד חרה'
 חבא לכה שעומדת למעלה נגד הדעת חיה מקבלת רק הארת'
 חו"ה וזו נקרה בית חלני' בסוד הנבדורות חבא אחר שכללת ברקל'
 וסניסם קבלו חלני' מחבא סוד החסדים חו"ה נק' בית חל' כמ"ס
 רומן שהוא סוד ראשונה סיה' מקבל' הארת' חו"ה חלני' חלני' שהוא
 ועומדת נגד הו"ו ומקבלת מ"ס חרות סוד לו"ו במספר השס' :
 והבן כל זה :

ועתה

נבא לביאור האומר שהחלמי : חלף בית חלף בינה
 ר"ל ששפע הורד מ מעלה מן כתר עליון סוד חלף
 שהוא פלא הוא ב"ה חל הבינה וטמנה יורד אל הו' בינים טעם סוד
 ג' ד' וחמ"ר כד ג' ד' גמול דלים שבין שירד החור של כה' שהיה
 שרת יו"י שהוא רוח דזיקה קדישה לראש יורד מן הבינה אל
 הו"ו חו"ה כתיב נעשה חסד בללמי כדמוחו דה' עזיר וזו סגולת
 וזו גמול לראש שהוא סוד טעם מ"ס וז"ל : כמ"ס כבר ח"ש גמול
 דלים : וחל חתה עשה כן חתה הוא סוד חרה מן חבא סוד
 החסדים שח' ח"ה דכתיב חתה כסן לעולם חו"ה סגול' סוד
 ז"ל חל' הוא שמו של הקב"ה שחלני' חתמה חוכמה וזו הוא
 זן חוקך ומפרנס חוקך וקושר לך גמר כמותו : ויתבאר זה עוד
 לקמן במקומו : שכיון שנעשה ברזח דזי"ן נעשה כתר על חסיון
 וסניסם פנים ומשתמשים בכתר חחד כמ"ס כבר לפי שטמו
 שמתו דליה בו' כד סליקו דלה בו' ח"ש כתר כמותו : והבן כ"ו
 ויתבאר במקומו : ח"ש חתה חרות בעולה ששכיה למטה נק'
 ח"ת כמ"ס לקמן וכשעולה למעלה נחייסם חס' דזה ונק' חרות
 העונה וכיון שסליקו דלה בו' נכח כתיב הוא העולה וקריין הוא
 כרי נבחר לך חות' ו' בחרת' חו"ה חלני' עמרת בעלה :
 ונבחר חות' ז' כמנין :

פתח ב' רך א' בו ית' אות ז' כמנינו

כתיב

ושנתה חרץ שבת לה' : ופרשיו'ל שבת לה' לשם ה'
 כשם שנאמר בשבת בראשית : להבין חמרי בונה דברי
 חכמים ודוקס : חבאר חתלה מה שהקומו למעלה דברי הארת'
 והוא כמו פליחה נשגבה בעיני : ואחריו הביאור יתבאר לך
 חו"ה ז' כמנינו : ותבין ג"כ פרשיו'ל והוא כי מחימה בטוב טעם
 הארת' ל' שבעה מעלות ז' לומדת המלכות וטעם נעשו לה בו'
 ימים ראשונים של ימי בראשית ומעלה השביעה יתקיים לעיקר
 דכתיב והיה חור סלכנה כאור חמה וחור החמה שבעתים כאור
 שבעת ימים : וחלו הס' חו' מעלות : חל' החלה חלילתה היתה
 רק נקודה ח' כמו שנבחר כבר פי מדת המלכות יצאה רק בסוד
 נקודה ח' והיא נקודת המלכות שס' : ועמידה למינה החת היסוד
 חס טיב ביוס ח' המעלה הב' חמ"ר שקבלה הארת' מן הפ"ת
 החילה להתגדל עד שכלמה בסוד פרטוף ח' שיעור קומתה
 בחור של ז"ח מן החמה ולמטה : וה"ס רחשנות של חו"ה חמ"הים
 בה וזה נעשה ביוס ז' : וחמ"כ קבלה הארת' גם להס"ר שלה וזו
 נעלת קומתה שזה עם חו"ה ח' כתי' חמ"ר חו"ה חמ"ר חמ"ר
 הוא חמ"ר בחורו עם חו"ה ח' חמ"ר חמ"ר חמ"ר חמ"ר חמ"ר חמ"ר
 קטרוג סלכנה ונח מעטה וחורו הארת' לחוק' חו"ה והוא נחמעט
 וחריה בסוד נקודה ח' כתחלת' חלילתה : וחמ"כ ביוס ח' חורה
 להיות

להיות במעלה כו' וכו' ו' נתוסף לה ב' מעלות בסוד לחס ומי'
בי בו הוא סוד לחס מעלה כו' ככר : ופי' שהסודף לה מעלה
ח' שבה פנים בפנים עם הו"ה חך שהוא קלר קונה ושיער
קומתה רק תמה ולנוט : וה' עליה מקבלים השרה רק מרחוק
כס' מרחוק כ' נראה חלו : והו' כו"ה כו' כו' קומתו ומתיחד
עמה כו' קר וכתב' ו' ככר' חלם הראשון ועוד נתוסף לה
מעלה ח' שעולה עוד כל קומתו ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מחיר' ו'
השבת נתוספים לה עוד ב' מעלות היינו שה' ראשונה יסו
מחיר' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
הו' ביום הכוזב הדגס כל המעלו וחורה להיות כבוד נקוד' ח' ו' ו'
עוד חל' שמשנה לגרועותה כי ביום ד' מהמת הקטרוג ח' ח'
שחורה גס כן כבוד נקודה עכ"ל חורו החורות אל כ"ה ח' ח' ח'
לה מרחוק : אבל עתה מחמת המעט ירדו כל החור' חל הקליט'
ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כמ"ס עד עת ק"ן דכתיב ק"ן שס לחושך ואז כתיב חיל כמע
ויקראו ויפלטו קרשט אל : וה' בלע המות ללנס ומחה דמעה
מעל כל פנים כמ"ס והנה ביום השבת חורה להגדל וקנה כל
המעלות שהיו לה ביום ו' ועוד מחמת המעט ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שלה היו מחיר' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
חך שכתרו גדול ומכרתה : והמעלה השביעית סיכו עתה
משמשית בכפר ח' ח' ו' והוא לעמוד ותהיה בסוד השת חל עטרת
בעלה כמו שאר' לעתיד לבה לדקוים יושבים ועטרותיהם
בראשית ע"כ דברי חכ"ל וי' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ועוד מחלי ברכת' אחרינה שביום ד' היה הפיוס וחורו לה הג'
מעלות בחורו יום : וביום ה' נתוסף לה עוד מענה : וביום
ו' ב' מעלות : ובשבת לח נתוסף כו' כי בו שבת ויניש : ולעתי
הבונה וז' העשירית יותר נטעה כמו שבחר לקמו : והנה דברים
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וכו' מינוע הרחם הלא עדין לח היתה רק ב' מעלות : ועדין היתה
חורו בחור ובח' סגור חין מחיר כה וחך יולד הקטרוג
שהחמר ח' ח' ל' מ"כ : ישמשו בכתר ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
המעלה : ועוד שמח' שו' המעלה לה תהיה כ"ה לעמוד שח'
הרי בסוד עטרת תפארת הלא מבואר בזהר שגם עתה יס
זמן לכל חסן היתה עולה למעלה ובעצת תגא על ג' כמ"ס ככר
וגם מבואר בדברי חכ"ל ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בסוד שהחור ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בכתר ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כבאר תהלה עי' דעות מחולקים בענין ו' ימי בראשית דכתיב כי
שבת ימי עשה כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וקנה' הלא כל יום ויום היה ררך בריאה ליומו דכתיב כי שבת
יהי ררך בריאה חס כן גס ויום השבת ררך בריאה גס כן ליומו
חס כן חך בו שבת : ויש בזה שני תירוים הא' כי שבת ימים
הס רמוים גשג קלוות של הזכר וגם שג קלוות של הנקבה דכתי'
את השמים והא' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
התולדת שיהי סוד ויום ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לכסא כמו שכתבתי למעלה ולה נתוסף לה שום מעלה בשבת :
ואל לח היה העף חלם הראשון ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ביום ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כבינה שנקראת ג' כ' שפתיכו שכתבתי ונעשה מחין להם לשרד
הווג בשבת : וזה שאמרו ר"ל שיום השבת לקח הקדוש ברוך
הוא מן עולם הבא שהוא סוד כבינה שנקראה עולם הבא כידוע
והוא עולם שכבר ב' וממנו ילדו השם ימים דכתיב בראשית
ב' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כי שבת ימים הם רמוים רק לוק' של הזכר וכמ"ל לה נתקנה רק
חור שנמרו כל השם ימים : והוא מיד נתקנה גס הוא בחורו
ר"ג שהוא גמר יום השני והוא סוד יום השביעי ועל כל זה לא
יהי ררך לבריאה כי היא נתקנה בסוד הדלקת נר מנר כמו
שכתבתי כבר בשער הראשון ופי' : מה שאין כן בשבת ימים
שקו' ירכיב כל אחד לבריאה חדשה כמו שכתבתי ח' ח' ח'
ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

גמר
א
מקד

שערי שער האתיות

אחת יין גן העדן

של יום השני והיו כמו ויכל ביום השביעי והבן כ"ז : וח"ה ח'
באחי לא לרחק ולא לקרב אלא להפנות המחלוקת שני התרומים
יעלו בקנה ח' רק תהיה נעורר על דמקח' אלעזר לומר שכל
יום היה לרך בריאה : הלא ביום ח' כבדו האור וקרא ליום חור
ולמד קרא לילה ונתן להם חוק וזמן שלא ישתו את התקנים :
ומהיכו יתיו לומר שיום השני ררך בריאה וכי מה נתחדש יותר
ביום השני מיום ראשון וכן ביום שלישי שארי כל יום ויום הוא
מחיר ומאפייל יום כיום ואין בו שני : והס' כאלה שש"ו היה ררך
בריאה למח לא נלמד כן לעולם שכל יום ררך בריאה וזה נעשה
ו' ימי בראשית מכל הימים : ועוד שדקדקו על דכתיב כי שבת
כ' ו' ולא כתב בשבת למח לא נלמד כי מרח' קר' הוא : וה'
ע"כ עוסקו לומר שנתק' קר' הוא קולש נאמר שבת הכתוב למד
שכל יום היתה לו בריאה חס' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ימים עשה ח' ואת השמים כ' וכן : וכדי להשיג ע"ז הסוד
כבאר תהלה למח קראו ו' ימי בראשית חס' ח' ח' ח' ח' ח'
של ח' ונקראים ימי חול ויום ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
קודש : והנה עולם הסך יס כאן עליונים למטה ותחתונים
למעלה : וביותר קשה על שאמרו שכל ה' ימים נשפטים מן יום
הו' שהוא פליא נשבע שהרי חדרה הרי המלכות לית לה מגרמה
כיום : רק היא נשפעת מן ה' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מן שמשו : גס מ"ש שה' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ושחרו בני נטין דחיוני תיקונין ללכון והשתחוו בחסדו ח' ח'
מתרומיני על השם חסדו ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וגם על חלפ נפקח עיני : שכללו ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מן ע"כ הוא קושי הבנה : ולכן הט' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הנה מבואר בזה ע"כ בני בשרו ישראל דחמר לא חיו ב' ח'
בוכר' דכתיב מבין ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שיה עם כה וזו מן חור הכתר עליו דרך ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
העבור דרך' שהוא מתון עד סימדות של ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חמש ויאל זה הדעה עט כה וזו בסוד ד' פרטים כמ"ס ככר :
והוא בח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שושנה עלאה כו"ש ונתבאר עס שחילתס היה קודש שנתק'
כו' נקודות שס סוד ת' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
רואו מי ברח חלם דעד ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
קימי ברא' מח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ברוח חל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ובדין חקרי בשמ' חל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עמרו מלכת המים : ובחי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ואשתלס ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בשמח חל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
היס המאמר הנה בח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חך כולו של דבר שביום ג' ככר נעלס תיקון עולם ח' ח' ח'
שבאלוות : וכבר ביארנו שבעולם ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כי חך לא יבורך רע וכתיב וכבודי לאחר לא ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חמורים רק הכל בח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בחינה חשה עם כלתו היא בכחית פכ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
לפעמים גס עס בחינת חמורים היינו נגד הפנים שלמעלה ח' ח'
תון עס שום ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
קודש קשים : והנה שושנה עלאה דעלם ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הבנת-כבר הכתוב שיהי סוד מלכות ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
סוד שבת קודש : והיינו שבת' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דכתיב והוא כל עמי הארץ כי עס ה' נקרא עלך וחמרו ד'
שין של תפלון דחקרי עס ח' : הכוונה כי כבר
כתבתי כי למעלה בח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
דגוי' וקראת עס ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
עלחין כבואר בזהר לחמר משני והו' משני יומין עלחין
לגבי החין יומין ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וכוונה כי יומין ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
נקראים יומי חול וחך עס עלחין סוד קודש שחרי ח' ח' ח'
דח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
סוד חל כ' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
שמתלכס בחול וסם מקבלים

גמר
א
מקד

שערי

שער האותיות

אות זיין נן הערן

מסוד שבת שהיא סוד מלכות דאגלות שבאליות שהיא סוד קס
 ה' שין של הפילון לפי סדר האותיות בשבת אלהים זה השם
 מן תלמי ברחמי'ם והוא סוד ש' במשפר השם והבן כ"ו הטיב
 וזוהי כנף אל הטאור : ומתחלה נהרץ זה שאמרנו שזאת המעלה
 שחיה בסוד עשרת בעלה תהיה רק לעתיד והרי מנינו ששם עתה
 לפעמים יש לה מעלה זו : הכונה כי עתה אין לה מעלה זו
 בתמידות רק בעת רשון שאז שושנה עלאה שהיא סוד הבעה סוד
 ע"כ מתלבשת בשושנה תהיה אזי היא טועמת פעם ע"כ
 והיא היא העולה למעלה ומכללת בשושנה עלאה והיא נעשה פעולת
 בעלה : אבל לעתיד יהי' לה זו המעלה בתמידות והנה עתה יש
 לה זו המעלה בכל שבת שמייד ששכנס שבת אז תיד קידם הויה :
 הכונה כי שושנה עלאה שהיא סוד קודש מהלכות בשושנה תהיה
 ושושנה עלאה נק' היום דכתיב ביום ההוא ילאו מים חיים מירושל'
 וכתיב יום יודע לה' ארץ הוא לא יום ולא לילה כי יום ולילה
 רומז לת"ת ומלכות אבל למעלה כתיב : והי ערב וימי בקר יום
 אחד : ולכן מיד שקידם היום אז גם יום השביעי הרומז אל טוקבא
 דו"א שהוא סוד שושנה תהיה נקרא ג"כ קודש הרי לך מבורך כי
 יום שביעי הוא קודש ונעשית עשרת בעלה והו בעה בה לב בעלה
 והו גמלתו טוב ולא רע כמ"ס והבן זה : וזוהי ב' התרומה יעלו
 בקנה ה' בראש מבורך תיקון שושנה ותהיה הייט תיקון בניה
 שזה נעשה ע"ה ה"ת סוד יעקב דכתיב ויבן לו בית כמ"ס והס
 סוד ששתי ימי בראשית ואחר שתקנה בששתי ימים אז נטל יום
 אחד מן ע"כ סוד שושנה עלאה שהיא סוד ע"כ וכללה ביום
 השביעי סוד שושנה תהיה וזוהי ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אותו : ובא רעהו ויגיד עליו איתני נעשה זה התיקון
 ואמר שזה נעשה ברבע הכנס ליום השביעי שהוא סוד חוספות נפש
 בשבת כי שושנה עלאה היא סוד נפש האלילות כמבורך בזהר
 ע"פ שבעה ה' בנפשו : ולכן אמר קרא וינפש והבן : ובאלה
 הדברים יבארו כל דברי האר"ל בענין ה' מעלותיו כי הוא מבורך
 המעלות של ששנה תהיה אבל שושנה עלאה כבר נתקנה ביום
 ג' שאז נאמרו מלכות המי"ם והאמר בו ב"כ כי טוב והו שמשו
 שיהיה בכתר ה' כי משם נאללו כמ"ס וביום ל' הו הקטרוג :
 וירדה למטה וששנה תהיה ירדה פלאים כמ"ס ושאר דברים
 מובנים ומבוארים מתוך הדברים שלמעלה והל' להארץ והכנס
 ויסף לקח : ובאלה הדברים כרתנו ברית לשפתים יוסף לפרש'
 ז"ל ושבנה הארץ שבת לה' ופרש"ל שהארץ היא סוד שושנה תהיה
 דכתיב והארץ הדום רגלי ופניה השביעית תכלול בשושנה עלאה
 והו לשה ה' כמ"ס למעלה והו נק' שבת שהבת שהיא בתו של
 אברהם תדבק בש' ונעשה שב' תהיה היא סוד ש' של הפילון
 שנק' שם ה' כמ"ס ופירש קסם שנאמר בשבת בראשית :
 והכונה דכתיב ישמעו השמים ותגל הארץ הרי ב' הותיות
 י"ה בשמים סוד שושנה עלאה שנק' שמים נגד שושנה תהיה שנק'
 ארץ ובה שם ו"ה כמ"ס כבר וברבע שכנס מיום הששי לשביעי
 וכללו שיהיה אחד ושלש השם הו"ה דכתיב ויום הששי יושלג
 השמים והו שבת לה' קסם שנאמר בשבת בראשית והבן כ"ו :
 הרי נבחר סוד אות ז' במינה שהוא שבעה שרומז אל' מעלות
 על מדת המלכות עד שהעשה בצורת ז' שהיא י' על ו' תגא על ו'
 ועתה נבאר סוד אות ז' בכנינה :

ומפרנס את כל בני מדינתו : ואם בני מדינתו יעברו על נדבותו
 הרי כל בני זינין ומארי קרבה בידק הם מסורים ופי' קר ראת ה'
 היא חוצה : יראת ה' זה חיה להאמר את ה' אלהיך תירא :
 בני דתמן יראה שר' : ואם בני עלמא מקיימו ניתובי דאורייתא
 אזי כתיב וקסם בעוד לילה ותתן ערף לביתה וחק לנערתיה :
 וכתיב ממרחק תביא לחמה מואתר עלאה חקר לחנה עלאין
 סריי'ן תמן : והו בני עלמא יעברו על ניתובי אורייתא הרי חרב
 לה' תלחה דם חרב טוקמה נקס ברית וכתיב אף חיי אעשה זאת
 לכם ושלחתי חרב וגו' מאי זאת כתיב א' לוחת יקרא חסד וכתיב
 אשה יראת ה' יראת ה' ודלי דנר"ך למדת מהאי ואת דתמן כל
 פתוסין והל גודרין ודינין דאורייתא דכתיב ואת חקת ההורה הרי
 יראת ה' היא חוצה : וכנה אמרו על פסוק וראיתם אותם
 וזכרתם וגו' משל למלך שהיה לו בן מ' מה עשה המלך תלה
 הרעיה כעגוד וכל זמן שהבן רוחה את הרעיה תולה כעגוד הוא
 מתירא מן העליון והלך בפקודי המלך יי' עשה לבן מלך שימתי
 פקודי המלך שוי חומ"ו הרעיה שהוא רוחה תורה תמיד : כך
 וראיתם אותם וזכרתם : והטובה כי תכלת רומז אל מדת המל'
 כמ"ס במקומו וכן אמרו על פסוק אף חיי אעשה זאת הוא ואת
 לקבלין להתפרע מכס דלא חיליתו בעימתי דהאי ואת חקת
 התורה : ועתה מובן כפ' שהחלנו בטוב פעם אחר שכל
 האורות בידה הן לברע או להטיב תלם ל' חיש כמעשה ו"ס
 זאת היתה לי הכוונה כי תמיד שויתי ל' לנגדי ויהייתו משגל
 תמיד ברעיה ולכן פקוד נצדתי : הרי מבורך לפניך כי אות
 זיין בכנינה שהוא מלוא רומז למדת המלכות כשירדת למטה או
 לזון לכל השלמות או לנקוט נקמת ה' והוא מובן :

דרך ב' בוית' סוד מלת זאת ומלת זה

כתיב זאת חוקת התורה : ואמרו זאת זה אות קיימה ללא
 חסרועד גדל חסרועד כולה חקרי זה : ומקנה עייל
 לדבר : ועל ד' שמור חמור כדלח' לחמור : הנה כבר בארנו
 במלת אשה שמלת אשה רומז כשהיא יורדת למטה והו היא נק'
 זאת דכתיב לוחת יקרא חסד כי מאיש לוקחה : ומדת הואת היא
 ההולך עם ישראל בגלו' דכתיב אף ג' ואת בהזחם בדרך חובי'ם
 וכתיב בפסעסם שונחה חמסם בנין דלא חקדימת קיסטא לבניה
 ובנין דלף זאת עימו בגלות כתיב לא תאחזיקם לבלותם כללום
 כתיב וז"ל תקחתו כי היא קשורה בחקות חוט השני בג' ב"ס
 תקוה לאחד יתך כמ"ס כבר כ"ס המקוין זאת חובי'ם הל"ב על כן
 חומיל : והנה הוא זאת חמור עלה תחת ה' היתה זאת כי כבר
 נבאר שמדת המלכות נק' את שכללת כל ה"ב הותיות מח' עד
 ק' ועולה שבע ששם ז' מעלות כמ"ס למעלה וירדת ז' ולכן נק'
 זאת והנה נר' כי בששתי ימי בראשית עלה שש מעלות דכתיב
 שש מעלות לכסא ומעלה סו' היתה לעתיד כמ"ס והנה חובי'
 סדום חוריו אותה שלשה מעלות דכתיב ארצה נא וירא ה'
 הכלעקתה הבח' אליו ואמרו ונעקת ריבה חק' וכתיב צעקה הנערה
 כי נעשה בסוד נערה שהוא מעלה ה' כמ"ס והוא בסוד הדינים
 שהם ש"ה כמ"ס כבר שהוא סוד נערה' במספר השוה והבן זה
 אבל עתה בגלות חמור הוא ירדה פלאים עד כי שחה לעפר
 נפשו דבקה לארץ בטנגט כמ"ס שירדה כל המעלות שהם שבעה
 וחזרה להיות בסוד נקודה ח' דכתיב פן אפשיטנה ערומה והגנת'
 כיום הולדה וזכו שאמר הכביא גדול עון בת עמי מחטאת סדום
 ולכן ויסרתי אתכם אף איש שבע על חטאתיכם : והנה נבאר
 כבר כשהמדת הואת הולכת בגולה הוכרח גם הצדיק ליק' חמור'
 והוא סודך אותה מעט דכתיב בוקף ה' לכל הטפלים והוא סוד
 יוסף דכתיב עמות ביוסף שמו' נלאו על ארץ מצרים כתי
 שכתבתי כבר : וחוו דכתיב לדיק חובד בלדקו וכתיב
 שבע ישל לדיק וקס : והו איש לדיק לתחת דלחיו ברית
 למיקס ברית והו אף דכתיב עוסיחכם מגדילים בייכם
 ובין אלהיכם ונעשים מחיה בפני האור והוא דכתיב
 קטותה בענין לך מעצור תפלה : על כל זה הוא
 עומד

פתח ג' דרך א' כו יתבאר אות ז' בכנינה

כתיב זאת היתה לי כי פקוד נצדתי : הנה כתיב יראת ה'
 היא חוצה : ואמרו משל למלך שהיה לו בת א' נאה
 חסודה כו' ומכר כל חגרותיו בידה וכן כל בני זיין חרבה ורומחה
 ואבני בלסטרא' הכל חסר בידה : אמר לה בתי הרי כל מדינתו
 בידך אם בני מדינתו יקיימו נדבותו ונתובי וטווי הרי
 כל טוב בידך ואתה זיין אותם ומפרנס אותם איש
 איש כפי הרוחו לו וכפי חן : ולא עוד אלא שאפתח
 על חוצותיו שאמרו חבתי והכל יהיה מסוד בידך וכנס תוון

עומד

שערי שער האותיות אות זיין

והס בוסוד הבינה ומתקלים למטה בסוף ג'ה שלה סוד הרגלים
עש סנה התגלות ה' אלבעות : ונפי שחיות מנפ"ך הס
חיותיה כעטת ולכן הס כב' רגלו ה' בימין ה' בשמאל שהס
סוד חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות כמ"ס כב"ג : ושרס
נשאר ביסוד שלה והנה אותם של ימין שהס סוד חסדים שבגבור'
ירדים בימין ו'א' ושל שמאל בשמאלו ושל יסוד הוא בקו המלעי
על : והנה אותם של ימין נשאר ב'א' לנוד המוחין שלו : ושל
יסוד הס חזורים למעלה בסוד אור תור ויונאים דרך החור שבח'
מאחריו לטקפה דליה שעומדת נגד החור כמ"ס כב' ושל
שמאל מתפשט וירדים למטה בעולם הכריחה שנקרא קרקע
המשכן כמ"ס : והוא סוד שר"ך לתן ריח בין הדבקים שבק"ס
שהוא בכל לבדך על נבדך כי אלו הד' למד"ן רומזים לק"ך
לדפי אלו הס המתפשטים מן הבינה וצ"ך לספרים שישחרו
הקני שהס חסדים שבגבורות למעלה ובגבורות שבגבורות ירדו
למטה בכריחה : ועיה נבא למונת כוס של ברס : כי ט"ס
רמו לקח אלו הס המתפשטות הבינה כו"ק שמוטה והנה
נמתלה וירדים כב' קלוות ימין ומתלה שהס סוד ירדים ולכן
צ"ך ליעול כב' ידיו והח"כ מולק השמאל ושאר בימין לבד כדי
ישחררו רגן חסדים שבגבורות ובגבורות עתלקים וירדים למטה
וצ"ך להביא טפה מן הקרקע שהוא ה' אלבעות לתן ריח בין
אותם שירדו בכריחה סוד הקרקע ובין אותם שישחררו למעלה
באלולות : ו"ס טפה סובר שלי ברמוס ה' אלבעות הרומזים לה'
אחיות מנפ"ך ו"ס זרת סובר שר"ך לתן לכל רג' של כה"
והבן כ"ו : הכלל העולה מזה שהבינה מתלבשת בחסד של ו'א'
והוא כהותו והוא סוד קוד המטה שהוא נוחת ע"י הגבורות שבה
קצבה לזו החסד שדרט להתפשט והיא נוחת לו שיער ונבול
ואחרט שבחסד מתלבשת רק ה"ג של רגל ימין ככלל אבל בח"ה
שלו שהוא קו המלעי הף שהס מתלבש ג"ב רק ה"ג שביסוד בינה
עכ"ו כב' נבחר שביסוד כולל כל ה"ג כה"י והוא מתלבש בתוך
הח"ה כמ"ס כב' הרו גם הח"ה כולל את כולם שהס ג"כ ה"ג
ואס נגד עליה ח"ה שלו מתחיל עמידת הטקפה ד"ה ומקבלת
הארת אלו ה"ג דרך החור שבחחור כמ"ס לעיל : והנה נבחר
כבר שבינה נקראת מ"י וחסד נקרא מ"ס ומ"ת נק' שמים וטקפה
ד"ה נקרא עפר הארץ : ו"ס זרוע ה' על מי נבלתה כי הבינה
שנקרא מ"י מתלבשת בחסד ו'ה שנקרא זרוע ה' והבן זה :
ועתה יתבאר הפ' מי מלך בשעלו מ"ס ר"ל ע"י שעלו שהס סוד
ה' אלבעות הוא מודדת את החסד שנקרא מ"ס ונתן לו גבול :
ועתים שהוא סוד הח"ה בורת חיבן כי זרת הוא ג' טפחים שהס
ע"י אלבעות שהס סוד ה"פ של כה"י : והנה נשון חיבן
הכוונה כי כבר נבחר שהח"ה הוא רק סוד ו"ק וכשנחשו לו
המוחין דל"ו אלו ח"ה שלו נעשו כ' נקודים חב"ד וה"י נעשים
חב"ה ונתוספו לו כה"י חסדים בסוד חסמות שבת ו"ס בורת
חיבן מלשון הוא עשך ויכוונך עשה לך כמים לעמוד עליהם שהס
סוד כה"י ו"ס כוונ' שמים בחבונה ואחר וכל בשלש עפר הארץ
ולשון וכל הן שהוא מלשון כיכולפרנסה וכן שהוא מלשון מדידה
הוא כוונ' ו"ס בשלש שהוא סוד שלש ח"ה ששס הוא מקבלת
פרנסה ונתוח חיבניה שהיה בסוד גדלות כמ"ס : ועוד יתבאר
זה לקמן בתקום אחר : והבן כ"ו :

אות הית

פתח א' רך א' בו יתבאר סוד אות ה'

בצורתה
כתיב
וידבר אל בני חת לאמר ונ' : להבין סוד
קניות מערת המכפלה ע"י אברהם מאת
בני חת אבא' לך תחלה סוד אות ה'
בצורתה : וכזה חיבן למה לה הו' עמי
לוחיות ה' בשכטים כי מטחו של יעקב חיתה שלימה ולא
היה שום פסול בורע : והוא עפ"י שיתבאר לקמן : הנה כתיב
חיל בלע ויק'אט ומבטט תורישט אל : והכוונה כאשר נבחר
בשער הראשון שחזי גטיחן התמטעה עס הוא סוד טקפה דחיתופ

אות הית גן העדן

רבה שלא היה בה סוד הו"ו דמחשבה סוד אור החכמה אחר תמונ'
נמוך החסד אל כל היום שהוא סוד חזי עטירו עליונה
שס נמוך אור החכמה שנקרא יוס' דכתיב וקרא אליהם לאור'
יוס חבל הרשעים בחק ידמו : ולכן חזי עטירו עליונה כונה
מכה אור החסד המתפשט מרוח דמחשבה דכתיב עליו הסד
יבנה : אבל חזי עטירו החכונה עשס לא היה אור החסד לא כונה
ואס קליפות הקשות שנקראו מ"ס הדוגים שלא בלו לידי קפ"ו
וליו' ובנין רק כבוד מדבר שממון והס נק' בני חת כמ"ס כ"ו
כב' : וס נשאר בחסד כמה נעוטה קדושת כבוד הכחוב
ורחיו' דמעת העשוקים כמ"ס כב' : ולכן אות ה' רומז לס"ה
כמ"ס כב' וכמבואר בוור' : והנה נבחר עס שאלו הגלויות
קדושו' שהס נבלעים בתוך הקליפות שנק' בטן שאלו הס מתבררו'
מעט מעט על ידי הדקוים היינו על ידי מטרות שממס כבוד
אלק ה' כפסי אש' כמבואר בוור' שצ"ך למסוד נשמו' בחתרה
דמוות שריח : שהוא סוד טקפה דהתומח קה"ס אחון כו"ה ח'ו
כשנסמת הגויקים בלו בחך הקליפות א'ו הגלויות קדושות מיד
ללחיים בלחות הנשמות שכל ח' נדבק בשורט : והנה הקליפות
רומזים לשלוט בלחות הנשמות והס לעוקים אל ה' דכתיב מבטן
שחול שעיני ומיוד כתיב ושמע אלו הס אל נאקדס וכתיב וחרד
לחילו : שהשכינה מיד וורדת בתך עמקי הקליפות להליל עשך
מיד עשקו : והוא סוד אש אלוכה וסופת כל הקליים והחומים
שסביב הנשמה והשמה נדבקה בשכינה קה"ה הבורש שלה ואזי גם
אלו הגלויות קדושות שהיו בבטן שחול ללחיים גם כן בהגשמה
הסוד וכדבקה ג"ב בשכינה : ואזי כשהשכינה עולה למעלה עולים
עמה גם אותן הנשמות וגם אלו הגלויות שהיו בקך הקליפה כס"ה
וחכנו שחלך גם ענה : וכל ימיו הגלות עד עת דכתיב בלע המות
לנח' ריב'ה השכינה לירד בכל פעם לתוך עמקי הקליפות לברר
הגלויות והוא סוד גלות ישראל בין החיותות וגלות השכינה על
ישראל ואלו הגלויות בחשר שהיו בין החיותות מוז בחיים נשמות
הגרוס והאר' שבוו בזה העולם ומסגלים מלות אחר מיתתם הס
עולים ברוח דמחשבה כבוד שאמרו קך עליה במחשבה אל מיתה
ר"ע כמ"ס כב"ה ו"ס לא גנו ישראל לתוך האומות אלה כדי
שיהוספו עליהם גרוס והגרים שנתוספו מינ' אינן אלה שגדחו
וחורו וגרואו וישראל לא חסרו ונמניס והבן זה : והנה כב'
נבחר ששהשכינה יור' נבלות חזי גם היסוד יורד עמה כ"ה
עדות ביסוקף שמו בלחיו על ח"ך מרדים כמ"ס כמ"פ כי ביסוד
כבר נבחר שנו מתגלה טפה חסר מרוח דמחשבה סוד חסד אל
כל היום וזה החסד הוא סוד אברהם סוד אבר מה כמבואר בוור'
כמ"ס כבוד הכחוב והוא יושב פ"ח כהאל : ו"ס פחה טוב פתוח
לגרים פחה עו"ב דייקה : והבן זה : כי כבר נבחר שעל ידי
אור החסד שהוא סוד חסד אל נחמן כל הדיינין ובורחין ומחבבין
בסוד הכחוב אל זועס כמבואר בוור' : והו' חיל בלע ויק'אט
ומבטט תורישטו אל' דייקה : והוא סוד שחמרו נשבו עס אל
יעקב כתיב והאר נגס יוסף ורחל ואחרי' שרה עשו להסתכל ברחל
בר' ע"י ש"ה סוד ח' ח"ס שהו עס עשו שהס סוד ר"ע ע"י
במספר הזוה : ועמד יוסף בכניו והגן עליה דכתיב בן פורת
עלי עין : והנה סוד החסד הוא סוד אור הכחמה שהוא סוד שס
של ע"ב במספר חס"ד ושס בזה הבס ד' ויד"ן שבכללותם עשר
ועשר מעשר הס סוד ד' מלות והס סוד ת' עלמין דכסופין
דוהיון דליקוף סוד יוסף וכזה הוא מנין ע"ד ת' ח"ס סוד רע עין
שהס סוד עפר"ן חס"ו' במספר הזוה : ועתה מובן סוד קלות
מערת המכפלה סוד מרת המלכות כמבואר בדברי הראו"ל מאת
עפרון החתי על ידי אברהם סוד הארת חסד בד' מלות שקל כסף
סוד ת' עלמין דכסופין ושק"ל הוא סוד נפש במספ' הש' שו' סוד
פדיון נפש דכתיב ונפסי אשר פדית : ואחר עובר לסו"ר כי זו
האור יורד למדת הצ"ק סוד מרדכי' במספר הזוה כמבואר
בדברי הראו"ל שהוא עמוד עד הקליפה הקשה סוד מלך ע"ד
במספר הזוה : והוא סוד אות ט' שבו פחה החורה כי טוב כבוד
פחה טוב פתחה לגרים כמ"ס לעיל : אבל טוביה גנוו בגויה כמ"ס
כב' והוא סוד הכבוש שסובב יוסף והחפה לרחל שלא יסתכלו בה
רע עין כסו"ה אל בני חת דכתיב ונבא עליה מלך גדול וכיבב
אח העיר כמ"ס כב' ובשבל' שאות ט' הוא אלל ח' חזי טוב' גנוו
בגויה כמבואר בצ"ק : ולכן לא היק' ט' בשכטים והבן

שערי שער האותיות

אות הית גן העדן

העשיה גם הוא עולה ומלביש לחדת המלכות דלצלות ספיא גם כן כד עשי' דלצלות וזה כעשה בכל יום ע' סוכות התפלה והיחודי' וזו מזווגים ו' א' ע' טק' ע' אלו הלבושין שהם כוד הכעויד שלהם : שהיו תבואה כבר שלעולם התחזקו מקבל רק כוד המלוים של השמות שלמה : וכל מלוי' הוא כד' : וז' שביעי החול הווג הוא כמ' אירו בלבושה ואיני בכסותה דלת התקבב הייחא : אבל בשבת התפשט קב' וסביבותיה מכל כעון דחיוון לבושין דל' עפ' כוד הכחוב ע' יעווב חים אביו והמו דזכק באשתו והיו לבשר אחד והכונס כמ' ככר כי בימי החול היווג נעשה למטה במקומם וזו לר' כנפים לבסית מפני הרע עין שלא יסתכלו כמ' : והם הלבושים הג' וז' עיקר היחוד הוא ע' משטרון ע' מזווגי' מלכא ותטרוני' כמ' למעלה והבן זה אבל בשבת איו יוש עלי' לזר' למעלה מן ח' א' עד הכתר ולכן חתריגין כתר יהנו לר' ה' אלהי' : ועם א' כנפיים לבסית ולכן לא מגיע שם שום לבנה והם כסותי' עיניהם מהחית חור' יבולת לכבוד רע עין לנסתכל גם כי כסותי' עיניהם מהחית חור' הכתר ולכן כל הדיני' בטלים בשבת ואף במנהג שהוא עשה דליתא חתריגין רעוה דרעוה וכל הדינין בטילין ומופליים שבורחי' והתחבאי' בטקבא דהיחוד רבא : והנה כשם עוליה עד הכתר לר' קו האמלגי' איו הם כוללי' גם לח' ועידיהם עד הכעבור דל' שמש ולמטה מתחיל עתידת' גם לח' ועידיהם עד הכעבור חופף הדוקנא דל' כמ' כבר והוא כוד כד' לכן שמהוייב' ללבוש ביום השבת כי שער דדוקנא דל' הם לבנים כחלב חיוור ועם כוד הוקנא : דכתיב והדרת פני וזן שיה הוקן כולל לח' א' שהם כוד חמ' ב' כ' כוד פני' במספר השום וזו מ' ש' מה שהיה מתחלה כבוד לבוש עשה נעשה כבוד נעל כבוד הכחוב מה יפו פעמיך בנעלי' בת נדוב ואחרו כחו של הברכה : בשעת שישראל עולה לרגל הוא כוד נער ישראל ואוהבי' : והבן זה : ומה שהיה תחלה כבוד נער עשה נעשה כבוד הוקנא : והנה מדת היסוד ע' נעשה היווג ביום החול והנה תבואה כי בשבת שאו הוא נעשה כבוד הגדלות וקן ח' ח' ע' נעשו ח' וזן כה' ח' ויחוספלו נה' ח' שהים כבוד מוסף שבת : הם כן שמה האמר שמת היסוד שעתה נעשה מתנוגדת ח' ח' כי ביום השביעי שבת מכל מלאכתו : זה איו כי חתרוני שבקשם עוליה עד הכתר איו הם כוללי' לח' וזו ח' הוא המכריע בין ח' א' כבוד הדעת ומווגם ועשה מצין מלאכתו : והשתא מבוחר הכתוב נער הייחי וגם וקניו ולא רחמי' לית נעוב חרעו מבקש להם כמדל' כ' א' הלחם אשר הוא אוכל : והבן וזן חרעו נעבר ע' דרס וגם כי תקין לא יסור ממנה : והבן כ' :

דרך ב' בו יתבאר סוד מלת הנוף

כתוב חטך נעבר על פי דרכו גם כי יודין לא יסור ממנה : וכתוב נער הייחי גם זקבתי ולא רחמי' לדיק נעוב חרעו מבקש להם : הנה כתיב אשרי חרן שמלך בן חורין איו לך חרן שמלך נער : הכוונה בזה שבזמן שהיו ישראל ערויין על אדמתם אז כתיב גדול ה' ומחולל מאוד בעיר אלהינו ומלכא אחבר במטרותיה : ואז נקרא מלך גדול ונקרא בן חורין שיוקן מרוח דיובלא ששם כוד החרות : אבל בזמן הגלות שאז מלכא הסתלק לעילא ומטרותיה אחקריבת ואז הוא מתפרנסת מספיקו שבועות כדון עני והוא כוד הדיוק כוד יוס שביעי המתלבש במטטרון שביירה שהוא כוד נער שהוא כבוד שר' דינים דזוכרא כמבואר מהוך דברי האר' ז' והוא השליש שאמרו עניו הבשל מפרנס את אשתו על ידי שלי' כוד חמ' דכתי' לדיק כחמר ופרח וכתוב וכל בשליש עפר הארץ והבן :

והנה עשי עט דודים לגלות לך הסוד המבואר בוחר

שכיום השבת קב' וסביבותיה התפשטו מכל כיוון דליוון לבושין דוליה דכתי' פשטתי את כנפתי איככה אלבישנה הכוונה הוא כי הנה יש עת ויש עת ולא כל העתים שיום ואף שלמה בחכמתו סודר את כ"ה המערכה שהם ד' עתים לטובה וד' ימים : ומשם ואילך הלך ותקצר עד יד ימים : והנה כתיב בעת רגון עתידך וכתוב ואענה את השמים והשמים יענו את הארץ שהוא כוד הווג בעת רגון : אף בזמן הגלות שנעשה ע' מעשה הלדיקים וכונת יחוד תפלתם כמבואר מהוך דברי האר' ז' : ואז יש עליה לכל העולמות : והוא על דרך זה : שעולם הבריאה עולה למעלה לעולם האצלות ומלפניה לחסד גבורה תפלת דלצלות ששם מתלבשים נה' ד' שאל סבה והכוונה ששם גם כן כוד בריאה דלצלות : וזוה חבין מה שמבואר כמ' פ' מדברי האר' ל' שהבריאה שלמטה מלפניה לבריאה דלצלות ופעמים מבואר שאין מלביש רק ליצירה דלצלות והבן זה : ועולם היצירה מבואר גם כן שמלביש ליצירה דלצלות ופעמים מבואר שמלביש רק לנעשה דלצלות והוא גם כן עד' כי עולם היצירה עולה ומלביש לנה' דלצלות ששם מתלבש נה' דח' דלצלות שהם גם כן כוד יצירה דלצלות כמ' כ' כ' ב' : והנה עולם בעולם

דרך ג' בו יתבאר פ' הנוף נער

אחר יתבארו הפסוקי' הג' ל' היסוד ביאור הג' והכל בימי החול אך הכוונה הוא כי בעתים המיוחדת' לעולות העולמות בזמן התפלה איו כבר תבואה למעלה ויסוד הנעשה באלו העתים נקרא לר' כבוד הכחוב לר' נער בעלמה כי הוא כבוד הדיני' שהם שר' בחספר נע' ד' כמ' ולכן לר' לנפ' לבסית כי שם כתיב דרך כ'ש עלי' לר' והבן * אבל כשהעולמות הם למטה ואין יסוד בין האורות כבר תבואר שמש' שביצירה הוא כוד עין הדעת טוב רע : והוא כוד חטה משה היתה הקדמתה לנחש ומנחש למטה : כי שם כוד א' יסוד וקיתר כשר ופסוק עמא וטור : ועליו רמזו רז' ב' האתרים הוא עופא דכור קאים עד קסולא בימא וירשא ברקיע כי אמרנו שיה הנער הוא השליש העולה במקום יוסף דכתיב והוא נער ויוסף הוא כוד ע' ח' במספר השום : ועליו נאמר כי שוף השמים וילך את הקול עוף השמים והיו ויבין כן וילך את הקול דכתיב הקול קול יעקב : ומבואר כבר כי הוא כולל שלשה עולמות דמיון עמוהא דאמלגותיה היינו עולם היצירה שם מתקומו וראשו בעולם הבריאה ונה' שלו יורדים ומתלבשים בעולם

שערי

שער האותיות

אות חית גן העדן ס

בעולם עשיר : וז"ל הוא עופה דכזה קאים עד הקטלה בימא
ביומי כי נה"ל שני מתלבשים בעשיה סוד יס סוף סופא לכל
לרבו ורישא ברקיע סוד עולם הברואה סהוא סוד הרקיע שעל
רשעי קמויה כתבוהר בווקר וכהנ בשביל שהוא ורד ומתלבש
בעשיה שסם מדור הקליפות ולכן אמרו עליו שמתראה מחייו
ולמעלה הוא טוב ומתראה מקויו ונמטה מתלבש ברע ולא אמר
סהוא רע ח"ו רק מתלבש ברע כמ"ס במקומו : והוא כשהוא
למעלה נק' נער ועבר לכתוב כער עבר עברי אבל כל מה שהוא
עושה ה' מלית בידו : אבל כשהוא למטה במקומו נק' עברו וכן
ביתו : והסגולה כי כשהוא למטה אז כתיב רגליה יורדות מות לי
הוא מתלבש בסוד המות והו מתרבים עליו השערות ונפטרין
דידו ורגליו מתרבו כדמיון גוף המות והו נק' וכן ביתו : והוא
כי ויקון לא יסור ממנה כי עמי בקרבו כתיב ולכן נקראו זמן ביתו
וכן : ועפ"ז הכון מה שרמו על הגשר דכתיב עליו תתחדש בגשר
נעוריי ומה שגשר אחת לשבע שנים וזה אמר לע' שנים
הוא עולם החת השמים וען חור השמש נרפס הטעות והטופח'
נפלים והוא נחמד והוא דכתיב ישב לימי עגמוז : והכוונה כי
השערות והטופח' רומזים אל הקליפות הנחתים כי בהתלבשותו
למטה : ומ"ס חת לו' שנים : הסגולה כי אמרנו שביום השמש
או יש עליה לכל העולמות והוא הוא עולם ו' מדרגות שס' ו'ק'
של עולם הלימות וכל עולם הבריאה נקצב לשפי' אחת נגד ספי'
הא"י כמ"ס כבר : והוא חת לשבע שנים : כי ספי' הוא סוד
שנה במספר השוה ו"ה ח' לע' כי כללות עשר הוא שבעים והו
הוא עולם החת חת"ל דל"ל הכ"ל שמים ומאור השמש כי נהבאר
כבר כי בהכנס שבת או יורד שלהוביחא דשחא השורף כל קדוין
מסאכין כמ"ס בדברי הארז"ל בסוד מים חמין בע"ס וז"ל שחאור
השמש נרפס הטעות והטופח' נפלים והו ישיב לימי עגמוז
ומתחדש ככר נעוריי ונק' כער וז"ל נער הייתי וגם זקנתי ולא
רחיני לדיק נעזב כי אף שהוא למט' ויורד ו' מדרגות למטה בס"ס
שבע יסול לדיק וקס כי תקיף שמי בקרבו כתיב : והוא חת נגער
ע"פ דרבו וגם כי ויקון לא יסור ממנה כי אף ששבע יסול לדיק
וקס : אבל רשע בחת יסול : הכוונה כי הקליפה רוצה גם כן
לעלות למעלה אבל חין לה יסולת לעלות כלל בעולם אל' כי שם
כתיב חתך לא יגורך רע וחיינה עולה חלל מדרגה ח' וכשהיח'
שלהוביחא יורד מיד הוא בחת יסול ויורדים נוקבא דקבוחא רבא
והוא דכתיב רחמי חת רגלי חוככה אטעס : והוא מונן :

פתחג' דרך א' בו יתבאר סוד החודש וסוד חלה וחבתן וחיל

כתיב החודש הזה לכם : לבאר לך סוד החודש שהוא כ"ט
יום וחידושה ומיעושה וסימני ח"ב חל"ג חב"ד לך
חלה הפסוק ושמי כד כד שמשוך וגם בילור הכ' וישראל עשה
חיל : ובזה הבין חך הלכנה חין לה אור מעלמותה רק שתקבלת
אור מהשמש ולכן צעת הסולר שאו היא בתכלית הקרוב אל השמש
חת השמש מתש ולכן חיינה מואירה רק נוקבא ח' בלשג' וז"ל
שמתרחקת מן השמש הוא בעלמא ומואירה יותר ובשעת
שאו היא עומדת נגד השמש היא בתכלית השלימות ומואירה כולה
שמתקבלת אור השמש בשלימות והסוד הוא כמ"ס כבר כי כבר נחבא'
כי עמידת הנוקבא מתחלת מן ב' שלישי ח"ה אל ו'א' ולמטה
וקס מקבלת חורית חבא וחיימא דרך החודש שבחמורי ז"ל נגד
החודש שסם מתחלת עמידתה : והבאר כבר כי נה"ל דל"ל
נכנסים נב' קוים של ז"ל : והבאר כבר כי חורית חבא כשהם
מקוים בחורות חיימא חיינס ונללים לחוד של ז"ל ח"כ חרות
כ"ה לחבא חיינס ונללים לחוד ז"ל רק חרות כ"ה דל"ל כמ"ס כבר :
רק חור יסוד חבא בח"ה שהוא יסוד לחוד מייסוד חיימא : והנה
חסד לחבא שיוצא מייסוד חבא והוא בת"ה של ז"ל שסם מסתמים
יסוד חיימא בשליש עליון שלו כמ"ס כבר : וזה חסד מתחלק ל'
שלוש וכל שלישי נק' חור ח' הרי ג'פ' חור הוא סוד כח"ר ח'
במספר השוה : והנה כתיב בהכנס יבנה בית : הכוונה כי חורית
הכנסה כ"ז שסם מסתמים בחורות חיימא חין ונללים לחוד ח"כ
הנוקבא שיהא מקבלת החוד רק על ימי סו"ה חיימא מה שיוצא לחוד
ז"ל חינו מקבלת רק ב' שלישי חסד של חבא שהם מנולים שסד'
שליש ח' הוא מטוסה בייסוד חיימא ח"כ היא מקבלת ב' פעמים
חור : ומתבאר כבר כי ב' אלפ"ן של ב"פ חור' לוקחת לה
ע"י העקביים שנכנסים בכח החל ח"כ נשאר למוקבא דז"ל ב"פ
ז"ר : והוא סוד בית' במספר השוה : הרי כי בתחלה יבנה בית
אבל חרות חיימא כבר כתבאר שיוצאים שוליים במספר ח"כ
כי בנה"ל חיימא שס' יש' מלואי חכ"ה ששוליים במספר ח"כ
וע"ה הוא חכ"ו וסולס בח"ה ח' חוקבא חק' פה כמ"ס והוא סוד
תנופה כתבוהר בווקר : ולכן מדה התלכות נקרא' ט"ה בית'
דכתיב ויגור בית חתק עלל כי נודע שח"ה של ז"ל נקרא שמים
והוא סולל ש"ס מעלות שהשמש סוכב בגלגלו : שהוא ב"ס ח"ל
והוא מתלקח חורו מתקבלת רק ב' שלישי כ"ל : והנה חסד הוא
ע"ב וכשתחלק ל' שלישי מגיע לכל שלישי כ"ל והוא מקבלת ב'
שלישים הרי מתבאר לך ושמי כ"ד כ"ד שמשוך וה' ג' וישראל
עושה חיל כי כבר נחבאר שמה שאנו אומרים שנה"ל דחור'
נכנסים בו"ה סוד יס' והכונה שנקראו ל' ח' ח"ה כמ"ס
והארות

דרך ד' בו יתבאר מלת חמה

כתיב חלב חטים ושבועך : רישא דקרא חסם בגולר שום
כו' הנה אחור בו' מיטם נשתבחה ארץ ישראל והחל'
שבה הוא ארץ חמה ובה נלבים ה' מיני דגן : והוא עיקר מאכל
הדם וחיותו : ועכ"ז חינו נאכל חלל חמר טחונה וביטול : ולהביק
זאת אודיעך חמלה מ"ס מקום שחיהה בצוהר בעיקר שמי'מין
שני חיינו והוא בסוף בליעת הגרון : ודרך לידע מה חינו תרי
חיינו וחבאר לך : הנה נחבאר כבר שבדרך חשני הבינה שבו לא
נחישבה ברישא דליה רק ורדה בגרון שלו : ולכן כמו שבדין
דליה נעשו ו' חקוין מזה כחרת החכמה שבו כן בצוהר יש גם כן
כנעזו ו' חברים : ומן הגרון יוצאים ו' קלות סוד ו' הכלים
מתבאר בווקר : ומתבאר שם שהחלת התקון של ז"ל היא מתחלה
ע"י זיווג של ח' חיימא וביה ע"י ח"ב שבו : והוונע נעשה בגרון
כמ"ס לפנינו : ומתבאר שם שמה נמקך הוונע לח"ה שחחוסם
גרון בסוד קנה חכמה קנה ביה : וילאו מן הגרון ה' מעלות
הפה שסם כ"ב חיותיה הרי כ"ה הוא סוד חע"ה במספר השוה
וטולל ה' מיני דגן שסם סוד ה' תנועות הפה ולפי ש"ס ח' מיני
חיותיה סוד חתון דברבין וחמון זעירן שסם סוד ח"ה ח"ג לכן
הס' ב' חיינו ובסוף בליעת הגרון שסם מקום המיזר שסם
מתחילין חיות ח"ה בסוד הכתוב מן הנער קראחיה
שם נעשה זה הרועס על ב' חיינו וסם מתחיל הוואה ויתבאר זה
בדריכות במקומו : והנה אמרו חין תבואה חלל
במין : כי הנה הו' הכלים היוצאים מן הגרון מהם נעשו
ו' קלות ויעקב כולל אותם בשמו שהוא סוד קול יעקב שכולל ו'
שמות : חך שמתחלה וכל עס ינחש כנפיה חת והוא סוד התקן
לא ב

יח נס כן
היחודי
הכסויים
רק סוד
ש ספיני
התקב
דחיון
יו ודיק
ול הויוב
רע עין
חול סוד
לס והבן
קר וכן
אז וכן
סס חין
מת חור
שעת
נבורח'
ד הכתר
הטפור
על סס
תחוייב'
חיוור
לחוף
ע מה
הכחוב
בשעה
מן זה :
והנה
חל כי
חכ"ד
: חס
ח הרי
כשהם
ע בין
השחא
ורעו
ח חקן
:

שערי שער האותיות

ובשאר ר"ך : ופ"ה דינין דנוקבה סהס סוד מנלפ"ך ועס"ה
זאתיות הוא סוד פרה חלומה : ועוד רפ"ח גלגולות סהס סוד
מרחפת ית רפ"ח טהסס יונקיס הדיוס הקטסס סך טולס חס"ג
וכתיב טמה לעפר נפטו קומה עזרתה לל"ו טחחר גמר היחידה
מהחלה לעלות וכוה סוד זמן המולד : וכנה בזה יס רמוס
רביס אך לקר נתנו

דרך כ' בו יתבאר מלת השאת וחסרון

כתיב הנתח היה : ומתרגמין חסרונה : והכוונה כמ"ה
וחז"ה עמד עשרושו לסון חסרון : ומ"ס עמד הוא
על פי סוד הפקוב עת אשר יסלוח האדם בחלם לרע לו : ובכ"כ
ומתחת עמד וד"ה : והכוונה כי מלה חטאה רומז לסטרה חסרה
לכתיב לפתח תלפת רובן : והנה בסטרה דקדושה גרע החון
והאוסף הקדושה בסוד שני עשר ובסטרה דמסלח חוס"ף החון
וגרע הקדושה בסוד עשה עשרה והבן זה
הישיב וסיני דחמרי חכ"ס כל הסוס"ף גרע ע"ד עשה עשרה
ובכן חר"כ"ב מעט הכחור :

כתיב מענות לא וכל לתקן וחסרון לא וכל להמנות :

לכתיב כל זה באחר כך מהנה סוד הפ"י יש אחד ואין
שני גם בן ואח א"ן לו : והוא כי חדע כי הסמנו על זה כל
בעלי חמ"י מחקר מספר חשע הוא מספר הפסס והס"ט אחדי
וגה נר"ך למספר ויקר כי חודר חיללה : והאחד אחר שיבא אחר
השערה הוכרה סוד להיות עשרה : והב" עשרים וכן עד ט'
חשעים : וזו יחזור האחד להיות מהס עד ט' מחות : וזו יחזור
הא' לאלף דכתיב איכה ירח"ף ח' אלף : והוא יסוד מוסד על פי
חומיות קדושות של תורתנו הקדושה כי מן ח' עד ט' הס אחדי
ואחר כך ר"ד הוא דמיון ח' וחחר לעשר וסס ט' עשיריות עד
ז' : ואחר כך ק' ג"ס דמיון ח' וחחר לתמה עד ט' מחות כי
חומיות כמנל"ס תקומו אחר ט' : וזו אחר כך ח"מור לאלף והוא
סוד חורה הגלגל בסוד שאחר סוס"פ נעון בתחלתה כרי ט' הוא
סוד מספר הכלס : וחשבון עשר הוא מספר הרבו כי אחר שישל'
המספר הכלס אז האחד חור לעשר ובאשר שסוס"פ נעון בתחלת'
אין כל אחד כלול מעשר ועשר מעשר עד אין קץ : ועל זה חמרי
לכל הכנה ראיתי קץ רחבה מלוקח מאוד וסבן : ויתבאר לפנינו
בדואר היטיב : ויהא חס נוסף קץ רחבה ומבן היטיב : והנה
הוא להיות המספר עומד במקומו ונה יחריכה ובן היטיב : והנה
כאן חרמיו נענו הביאור וחודיעך כמה דברים בזה ובוה תבין
נעס לפנינו שס ב"ן מנ"ג מלואיס ע"ב ח"ג מ"ה שפאלו שלסס
מלואיס חנו חושפין המספר גדול קודס למספר קטן ע"ב מ"ג ב'
מ"ק וכן ס"ג וכן מ"ה ומלוי ב"ן מ"ק קודס למ"ג : והכוונה כי
הנה סס חומ"ה בדרך הוא חומ"ה חמ"ה לכתיב ח' אלסיס חמ"ה חמ"ה
יש לו רגלים : והכוונה כי חמ"ה במספר קטן ט' והוא מספר
הגלס חמ"ה חרפה חורו עד אין קץ גופל על רגליו ושמד בקיומו
שהוא ט' ולא ישחט : כי חס חכפול חט"ה הוא ח"י ומספר קטן
שלו הוא ס' : ואס חלס חורו חוה כ"ו שהוא מספר החומיות
עס הכפולות וכ"ו מספר קטן שלו גם כן ט' : ואס חרפע
חורו הוא ל"ו ומספר קטן שלו גם כן ט' : וכן הוא לעולם ולא
ישחטה כרי כי חמ"ה יש לו רגלים : אבל חקר אין לו רגלים
כי חקר מספר קטן שלו ו' : ואס חכפול חורו הוא י"ב ומספר
קטן שלו ג' כרי נחסי עספרו ח"י וכן כל החומיות רק חות
ט' הוא מספר הכלס : ובוה תבין מה שאמר והוא אחד ואין
עמי להמשי לו להחבורה : הכוונה כי חמ"ה שד מלואיס ח"ו"ה
ג' מלואיס המספר גדול קודס למספר קטן וסס כל מלואיס מוכר
על סוד חמ"ה שהוא סוד ט' כי ע"ב מספר קטן שלו ט' וכי ס"ג
וכי מ"ה : והנה שס ב"ן חס חיינו חובבין גם כן המספר גדול
קודס המספר קטן כוה ב"ב חרי וסימ מספר קטן שלו ו' ואינו
מספר הכלס כ"ה חכפול ז' ו' הוא י"ד ומספר קטן שלו ח' :
ובכן חוכרה לשנת חסדר לחשוב המספר קטן קודס המספר
גדול ואז יבא חמ"ו בסוף חיינו ונר"ך לחבו ט"ן פשוטה
כמשע וט"ן פשוטה הוא ז' מחות כמו שכתבתי

אות חית מן הערך סא

לעיל ועס חב' כרי ב"ן גם כן / מספר קטן שלו ט' ובוה הוא
מהחבר נכב' מלואיס ח"ל וכולס ח"ה מעידס על חמיותו :
וכנה יתבאר כבר בריס השער חות ח' מהב"ה נקרה ח' ולא
כ"ה חמ"ו ר"ל כי אחד חמ"ו הוא חס חמ"ה חיוה דבר וחמור ח'
שני שלטי ט' כרי חסני דומה לח' ונס הקטני וכן טו"ס : רק
שהחלע נענו בחחד דרך משל חס חמ"ה כמה בעל"ה חו דמרי
והחמר ח' שני ושלטי חרי שני ושלטי דומה לראשון : אבל
הקב"ה הוא ח' ואין חמ"ה לו : ח"ס אחד ואין שני להמשילו :
וח"ה וכלל ח"יט גם בשמותיו יש שס אחד שחן דומה לכל השמות
והוא שס ב"ן שהוא חינו דומה לכל השמות שחן קודס למ"ק
ועס ב"ן שחנה ממלס ואין שני לו גם כן להמשיל לו : ולכן
חחר להחבורה : הכוונה חריכה משחנה סדרה כדי שמהחבר חל
השאר להשמות חליכה במספר להיעוד על חמיות יסוד הקדושה
והבן זה : ובוה נב"ה גם לביאור החבוט ח' ח' ואין שני והוא סוד
הקדושה שחן שני להמשיל לו : וכי החמר חרי גם ב"ן הוא ח'
ואין שני ומחרך וחמר גם ח"ה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
משום שחן לו ח"ה סוד מספר ט' ולכן נשתנה להשמות וסס
לעופס סוד חות ט' ח"ומו נעוב כמ"ס לתקן : וחמור חל הביאור
כי מספר ט' הוא מספר הכלס : ומספר עשר הוא מספר הרבו
ו"ה גרע המספר שאינו יגול להחבורות וכן סטרה קדושה כבר
בארנו עתהקו בדיוקנה קדושה דחלס סטרה עשר חלל
מ' ו' מו"ד עד חין קץ : והוא סוד החכוב ע"ן טרי עוקה כרי
ולדיק נשתה יפנה חלרו בלבנו יס"ה ופרי מעלליהס ויחלו ויבן
זו : אבל ס"ה חמרי עלי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כסודו עשתי עשרה יריעות עו"ס כמבואר בסוד דחיוה חכמה
לחלל ונה חלל כמ"ס לפנינו : ולפי שהוא כסוד י"ה סוד י"ה כונו
הקדושה כמ"ס בעקטו חן ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
בשר כמ"ס כבר : ובוה הבין החכוב לכל חללה ראיתי קץ
של חורה גרהה טוס בו שפת יחר מה לי הכלה ומה לי קץ והכלל
בק"ר לכל ראיתי קץ : אבל הכוונה שהוא רומז אל הס"ה סק'
הכנה שהוא מכלה הכל ויחבא"ר בסוד חוכלת במקומו : ובוה חמרי
לכל הכלה ראיתי קץ אבל רחבה מלוקח מאוד : כי הוא חריכה
לפין קץ * והמר מ"ד רח דחל"ס : ובסוד הוא כי חור"ס
שעיקר חוקו העולמות הוא ברוה דחיקנה קדושה דחלס והוא
סוד חחר נעשה חלס בלעמו כדמו"ט : הכוונה כי נלס רומז
לנחמה ודמות רוח : ח"ף והשמה שהוא חלק חללה חושב מלכס
חוך הגוף והאדם לכהוה חו"ך רחבה חו"ך כדרכי ח' השמים משחמרת בחוכו
וזו נעשה חריכה אל השכינה והוא חמ"ה לעלמיס כמו ששלטינו'
נעשו ברוה דחיקנה חריכה כמ"ס בס"ב : וכנה בכריחת
דח"ה חורר עשר כפ"י עשר ולא חשע עשר ולא אחד עשר :
והוא עפ"י סוד ההשתלשלה שנהבחר בשער חב' והוא כי הנה
נבחר ספ"י החמות שיהיה נטוה בח"ס מחלכסה בעל"ס
החלות ונעשה נשמה חליה והחללות של עולס החלבוס מחלכסה
בא"ה ומה כוח של חלס קדמות מחלכסה בעולם חליות ונעשה
עתיק ונשמה לשו"ס החללות והחלכות של עולס חליות נבחר
שחחר חליס ח"י נך בעקבי האזו סוסרסה לירד ולהחלבס בעולם
הבריאה ומלטה דבריהה ביוצרה ודו"רה בעש"ה כמ"ס הכל שס
ונבחר כבר כי לקיס ומלכותו בכל משלה חורכה החלמות דעס'
להחלבס סוף חורו"ה ב"חך הקליטת דכתיב רגלים וירד חות כי
זנת זה אין להס סוס חיות עד עת דכתיב בלע חמות לל"ח :
והנה ס"ה ח"ן להס עוד מדגה פחותה להחלבס בחוכה : חס כן
כשאר בסוד י"ה יריעות עו"ס חסס מכסה לחלל כי חלל רומז
למלכות המחלכסה ומחכסה בחור י"ה יריעות עו"ס : והנה
חמ"ה שכל המחלכס בחך הלבוס הוא דמיון גוף ונשמה :
אבל כמ"ה ח"ה ח"ה בחחר שחן להס גמה להחלבס כרי ח' ח'
להס גוף להחלבס בו : ולוה כונו רז"ל בחמ"ס שהשלים
אין להס גוף : ועד יתבאר זה יותר במקום אחד בסוד
שחמרו שחן להס בבוה דבבוה : ופי"ך חס מבקו"ס
תעד חמר גוף מה שרו"ס לדמות חל הקדושה כקוף כפ"י
חלס ולחיות להס חלבוס : והוא סוד טומאת האז כמ"ס
במקומו : ולפי שכחורו בסוד עשתי עשרה שרוא המספר
ברומו חל החכרון כי לא יוכל להחבורות כעס שכתבתי לעיל
ובכן חמ"ה חל חחר חסערק ולא

שערי

שער האותיות

אות הית גן העדן

הק' דור המדבר ועומדת בפניו י"ח בן י"ח ליעקב : ולכן אחריו
הגור פשוט שמוותיו מבחי' וז"ל ע"ס לחס או ולה מבחי' טוב'
דו"ה בוד נקודת המלכות לה זכו לבטל לחי' כי ס' הוא סוד
נקודת המלכות טוב' דו"ה וכו' שהיה קיום בחי' לאלה וז"ל לה סוף
מקום רחל : שהיא סוד נקו' המלכות להזדווג עמה כמ"ש ב"ב :
ונהי נקב' כבר כי רחל נקרא' בס"ר בסוד הכתוב והגור בס'ר
תחתיה : כי סודו מתוך דברי האוהר לאמר פרין גשין חיונן חד
חיקרי ע"ס : וחד חיקרי בס'ר דקתיב אך ע"ס מצמי ובס'ר
מבשרי לזאת יקרא אשה : והנה סכרת משה היה כי אפשר להיות
זוג רחל בעוד שבחינה לאה קיימת כל ימי דור המדבר : אף שלא
יהיה לבחינה כסמות רק להרבות הספע לחיות העולמות כי אין
לה מקום לעמוד בפניו : והיא נאמר שבחי' לאלה התרחק וחתן לה
מקום לעמוד להזדווג ע"ס י"ח היה סוד באלה אורות חומה
אינם מרובים לא יגיע מהם לבחי' לאלה שהיא סוד בחי' דור
המדבר הארה מהם ויתבטל בחי' לאלה לבחרי וחי' יתבטלו
בחינתם ולא יוכלו להם מקום חיות וזוהי הבין סוגת רש"י ז"ל
שפי' בדברי משה ע"כ היה כוונתו שאמר מה הנני יש לשאר
אזכור שובל לענח כך חס חתה מתן להם בס'ר וימותו : שלכאורה
הוא פשוט כגובה מתיבין הבין מדברי הקב"ה שכוונתו להמית
חומר אחר עת' להם בס'ר אלא כן הן הדברים שאמרנו שאי
אפשר ליתן להם בס'ר שהיא הפרדה קבאלה מבחי' רחל לאלה
אחר שתתרחק בחי' לאלה ולו יתבטל בחי' לאלה כי לא יגיע לה
הארת חומה אחר שתתרחק ויתבטל בחי' לאלה ולא יהיה לדור
המדבר מקום חיות : והשיב הקב"ה ה' פקד' ה' כוונה כי
חסה מתיראל שלא יגיע הארת חומה לבחי' לאלה אחר שתתרחק
ה' ה' פקד' כמ"ש כבר כי בינה היה סוד ה' ראשונה שנתח
י' ובחינת תבונה היא סוד ה' שנתח' ד"ו והנה נבחר כי בעת
הזווג מתלבשים גם כ"ל י"ד וכו' וז"ל או עילאין ג"כ ב"ל ואזי מורה אור
גדול ואזי לה קריתו יולדושיע : והנה מתבאר כבר כי מדה
סכה הוא סוד הממונע בין פנימיות יסוד חומה לחינוית יסוד
אח"כ וא"כ הוא בקרב העם ממש שהם שם מוחות אלק' רגלי סוד
השמות היולדים מייסוד ח"ח והם בחי' נפי' סוד הרגלים :
ועהי מובן בדרי משה על מכוונת ונס תבונה הקב"ה והבין כ"ו
זכור אל הענין כי תבואר מכל הכל' נשמות של ישראל
הם באים מנהי' ד"ה סמלים כל פירוש ד"ה

בשמות ישראל : והענין הוא כי כפי עליית מחשבתו של הלידה בעת
הזווג ע"ס אחריו ק' מושך השמים אל הכול מן זה הזוג ונס הגור
חס שורש נשמתו מראש הפרט עד העקבותיו כי הוא יכול לפעול
ע"י מעשיו וזוהי באורות עליונים ואזי מודוני' הגרות של ע"י
רק המורות הם שם שורש נשמתו : וז"ל החבל סוף חוט של
חסד הנמשך עליו מן השורש וכפיוע החבל למטה יגיע גם הקפה
שלמעה : ומי שהוא עובר עבירה הוא מפריד בין אחים היינו
שנסתם הנטור של שורש נשמתו ואין משפיע הק"ה אל המלכות
ע"י גור הוא : כדי הנדיקים מקיימן חס העולם היינו כוד
המלכות ספק' עונם : שנבדל ב' מחמדות כמ"ס במקום אחר :
כי המלכות היא סוד מאמר העשרו : כי אל המלכות כ"ה לפי שורש נשמתו הם
שומים הגרות מן הק"ה אל המלכות כ"ה לפי שורש נשמתו הם
ואז הספע והגובה מתרבה בכל העולמות : והישיך הרעשים כי
דור הכפופה המה כיהי לא חמ"ן כ"ס כוד ת"ת ומעטת שהם
סוד הו"ה חג"י במספר אמ"ן : והספע והגובה מתרבה ומנוע
מלכא בעולם והוא דקתיב כי עומותיו מנוע הטוב והנס : כי
המלכות של שורש נשמתו נבדלת והוא שפי' חומ' כי חתה תכלס
לאוש כמעשהו : וכתיב חיים והמות נהניו לפעמים : והנה נט"ן
שלידה הגוף למטה מן המוכתר שבטפה טע"ר הנולד והמותרות
יואליס מתחלה שהם דם גיה ומים עטורים שקודם הלידה : כך
יולדת הנגונה למעלה מן אור הקדוש היא כנשמה הקדושה שכול
ענינו סוד יב"ט שכללס כמבואר בזוהר והמותרות שהם דנין
חקיפין שהיו מערבים ג"כ עם אורות הקדושים שהיו נבחר
שהנשמות באים מאורות נפי' דהיינא חסר חמרו דינין מתעורין
מיה כמ"ש ב"ב : ויש בהם דינין קדושים ונס משתכללים מהם
דינין חקיפין למטה : אחר מהם נשפעים גם כ"ה בסוד ק"ך
לרופי חללים אשר מהם מתכללים : גם לאלהים חמרים גמ"ס
כבר : והמותרות יולדו חתלה והוא סוד היב"ר אשך הוא מקדים
ליב"ט דקתיב לפתח מתחת רובין : והנה כפי שורש הנשמה של
הנולד מאוהב מוקדם כך שורש חינו'ר מחוהו מוקדם וכן כל גדול
מחווהו שורש ויפ"ר של גדול במעלה הוא גדול מיו"ה של קטן
במעלתו ולכן הקב"ה מדקדק עם הנדיקים יותר מן הרשעים לפי
ששורש נשמתו הוא מוקדם נבוב ואם הוא עובר עבירה הוא
פיגם שורש נשמתו במרוס גבול : מש"כ הרשעים ששורש נשמת'
מן העקבים כמ"ס בעקבי דמיחה חופיאל והנה כי בעקבים הם
סומכים לסוד המות דקתיב רגליה יורדות מות ולכן הרשעים
בחייהם קרוים מתיס : והנה נבחר לסיך כל הדברים על
מכוונת : ועתה חוסיק ידי להוסיף לקח : כתיב משנתן עין החלונות
מזין מן החרכים : והכוונה כי על ידי מעשה הנדיקים נפתח
המורות שלמעלה כל אחד לפי מעשיו כ"ה יבטל הרבה יפתח נטור
גדול כמו חנון : והוא מעט יפתח נטור קטן והם הרבדים וההלונות
וכשיראל מקלקלין מעשייה אזי כתיב סבות בענין כך מעבור
תפלה : ובוד תפלה הוא סוד אות ה' תחלה כמבואר בזכ"ר ששם
סוד המלון כמ"ס במקומו : ומכסה חת האור שלא יעבור תפלה
כי טלת תפלה הוא מלשון למיד פתיל והבין זה : והוא כתיב כי הנס
המשך יכסה הרך : והוא מן אות ה' הרומנו לטערה דקדושה בין
שנסתם החלון נעשה חוה ח' הרומנו להקפעות הס"ח כמ"ס נפי'ג
ומן מלה נעשה חמץ : וענין ביעור חמץ הוא דקתיב ובערת הרע
מקרבך : וסוד הענין הוא כי כבר נבאר שהתפתוה הס"ח הוא
סביב הככה של ד' רגליה דקתיב רגליה יורדות : וזה וכתיב עין
והפק רגליו : והם סוד נהי"ס סוד שיר מרובע שהוא סוד קשמים
סבאי' התפשטו' בכסא כמ"ס : ואף שנבאר ש"ס לרס חחיים
בכל הו"ק אף מן הרועות , הכוונה מן חב"ת הכלולים בס"י
שסס סוד שבעה קני המורה ולא ב"ו גרות כמ"ס : דקתיב
שממית בידיס תחפס והיא ביכללי מלך גרו הכוונה מרסם ס"ן
לסס אחיות רק בידיס הכלולים בדיכלות של מדה המולדת והינס
כשדיים שלמעלה החוים למטה : והם וינה וינה מרסם אלבעות
היינו מן הוויכח סתקת העופרין כמבואר בס"ר : וחס וחס
ישראל ברפידים ובה עמלק , ואחרו שרפו ידי מדברי תורה
ואז כתיב ברפיון ידים וילוף הכין והבין זה : אלכל כשהידיים הם
למעלה נגד הראש בסוד נשואות כפיס אז גם הידיים כללבו כקודש
דקתיב שאין ידיים קודש ואז אין להם ויקה מן הידיס : והנה
כשהקל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תו
תז
תח
תט

וישראל הכוונה על מערכת הטובים שהם המנוחת המכובדים
 הם העולם ע"פ הנובע ולכן כל הנסים נגלים שנעשו לאבותינו
 במצרי' הוכרח להיות על ידי מע"ה שהוא סוד ח"ל שד"י במספר
 השם ונת' כבר כי משם הוא סוד הנעת סוד קו האמצעי המקבל
 מן הראש כמ"ס והחיל והתאון להכה נומה ב' מתח' :
כתוב ויהימינו בה' וגמשה עבדו. ואמרנו ז"ל חס במשה
 האמינו ק"ו בה' ומה תלמוד למר ובמשה אשר הוא
 פליאה נכבדה מעיני כל חי : וכבר הרגישו בזה כמה מהראשונים'
 וכל אחד תקצו בו יחד במקום נאמן ואף הלקי המרה כפשי רק
 החלה נכבד הקנאי' מה שהקשו על מה שהמר הקב"ה וזכר אל
 אברהם וכו' באל שדי ושמי ה' לא נודעתי למה ובהקשו על זה והלא
 גם הל החבות נגלה כמה פעמים בשם הוי"ה. באברהם הקיב
 וזכר ה' אל אברהם ובן בונה וכן ביעקב זוק ותשכח ורש"י ז"ל
 רגיש ג"כ בזה וקראן בזה לשון הודעתי לא אחר אלא
 נודעתי כלומר לא נודעתי להם במדת האמיתיות שעל זה אני נק'
 סי' : ולכחורה הוא קושי הבנה וכן מה שפי' רש"י ז"ל וארח אל
 אברהם וכו' וארח אל האבות וכי לא ידענו שהם האבות וכן מה
 ששאל משה בתחלת גלותו ובי יאמרנו מה שמו מה חומר
 אליהם : ותשובת הקב"ה שאמר מתקלה היה אשר אהיה ואח"כ
 אמר לה שאלת לבני ישראל וכו' : לדעתו כולם יעלו
 פקדו ח' רק תדע מה שאמרנו ז"ל אין אבות אלא שלשה וזכר זה
 ותדע כי עד ביאת משה אמרו שהיו ב' אלפים תוהו : הכוונה
 כי עד זה הזמן היה ההנהגה של העולם ע"י שם אלהים שהוא סוד
 עולם התוהו כמ"ס כבר : ואחר שבא משה סוד אל שדי החיול
 להתנוצץ אור של עולם התיקון שהוא סוד הוי"ה סוד התורה כמ"ס
 כבר : ולפי שאור עולם התיקון הוא סוד קו הושר כמ"ס כבר
 התחיל ההנהגה העולם ע"י שם הוי"ה שהוא מסדד המערכת :
 והתחילו הנסים להתקדם בהסתר ובגלוי ע"י משה שהוא כולל אל
 שדי שהוא הימין וקו האמצעי : ולכן באברהם קיב' לך לך
 מארץ ואמרנו שאל' הקב"ה כאן אי אהיה וזכה לבנים וכו' ולא
 היה יכולת בידו לשדד המערכת כי עדיין לא הפיע אור
 התיקון שהוא הוי"ה ואף כי נגלה אליו בשם הוי"ה היינו מסתרא
 ילינה שהרי בכל המדות יש בו שם הוי"ה אבל לא כל הוי"ה שיון
 כמ"ס כבר : אבל עיקר הנסים שהוא מסדד המערכת הוא מן
 קו האמצעי כשיוק מן תול עליון סוד אהיה שהוא הכתר שמתנו
 באים נסים נגלים כמבואר בושר ע"פ מה תלעק אלי דהא
 צעתיקא תלי' מתח' והוא סוד שפירש"י ז"ל בכ"מ דכתיב אני
 כ' נאמת לגלים : והכוונה כי מלה אני רומז לראשון ואחרון
 דכתיב אני ראשון ואני אחרון : והוא אחר שיוקנת מדת המלכות
 שנק' חל"י מן הכתר שנק' חל"י שמתקשר חל"י ע"י קו האמצעי סוד
 כו"ה מדת אמת שרומז לראש תוך סוף כמ"ס כבר וזו הוא נאמת
 לשלם כי הוא מסדד כל המערכות : והנה ביעקב אף שאמרנו
 שהוא סוד קו האמצעי עכ"ז כ"ו שלא התנוצץ אור התיקון לא פלה
 מדתו למעלה ונתדבק רק בין אברהם ליעקב בסוד עץ עבות
 שנתקשרו שלשתם יחד למטה תחת הראש דכתיב וישתחו ישראל
 על ראש המטה כמבואר בושר שנתדבק רק במדתו בין אברהם
 ויעקב שהוא סוד על ראש המטה : ואף שנק' ישראל הוא על שם
 עתיד כמ"ס ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
 ואמרנו שנקרא ישראל על שם הגאולה אבל בומן שבאים מצרימה
 את יעקב דכתיב הבאים ירש יעקב יצ"ן ופרח ישראל זה שאמ'
 וארח אל אברהם כו' באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם ופירש"י
 ז"ל כלומר לא נודעתי במדת האמיתיות שע"ז אני נקרא ה' :
 הכוונה ששם שדי שנגלתי להם לא הופיע עליו אור התיקון שהוא
 סוד הוי"ה מדת אמת שע"ז אני נקרא ה' : אך חס האמר הלא
 גם יעקב היה סוד קו האמצעי לזה פירש"י ז"ל וזכר אל האבות
 הכוונה כי הוא קשור יחד שלשתם כי אין אבות אלא שלשה ועדיין
 לא עלה למעלה מן אברהם ויעקב : אבל למטה גילה סוד התיקון
 אחר ששאל אותו מה שמו : והכוונה כי משה לא ידע ג"כ זה
 שהתחיל להתנוצץ אור התיקון ולכן אמר ובי יאמרנו לי מה שמו מה
 אומר אליהם : הכוונה כי ישראל היו יודעים זה שהנהגת העולם
 הוא רק ע"י שם אלהים סוד הנצב ומת' להם יוסף פקוד יפקוד
 חל"י אחס ידעו כי מנ' מערכת המזול' לא ה' באפשר

להם ללא תתחת יד פרעה ולא אומר אליהם כי אלהים שלחתי
 להניח אתכם מתחת יד פרעה ותקשה להם שהרי שמו אליהם
 כמורה הכונה ע"י הטבע לא לשדד מערכת המנוחת ולכן יאמרנו
 מה שמו כי מ"ס ח"ל הוא סוד חלקים במספר השם וזה
 חשיב להם דבר : והקשו לו הקב"ה אהיה אשר אהיה בזה הראש
 לו שהופיע אור התיקון והיסוד שהוא כולל קו"ב שהוא עולם עד
 הראש כמ"ס לעיל כי סוד מ"ס ח"ל הוא יסוד עולה ע"י חות' ו'
 שמשפרו חסו כמ"ס לעיל עולה עד הראש כו"ד חל"י והוא הוא
 ח"ך כסוד ח"ך טוב לישראל וד"ך במספ' ח"י"ן הוא חל"י ח"ש כמ"ס כבר
 וזהו ח"ך קו"ב לישראל והכן : והוא הוא מקבל מן אהיה ראש' סוד
 ח"י' ומשפיע לאהיה אחרון סוד חל"י דרך קו השר סוד תורה וכו'
 אהיה אשר אהיה : וכוון שהראש לו סוד תיקון העולם שמתחיל
 להתנוצץ אור התורה שהם ב' אלפים תורה כמ"ס במקום אחר
 אמר ליה חל"י אהיה אשר אהיה סוד ח"י"ם עולה עד הראש סוד
 המזין שנק' חל"י אהיה אשר אהיה כמ"ס כבר שהוא עיקר סוד האיקון
 כמ"ס כבר : ולכן בתחלת גלותו הראה לו הקב"ה שיקבלו
 ישראל את התורה דכתיב העבדתי את אלהים על הכר הזה : אך
 שלא גילה לו שהוא עמו סוד קו הושר שנק' משה שהוא סוד ח"ל
 שד"י ע"ז הכוונה שיש בה בידו לשדד המערכת על כאן שאמר
 לו אהיה אשר אהיה כי ב"פ אהיה במלוי הוא קש"ל קל"א ועם ב'
 כוללים הוא שד"י במספר השם והוא לו שכהו גדול עד הראש
 וזו ועל כן נודע לשדד המערכת והבאר לך ביתר ביאור שהרי
 כבר נודע שקודם התיקון היו ב' נקודות ה' נד' ה' והם סוד
 ח"י"ו"ג והיו בדרך זה כתר חתמה חשד ת"ת נגמ' הם ח"י"ם :
 כנ"ס הם ח"ג הרי כי הישרד הוא סוד הנצורה סוד אהיה
 שהוא סוד הטבע והיה נקרא שדי ע"ז שחמר נגמנו וזו וזכר
 תיקון העולם בסוד דיוקא קדושה דאדם כבר נבואר שגוף ובריית
 חשבינו חד שהם סוד ת"ת ויסוד וזו הוא עולה עד הראש והעולם
 הם סוד ב' אלפים תורה כמבואר בברי' ה"ה ז"ל : וזכרנו כי
 בנתינת התורה נתקנו כל מע' כר' : כי כבר נבואר כי מע' כר'
 הוא סוד שם אלהים ונתת נתינת בסוד עולם התיקון ע"י נתינת
 י' דבורה ע"י משה כמ"ס כבר : וזהו פרעם שראה שכל מע' כר'
 היה ע"י שם חלקים והם ל"ב אלהים הנו' בת ג"כ ולכן היה כבר
 ליב פרעם שזה הלכ הכביד אותו שאמר שהעולם מתכבד על ידי
 אלהים סוד הטבע שהם מערכת המולות שע"י המערכת ה'
 אפשר לישראל ללא תתחת ידו : ח"י"ם לא ידעתי חת' כ' וגם את
 ישראל לא אשלם והוא מוכן :
והנה עפ"י דברים חל"י מתחננו טעם לשבך מה שנק' שיש
 משה כי לפי פשוטו כל מ' קרא עבתי' בה פרעה קראה
 אותו משה ע"פ כי מן המים משתיקו היה בזמן לפרוחו משה שהרי
 הוא עלמו חשו מן המים : אבל מלת משה הוא פועל ז"ל שהוא
 טושה לאחרים מן המים : ועפ"י דברים הג"ל אתי שפיר שנלגה
 בה רוח הקודש וקראה אותו משה שהוא סוד חל' שיש שמשדד
 המערכת ויוציא את ישראל שכו' מארצ' בני' שערי עומתה סוף
 מים הזדונים מי טופנה שע"ז לא היה יכולת ללא תתחת ידו
 ע"י מערכת המולות והוא שידד את כל המערכת' ויוציא אותם מקם
 ושפיר נקרא משה שמשך אחרים מן המים והנה כל הנסים שמשך
 משה במצרים לא היה האשנה עליהם בישראל כי חרטומו מלומם
 אמרו ואכבד אלהים הוא הכוונה כי אמרו שאף ע"י מערכת
 המולות אפשר שיעשה נסים חללה והוא סוד מעשה בראשית
 דכתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ונתקמו
 שמים וארץ בחומם הגדול שהוא שם חל"י שמתחלה כזה חל"י
 ה"י וי"ו והוא סוד חל"י במספר השם וע"י יובל לפעמים
 מנ' מערב' שמים וארץ כמה ימים וזו סוד התעברות כי עיקר
 סודו המעבר' הוא כשעשה נסים עני דברים הפכיים : והוא
 מכה לזה ורשאה לזה בפעם ח' כמו שנעשה בים וכוון שאמרנו
 שאכבד אלהים הוא לא האמינו במשה : הכוונה שלא האמינו ששמו
 משה שהוא מסדד המערכות שע"כ נקרא משה ולא משי' : והנה
 כאן דכתיב ויאמינו בה' ובמשה יש להשוה חס הדברים כפשוטו
 כרי קשה חס במשה האמינו קל וחומר בה' : אלא
 ז"ל מ"ס שאמרנו בה' היינו שאמרנו שהופיע עליהם
 אור קו הושר סוד עולם התיקון שעל ידו הוא מסדד המערכת

לחמת שטים ב' דברים הפכו' סגולת את ישראל וטבע את הנארים
 כמ"ט ירו אחד משקפת למלרים וירו אחד מלח לישראל לפי
 שקו האמצעי אחו בסקי ימים : וכו' ויחמינו כה' שהלמינו טקס
 כו"ה סוד קו הישר הופיע את אורו עליהם : וכו' ספיר נקרא
 שמו משה שיטול' בידו לפדל המערכ' כי הוא סוד קו האמצעי כמ"ט
 וכו' קשה ומה תלמוד לומר ובמסה : והוא מוכן : וערה יובן כפ'
 שהתלמו שמתחלה היה העולם מתנגב ע"י הטבע והס' ב'
 הלפ"ס הורו וכו' מלך המכור והדון שהס' ב' מדות חסד ופחד
 שהס' שני ימים של הקב"ה ויזמו כל קב"ה הוא חלף שנים והס' סוד
 הלפי וכו' ובסוף שהס' סוד פחד וחסד כמ"ט כמס' פעמים וחל"כ
 בהחיל להטעוק אור קו הישר קו האמצעי סוד הת"ת שהוא סוד
 הורה כמ"ט והוא עלה גם היסוד שהוא מל"ט ב' דרך את ו' אל
 הכתר ונקרא טו"ב כמ"ט לעיל : וי"ט טוב לי הורת פד מחלפי
 וכו' ובסוף : והוא מוכן : כרי נבחר לך סוד אות ט' במיטע ועתה
 נבאר אותו בכניו :

פתח ב' דרך א' בו יתבאר סוד אות

טית בכנינו שהיא מלואו

כתיב טוב שכן קרוב מלח רמוק לפיכך זאת תדע כי אות
 טו"ה בכנינו שהוא תלואו רומז למדה היסוד כמו
 שרומז אות ט' ביורתי ובמיטע כן הוא רומז בכנינו והנה רחיק
 לאות טו"ה ב' מילואים שלפעמים קובצים אותו במלוי וי"ד כוס
 טו"ה ולפעמים בלא וי"ד כוס טו"ה ושניהם רומזים למדת היסוד
 כמו שיבאר לפנינו : הגה אמרו לא מלא הקב"ה כלו שמחויק
 ברכה לישראל אלא הטלם דכתיב ה' יברך את עמו בשלום :
 כבר ביארנו בשער הב' שהאור שיהר מל"ט דרך עולם המלבוש
 הוא סוד ד' מילואי כו"ה בסוד הכתוב וי"ה חו"ה שהוא סוד
 יב"ך במספר השום : ונתבאר שם שזה האור מוסתים במדת
 היסוד שכן נקרא שמו שדי שאמר לעובדיו : וכבר נתבאר שם
 שיסוד הכת נקרא ברו"ך ששם האותיות הוא במספר ד' מילואי
 הו"ה ויסוד אומה נקרא ברכה ששם האותיות והכולל הוא ג"כ
 במספר ד' מילואי הו"ה כמו שמובאר מתוך דברי הוזהר : והגה
 נתבאר כבר כי האורות דליתא אחר שנהגלו הם יורדים אל היסוד
 דו"ה והס' סוד ג' שערי בינה כי מיטעם זה נקרא היסוד כ"ל
 כדכתיב כי כ"ל בשמים ובארץ ומתרגמין לאחד בשמיה ובארעה
 כמבואר מתוך דברי הוזהר : ואח"כ יורדים האורות דל"ה סוד
 י' הרו כ"ל : והנה האורות כשירודים דרך המדות טלם אינם
 מחזיקים לעצמם רק הם דרך למעבר האורות עד שבהו למדת
 היסוד שנקרא שדי שאמר לעובדיו די והוא מתלקט את כל הכסף
 כמ"ט ושם נשאר האוכל לפקדון לחד' זכמ"ט כבר : וכן היה בסוד
 השערי כלים שטלם לא נקתימו רק כני היסוד ששם נשאר
 האוכל לפקדון לארץ : והנה זה נתבאר ג"כ כבר שמדת היסוד
 נקרא שלום הרומז לשלום ונורות שמדת הדני' מקבלת ע"י סן
 טו"ה כמו שביארנו בסוד חיתת נח ושגלם עם האוקיות הוא
 במספר ט"ט והוא סוד טלם ביה : אח"כ שפיר אמרו לא מלא
 הקב"ה כל"י שמחויק ברג"ה אלא השלום : והנה סוד הברכה שהוא
 סוד ד' מילואי כו"ה היורדים אל היסוד יש בהם ט"ל אותיות בסוד
 הנקוב כי טול אורות טליך : הרי ט"ט ט"ל במספר ט"ה במלוי
 וי"ד הרי נתבאר לך כי אות ט' במילואו בו"ד רומז אל מדת היסוד
 ועתה נבאר אות ט' במלוי בלא וי"ד שרומז ג"כ אל היסוד :

דרך ב' בו יתבאר סוד אות ט'

במילואו בלא וי"ד וסוד ט"ל אורות

כתיב פתחו לי אחותי רעייתי ונתנו תחתי שראשי כמלא טל
 להכניע זאת אבחר תחלה מה שכתוב ושקי מנשיקות
 פיהו כי טובים דודך מיון : הגה כתיב כשושנה בין החוחים כן
 רעייתי בין הבנות : ואמרתי אית שושנה אית שושנה אית שושנה
 דאיכו לפתח בין החוחים : ואית שושנה לעילא דאיכרי רעייתי
 קמתי ואיכו בין הבנות ואל איכו כנסת ישראל דליתקרי שושנת
 ב

העמקים מה שושנה תחלה אית לה ה' עליו תקיפין דלגין עלה
 כבי שושנה עיכאה אית לה ה' עליו ואיטן רוח דה' תחיון דלהיסוס
 ומה שושנה תחלה אית לה י"ב עליו דסחרין לה : הכי שושנה
 עלאה אית לה י"ג ר"ל דרחמי דסחרין לה מכל סטרה :
 ואיטן רוח ד"ג תיבין מן חלסיס קדמאה ללהיסוס
 קנינא ומה שושנה תחלה אית בה סומקי וחודרי הכי שושנה עלאה
 אית בה דינא ורחמי : זה המאמר הוא מוכן ע"פ שביארנו ב"ב
 בביאור מליחות הדעת שהוא התנועע' הכתר והוא סוד ברא' בוכרא'
 דנפיק מבין ר"ה וע"פ דקדוק הלשון שאמר דנפיק מבין ר"ה ולא
 חמר דנפיק מא"ה מכו' בין : מזה הלשון הוא מבואר כי עיקר
 המליחות לכו מא"ה אלא עיקר מליחותו מן הכתר רק דנפיק
 מבין ר"ה מבין מניסה דייקא כמ"ט כבר בחר היטיב : ומה הדעת
 קא מהלבש בת"ח ונעשה כשמה לת"ח וכד נפיק נפקת עמי' בת
 זוגו והוא נק' כנסת ישראל כמ"ט לקמן והוא סוד שושנה עלאה
 שהיא נק' ב"ב' שבינתא עלאה והיא מתנגשת במלכות מוק' של
 ת"ה ועשית נשמה אליה : והנה זה הסוד כוה עמוק מאוד וערך
 ביאור רב וכו' נקרא ויתבאר בחי'ה מקותן מעט מעט כדכתיב
 שלא להסריח על המעיין : והנה נתבאר כבר כי משה היה מבחי'
 הדעת וזה הוסיפה עלאה נק' כלת תשכ' והוא סוד נקודס עלאה
 שנימאה כמבואר בזהר ונק' בינה כמ"ט משה וכו' לבינה ונק'
 שושנה דנעלה שמה דה' בהתדבקותה בל"טו' שושנים דבעלה
 דכתיב שפתוהיו שושנים והיא נמנעת גם כן מהתנועת הכתר כמו
 הדעת כמ"ט ב"ב : ולכן נק' אחותו והיא שזה לו לא הוא גדול
 ממנה ולא הוא גדולה ממנו : ועליהם נאמר ויעש אלמים את
 שני המאורות הגדולים : ולכן הוא נק' רעייתי תחתי ועליו נאמר
 אחי' לא שיעמי : דהא שושנה תחלה אינו רואה דלדני' : אבל
 דא שושנה עלאה אינו גם כן רואה דכו"ה ועל'י' אחרת וכבני'
 לאחר לא אתן בגין לית המן חוחים וקו"ה רק אחי בין הבנות
 דכתיב רבת בנות עשו חיל והת' עלית על כולגה והבן ונק'
 שושנה העמקים בגין דכתיב עמוק עמוק מ"י ימלאנו ועליה אהמר
 מעממקים קראתך ה' דתתן הוא רוח דעמק הברון וקתיב ומחרון
 שבע שנים כנבחה והבן : והנה שושנה הרהה אית לה ה' עליו
 תקיפין דלגין עלה הס' סוד ה"ם תחטוטה דליתא סוד ה' אוקו'
 מנלפ"ך סוד ה"ג דליתא שמגנין עלה שלח יקרי ממנה חטוטים
 כך שושנה עלאה הס' סוד כו"ה נקודס חלסיס כגונגא דבינה
 עלאה והס' סוד ה"ג דליתא מקבלת מן הדעת שהוא שושן כל
 הדעים שדחה כל הדלין ומתקן אותם כמ"ט כבר והוא סוד
 בראשית סוד ברא' חלסיס ברהשית ברא' ט' אהרון עשיראה אלמים'
 מילואי' מכולא וע"י האי ראשית דליתו רוא דתכמה דליתו שית
 סטרין דברבין ברא' האי חלסיס את השמים והא' הארץ : ומן
 חיתת חלסיס עד חלסיס תנינא י"ג חובות דכתיב את השמים
 והא' הארץ וכארץ היתה הכי וכו' ומשך על פני הכוס ויאמר והס'
 סוד י"ג תכילין דרחמי שהזכיר משה בהפלחו כמבואר מתוך
 דברי הוזהר שהמשך דלוחס ממואל עלאה לכלתו : וי"ט שושנה
 תחלה אית לה י"ב עיני דסחרין לה מכל סטרה סוד י"ב בקר
 והיס עליהם סוד ד' חיות הטשאות את הכהן וכו' בנים אותה מד'
 רוחתי' ולכל ה' ג' פנים שהס' ארי' סוד נסו : והס' הוא פנימאה
 דכולא סוד בת מלך כבוד פנימה : והוא סוד י"ב אוקיות של
 מלוי חלסיס : כך ששנה עלאה חוסף עלי' היקנא קדישא שהוא
 סוד י"ג תכילין דרחמי ואשר שושנה תחלה אית בה סומקי וחודרי
 כך שושנה עלאה אית בה רחמי ודינא כי שניהם כוללים מרחמי
 ודינא רק למעלה אין כגונין מתגלים רק למטה כמבואר בזהר :
 לכן בחתום אחר סומקי וחודרי רומז להתגלות הגונו' אבל בעלפה
 אחר רחמי ודינא שחן מתגלים שש : הרי נתבאר לך כל המאמר :
ונחזור לביאור הפ' ישרני מנשיקות פיהו : והוא דכתיב כי
 אל דעות ה' שהס' סוד ב' יסודות ששייכים הס' בסוד
 דעות כמ"ט כבר ב"ב' ונתבאר שם שהו"ה מתייחדים בלי שום
 לבוש כי שם אין לרך כסוי מפני הסתכלות רע עין לפי שהיקנא
 דעתיקא חוסף עליהם : אבל וי"ג לריכין כסוי מפני הסתכלות
 הרע עין בסוד שאמרתי' תח' מפיל' שששנה מלבוש' לוי"ט שהוא סוד
 השמל שהוא אור חנונית הכינה שששנה מלבוש' לוי"ט שהוא סוד
 השמל במספר השום : כמ"ט ב"ב : וזה האור נתבאר שורד
 מן ד"ם תקותיק שהס' נהי"ס דכונה והס' סוד ד' כנסת העלית
 וכהס'

שערי שער האותיות

אות מית גן הערן

ובכל מקצת גם אור החכמה : דהא תרוויבו כחל שריון שאורו
אב"ה ויאלים לעשה לחן כי נחבאר כבר שיטת אב"ה ואלו לחין
פושט אומה ועליל בטרור חור ויואלים לחן מן ז"ה דרך
החור שבחזו ונעטפי על ראש רחל כמ"ס כבר והם סוד הליניס
דכתיב ויקחי בצנית ראשי ולכן הם ל"ב חליין סוד ל"ב נתיבות
הכמה שם מתגלים למטה בול"ה כי למעלה נקרא ל"ב נתיבות
עליוות הכמה דהא מותא עלאה סתים מכל סטרא ומתגלים למט'
וסוד התכלת הוא סוד ו' שעת מרגליון שעולו במספר תכלת
במ"ס במקומו : וזוהו האור ברחים כל התלמים ואלו הכנפות
נקראו כנפי הארץ דכתיב מנפך הארץ ונפרות שמעטו לבי ללדיק
והוא מלשון זמיר עריונים שאלו הכנפים מזמרים המוחים
והקוים שסביב שפסגה תחלה ואמר לבי ללדיק סוד ק"ב אורות
שורדים מן ג' מלואים ע"כ ס"ג מ"ה ליסוד נקרא לדיק כמ"ס
לקמן : והנה לעתיד שיהיו ו'ון דמיון א"ו"ה דכתיב ויהי אור
הלבנה באור החמה כי ל"ה ילטרטו ג"כ לכנפיים לכבוד דכתיב
ולא יבקש עוד וגו' : והנה גם עתה יש עתים לטובה ש"ון עוליס
למעלה במקום א"ו"ה בסוד שאמר ישראל עלה במחשבה ואלו הם
מתייחדים ג"כ דוגמת א"ו"ה בלא כנפיים לפי שדיקא חופק גם
עליהם : והנה מבוחר בוחר שמרשה דעתיקא נביר טלה לו"ה
דכתיב שראשי נמלא ט"ל : : והטובה כשה"ה עולה למעלה הוא
מקבל מן חב"ד סוד המוחין וש בהאשו שם יהי' הרומז לחב"ד
וכיון שנבד עליו מרשה דע"ק נחמלא זה השם יהי' מאור דע"ק
כוס ו"ה ה"ה ו"ה ו"ה ו"ה סוד ט"ל במספר השוא : וזוהו שראשי
נמלא ט"ל נמלא לדיקא : ועתה מבוחר הפסוק פתחי לי אחתי
רעיתי הקתני שזה קאי על שוטנה עלאה ששם הוא בסוד פתיחו
דעיונין ואלו כנפיים לכבודו ואמר העשם שראשי נמלא טל : והוא
מוכן : והנה כבר נחבאר כי סוד דיוקא מתחיל מן ב' פאות
הראש ובב' פאות מתחילין ס"ג מכליון דרחמי ושם יש ב' שמו'
אל במלוי ט"ל עלה הק"ף וב' פעמים הק"ף הוא סוד ט"ע
נארין שיהודים מן פנים עליונים אל יסוד ז"ה והוא עיון ק"ן
אורות אל הטקבה בסוד שאמרו אל תסתכל בק"ן ק"ו אל"ה במ"ה
שש בו כמו שיתבאר במקומו : וע"ס הש"ע נהרין נקרא היסוד
עב"ן דכתיב שכן טוב ורעה אמונה כמ"ס במקום אחר : והנה
שכ"ן עם ט"ל הוא סוד ע"ת במספר השוא : הרי לפניך כי אות
ט' במלוי בלי ו"ה רומז ג"כ ליסוד : וכדי לבה לבואור הפסוק
שהתחילו ולביאור הפ' ישקני וכדו תוכרו מה שכבר נחבאר כי יש
שני מיני זוגים האחד בסוד נשיקין : והוא סוד התדבקות רוחא
ברוחא וזוהו סווג נבראו התלמיטס : וזווג שני הוא למעשה סוד
התדבקות גופא בגופא : וזוהו נבראים נשמות על ישראל עיקר
עמוסים מני בטן : וזה הזווג אף נעשה למטה הוא יותר מעולה
מהעליון ולכן הציבין ישראל מן המלאכים כמ"ס בש"ב ובהיות
ב' זבוב תבין מ"ס רוצה אשה בקב והפלות מעשרה קבין ופרשיות
הטובה בזה כשהיא מזדווגת עם דודה רק בסוד הנשיקין או
נעשה סווג למעלה והיא מקבלת מכל קומת א"ו"ה הארת התלמיטס
על א"ו"ה ר"ל שהרי כבר נחבאר כי דיוקא דלדס הוא בתשלום
עשר שפי' וכ"ה כלל מעשר ששם תהא : בסוד שאמרו ח"ת מ"ה
אל"ה תהא כי מ"ה הוא רוח דלד"ס ואי אפשר להיות אדם שליט
אל"ה עד שישלם למאה ח"כ יש בכל פרטוף עשר תלמיטס : ונתבאר
כבר כי כל סוד מלכות הן עיקר תלמיטס על עולם או של פרטוף
או כללות העשר הם בסוד שם ב"ן כתבואר מדברי האר"י ז"ל :
הרי בפרטוף של שם י"פ שם ב"ן : וזה העשם נקרא כנסת ישראל
כי אחר שתקבלת מפרטוף שלם שהרי שם נעשה הזווג תמיד
בשלימות והוא שיהו בקומתו חלו כמ"ס כבר שלכן נקרא
רעייתי תותי הרי היא תקבלת עשר פעמים ב"ן ועם עשר
כללות הוא סוד כנס"ה במספר השוא : והנה ב"פ ב"ן הוא ק"ב
עם ב' אותיות הרי כשתקבלת מן א"ו"ה הוא מקבלת עשרה קב"ים
ועב"ן הוא בסוד פרישה : והנה נחבאר כי כשהזווג נעשה למעשה
הנרמז נב"ד ח"ו"ה להיעשות מוחין לו"ה ונתבאר כבר כי יסוד
אומה אינו מגיע ליסוד ז"ה רק יסוד אב"ה הוא שיהו ליסוד ז"ה
ובשמיים נעשה הזווג ואלו הוא מקבלת רק ב' מלכיות שם ק"ב
א' והוא בסוד חפלות מלשון למיד פתיל והוא עיקר שלום בית
זה סוד הפסוק אנכי טוב ל"ך מעשרה בני"ס והבן ב"ן : והנה
כ"י הוא בעת רטון ובשעתא דמי סירחא בשלימותא והס"ה היא

מתרחק י"ב מול עד מחנה ישראל כמ"ס כבר או קב"ה ושכונתי
אחפשונו מכל כמיון דליוטן לבשין והו מתייחדים בקרוב כשר
כמ"ס כבר : אבל עתה בזמן הגלות שהשמה מהפרכות ע"י שלוש
וכשמתייחדת עם דודה הוא ע"י לבושין שהוא סוד חיהו בלבוס'
ואיכה בלבוסה : דלא מקרב הגייה דלוייתתה : או דלוייתתה יקטו
מכשיות פיו : הטובה כי טוב לי או מעשה שאף הזווג סתיה
נעשה ע"י נשיקת שליטו רק התדבקות רוחא ברוחא הזווג סתיה
בפתיחו דעיוני' בלא שום כסוי ע"י : והוא טלה דלעילא כמ"ס
לע"ל : וכבר נחבאר כמ"ס כי זווג עליון נרמו בטל ושמן : וזווג
תחתון במים ויון מים סוד גבורת נשמים כי זווג תחתון הוא
מקבל רק הגבורות כמ"ס כבר וזהו כי טובים לדי"ך ע"ה במספר
ע"ל הרומז זווג עליון מיון הרומז לזווג תחתון והבן : והנה
נחבאר כבר ששית הולכת בגולה או היא מתרחקת מן הבן : והנה
כתיב ותתלב תחתון מרחוק כי או היא מקבלת רק מספתי דספתי
דשביעית כמ"ס כבר והוא סוד שם שדי שבתלואו הוא סוד
רח"ק מקום היינו שדי' הוא רח"ק במספר השוא ובשפתול
איות המטי עולה ת"ק ועתה מבוחר הפסוק שהתחלנו : טוב
מרחוק ס' נראה חלי : טוב קרוב מהל רחוק : והוא מוכן :

אות יוד

פתח"א דרך א' בו יתבאר אות יוד

בצורתו

אות יוד בצורתו
כתיב
אות יוד

יוד לה' חסדו ונפלאותיו לגבי אדם : הנה
אמר ד' יריבין להודות : יושבי כלא טיילא
מביית כלא : וזוהו שנתרפה והולכי מדבר
שבחו לעיר מושב : ויורדי חיות בלב ים
שחייבו לחמו חפנס : להביד כ"ו לרך אהם
לודע כי אות יוד בצורתו יורה לראשית סוד החכמה שנק' ראשית
דכתיב ראשית חכמה יראת ה' : ונתבאר כבר כי החכמה הוא
סוד יו"ד של שם הוי"ה : והלך כי חכמי החמה יצירו אות יו"ד
שש לה' קונו כזה י' כתבואר בוחר דלמר נקודה חלה דליו
אלת דליוטן השם : והטובה כי כבר נחבאר שאות יו"ד רומז אל
החכמה כי אות יו"ד נק' גולם כי כמו שהגולם אינו טורח ומקבל
כל הערות וכל הערות ממש מתמיד' כן אות יו"ד אינו טורח והוא
ראשית לכל טורח האותיות כי לא הולך לקבוע שום טורח אות חס
לא תתחיל בנקודה תחלה : וזנו כן החכמה שאור רק סוד החכמה
ולא יצויר כי שום טורח והוא ראשית לכל הערות דכתיב כולם
בחכמה עשית וכמו סוד יו"ד הוא נקודה חדה וכוללת עשר במספרה
כן החכמה טוללת כל העשר : כי הדנק נכנס במנין בחקום
הקבר כי הקבר הוא נכנס מחד ונכלל בשם ח"ס ולא נרמו
בשם אות כמ"ס כבר ולכן תהלת השם הגדול שהוא הוי"ה הוא
אות יו"ד עמן אות יו"ד יואל כל השם כי אחר שהיה רוב אות יו"ד
שכוא נקודה ח' כזה י' הנה הוא מתמלא מעלמותו שאם תמשיך
ק' למעשה נעשה ו' וחס תמשיך עוד ק' לרחבו נעשה ד' כזה י'
הרי לך יו"ד שכוא מלאו מעשם הנדודים : והנה בין נעשה מלאו
שכוא יו"ד חס תקח ו' ותנסיס בתוך הד' יהיה ה' וכן חס השם
הו' בתוך הד' יהיה ג"כ ה' בסוד דוד' הרי כל אותיות הו"ה
יואלים מן אותי' הרומז למכמה שהוא ראשית הו"ה כי למעלה
הוא נעדר הו"ה רק הכל בהעלם מהלבו ונק' ח"ן אבל ראשית
הו"ה מתחיל מן החכמה שהוא ראשית הגלוי עב"ן בגלוי הוא
רק ברוח דמחשבה שהכל שם נאשר בכח ולא בפועל : וכבר נת'
ששם סוד' מורה לכל העלמות וכלל הפרטפים כמ"ס כבר וכל
הו"ה יואל מאותי' ראשית השם הו"ה הרומז לחכמה שנק' ראשית
הרי כי כולם בחכמה עשית : ולכן בכ"מ שאור החכמה שופע
שם החיים והחסד כי החיים הוא עצמו סוד החכמה במספר השוא
ועליו נאמ' כי עמד מקור חיים ועם האותיות הוא במספר השוא כי
הוא עצמו סוד חסד עליון שהרי נחבאר כבר שהחכמה חלבים
לרוע ימין של ארץ הנפין שהוא עשוי סוד חסד עליון : ומתו
הצער פתח לגומלי חסדים טובים והבן זה ומתו חקבלים כל
העולמות

שערי שער האותיות

אות יוד בן העין סו

למלך כמבואר בזהר סגור המלכים טעמו יתרון ואלו
יוסף ויהוא דתרווייבו חקרין עבדים וכד מתייחדין תרווייהו המס
רמו כן רמזו חלו מתרויין דלנין דטולן לחתמו וזנין הסולק
ורחמי אשתכחו בכל עלמן וכנס זה הסוד ח"ה להיות אם לא שיה'
זה החתמה או נעשה בסוד נקבה : וזהו חל תקרי ועשר שרומ
לחטלתן על נדיקים חלה ויחנה : והבן כ"ו ויתבאר סוד זה ויתר
במקום אחר :

ועתה נבא לביתו הפ' הנה תולדות סו' כי טעם שכל

התולדות שהם כל הנבראים והיגורים והנשפי' כולם
יאלו מן יסוד וכן שנקראו שמים וארץ כמ' שוויחוד חי אפשר
להיות אלה אחר טעמה רוח דה' על ידי תורה חימה כמ' ש'
לעיל ואחר כך כנשפים אורות אלה ואז נעשה החוד על ידי חור'
אלה סוד האסוד דכתיב עולם חסד יבנה כמבואר בזהר שחמר
חימתי וונגה למלכה עם מרוויחתי בשעתה דקבלת מלכה
דכתיב חמס החוסי בת חביבתי ותי לי לאשה : וכשהוא ח"ה
אלה תולדות שמים וארץ בהבראם ח"ה בהבראם כי ח"ה לטוס
בברא להיות זולת מן יסוד וז' סוד שמים וארץ ויחיד חי אפשר
להיות אלה שמיים מתחלה בסוד ח' כמ' ש' ולכן חל הקריא בהברא'
אלה בה' בראם : ובא רעבו ויניח עליו ח"ה בהבראם אלה
בהבראם שהוא סוד יסוד אלה שנקרא הבראם סוד אבר מ"ה
כמבואר מתוך דברי סוחר כי ע"י אורות הוולאים מיסוד אלה
אחר שמיים יסוד ח"ה ע"י נעשה היסוד דכתיב חמס
חימתי בת חבי ואלו חל בת חמי ותחי לילאשה ובא מוכן :

ועתה יבוא ביצור הפסוק שהחלטו על טעמו שחמר פומה

חל יודק רמו למדת מלטת בית דוד שנקרא י"ד סוד
דו"ד במספר הקוב שהוא סוד י"ח כ"ה סוד יהו"ה במספר
הסוד : שפחה פחה סה' כמ' ש' ואז נעשה היסוד שהם שני מלכים
יוסף ויהודה ואז משכיע לכל היו ר"ן שחו יודק שפע ופרנסה ע"י
שם הפרנסה שהוא חת"ך שהוא במספר ומשכיע שזה שם
מתחלף באותיותיו בח"ה כ"ש גשם ס"ל שהוא יתוך ב' שמות
הו"ה חל"כ בפסוק שהוא כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל והנה
זה היסוד חי אפשר להיות אם לא שפחה הו"ה סוד החכמה
שהיו קולפים בסוד קמ"ן ונפתחו נבדד פחה כי ע"י אורות אלה
סוד החכמה היא מתייחדת עם המלך פנים בפנים כמ' ש' לעיל
וזהו חל תקרי שומח אם יודק אלה יוד"ך והוא מוכן : ולכן נרמזו
ב' שמות ח"ה בחיבת שומח חל יודק שר"ה פל"י שם ס"ל וס"ה
חת"ך כמבואר מתוך טונת האר"י ז"ל והבן כיטיב

אורה פתוחים ומס חרבה חור בזהר ומחיר באור חמים : ז"ל
תדע כי שם הו"ה כולל ד' דברים שהם רחמי שמיים רוח דבור
ד' רחמי' שמיים ו' רוח ה' דבור כמבואר מתוך דברי האר"י
ז"ל שבעד ד' דברים יראה השוכן תורה מטה כמבואר מדברי
האר"י ז"ל ואין להחריך בזה :

והנה טעם כי אם היראה סוד יראה פניו סוד יראה
מחשבה שעל זה חמנו הכל בידי שמים חוץ מיראת
שמים כי יראה מחשבה הוא סוד חסד עלתם וכתוב כי בזמן חסד
שמים הסוד ולכן כות חוט בידי שמים : ומבאר לך זהו ביומר
ביתור הבאר כך הפסוק מס ה' חליך שאל מעמך כ"ה ליראה :
והמרו ח"ה מס חלה מלה : ונמרו הכל בידי שמים חוץ מיראת
שמים : וסרך וכי יראה מלחה זוטרהח היא וכתיב יראה ה'
היא חורו ואמר חן להב' בבת גבוה חלה חור של יראה :
ומעני חן לגבי משה ונלמה זוטרהח היא : והנה חסדלך וסרך
דרך זו חלק : ואז תבין נתי מ"ה שעה קלה לשמה ויראה לשמה
כי מניח עמיסח : ח"ל עי לח קטנות לעטו לשמה עדיפת קלה
לשמה נמי עדיפת : והסוד הגדול כי הנה האהבה תמיד קטורה
ביראה ח' לרץ נאות היראה קודמת לאהבה כי היראה הוא סוד
מפתח החסן והאהבה הוא סוד מפתח הפנימי : ואם חן בידי
מפתח החסן חוץ יכול לנטות לפנים : והנה כשהיראה קודמת
לאהבה אז מתקיימים האהבה והיראה ובקשר ח' הנולדת בזה :

יראה כי יראה אהבה קטורה יחד מכל לך : והסוד
סוד כי כבר נתבאר כי ביקוד אלה יס' ח"ה

אהבה והנה : והנה החסדים הם סוד האהבה דכתיב
אהבה עלום אהבה ח' כ' משכחך חסד : והוא

סוד הבראם חוכנו וכתיב חסד לאברהם : ויראה סוד סוד
הגבור' כ' בחסד הסוד : ומבאר כבר כי יסוד אלה מתלבש ח'ך
יסוד ח"ה וכו' שהוא מלובב ביסוד ח"ה חן ויולן ח' אלה
ללח חלה אחר שמיים יסוד ח"ה ואף אחר שמיים יסוד
ח"ה עכ"י אורות אלה הם מוכינין ב' סוד שלו שחזו ולא חמט
האור חלה דרך דמיון כלי היסוד שלו : אלה אורות ח"ה אחר
שמיים יסוד שלה יולאים האורות מעולים : והם יודק מאירי
מן אורות אלה : ואף כי נתבאר כבר שאף חסדים לחימה נחשבים
לגבורת חן לערך גבורת דאבה היינו כששמים מעולים ח' כן
באשר שאורות ח"ה מעולים ואורות אלה מוכינים הם יומר
במעלה בסוד הכתוב טובה חוכמת מעולה מואהבה חסרות והבן
זה : והנה נתבאר כבר כי מן הגבורות דאבה נבנית פרטוף רחל
טוק דו"ה ואלו הגבורות הם סוד יראה לשמה : כי רחל נקראת
שם ה' כמבואר בדברי האר"י ז"ל ולכן רחל נק' ג"כ יראה דכתיב
חשה יראה ה' הוא חתלהל : והבן חל חס הוולאים עיסוד אלה
אחר שמיים יסוד ח"ה חל חלו שביסוד אלה המוכינים ביסוד
ח"ה שמים חוט מעוב שם הארם לרחלזוק קראח יראה שלא לשמה
ח' עכ"י הוא יראה טוב כי מתוך שלא לשמה בא לשמה והבן זה :
והנה אורות ח"ה כבר נתבאר שמן האורות שלמעלה עד שליש
ח"ה דו"ה שם מסתיים יסוד ח"ה חמה מה האורות ח"ה מעוב ג"כ
לרחל כי למה מקבלת אותם : ואימה כבר נתבאר שנקראת עטוס
כמ"ה בסוד תורת הל"ל שהוא כפופה בסוד העטוס : ח' עכ"י
כבר נתבאר שמקבלת רחל מה האור בראש שלה עקבים של
לאה בסוד עקב עטה יראה ה' והוא בכח של רחל שהיא סוד
עטרה של יראה ועקב של עטה ח"ה שעה שלא לשמה : ואם יקשה
לכך לומר ח'ך אפשר שיכוו אורות ח"ה ח'חר עדיפי' מאורות אלה
באשר שמיים מוכינים ח"ה בחינתם שיהו ואורות אלה גדולים :
בשלמה חותן האורות שהם מעולים שהם סוד עטה לשמה ויולין
להיות עדיפים באשר שהם מעולים כי עובה חוכמת מעל' מאהבה
מסורתה חל חלו שלמעלה שהם ג"כ מוכינין למה יהי' להם מעלה
יתרה מאורות אלה : התשובה בזה עפ"י שנתבאר כבר בסוד
הכתוב והוא עומד תחת העין ויחלבו : שאורות ח"ה חוולאים
שלמעלה ויחר עדיפים מאורות אלה חוולאים מלמטה : ולכן כן
שלמעלה האור ח"ה ג' מה' ח"ה אחר שהברכה להרכין עלמה בסוד
העטה כמ"ה לעיל ואחר ח"ה הוא לעולם גדול מאור : חל אורות
אלה חן וולאים רק מנה"ל שלו שהאור שלהם מועט כי כבר
נתבאר שאלה הוא בסוד ימיו פשוטה וח"ל לכפיפה לכן אורות
ח"ה עדיפי' למעלה : ולמטה ח'ך שמיים יסוד ח'ך שש

פחה ד' דרך א בו ית' סוד ששהיה

וסור יראה

בתיב ה' ששגיו שחקר יראתי : כבר נתבאר ששם הו"ה
כולל כל ד' עולמו חבי' ע' וכן הוא כולל כל הפרטי'
שם ח'ך ח"ה ח"ה כי יו"ד רמזו לאלה קולא דו"ד לח'ך ה'
דאשונה ח"מה : ו' ח"ה ה' חקרונה טקבא : וכן הוא כולל לעשר
ספירות בסוד מלואו שהם עשר אותיות : וגם הוא כולל ספירה
ובספירה כמ"ה בסוד הכתיב ה' הוא חל חוולאים וואו סוד הגמיה
שלהם חל לאו כל חוויין שוויין וכן לפעמים נקרא גם מעטרוין
בשם הו"ה דכתיב כי שמי בקרבו ולכן ח'ך לכוין דבר מתוך
דבר בחינה עלום חן בחינה פרטוף חן בחינה ספירה הוא רמזו כי
אז חסכל ואז חללים : והנה כמו שאור כולל כל העולמות כן הוא
כולל כל השמות וכל הכוון כן אותן עשר שמות חוויין גמחוקים
כמ"ה כבר בשער הב' הן שאר הכוון כמו רחום חנון מרום
קדוש וכיוצא בהם שכולם מסתעפים מן שם הגדול ח"ה ב"ה
וב"ה שהוא סוד חילת רבא ותקף דעוונת דכולא ביה וכל השמות
הכוון הם כמו ענפים המתפשטים מן האילן לכל לך : ולכן
שם הו"ה נרמז במלך ע"ן שהוא סוד כס"ף מווקה שהוא במספר
הו"ה ית"ה הוא ב' שפ"י הוא ג' הרי ק' ית"ה הוא ל' הפ"ן
הוא ל' הרי ק"ס במספר ע"ן דכתיב ויורה ה' עזוויסך חל חמיס
וימתקו חמיס כמבואר מתוך דברי האוכר : וכל השמות והכתיבים
הם כמו לנשפים שמתלבש בהם כפי טורף הגמית העולם חל
לחמד חן לרין חן לקטים ח'ח תרס לעמוד עליהם הרי שער
ב

גם כן אין יואר רק מנסי' שלה עכו' באשר שהם מגוללים הם
 ערופים כ"ל : וזה היה שאלת האהל : עגוה שלח לשמה ויראה
 לשמה כי מנייבו עדיף כי על עגוה לשמה לא היה צריך לשלול
 שבולדיו עדיף באשר ששם הם מגוללים בולדיו עובד תוכחת כ' רק
 ששאלו היה על עגוה שלח לשמה שהם חירות של חימה שיוצאים
 לתעלה גם כן מטוסים והיה לו קושיה הג"ל ופשוט לו שעכ"ו הם
 ערופי כפי תשובה הג"ל : והבן : ועתה נבוא גם לביאור הפסוק
 מה ה' אלוקי וגו' וביאור מהמרים ז"ל חך מתחלה נעורר על מה
 שיש לקדקק במחמרים שאמרו הגב בידו שמים חוץ מיראת שמים
 והוא מקרא ומה כתיב וספרותי חת לב האבן מקרבכ' ונתתי לכם
 לב בשר וכתוב ונשיתי אשר בדרמי תלטו וגו' והנה בזה הרגישו
 כמה חכמי המחבר ולכן תמרו שיש ב' מיני יראה האחד יראת
 העונש חו' חידר שר : הגב' הוא יראה מהאבה והנה יראת
 העונש בודקה הוא בידו שמים : חבל יראה מהאבה היינו שהאדם
 חושש לעצמו לאהבה חת ה' ויראה חותו כל הימים זה חיי
 בידו שמים : ומה מובן : והטעם : בזה כמ"ש לעיל כי חירות אבה
 היינו גבורות שבחמדים נקראים וראה מהאבה וזה למעלה מן
 השמים : ולכן חייט בידו שמים : אבל יראת העונש הוא שוד
 יראה התחלה ששם שוד שר ועונש כמ"ש כמה פעמים חיו בידו
 שמים כי היה נמטה מן השמים : ולכן פרק שפיר אחר שמירי
 קראת מיראה עגלה שיהי בבית גמיו שוד כבינה עקרה חולר
 שוא שוד שם אלמים במלוי אלפין שהוא במספ' ח"ר כמ"ש מלמד
 שכנה' כאשר שהבונה כחמה כבנה והבן : וזה יראה הוא בתוך
 הארץ : שהוא בית גמיו כי המלכות נקראת בית דהתגליה אבל
 בינה נקרא גם כן בית אהל חיוי בגמיו ח"כ וכי מלחה וזכרתה
 היא בשלמה הם היה קאי על יראה תהיה שפיר היו מלחה
 וזכרתה כ' והבן : ומשני חין לגבי עשה כי עשה זכה לבינה
 לפעם במקום הת"ם שלה ולכן ומשה היה עניו מלל חסם ועבדי
 ענה יראה מלחה וזכרתה היא כמ"ש לעיל : והנה זה שאומר
 אל תקראו מה אלה מהם רוגה ג"כ לפי שם שזה יראה קאי על
 יראה עגלה והטעם כי עיקר השאלה ליראה היינו לכוונת חירות
 אבה שהוא שוד יראה עלאה ליראה התחלה וקשר חותם עם
 האהבה שזה נעשה רק ע"י חירות אבה כמ"ש לעיל בשוד הכתוב
 חמדים חותמי בת חבי וגו' ונתבאר כבר כי גבורות אבה הוא שוד
 מניו ע"כ כי מניו הוא שוד חלמים ומניו ע"כ הוא מ"ו שוד מ"ה
 במספר השום : וז"ש אל תהיי מ"ה שהוא שוד חלם הרומז לוונג
 דבר ונקבא' מבוחר מתוך דברי הוזהר והוונג חי אפשר להיות
 אלה בשעתה דנטלה מאבה ולכן ח"ת מ"ה אלה תח"ה : והבן כ"ו
 ועתה נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו והוא עפ"י שנתבאר למעלה
 כי לא יבטו חירות אבה שהוא שוד יראה אלה אחר שכבר
 נכנסו חירות חיימה שוד השמיים וזהו שחמרה' שמעתי שמעך
 יראתי והבן :

דרך ב' בויתבאר שוד יעקב וישראל

כתיב כי יעקב בחר לו יו' ישראל לסגולה : לבאר לך זאת
 אבאר לך תחלה שוד הכתוב חך יאל יאל יעקב והנה
 עשו בוא מלוא : ואמרו אל תקרי **מצדן** אלה **מצדן** : והוא
 פליאה נגיבה : וזכור ים להפליה על תרגום ונתן ששי' חך
 יוא יאל יעקב בתרין טפחין : שהוא פלא מאוד בעיני כל חי :
 ובאר כל זה לר"ך להניע לך הלצה אחד ואף שכבר נתבאר זה
 כדי להקל על המעיין : והוא כי כבר נתבאר שח"וה מלבישין
 לר"ך חסין מן הברית עד עבודה ללכה ומן עבודה ולמעשה
 מלביש ח"ה לח"ה ונתבאר שם כי העתיק מהלבש בח"ין ובח"ך
 ומסתמים עד עבודה לר"ך : וגם נתבאר כבר כי נג"י לח"וה
 מתלבשין בח"ה ויבד חיימה מסתמים בשלים עליון של ת"ת דו"ה
 ושם מתגלים חורו' חיימה וגם חורו' אבה אחר שמסתמי' יבד חיימה
 או בורגים מתוך לו"ה ומנה נעשה פ"טף יעקב שהוא שוד י' בקצ
 כי אבה הוא שוד י"ד כמ"ש : וזהו חך יאל יאל יעקב שני יציאות
 כי חירות אבה הם מכוסים ביסוד שלו כי יסודו חרוך ומגיע עד
 יסוד ז"ל ור"ך יראה אחר מזופני כלי יסוד עלמו : כי מה שיוצא
 חך הפה שלמעשה הוא בעת חיוי' כי יסוד אבה :

בשום כמ"ש כבר והוא שוד יעקבי מנשיקות פיו קרין במשמע
 דה"ל מנשיקות פיו : והבן זה : ואורות אבה לר"ך פרטף יעקב
 הוא רק מה שיוצא דרך זופני הכלי של יסוד אבה ברוך הת"ת של
 ז"ה והוא יציאה ח' : והיציאה הב' הוא מה שיוצא דרך זופני כלי
 של הת"ת דו"ה הרי ב' יציאות ליעקב : ואמרו שאלו הב' יציאות
 הם אחר שגיש עליון של ת"ת דו"ה ששם מסתמים יסוד חיימה והנה
 ת"ת דו"ה נק' חמ"ה שנתבאר מהם ששם הם אורות אבה שהוא
 מעורר של ע"כ שגולה מ"ו במספר מה"ה והוא שוד הנקודות של
 שם הוי"ה שבת"ת שהוא שבת חולם קמך כבוד הגבור מו' בשח"ק
 יערוך לה' ונתבאר כבר כי כל כ"ו נקודות הוא וזה הכל רקיע
 דהיינו שטח כמו פתח הו"ו הוי' הנקודות הוא במספר
 חמ"ה והמס של קודש הוא ו' טפחים ח"כ שלים ת"ת הוא ב' טפחי'
 ושם היה הב' יציאות של יעקב ועתה יבא לביאור התרגום על מבוט
 וכבר נתבאר שלר"ך הוונג השמאל מעורר תחלה וזה עשו הו"ך
 ללוד לוד בשדה, וזהו יעקב מקבל הכרעות מן יתק' כמ"ש כבר
 בש"כ, וחל"כ שב יעקב למקומו ועשו ב"ה מלוד כמ"ש בחריכות
 שם, ועתה נבוא לביאור הפסוק שהתחלנו, רק זכור חסור מה
 שנתבאר כבר כי כ"ו שאורות אבה מכוסים ביסוד חיימה חין ויטולן
 לבקוע דופן כלי הו"ה, ח"כ לפ"ו חרות ח"ה לעולם חין וינלחם
 מחוץ לו"ה שריה הם לעולם מטוסים בחו"ה, ח"כ יעקב שהוא
 מזכר שגומד מפני ז"ה ומחוץ חייט מקבל רק מאורות חו"ה וזה
 מאורות ח"ה חבנ' ז"ה בעצמו שהוא שוד ישראל, ח"כ נעיל הוא
 מ"ב גם מאורות ח"ה כי אחר שנסתמים יסוד חיימה חין לו רק ב'
 מסתים היינו יסוד עלמו ויסוד אבה ויכולים האורות לבקוע ב'
 מסתים כמ"ש בשער ב', ח"כ ישראל מקבל מכל הג"ר מן ח"ה
 וזהו טטריון ישראל לי רשע, וזכור חסין מעלה שם ישראל על
 יעקב, והנה כבר נודע כי הג"ר הם שוד סגולה ברוח טטריות
 כוה"ג, כי חו"כ הם ב' ריעון וכפר עונש ע"ג : ואבה הוא שוד י'
 ששש ובינה שוד ה' ראשונה הם שוד י' ועתה הוא מובן כי
 יעקב בחר לו י' כי הוא מקבל רק מוח' חו"ה הכוללים מחוץ לו"ה
 ולא מן חו"ה של ח"ה כי נח' וכלו כבדו' ג' מסתים : אבל יראה
 לסגולתו כי הוא מקבל מכל הג' נקוד' שהם שוד סגולה : וזהו
 מובן :

פתח ה' דרך א' בוית' שוד יוסף ובנימין

כתיב יוסף ה' לי בן אחר : מה שאל בקשה רחל על כמה
 בניס יתבאר ע"פ שוד הפסוק כבר שזרו הדרי לו קרתי
 רחל קרתי ביום עמים יענן : והוא כי כבר נתבאר כי מן שם
 הוי"ה יוצאים ד' מלואים ששם ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן וכל מלוי כלי מן
 ד' מלואים היינו ע"כ שבע"כ כו' וכן כל מלוי ומלוי : ונתבאר כבר
 כי שם הוי"ה דרך כלל הוא כולל כל ה' פרטופים שבכל שולש
 ועולם כמ"ש בשוד שיר פשוט כסול משולם מרובע : כרי חס
 נעריך זה בבינה שנימה הרי כי שיר מרובע שהוא שוד ה'
 אחרונה הוא שוד שם ב"ן והוא כולל ד' מלואים היינו ע"כ שב"ן
 כו' והם שוד ד' בניס : ונתבאר כבר כי יש אשנה עלאה של
 כלה משם והוא בת ווג של ת"ת : ואשנה התחלה היא בת ווג של
 לריק ושניהם הם בשוד משולם ומרובע : והמרובע ז"ל מן המשולם
 וזכור חסין חך טולד יוסף שהוא שוד יסוד מן רחל שהיא שוד מל'
 שהרי היסוד הוא למעלה מן המלכות : חלה זה רמזו בששם
 שרחל עלה למעלה וכללה בשושנה עלאה שזו היא ברוח דה'
 שהוא שוד עגולה חוך רבוע שזו היא בשוד נקודה פנימאה
 שעומדת על ד' רגלי הכסא שוד שיר מרובע שהם עלאה שוד ד'
 רגלי הכסא הרי היא למעלה מן יסוד ושפיר יוסף ובנימין יוצאים
 מן רחל : כי יוסף הוא שוד יסוד וזכרה שוד מיון דכרין ובנימין
 יסוד טקבא שוד מיון טקבין במבוחר בזוהר : והנה יוסף כולל ג'
 בניס כי יסוד הוא כולל גם ל"ה כיוצ' והוא כולל גם חסין יוסף
 ג' בניס' והם שוד נס' ובנימין הוא שוד המלכות בה ווג של לריק
 שהוא בן רביעי : והנה נתבאר כבר כי כמו שג"ת הם כוללים
 גם מנסי' והת"ת כולל חותם כונסי' ששם שוד שיר מרוב' כולל
 גם מחנ"ת בשוד ז' ו' מולקות ששם שוד ז' נרות ו' קני המטרה
 כמ"ש כבר ויוסף כולל בעלמו' ו' חיוי' דכתיב וילקט יוסף חת
 כל הכסף ה' כסף שהם ת"ת ל"ה שכלל ל"ה יש שם הוי"ה כעשה
 ובענין

ובעלמנו ג"כ מו"ה הרי"ו הרו"ח כמספר שמו והסג' בטי"ס :
 ח"ס הכוזב בסוד שורו הדר לו בטר הוא סוד הגדולה שהוא סוד
 יוסף ראשון והוא יוסף זכולה ויומן ונק' בסוד וואו מתפשט ביוסד
 טפת חסד שבו ואו נק' היסוד כרוב התהפך בדרך שמתהפך בסוד
 שור הוא סוד הנפורה סוד הכתוב והסוד מהשפאל לרבעתם שבו
 שור עם מ"ב סוד הגבורה כידוע ח"ב יח"ן במספר שור שבו לר"ך
 התפלל לטון להעלות תפלתו למעלה דכתיב בבית אליהו כהנך
 ברג"ס עם הכולל במספר שור כמבואר מתוך כוונת ההר"ן הדר
 לו סוד ה"ת שגדר ברשותו ב"מ פרי עין הדר ואחרו דר משנה
 לפני ובל"ה הוא סוד ספ' במספר השוק קרנות המזבח והנה
 פרי והבן זה : וקרי רחם קרנו הס סוד ד' קרנות המזבח ויש קרנות
 יש קרנות למעלה בחג"ה סוד ד' קרנות המזבח הפנימי ויש קרנות
 למטה הס סוד ד' קרנות המזבח החיצון : והקרנות של מעלה נק'
 קרני רחם כי הם מקבצים מן ג"ר ר' ראשית חממה : אלף הוא
 פלא סוד כ"ג מ"ס המומה סוד הבינה כמ"ס כבר כמ"פ והס סוד
 הקרני סוד ספ' כעשה שחמרו שמן הדיו שכתביר בקולמס מזה הו'
 לו הקרני סוד דכתיב וקרניו עיניו לו והס' כי כבר נת' שמשוה הוא
 סוד הדעת סוד יוסף אב"ה שנק' בדרך כמ"ס ששם האותיות הוא
 במספר ה"ו א"ר שהוא סוד ד' מלואיו הו"ה במספר שהוא דכתי'
 ור"ב כ"מ : כי ה"ל מנחמים עם ד' שרשים הס במספר רל"ו כמין
 ור"ב כ"ח והוא סוד הקולמ"ס במספר שהוא ד"ו י"ו הוא י"ו סוד
 י"ד טפת חסד המתנגה בו שהרי כבר נהכ' כי לנורך מוחין דו"ג
 ח"ה מקבצים ג"כ מוחין חדשים מן ח"ה וואו נתרבה האור ויורד
 דרך המדרגות על האור שכל דקיק ללא תיודע שהוא סוד
 הקולמ"ס וזה האור הוא סוד ה"ו ומה האור נעשה הכתר למכו'
 סוד אל"ף ועירא של ויקרא : והקרנים הס סוד ל"ה הפנימיים
 שמהם נה האור סוד הדין בקולמ"ס וזה האור יורד עד מדה
 היסוד שלמטה דכתיב אור זרוע ללדיך וואו וקרני רחם קרניו
 שהקרנות שנו מקבל' מן קרניים של מעלה וואו ובס' עמים יגמח :
 כי כאשר המלכים גועזו ויחיו הס יוסף ויהודה אזי המה ראו
 אליו מאריון לדיןן כולם נבהלו כחפזו וגו' : ומחור אל הענין
 כי יוסף כולל ג' בני"ס ובניטן הוא בן הד' : והנה ח"ה הד' בני"ס
 הס בעולם ח"ה עלמנו שנהגה ג"כ לד"ע כמ"ס והנה כבר נתבאר
 ששם הו"ה לר"ך פרט כולל כל הד"ע ח"כ נחשוב לר"ך פרט שהי'
 ע"כ בעולם ח"ה ס"ג בעולם כבריאה : מ"ה ביו"ה : ב"ן בעש'
 וטובם בבחינה ב"ן שהרי ה"ע שלמטה כולם ילאו מן מלכות לח"ה
 כמ"ס כבר והבן זה : הרי לך ג"כ ד' בני"ס והס ד' בני"ס שנגמלם
 דברה תורה : ח"ה חסד הוא סוד ב"ן להלילות ששם אמרו ח"ה
 וחיוהו הד' ב"ן ששם עיקר החי"ס סוד חמ"ה במספר שהוא :
 ח"ס הוא סוד ב"ן דבריאה ששם כתיב הדר המים פעלו וגו' כי
 כבריאה קטנה רבה ומעט קטנה וגם ח"ן מעורבת עם הקדושה
 כמ"ס ב"ב : ושאינו יודע לשאלו סוד ב"ן דוירה ששם הקדושה
 והקליפה מתלה על מחלה וכשהשכינה יורדת שם ומתלבשת
 במטטרון שהוא בעת הגלות ב"ה ח"ה לך ח"ך שמוך נער נק'
 יונת ח"ה דכתיב יונת ח"ה רחוקים לודו מכתם מ"ך ח"ס עירדה
 למטה מתדרגת חס למדרגת שאינו יודע לשאלו וואו כ"ה נק' יונת
 ח"ה ד"ה אשחקיל מלוג' והוא סתומה מכל זל ור"ך למפתח לה
 פתח בחתערוהא דלתחא לכו אמרו את פתח לו : רשע הוא סוד ב"ן
 שמתנבש למטה בעש' כחך הקליפה להחיותם וסם הקליפה רבה
 מחור כמ"ס כבר כי מלת רשע רומן לקדוש' שנבלע בין הקליפה
 שהס"ן הוא סוד הקדושה ובלבנת בין אותיות רע' והס'ב גמור
 לא רע רשעים וואו כתיב חל בלע ויקאלו שתעלה בקדושה למעלה
 ובלע קרנות סוד הקליפה שנק' מוח : והנה זה בן הד' הוא בסוד
 המיתק והנ' בן חו"ה ששם הוא סוד ההספד והכביה ח"ה בן הד'
 שבאלילות הוא נק' בן יוסן כמ"ס כבר במקומו ולכן לא בקש רחל
 יוסף בני"ס שהרי הוא סוד ד' בני"ס ובכשר נולד יוסף שהוא כולל
 בעצמו ג' בני"ס אמרה יוסף ה' דייקא לי בן אחר והבן :

דרך ב"ו יתבאר סד י"ן

כתיב ויין ישמח לבב אנוש להשכיל פנים משמן : הנה אמרו
 יין כי יחלסם למזג הוא מוקדם : להביך זאת אבאר
 לך תחלה מה שאמרו נכנס יין ילא סוד : הנה כבר נתב' שאורות

א"ו י"ס בכל ח"ה ה"ג וס"ה : וחדש כי גבורות אב"ה הוא סוד י"ן
 לכן כי הדינים שבו סם ממחוקים וס"ס נק' סו"ד שהוא י"ן במספר
 השש : כי טבע שסוד חנה נק' ר"ן בחשבון ח"ה ששם הוא
 ריו חור' שנק' סוד ה' לירחיו והוא סוד י"ן ויחמקתו וע"ו חמ"ו ובל"ה
 לו יין וישת כמבואר בבובר כי רנה להמתיק דיו יחמק ע"ו גבורות
 אב"ה כי ח"ה הדין מתק ח"ה בשרשו : ובגו' ח"ה הס סוד יין חודס
 כי דינין מתערין מינה : והס סוד ה' חותיה תנלף שס סוד ל'
 שערי בינים שנק' נפלאות וס"ה חודס הוא סוד ל' ח"ה יוסף הוא
 פלא : והוא נק' ב"כ ס"ס יין : ולמעלה הוא סוד יין המסומד
 וכשתתפלל למטה לר"ך שימור תפני מגע גוי הוא ס"ה תנלל שעולה
 ע"ה מ"ג גו' והוא סוד נס"ך שע"ה הוא במספר שמו : והשכל
 ע"ה עלם עש' נקרא יין המשתכר והוא סוד ה"ן ששם נח שנק'
 ח"ה חלמה שהמקד זה היין חל ששם עש' שנק' חלמה כמ"ס
 ולא שר חותה מתנע דכתיב ויטל בתוך חלמה כ"ה כתיב והבן :
 אכל גבורות ח"ה לח נכט בשס ססס יין רק רמ"ה מבלת סו"ד
 שהוא יחוסן י"ן : הרי נתפרשו לך הגבורות דח"ה : והנה מרע
 כי החסדים דח"ה נק' ש"ן ע"ו ימחיריס כל ל' נרוח והוא סוד
 ש"ל רקיעים דח"ה ליה ליקב"ה כתיב עמים : וחסדים קל חותה נק'
 מ"ס חיים כי סס סוד המקו"ה וק' ח"ס עמורים למבואר בבובר :
 והנה נתבאר בר כי החסדים דח"ה תסס נעשה חור מקיף לו"ה
 שנק' עמים והס סוד ה"ן רקיעים שנגשים מן החסדים דח"ה
 סוד השמ"ן : וחסדים דח"ה נכחדים בדרך ה"ה : ונתבאר כבר
 כי הגבורות דח"ה נכנסים החנה לחדת רחל העומדת אחרי ח"ה
 ועושים חתוה סוד נ"ה ע"ה ה"ג ע"ו נעשם כבוד נקדם וחרך כ'
 בכנסים גבורות אב"ה כמ"ס לעיל בסוד החלון ש"ה שס בג"ש
 חשוכים נכנסים והנה ב"ח עלמנו הוא בהיקף כי תרלס נכנסים גבו'
 אב"ה וח"ה נכנסים גבו' ח"ה ג"ו שיבזו סוד מתחוקים לך שיבזו
 ח"ה קטן מהשכל שיהס לכן כשנגמלם גבו' ח"ה מ"ד יולחיס גבו'
 אב"ה לחוץ ומתס נבנה פרטף רחל נק"ס כבר כמ"ס שמתה סוד
 ח"ך וחמרו בח"ה יסד גרתיח : והנה כבר נתבאר שמתה המלכות
 נק' מזה עמ"ס ב"ה כי טר מטה ותורה אור : הרי נתבאר לך
 בטוב ששם ע"ה יין כי יחלסם למטה הוא מוקדם הוא סוד
 גבורות ח"ה שנק' יין חודס הוא מוקדם ליכנס למדת המל' הנק'
 מזה : ולפי שאלות תמרים ה"ה ע"ה הבינה שסס הנבו' דח"ה
 סוד נס"ב דכתיב וחמשים עלו בני יס"ח לו' וכתיב כימי לח"ה
 מחרץ מ"רים חרלנו נפלאות ג' פלאות : לכן ד' טויות נפסח
 מזה בין חודס : ומ"ס נכנס יין ילא סוד הוא בסוד הגבורות
 הנכנסים ביסוד רחל שמתחלה נכנסים גבו' אב"ה שנק' סו"ד
 וח"ה כשניכנס י"ן הס גבו' ח"ה ואין יסוד ח"ה יביל להגיב שניהם
 או ילא סו"ד והבן : וצעה נכח לביאור הפ' שהתחלנו שהרי נודע
 שצעה בזמן הגלות החוד נעשה ע"ה מטטרון שנק' ח"ה ששם כמ"ס
 כבר כמ"ס ח"ה ח"ה ימיו והוא סוד ע"ה הדעת טוב ורע שחמ"ס
 דליות י"ר רע וי"ר טוב הגרמזים במלת לבב כמ"ס ח"ה : ח"ה
 ויין ישמח לבב אנוש להשכיל פנים משמן והבן היטב :

דרך ג' בו יתבאר סוד ירושלים

כתיב ירושלים הבנויה בעיר שחבורה לה יתדיו : הנה אמרו
 כשבע הקב"ה שלא יכנסו בירושל' שלמעלה עד שיכנסו
 בירושלים שלמטה : כבר נתבאר בירושלים רומן למדת החלכות
 ואמרו שיש שושנה עלאה סוד כלה משו ועליות אחרת ח"ה ה' ל"ה
 שניתי כמ"ס כבר : והוא סוד ירושלים שלמעלה ויש שושנה תחלה
 דח"ה בין החוחים והוא סוד ירושלים שלמטה אבל העליונה ח"ה
 בין החוחים דכתיב כשושנה בין החוחים כן רעיותי בין הבנות
 ונח' כבר כי היסוד שלמעלה עם שושנה עלאה הוא סוד התדבקות
 רוחח ברוחח סוד הנשקין להחדבקה בחינן שושנים דליו' דכתיב
 שפתותיו שושני' אבל היסוד שלמטה הוא סוד החדבקה גופא גופא
 וכנסם התלך בסיכל ממש ח' כשני השושני' נכללי' אחד שזה נעשה
 כש"ל לו' ח"ה הוא נכנס גם בסיכל עליון כמ"ס כבר והנה עתה בעת
 הגלות שירדה ירושל' למטה דכתיב ויתר פלא' וכתיב ח'ך נפלת
 משמי' הלל בן שחר שהוא סוד ה"כל החתונות ה"לל במספר שהוא
 שנק' בן שחר מלשון חילת הכה' וואו ירדה גם העליון ועמדה כמ"ס
 שהיתה מתחלה עומדת הפתוח' כמבואר מדברי האר"ו ח"ה ס"ה
 אפשר לומר נכנסים בסיכל עליון ח'ך שנקבע בו' והנה על ירושלים
 לה

שמע
 יעקב
 ת של
 י כלי
 צחות
 חוה
 שווא
 וז של
 שח"ן
 רקיע
 מספר
 נפחי'
 מכונ
 הוהך
 ס כבר
 רכות
 ה מה
 יסולן
 וואיס
 שהוא
 ח"ה הוא
 ל הוא
 דק ב'
 ג' ב'
 דהש
 ל על
 ועני'
 סד י'
 כן כי
 ב"ה
 סד חל
 וסוד
 ב"ן
 מקרי
 נס שס
 יו ין
 גבר
 שגס
 ח"ה
 יוד ה'
 יב' כ'
 ה ס'ל
 גו של
 שושנה
 ד"ה
 ששם
 ו' דה'
 ימאה
 יוד ד'
 ח"ה
 ימין
 ל"ב
 יוסף
 ל"ד
 גליס
 ימיו'
 ימרה
 ח"ה
 געזע

דרך כ' בוית' סוד אות כ' במנינה

כתיב עשרה עשרה הכף האחת : הדע כי אות כ' במנינה רומז לבקר מלכות וזאת כי סגה כפר בת' שלח' וזכר עמודים מחשבו' ו' וכל א' הוא פרשף שלם סכ"ח כולל עשרה ספי' שלימות ועקביים של למה כנכסים בכתר רחל שש מקום ההור שבחמור ז"ח גדל החזה שלו שהוא בסוס שליש א' של ה"ה דו"ח וסס יולא ג"כ אור כמ"ס כ"ו כ"ב"ב : וג"פ אור הוא כד בקד א' במספ' הסו' ונות' שם שלח תקבל ר"ק אור א' ורחל תקבל' א' אור כרי כי בכתר משמש לשניה' בסוד שהמיון חס שששחה ורחל בעתה לרחשה עשתה ענינה עקב לבוליתח' כמ"ס שס ופנה כ' במנינה הוא עשרים שהוא כד כתר' במספר השוה הרי שפיר אור הכמו' עשרה עשרה רומז לב' פרטשים למה ורחל' סבל' הוא בסוד עשרה ומיניהם כלולים : בכף אחת היינו שמהלוקים בפרטשים רק הבחר שהוא סוד כ' במנינה משמש לשניים ובכן למוסף כתיב' הכי' הכף' האחת לרמוז על ב' פרטשים למה ורחל' ששניים הם סוד ב' הכי' של הו"ה' : עלאה ז' האלה' כמבואר מתוך דברי סוברה וגם שששם מהלוקים רק כל א' בסוד עשרה ולפעמי' סקס ככללין בפרטוף א' וכל א' הוא רק בסוד ה' כמ"ס כ"ו בשער ב' : ושניהם הם סוד כסא לת"ה כנדע : וזהה' נת' כבר כי למה אינה מקבלת מאורות : הבה רק מאורות אימא לפי ששמות' נגד מקום הכתום שאינו נוקש עם אורות אמת : ורחל' מקבלת עיקר בנינה מאורות : תכל' לכתוב בחכמה יסוד ארץ נאכח' יסוד ברקת כמ"ס כ"ו סס : והנה אורות אימא הוא סוד הו"ה' ואורות תכל' הוא סוד הו"ה' וכשם מקבלים מה קו כרש"ג' ה"ה' סוד ה' כי נת' כבר כי אור' א' בדרוקו רומז' לשם סו"ה' שבה' סוד הו"ה' סוד דיוקנה פרטופ' דלדס ובמלוחו הוא חל"ה' הוא פלא כמות' חל הכתר אוי נעשים כסא שלם של רגלים : והכוונה כי החור שמקבלים מן ה"ה' הוא סוד עפת חסד המקבלה בשו"ה' דלדס בסוד הסתוב נבי אברהם שהוא סוד החסד והוא יושב פתח האהל כחוס סו"ה' כמ"ס כבר ועפת חסד הוא סוד וו"ד כמ"ס כמ"ס ומתמלא' אורות דול' היי' כי שם הו"ה' מתמלא ביו"ד' מתמל' קס"ח והו"ה' ביו"ד' ומספרו ע"ב וחמוריים של קס"ח עולה קמ"ח וחמוריים של ע"ב עולה דמ"ח וכך כולם הם במספר ד' פעמים רגל' ויחר עליהם כ"ח א' כי אחר שמקבלים כ"ח א' נעשו כסא שלם של רגלים : ולכן כל זה רמזו בשמו של אברהם שגל ידו נעשה כסא שלם : שהרי ידוע שד' רגלים של כסא הם חרובים חיות שהם ארזים עור גשר אדם ונגה שור נספר לכרוב בעת היחוד כי קודם מדברי האר"י ז"ל : והנה ס"ת שלהם הוא למ"ב : שהם ולשלוס אין קו' מ' של אד"ס ר' של כ"ד ב' של כר"ב ה' של אר"ה והם מתם אותיות בראשם על אברהם או' על אברהם רומז לדס יושב על הכסא שע' מקבלים : כח א' ונעשו כסא שלם של חרובים רגלים : והנה מבואר בזוהר שד' חיות שהם ד' רגלי הכסא' לשם י"ב פנים דכתוב י"ב בקר והים עליהם : הוא סוד הכסא דכתוב כל המלי' הולכים חל"ה' הים סוד הכסא' במספר השוה : וכנגדס היו ד' רגלים של י"ב שבטי ישראל והתשכן בהו"ה סוד הכסא' כמ"ס במקומו : ולכן היו כמות זהב י"ב שהוא היה למטות המונה שיש בו ד' קרנות הרומז אל הכסא' כמ"ס במקומו : הכי נת' לך סוד אות כ' במנינה וכבאר אותה בכב"י :

דרך ג' בוית' סוד אות כ' בכנינה

הנה אמרו כף כסיו אל יסזוק בשמה אום מאומו' להביגר זאף צריך אתה לידע כי אות כ' בכני' כזה כ"ף רומז למדת המלכות בזמן שהיא מקבלת מאה ברכות כמנין כ"ף : והיא מקבלת ע"י החסד עליון שהוא סוד א"ל וזאת כמנך מן פנים העליונים סוד תיקון ראשון של י"ג תיקוני' דדיקנה קדישא סוד הפחה עליונה של הזקן כי פ"ה הוא סוד הכסא' במספ' השוה הרומז אל המלכות כמו שכתבתי לעיל סוד החסד הוא מיקף אותה מסביב דכתוב חסד יסובבנו כי שם חל' כמלוחו כזה חל"ה' למ' עולה במספר הק"ף הוא מספ' ג' כמלוי של כ"ף כוה כ"ף פ"ה הוא הק' אורא סוד הכסא' אהבת עולם אהבתך על כן תשכחך חסד : והנה זה חסד וי"ד ומנך דרך ב' יסודות של או"ה שסם סוד כף אחת כמ"ס לעיל על שו"ה

אלמטה אמרו לא נחמלאה לך אלא מחממה של ירושלים סוד קרוב בנינה דכתוב ערו ערו על היסוד כה : אבל ירושלים פלומנה לא פלטו בה ידו וזים שעליה נאמר וכפדי לאחר לא יחזן וכשארית בבנינה תמיד אך שרדה ומתקמה כנ"ל : וכבר נבחר כי בנינה נקראה ע"ר סוד מנעף' שהוא במספר ע"ר ונחמקה לב' פרטשים היינו בנינה וקבונה כמ"ס אבל הם מקוברים יחד וזית פירוד בנינה' לעולם משפ"כ נוקבה לז"ה שחלקת גם כן לב' פרטשים היינו למה ורחל חבל חוים מחוברים יחד לעולם כי לפעמים שאלת בלה לפני התלך וכן' בשארית בחקמה ולפעמים הם כלולים יחד כמבואר מדברי האר"י ז"ל : וז"ל ירושלים הבנייה ק"ל ירושלים שנתענה שגשארית בבנינה תמיד היא כעיר שחמרה ילה יתרו : הבונה כמו שהבינה שסם און שלשה לזרים כן גם בה לא שלטו ידו זרים : ולכן הוא בני' וכן :

פתח א' דרך א' בוית' סוד אות כ' בצורתה

כתיב כף אחת עשרה וזה מלאה קטורה : דע עלמנה כי אות כ' בצורתה מעידה על הכתר וזל הכסא : והנה כתיב כסא כבוד מרום ירחשון : לכן תקדע פי י"ש כסא ויש כסא לכסא עד כי גבוה מעל גבוה שומר גבוהים עליהם : והנה כתר עליון שהוא גבוה מעל גבוהים ונקרא עלה העלות והו"ה' נעשים כסא ומרכבה חל הכתר ולכתוב סולו לרובכ בעצמות ב"ה שמו כמבואר מתוך דברי הרשב"ל והכתר עלמו נעשה כסא ומרכבה לעילת על כל העילות שבו שד עתיקה דעתיקון עמירא דעמירין והוא נקרא רס על זל רמים וגוף על כל גוף וגוף חלס ושפילנו להיות בסוד הכניפה והענה להשגחה בחמור' ע"י ההוא עינא פקחה להסחבל זכנים יפות פנים מסבירות עין זעין בהוא עינא דלתתא שעי' עין לעילת גם עינא דלתתא רחמנה פלכ דכתוב עין ה' אל ירחיו לחילוס לחסדו : והוא עלמו נעשה כסא ומרכבה לאור חלס כמ"ס הכל בשער הב' : ולכן ארת חות כ' היא כסופה והוא רומז לכסא וכתר שיה הכתר נעשה בעלמו כסא והוא בסוד הכתוב וה' הוא האליהם שהרי נת' כבר כי כל כסא הוא סוד אליהם שהוא סוד הכסא' במספר השוה והיושב על הכסא הוא בסוד הו"ה' והנה הכתר שהוא שם הו"ה' נגד הכסא' שלמטה ממנו היי' אור' ששם סוד אליהם לערך הכתר והכתר עלמו נעשה כסא לעילת על כל העילות הוא סוד אליהם נגד עולת על כל העילות הרי פי' הוא האליהם וכן כולם שיה נעשה כסא לזה וזה כסא לזה עד וז"ל שהוא רובכ על כולם וזה תלבש בטל' בסוד אור פנימי ומלבש לכסא' בסוד אור מיקף : ולכן דרך להבין דבר מתוך דבר באיזה עדה הוא רומז שלפעמים הוא רומז אל מדת המל' שהיא כסא של ד' רגלים בסוד שיר מרובע שנעשית כסא וזית קבול לאורות עליונים כמו האורה של אות כ' והוא עמנה כתר לכל העולמות שלמטה עד שנעשה בסוד זכר לאריות וראש לשעולים כמ"ס כ"ב וכן למעלה למעלה עד שאר' שסם כחדא שריין הס נעש' כאלחת וכסא א' חל הכתר והס נרמוזים באות יו"ד כי אבה הוא סוד י' ואי' וסוד' שהוא ו' ד כרי וו"ד שמספרו כ' ושניהם סוד י"ה והוא דכתוב סולו לרובכ בערבות ב"ה שמו וכבר נודע כי כח"ה י"ה נכלל א' ה'ג' והס עשרה וכולם בסוד שם אליהם שהוא שם הגבורה וששבושים באו' גם ה"ג' של החכמה כמ"ס כבר נק' קטורת מלשון הקטורה כי יסוד א' בה סוד חותם שסם ג' מלוא' חויה שהוא במספר חותם ע"ה ולכוניה נק' מחתה שהוא חותם ע"ה וה' שבתוך היסוד נק' קטורת כמבואר בדברי האר"י ז"ל והנה או"ה כבר נודע שסם מו"ב דחצי' שסם עליונים במספר ק"ס שהוא מספר עשר פ' י"ד וסוד ה"ג דלכתוב ה"ג דחיו' וז"ל כף אחת : הכונה או"ה ששניהם נעשים כסא א' והעוים באות כ' שהוא וו"ה ונק' כף אחת וזכרונה עשר גבו' סוד עשרה וכן שסם י"פ וזה הוא ק"ס מלאה' אותיות אליהם וסוד נק' קטורת ויתבאר עוד במקומו : הרי נבאר אות כ' בצורתה ועתה נבאר במנינה :

שערי שער האותיות

אות כף גן העדן

ועצות בגדי כסוה לאהרן ולגביו לכבוד ולתפארת והבן :

דרבנ' בו יתבאר סוד כוס ישועות

כתיב טס יסווצה אשא ובסס ה' אקרא : הנה אמרו כוס מלא ברבקה ה' לכהיך וזח חדע כי כבר ביארנו סוד הברכה העליונה הוא שפע רטון יוירד מאתר העליון סוד יסוד הגטו בחין סוף דרך חוש הושר וסס ד'א הויה סהוא סמ'ו סוד רע'ן במספר השוה וכן ד'א הויה יולאים ד' מלוואיס במספר יב'א ז'ר סהוא סוד הברכ'ס במספר השוה וזה יורד עד היסודו' ד'א'ו'ן יסוד אנה נק' בחך ויסוד חומא נק' ברבקה : ומסס יורד למדת המלכות שנק' כוס על ברבקה שהיא בית קבול לברכה וזו זה הס'ס סהוא סוד אלסיס במספר השוה סהוא בסוד הדיגיס וכסמחמלח מן הברכה עליונה או מהסך ממכא דין לכסא רחמיס סוד הויה' וכו' כוס מנה ברבקה ה' והרמו בוק כ'ס מלא כוה כ'ק'ו' ס' ד'א'ו'ן במספר הברכ'ס סהוא סוד ד' מלוואיס ס' סוואיס מן ד'א'ו'ן הויה' וכו' כוס מלא ברבקה ה' והנה נהבחר לעיל כי מתחנה היא מקבלת ה'ג' על חומא שסס סוד ה' אוחיות אלס'ס וזח'כ' נגדלות ונכנית על ידי אורות אבא דכתיב בחכמה יבנה בית והירות חומ' סס סוד אלסיס ואורונו אבא סוד הויה' : והנה מבואר בושר שאמר מה שזכרה עלתה אפיפת ה' עליון תקיפין ד'אקרו ישועות : והכוונה כי כבר נתבאר ד'איונון ה' עליון תקיפין סס סוד ה' אנה'ס ססס סוד ה'ס מחמונית ד'חומא שמהס משהלל המנוצח סוד השמל לו' ללמך הונוו שלא יסתכלו בסיס הרע עין וזו מתיוחד השס הגדול עס השס הנכבד ע'י'ס פ' נגרות דהוא רק'ע' כמ'ס כבר : וזה המנוצח נק' מעני יסע דכתיב ומעיל יס'ע ועטני סהוא ע'ס במספר השוה וסוד מעיל הוא י' ה' עליון כ'ל' סס ס' ד'א'ו'ן סוד ה'א' מנפ'ד שסס סוד ג' שערי בינה כמ'ס וסס כמ'ס ד'א'ו'ן ויס בכל ה' נ' הרי ק'ן במספר מעיל ולפי שסס אוחיות בסולות הרי ב'ס ק'ן ובסס מהלבס נה' ד'אבא סוד החכמה סהוא ס'ס מ'ה' רוח דמחשבה כמ'ס כבר סהוא סוד י'ס דכתיב להנחיל אוהבי י'ס סהוא שוחב מהגורו העליון סוד רטון עליון סוד יסוד של עונש המלכות שנק' י'ס כמ'ס כמ'ס ב' : וזה האור יורד עד החכמה ולכן החכמה נק' ג'כ' ויס הוא עלס החייס דכתיב החכמה תחיל' חס בעליה ו'ס אל התחבל בק'ן ק'ן אנה כמ'ס י'ס בו : והבן :

דרבנ' בו יתבאר סוד בגדי כהונה

שם לכבוד ולתפארת

כתיב ועצית בגדי כסוה לאהרן ולגביו לכבוד ולתפארת : כנה לבאר סוד כל הבגדים תקר' הריעה וחבאר לך רק בקיור מופלג : ומדע מה שאמרו שהיהוה הוא שוכניא למטרונתה כי הססו מדחו מסד והכנה : ויס חסד שנקרא רב הסד : ויס חסד שנקרא חסד סהס וזה שייך גס בפרטיו אחד שחסד הוא כסוד רב חסד והגות סהוא ענף חסד נקרא חסד סת'ס וכן אהבה יס אהבה רבא ויס אהבה זועא : וכנגד'ס הוא כס'ג כנגד חסד עליון : וסגן הססו כנגד נח' : והנה גס היסוד נקרה כהן/מטוח מלחמה והוא בסוד אהבה עולם כמבואר מתוך דברי הר"י ו'ל'ו' ו'כ'היב אהבה עולם אהבתך ע'כ משכירך חסד ונקרא כהן/מטוח מלחמה שמשמקבל כח החסד סהוא סוד שפן המשסה סוד אורות אבא הוא מנחן כל המלחמות כי הוא יוס מלחמה כי סביביו נשערה מלוח והבן זה : וגס המטטרון נקרא ג'כ' כסן והוא סוד הגער דכתיב ויסלח את כערי בני ישראל ויעלו עונות והוא נקרא כהן הדיוט כמ'ס כבר במקומו ועליו אמרו אל תהי ברבקה הדיוט קלה בעיניך : והנה כתיב וזאתה כסן לעולם על דברתי מלכי נלק ספחונה שנקרא כהן על סהוא שוכסן למטרונתה סהוא סוד מלכי נלק כמו שביארתי זה הסוד באריטת גדול בחיבורי הגדול וזה על דברתי סהוא מלשון מנהיב כמ'ס דבר ה' נלוד כי ע'ו' נעשה הונוו : והנה כבר נתבאר שחי אפשר להיות שוס זונב אלה ח'כ' ה'א' מקבל מוחין מ'א'ו'ן דכתיב גס בלא דעת נפש לא טוב כי המוחין הוא סוד הדעה כמ'ס כבר : והמוחין סס סוד ד' ספי' נהי'ס ד'א'ו'ן : ונתבאר כבר כי אורות ד'חומא סס סוד גבורות ואורות אבא סס סוד חסדי' ויס כהס אורות פנימיס ומקיפיס ואור המקיף הוא סוד בגדי כהונה שסס שמונה ד' בגדי לבן מסטרה ד' ספי' של אבא שסס גהי'ס עלו המתפשטים למטה לעשות מוחין לז'ונ' וד' בגדי זהב מסטרה ד' ספי' ד'חומא : ונתבאר לעיל כי בעיקר המוחין באיס ע'י' יסודות ד'חומא שסס מתקבלים כל האורות שלכן הוא נקרא מקבל'ל כמ'ס כבר : ונתבאר כבר כי יסוד חומא מסתמיס בשליס ח'ת ד'ו'ה' : ואורות אבא מתפשטים למטה עד סויס יסוד ז'א' : ח'כ' חסד עליון סהוא למעלה מן הס'ס והוא סוד כה'ג' הוא משמש בשמונה בגדים ד' בגדי זהב מסטרה ד'חומא וד' בגדי לבן מסטרה ד'אבא אבל שארי כהניס שסס למטה מן הס'ה שסס כבר נסחייס יסוד חומא ח'כ' סס משמסיס רק כד' בגדי לבן : וזוה חבין סוד מאמר ז'ל שחמרו שמהס הוס עשמש במשכן בחלוק לבן שאין בו חמרה : והכוונה כי כבר נתבאר שבחי' משה הוא סוד הדעה סהוא סוד יסוד אבא : ויס לו' ג' בחי' האחד למעלה במקום יסוד יסודות ח'ו'ה' : ב' במקום שמסחייס יסוד חומא עד סויס יסוד ז'א' : ג' אחר שכנסם בנקודת יוון סהוא סוד השסן כמ'ס : ושס כבר נסחיימו'ג' בחי' אורות של כה'י ד'אבא ז'ל' נשאר רק בחי' מ'טוח של אבא : ושס הוא סוד ב'ן שאחורייס על ג'ן הוא קר'יס בסוד וחסס סלמה מכל ח'מי בני קסס : והוא סוד חלוק במספר השוה והוא חלוק לבן מסטרה ד'אבא ואין בו חמרה סוד מנפ'ד עס ב' כלילות כי מנפ'ד סס כפוליס והוא במספר ב'ר' דכתיב בואת יבא אהרן אל הקודש בפ'ר בן בקר כמבואר בדברי הר"י ו'ל' והוא סוד חמרה בסוד סס פתוחה וסחיימה סרומו ל'סוד חומא שכבר נסחייס : והבן כ'ו' והנה ל'ו' הוא לערך ז'ו'ן שסס סוד כבוד ונתפארת כמ'ס כמה שמיס : ו'ן'ס

פתחנ' דרדא' בו יתבאר סוד פנו

ובגרת וכיור ופנו

כתיב הללויה ככבל וכטר : לכהיך סוד של אל הכלי שיי אויעך תחלה סוד מאמר רז'ל שאמרו כבר היה תנו למעלה מרחשמו' של דוד וכיון שבה חמת לניה רוח אפנית מכשסה בו וסי' מנגן מאליו : והוא כי מבואר בבור שחות' ו' וזח' ה' שניהס רומי'ס למדת הס'ת' כי ו' הוא סוד ו'ק'ו' סוד הויה' : דכתיב הוא עשט ול'א' אהמ' ב'ו' : והכוונה מבואר מדבריו כי בעת דכתיב שחלבו חת' לרתי' וימטי' תחב'די' סהוא קסס קס'ו

מדרו כום
נו מסוד
מ'ו סוד
פר י'ה'
ל'הו'
ל'למדת
ה'הט'
מתמלת
ז'הו'
ז'מ'
מ'ן ל'ה'
זל'ה הו'
ז'בלדת
ז'חית'
ז'בוז'
ז'עות
ז'ל'ה
המלכות
עין וז'
ז'רק'
ז'ע'ט'
ה'ס'
ז'ה'
ז'שלוח'
ז'ח'מ'
ז'בני'
ז'ל'שלט'
ז'מ'ולק'
ז'חית'
ז'בן
ז'ע'ז'
ז'ישוע'
ז'תור'
ז'ע'ט'
ז'שש'
ז'ל'מנין
ז'יוס'
ז'שבת'
ז'הקב'
ז'ה'סוד
ז'ד'כס'
ז'בן תרון
ז'כס'
ז'ע'ה'
ז'ה'ל'ה'
ז'כלי עץ
ז'ה'תנו'
ז'מכסה
ז'זוח'
ז'זחית'
ז'מלכין
ז'זקוד'

שערי שער האותיות אות כף

אזוהו הוי הוה כסוד ה' שטרחה כוס י'י להחמי נטחא ורזין דרועין וזכבל כשה סימול לח החמו רק גיפה במולדוזה הוה כסוד אות ו' : והנה זה ידוע כי בליל כל הטרעין סתיון שהם שערי ציון וירובים כגעולים בעיניה חין וינח וחין נח : וכשמגיע השם לילה הו מקצורר מדה הגבורה לעורר חת ההסבה ל'דב חותה אל ידעה כסוד שמהלו תחת ל'רשמי והדר וומיעו החכמי ותו הלויס שהם ממלת הגבורה מעורר'י כשיר ועומד'י ימשון ועיר ערילי' וממרוים חת כ' הקוליס והחוח' שסביב כעומכ ותו ההסבה שהו מלת חסרן שהו סוד הוכב ג'ט' סוד עפת חסד המענה בעומה דחתה שהו סוד ג'ט' סוד ב'י' כמ' והוא יוספ פתח הוה ל סוד אות כ' סוד החוכב ומעד ותו זכר' הכ' עם ההר' הוה סוד כו'ר' בזמנ' הגוה והוא כעטל חת הטובב ענק' רעה שקולט בלילס בשמו כח' הסודר במלת כסוד' שהו סוד חת ח' הרומז לגוף חרין דרועין אזו עיכס מ' ונק'הרין וימרות שהעט כ'י'ללדיק ותו נפתחו כשערים סוד פה הגליון שהו נפתח קודם וכשהו שותפ' בשיר ככל שומעים נק'ה לכתוב הוסבת בגימס השמיעני קוק' וכתיב מקצבים לקוק' השמיעני ותו נק'ה לכל למה נק'ה שמו ככל שג'בנת חת כל כלי סיר ותו הוה עולה למעלה ב'ס' זחת תורת העולה ותו מקבלת מתימח עולה סוד מ'י' לכתוב מ'י' זחת עולה ען המדבר והמרו ח'ת מן המדבר הלא מן המדבר ש'ע' העיר והלדבר עולה וז'ח' למ'י' וחמ' כ' מ'י' מקבלת ג'ס' מתימח סוד ל'ב' נתיבות כמ' כ' סוד כרי מ'י' ל'ב' סוד כ'ל' והנה ככר כח' שכל קבלתה הוה ע'י' הסוד שם מתקבלים כ' החסדי' ענק' מיס דכתיב ונחמסם מיס בשעון כמ' ס' כ' והו כ' יסודי כויר ששס הם מיס טוררי' התעשרים והמקדסים : וכוד כויר כוה דכתיב ופרכות לראש לדק וכוד הברכ' ככר נח' שהו סוד ד' מלחי' הו'ה שהס סוד הברכ' כ' במספר שהו ע'ס' ד' השר'ו' הס סוד כויר במספר' הוה ע'י' ע'י' ע'י' על כ' כ' ס' ס' ס' ס' ע'ק' ויסגן' והבן זו : ועכן אמר דוד חות לילה אקס' להזוח לק כי דוד הוה סוד מלכות בית דוד שמתעוררת בשיר ועיר בחינת לגיה להחבר עם דודה דכתיב לבי ללדק וז' ס' כויר ס'ס' תנוי למעלה מראשו ען דוד כי קודם מלכות הוה תחת היסוד סוד הכוור ובין שש חות לילה חת לעומת מנכס' בו סוד התעוררו' מדה הגבורה כסוד שומרו תחת ל'רשמי ותו הוה מנגן מלחי' הוה מלחי' רוח לפני' שחמט הוה סוד הש' וז'ח' שמתיה' עם מדה ז'ד' הוה סוד ג'ק' יס ככר' וכל הפת'י' סוכ' חל ה'ס' וסכל שוכן

דרך כ' בויתבאר סוד כותל מערבי

ובזה מבין מה שיש שני דיעות כסוד טתל מערבי חד חתה טתל של מערבי' ר' טתל רומז למדת המלכות סוד כ' מ'ל' כמ' ס' ככר ומערב רומז למדת היסוד ששס מתע' כ'ס' כל הכחות ות' ח' כותל ג'הו מערבי והוה רומז רק למדת המל' שהו סוד מערב ששס מתע' כ'ס' כל הכחות : וחלו וחלו דברי אלויס חיים : כי ככר נח' שכל האורות מתקבצו' כולם תחת ביסוד שהו סוד מקבלת והוה האלקע חת על הכסף כ' סוד ה'ג' דחי' סוד כ' ע'י' כויה כמ' ה' כסף סוד ח' לחבת ושס מתע' כ' יחד ומתבסמן הגבורות מן החסדי' ותו כל שייפ' נתיגי' לו כח שהס סוד שבטי י'ה' עדות לישראל שהס י'ס' לרפי' הו'ה' שהו מע'ר' ג' במספר' השוה הס סוד לחסדים דכתיב עדות לישראל : וז'ח' ס' הוה טת'ן אל המל' שהו סוד י'ה' כי הוה סוד ה' ובחשבון הקדמון ה' הוה י'ה' כס' יסור יסרני י'ה' ששס סוד יסורין דכתי' אשר יסרנו ותו הוה חת שבע הרי מע'ר' ג' עם י'ה' כשתסור' ב' קדשו' הוה ע'ס' סוד מע'ר' וז'ה' הערה ב'ה' אל המלך הרי שני הדיעות עולים בקו' ח' והבן :

אות למד פתח א' דרך א' בויתבאר אות למד בצורתו
למדני לעשות רעך כי אתה אלוה : כזה
המשוב רמו בו מעט כל סקר האשליות רה
ל'ך שקדע כי חות למ' בצורתו קנה ל

אות למד גן העדן סט

הוה סוד ג'הו מעל ג'הו וג'הו שמורים עליהם כמו שיתבאר למעט רק ככל זה נקוד בידך כי חות למ' בצורתו שהו כמו ח'י' עול ורשמו למעלה מן כל החיות והפך רהם ג'נו לתק' זה מורה חסיד על כחי' הסודר כן בכלל הפרטים הו בכלל העולמות סן כפרתו ככ' פרט' ופרט' סן כפרתו ככ' ספ' וספ' שכל ספ' הוה כלול' מ'י' תמיד הוה מורה על כח' הסוד כי תמיד חור' הכת' הוה חת'י' כדוד חת כל הסוד' כמ' ס' כ' : שלעולם ככח' חור מקיף הגדול מקיף חת הקטן וכולל חת גולס : ובכח' חור עימי כוה נתיק' שיקטן מלבי' הגדול כמ' ס' ס' והנה נחמ'ר עס כי העיסור נחל' כ' מתיק'ס' ובחתי' טה' החתום ח'יט' מגיע סוס חור' כי שים בחך יגוה' יס' קו ברוחב סססורו הנפסיק ומכדל בין החור ובין החסך ח'כ' חס' הבין כשכך כרי כל המתיק'ס' הס' רק כתי' גורן עגולם : שדך הוה ו' ע'כ'ס' הסג'ד'רין : והוה מורה ט'ף הלמה שהו ח'י' ע'ג'ו' והנה ככר נחמ'ר שכת'ר נחמ'ר ג'ר' ע'ל' שהו סוד לראש מנולה וח' ב' מ' חל'ין ללכבוש' מן הכתפיים והט'ה וכן הוה ככל פרט' וככל ספ' שתימ'ר כחי' הג'ס' עין מס' לין תחת'ה חרן והרה'ס' כשת'ר מנולה למעלה ותו מורה חק' שהו ג'נו כמו חות' א' שהו מנולה מכל הכחות : והנה מבור' שהוה השיעור' לח'ו' ה' הוה חל'ת ווד'ן כרי' כי ג'נו ש'ה' ו' רומז ג'ר' שס' סוד הרה'ס' שגשג'הו תמיד עגולם וסס' נק' חל'ת רישון וכן הוה ככל פרט' וכשת'ר בוור' וכקבל שהוה ג'הו מעל ג'הו'ס' וז'ה' על כל ג'ס' כרי ג'הו'ס' ח'ס' ישלילו כסוד הענה לכסף' רחשו' נמש' להסג'ה בשו'ת פק'ח' על כל התחזוים ולהחיות נסס' עני' מאור'ן לכת'ר לכל התחזוים כי בחור פני' מלך חיים ככתב'ר בוור' : והוה מורה כשפת רחם ג'נו על למ'י' : וככר נחמ'ר זה בג'ו'ס' כסוד ע'ס' הג'הו' כמקומו : ועוד וכתב'ר כשפת רחם ג'נו וכל'ת לקמן כרי ע'ת' לך חות למ' ד' כמ'ר'ו מורה חסיד על כחי' הסוד

והנה עתה עת דודים לג'ס' לך הסוד הגדול ככתב'ר ח'ל' כפ' ח'ס' דורש חת המג'לים שהוה דורש ג' מלכות הלכות ממנה הסודר באור ופרש'ו'ל שהוה חות למ' כו'ס' בג'נו של נח'ד' עמי מה רחשו כסוף למטה : שהוה כמו דברי כתיבות והוה פל' : והסוד הגדול הוה ע'פ'י' דז'ל'ה כמתחלת ח' ח'ף עלמין חות ליה להסוד טעמ'ר דעמירין ע'י' ח'ף דעתיק'ן לחיתו' משתשע' כהן : וככר פירש'נו זה הסוד כש'כ' : ח'ך עתה ח'סוף' שחת ידי לחזור על הדברים כדי להקל על התעור' והוה כי מבור' בוור' כי ג' טיפין וחזקתי עמור' ע'ל'ה ותו הוה ח'ף דסג'ל'ת' וסג'ל' : הסוגה כי ככר נח' ח'ך נחלכס' החכמה שהוה ג'הו'ס' כמ' ס' שהו סוד כמות והוה חות דעת'ה' כמלכות הג'הו'ס' כמ' ס' : היסוד הג'נו כמ' ס' שהו סוד ח' העולמים שהוה חסור הוה חות כל העולמות וכתחלה כ' זה החור דרך חו' יש'ר וכעשה כחי' עקף ועימי' עולם המלכות ועיקר זה החור ע'ע' כו'סוד על עינ'ס' סוד ע'ר' שחת' לגלותו ד'ו'מס' ירד ג'כ' חור גדול אל החור'ו כשתסירו סח'ס' שהו למע'ה מן עולם המלכות היינו י'ס' מקורות שנתבלו כטהירו וז' הסוד'ו נק'ח חור קדמון כמ' ס' כש'כ' : וכתב'ר עס כי חת'ו י'ס' כשתסירו מן ג'ר' שהס כמ' ס' מוה נכט' ג'פ' שהס ע'תיק' ח'ין וח'ר'ן הינו עתק' הוה סוד הכת' : ח'ין' סוד החכמה ח'ר'ך סוד הכויה : ובכתב'ר עס ש'ס לעתיק' ג' רישון סוד ר'ש' דל' ריש' : וריש' דל'ה ידע' : וריש' דל'ה חתידיע' : וח'ין' וח'ר'ך מלבישו' לעתיק' הינו הו'ת שלו ורש'ס' שלו שהס ג'ר' שהס ג' רישון דעיל' בשאר' למעלה חוה העתיק' על ג' רישון שלו למעלה כוה החור קדמון כסוד המהש'ח מיומ' עולם עד שעלה בין ג'ס' דחלס' קדמון לכל הקדושים ומקבל חור העלמות דרך חוט הישר הוה מ'ח'ס' דרך יסוד של ח'ס' קדמון וכל חתן לחיל' דל'ו' דיל' כהית' לאס' חיל'ג' כחי' לכן רחש' העליון ע'ע'ס' כסף' למטה כסוד הענוה להצ'ות על כל ההחזוים כי ז'ס' החוט הוה מ'ח'ס' נפתך כוה העתיק' וח'ינו יול' ח'ון ממנו רק דרך מסכ'ס' וסל'ס' מקבלים כל החות' רק מ'ס' העתיק' : והנה זה החור הוה דוד חוט הישר שהוה כ' מן שהו סוד החכמה הוה רוח דו'ד' נקוד' חל' לחיתו' תל'ס' כסוד

א לז

כי כבר נחבאר סוד הדעת הוא מקום
 התקבלות ה"ח וכו' : והוא המחבר והמכריע למעלה בין א"ח :
 והטובה שהרי בוראי יש להבדיל עשר ספירות א"כ וכו' לונ"כ יסוד
 והוא רק לטורק הווג שהוא לטורק תיחם העולמות שם הווג הוא
 הקדמי בלי הפסק הכל הוא וווג תחתון : והוא כי כבר נחבאר
 שמוצא מתוך דברי האר"י ז"ל שכל האורות שלמעלה אף ע"ש
 בהם ה' בחי' נשמה שהם נרנח"י הוא דרך פרע ודרך כלל הם
 רק בבחינת נפש ורוח : ובכל א"ח מאלו הב' בחי' יש בהם ה' בחי'
 והנה כל וווג שהוא לטורק תיחם הוא בבחי' נפש : וכל שהוא לטורק
 הולדות הנשמות הוא בבחי' רוח : שזו וווג מעלה וטוב : וכבר
 נחבאר שלטורק הולדות הנשמות גם א"ח לריקים : וכל שעשין
 חדשים מן הכתר והוא נקרא להם דעת שהוא סוד ה"ח וה"ב
 שעקבלים מן הכתר כמ"ש כבר : והוא הוא בבחינת רוח דכתיב
 ויפה באפיו נשמת רוח חיים : וכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב :
 וכבר נחבאר שז"ח אינם מקבלים מוחים חדשים מן הכתר עד
 שנגמור האלה וווג בעתיק מני' וביה ואז יוצא אור חדש דרך
 יסודו ששתיים בחי' לזרין והוא מתפשט אהם והנה לב'
 הכתמים וא"ח עסק מלבישים את הכתמים מקבלים זה האור
 והם סוד המוחים : והוא שכל שצדק מקבל סוד נפת חסד
 עמוחא עילאה עסק תלה טיפין דלודוריקו ממוחא עילאה סוד
 בגולתא דלוינו תלת יודין' שהם סוד ל' בחשבון שלשים : והם
 האור המהם יורד עד שכל ליקרות ליון סוד יסוד של מדת הפל'
 וזה שאומרים אור חדש על ליון תחיר שהרי עשה בזמן הגלות
 איון וווג לטורק הולדות נשמות ולפיכך איון נשמות נשמות בזמן
 הגלות רק הכל הוא רק בבחי' נפש שהוא לטורק תיחם העולמות
 והוא נחשבלים אור חדש על ליון תחיר שלא תעשרך להתפרנס
 מספיו שביעית והבן זה : והנה זה האור יורד שלשים מעלות
 עד שכל למדת המלכות קייט עשר דלכח ועשר דלוימא ועשר
 דז"א : והוא יודע אהם את חוה נחשבלו לו דעת כי לטורק וווג
 מעולה הדעת מחלבה בחי' נפשמה נשמה לחי' : והם סוד
 שלשים מעלות שהמלכות נקמה בהם : ולכן מוצא מתוך דברי
 חוהר שדעת הוא סוד מגדל הסורח בחור' דכתיב ענדול עון
 עס ה' ב' ירוך דליק ונשאב : והבן כל זה : הרי נחבאר סוד
 אות למד' במיטו וכבאר אותו בכיטו שהוא זולאו :

דרך כ' בו יתבאר סוד אות למד בכנינו

הנה אמרו למד לב האדם שקול כנגד כל האברים כעין
 ואזון ודבור ושאר דברים : להבין אמרי בינה דרך
 לחזור בחכמה ולשאול על דברי חכמים שיש בהם שפת יתר שאם
 כבר הוא שקול כנגד כל האברים מה ראו לפיטו אלו ג' אברים
 עין ואזון ופה שהרי בכלל היו ומפני מה ילאו מן הכלל שבוודאי
 לא ללמד על עצמן ילאו אלא ללמד על הכלל כגו ילאו : ועוד
 קשה מה נשחנה כלי הפה מן עין ואזון שבעני אברים אלו פרע
 הכלים בעלמם שאמרו עין ואזון ופה לא פרע כלי בעלמם רק כח
 הכלי שהוא הדבור שהוא כח היו"א מן הכלים והיה להם להשוות
 מדותם ונזמר עין ואזון ופה : או נזמר רחיים שמיעה דבור : אלא
 כל דברי חכמים וחילוקם הם כדבונות ומיוסדים על חלמי פו
 ולהבין דבריהם דרך חמה לידע תחלה כי אות למד' במילואה
 שהוא כוח למד' רומז ללב תבין והוא סוד הבינה כמ"ס לפטוי :
 והנה מלה למד הוא מלשון למד לשוק שהוא לשון הרגל והרגל
 מביא להטוב' סוד אלהים במספר שהוא סוד אלהים של מעשה
 בראשית שהוא סוד הטוב כמ"ס בשער הא' וכתוב ק' אלהים
 שופט זה ישפיל זה יריים בבוד ב' כפות מאזנים : דכתיב מי מדד
 בשעלו מים ושמים בורת חסין וכל בשלים עפר הארץ ושקל בפלס
 מאזנים : והכל ע"י הבינה ע"י סוד אלהים שהוא בסוד טיטיק
 כמ"ס בשער הב' שע"י מתגדלים האברים ושוקל אותם בפלס
 לתיקם במדת המשקל והמבאר שם ששם אלהים הוא מתחלק לג'
 חלקים היינו א"ל מומין מ"י משתאל בסוד אלמד ומידה שהם ב'
 דדים של הבינה והוא ה' בחלמ' שהוא סוד הלב והנה ה' מביא עוד
 ה' במבנה ה' ס' ה"ן והם סוד ב' חללים שבלב : והם סוד
 ה"ח וה"ב שזוהי נחשפטו עוד למטה שני לבבות בסוד לבב
 אשע סוד יר' טוב מוסיט ויה"ר' משעאלו : דכתיב וייר' ה'
 לז' ב

אלהים את האדם בשני יודין : ונחבאר כבר כי אלו ה"ח וה"ב
 נוחתה הבינה לוח' הנק' אדם : והם בייסוד בינה ובשפת לבשת
 הבינה ב"ח בסוד המלה שהמדה תכפנים ודבר הנמדד תכחין
 כמו מודק' הנכבד סביב המלה שיסוד בינה מספוי' בדעת דו"ח ופס'
 תחקבל' ה"ח וה"ב הבאו מסוד הלב והא"כ הלב מתלקל לכל האברים
 דכתיב ובעת תדורים יזולאו : הרי כי סגב שקול ככל האברים
 והבן זה : ועוד י"ל בדרך אחר : והוא עפ"י שביארנו כבר שכן
 ה"ח וה"ב שבבינה הנח"ס מן ב' ה"ן שבסוד ה' נקבים שבלב
 ב' נקבין דו"ח שהם לוח' רחל והם עומדי' מחזורי' ו"ח נסיעור כל
 קומתו ולכן זה שם אחר יק' או חוהם נקב' ע"ש נקב' ה' : והנה
 הנקב' הוא חיי גופו של אדם שהרי שמיסם נקראו גוף אחד
 דכתיב והיו לגבר אחד בסוד שחמרו חנה שובתת חיי גופו של
 אדם כמ"ס במקום אחר : הרי כי ה"ב שהם כבוד ה"ח וה"ב
 שקליים נגד כל האברים שבאדם היונו' א"ל שכן אדם : והנה
 שפרע אלו הג' אברים ונס' בשני שבהם לרמוז שהוא ב"ח מן אות
 למד' סוד הטוב : והוא כי ד' חוסיס יס' בראש האדם והם ב' חוסיס
 שמייעה : מן חוסיס הרוח : מן פה הדבור והם כו' ד' לחיות
 הו"ה שהוא השורש ל' יסודות שמהם ד' חוסיס : וכבר נחבאר
 במ"ס שמתלת מעשה בראשית קטיו הכל סוד אלהים סוד הטוב
 במ"ס שם חמלה לא נתגלו כל ה' יסודות : רק ג' שהם מים אש
 עפר : ויסוד הרוח לא נתגלה עדיין שהוא סוד ה' של הו"ה רק
 ג' חיותיו יה"ה כמ"ס שם א"כ חוסיס לא נתגלה בעוד שהיה
 בסוד אלהים שהוא הטוב רק אחר שהתגלה אור מרזח דתחשבה
 שהוא סוד הרוח או נתגלה ה' : ולכן כל הנסים שהוא נגד הטוב
 בחיים מן החי' שהוא סוד ה' כמ"ס כבר : וא"י שחמלת מ"ב
 שנבראו ע"י ל"ב אלהים שהוא סוד ה"ב שבבינה לכן חמלה בחורה
 ג' חוסיס אלו מיוחדים אל הלב : רא"י דכתיב לבי ראה חכמה :
 שמיעה דכתיב ונחת לעבדך לב שומע : דבור ויחמר אל לבו :
 וידבר על לבו : ויחמר בלבו : אבל חוסיס שהוא ב"ח מן
 החוסיס סוד ה' לא תמלא אהל הלב : ועל אלו הדברים תמכתי
 יחזותיו לקבוע משכן הגשם בלב : ואף כי כל חכמי המתקד' חושר'
 שמשכן הנפש בכבוד הייט נפש שבנפש סוד דס' הנפש כמ"ס כבר
 אבל עיקר הנפש בלב : ומשכן הרוח בראש : והגשמה היא בסוד
 אור מקיף אל האדם ולפי שכן הגשמה במחשך הגוף לכן בעת
 שהטח האד' היא נפרדת ממנו : משא"כ הרוח והגשמה שהם במחשך
 בס"ה מן חסור ברהיטיס והבן זה : כי כבר נחבאר שכל מ"ב
 הכל יסוד רק בבחי' נפש ולכן משענה בל"ב : היוזל' לל"ב אלהים
 של מעבד' סוד הטוב' : ואף שהוא לכאורה נגד חכמי הראשונים
 שאמרו שמשכן האפש בכבוד ומשכן הרוח בלב : הסונה בזה כמ"ס
 בשער ב' כי גם הפס' כגול ומכל ה' בחי' נשמה א"כ מ"ס שמשכן
 הנפש בכבוד ניינו סוד דס' האפש שהחיו' תלוי בו והוא בכבוד כי שם
 מקומו : אבל בחי' הרוח שבנפש שהוא עיקר בחי' הנפש הוא בלב
 ולכן הלב מתלה הרוח לכל האברים ע"י הדפיקים שהרוח דופק
 בהם ובה מן הלב : והוא אמת ויטיב : וטען כי בלב הם ה"ג שהם
 ס"פ אלהים במספר נפ"ש ולכן לא פרע מכל האברים כ"ח אלו
 השגשה לרמוז כל ה"ל' ולפי שכתבאר שם סוד מעבד' היה הכל
 בסוד חות ת' ואח"כ ת' רשום רשמו לעיוק יומין כמבואר בזהר
 ולכוננו וז' שיהי בלשוננו נזמר עין ואזון דבור ששלשת במספר ת'
 והבן כ"ז הרי נחבאר אות למד' בטררתו ובמניטו ובכנינו :

פתח ג' בו יתבאר סוד מלת לשון

לשוני הגהה לדרך כל איום תכלתך : לכבודי וזה דרך
 אחת לידע כי לשון מלת לשון רומז אל היסוד המבואר
 מתוך ברייתא דא"ח ע"ה שאמר כף חובה וכף זכות ולשון חק
 מכריע בחלמ' : ולשון מכריע היינו שמהו המדות להיות
 המחויבים במשקל : כי ע"י היסוד שהוא המתקד' בין שני
 אורות הפכיות שם מרוחקים מקצת אל קלה וכן שני כחויבים
 המתחשקים זה"ז עד שיבא הכחוב השלישי ויכריע ביניהם ע"י הם
 מתחומים במזג השווה שהחמד כלא מדין והדין כלול מחמד על ידו
 קו החלמ' והוא מכריע למעלה ובחלמ' ולמטה : והנה למעלה
 הוא מכריע בסוד הדעת : וכבר נחבאר שהפה בעצמו כולל יס'
 היט

שערי שער האותיות

אות למד בן הערן

ויכונך העליון הוא חכמה לרי החתון הוא צינה שניים הם ח"ג
שפתים ליה הלשון משמש ג' לשונות בחמה סמוך לבית הכלבנה
ט"ו מרביע בין חך העליון למחתון שהם ח"ב וכו' מרביע עם
בסוד הדעת : ובחמלע נגד הנקבים הנכנסים בחיטם ששם הרוח
שהוא סמוך לשניים בסוד הת"ת : ובין השפתים הוא בסוד היסוד
ובללות הפה רומן אל המלכות שהיא כללו' כולם : כי כל אחד יש לו
פעולה בפני עצמו אבל היא לית לה מנרמה כלום רק כולם
פועלים פעולתם על ידה : הרי הלשון הוא כולל כל קו החמכני
והכל הוא בסוד היסוד כי גם הת"ת נעשה ממנו לפעמים סוד יסוד
היינו בהכללתו ב' פרטופים כח' כמ"ס כבר בשער הב' והוא בג'
מקומות ששם יש ג' שמות אהיה הוי"ה חדלי' סוד מעבר יב"ק
שהוא במספר אל"ף עם הכולל לפי שמקבל מן אהיה סוד חלף
פל"ה ע"י הת"ת סוד הוי"ה ומשפיע במלכות סוד חדלי' : הרי הוא
לשון סוד ח' שגילה כי ע"י מקבלת השכינה חלף שלמים בסוד
הכתוב החלף לך שלמה והוא מחבר החלף עם השכינה בסוד
לשון הקודש : שהוא ממשיך הרצון העליון ע"י : לנור ישר וממעה
למטה ולכן היסוד שהוא סוד הלשון נקרא סופר שהוא סוד רצון
במספר השוא המתקשר לנור : דכתיב לשוני עם סופר מסיר :
ונקרא סופר מסיר בסוד הכתוב חזית חים מסיר במלכותו כמ"ס
למעלה במקומו :

פתח ד' דרך א' בו יתבאר מלת לורב

ולבנו

כתוב ארזי לבנון אשר נטע : ואמרו מלמד שיקרן הרב"כ
ממקומם ופתחו במקום שפושע פרי : להבין זאת
אודיעך תחלה מ"ס שיעקב נטע ארזים במצרים וישראל עקרו
אותן והניחן עמם ומהם נעשו העמודים דכתיב עם ששים
עמודים : אך זכור הנזכר מה שכבר נתבאר בשער ח' שמהלך
מעבר נגדו רק ד' אורות : והתבאר שם כי בח' הד' שהיא
סוד ו' מתנוונות על ו' ספי' שנגזלו בעיני' עלמה וחס הוא מבחי'
יסוד העפר סוד בחי' החמוריים והו' בסם הרבה נגזרות ובהם
היו לאחון כל הדינים סוד מים הזדונים סוד מי טופנה ורע' לשת
את הארץ עד שגער בים הקב"ה וירדו למטה תחת חלי טהור
התחזקה וחזן סודו נגזרות קדושות עלו למענה בחי טהור
עליונה והיינו על ידי אור מהכנייה שהיא מן ג' ראשונות סוד הראש
שרד שלבנות לטורא והיינו סוד הנגער שגער בסם הקב"ה חס
האור חכמה בשם ישראל שהוא טטריקין לי רחם : ואחר שחזר
זה האור לעלות לידבק בשרשו עלו עמה כל הנגזרות קדושות וחס
נעשה אח"כ וק' שנתגלה אח"כ סוד אוח'ו ששם ששם סוד
העמודים כמ"ס בסוד ווי עמודים : והנה כבר נתבאר ששם
נקרא מרים שהוא מלר' ים : וכחכ' כבר כי אור הראשון שנתגל'
בעטירו שגדיין לא היה בו רוח דמחשבה מכונה בשם יעקב :
והוא בחי' הנפש הכללי' : והוא היה בחי' סוד בחי' יסוד
העפר בין הקליפות ואחר שהתחיל להתנוגז אור מרות
דמחשבה המכונה בשם ישראל בחי' הרוח הכללי' אז עלו
למעלה : וכבר נתבאר בסוד שאמרו קל החד חסרם ולא
עבד פירון : לפי ששרשו מחי טהור החחונה בחי' הנפש סוד
יסוד העפר דכתיב ונחש עפר' לחמו עש איתו על ע"ש חוד
מרוח דמחשבה לכן חין יכולים לעשות פרי כי יסוד העפר חין
קשם כלום כי לית לה מנרמה כלום אבל חלו האורה ששם
למעלה ששם מניע רוח דמחשבה נק' עץ פרי עושה פרי כמ"ס
כבר : והנה כבר נודע כי מלת ח"ו רומן אל הנגזרות כי
ענתו סוד נגזרה במספר הסוד ובכ"מ שמתלה ארזי לבנון רומן
לנגזרות קדושות כי מלת לבנון הוא : מלשונו לבנון : גם מלת
לבנון רומן לל"ב נתיבות חכמה וגו' שערי בינה : והנה חלו
של צינה וירדים ותשתלשלים עד למטה גם : בצינור הברזית
כמ"ס כבר אבל חלו של חכמה כולם מניגלים חלה בבינה וחס
נק' דרכים דכתיב דרכיה דרכי נועם וסוד וי' הוא בבינה כמ"ס
במקומו ואח"כ שלם בחי' אל היסוד דה"ה דה"ה דה"ה דה"ה
דרכי ה' דרכים ילכו בס' : ואמר דרכיה דרכי רצון רחוק
ללדוק ודק כמ"ס כבר וחס סוד עץ פרי עש פרי כמ"ס כבר
וכן מבוואר בזה : הרי מבוואר לפיך אך חלו הארזים שהו'
תחלה מקומו למטה תחת קו הרחוב ששם היה מקומו שהוא סוד
אחרים סוד יסוד העפר שאינו עושה פרי ששם מידר הקליפות
לאל אקר חסרם וכן עבד פירון והיינו תחלת הגלי' חסיה בסוד

והנה כוחיל ואתאן להכא ובה זכר הכתוב לפנינו ימח צינה
מילתא : רישא דקרא רחש לבי דבר טוב חומר חני
מעשי למך לשוני עם סופר מסיר : והוא כי יש שם אחד קדוש
וטורא עזר רח"ג והוא מ"רש את הקטונים ודק' כל חרס' לטון
בום הסם קודם תפלתו בפטוס הקטורת והוא יונח מס"ת של
ממול"ח סוד ר' קד"ש : וזה משפיע הקטורת לגרש את החיטונים
שלא יקום להם שום אהיה בתפלתו ולא יוכלו לקטרם על הארס
והוא טוב ג' לזכרון כי השכחה בזה מלך הקליפה כשהיא יונקת
מן האחרים קדושה כמבואר מתוך דברי האר"י ו'ל זה השם
מגרש אותם שגא וכלו ליקן מן האחרים לפי שמתגלה אור
הפנים שהוא סוד הזכרון : כי הפנים דה"ה הוא ע"ב קס"ה
במספר זכ"ר : ומגרש אותם כמ"ס : ומבואר מתוך דברי האר"י ו'ל
בגולה לזכרון לכתוב כל מה שלומד שכתובה מביא לירי זכרון :
והגוונה כי מדה המל' נקראת ספר כמ"ס במקומו וכיא נקראת
ספר הזכרון ר"ל ספר של יסוד שבו סוד זכרון לפי שמקבל אור
הפנים מן ח"ו ובו שורה הברכה כמ"ס וברכות ראש' משביר
שהוא סוד יוסף הוא התבדיר וסוד הברכה הוא סוד ד' מלאכי
הוי"ה שנספד הברכה סוד יב"ך שבו סוד הרכבה בס"ה ו'ל זכרון
יב"ך ואח"כ יב"ך את בית אהרן והבן : והוא הסופר הכותב
בספר הזכרון וכיון שמתגלה אור הפנים מגרש את הקליפות שהוא
סוד השכחה הוונקים מתחוריים : ולפיכך איוב שלט בו השגן
לפי שקבל כח מניקת האחרים ח"ו מי יקן וכתבו מלי' : והנה
זה האדם הזכרון תמיד לשם הקדוש הג"ל שיש בו ג"כ כח לגרש
זה הקליפה חין דרך לסגולה הכתיבה : וכל מה שלומד בלשון
נחשב לו כמו כותב בעט ברזל : גם מבוואר בכתבי האר"י ו'ל
ש"ך לכוון קודם תפלתו בשם מ"ב שזו תעלה
תפלתו ולא יוכלו החיטונים לקטרם עליו ולאחז בתפלתו
ומי שאין מכוון אז מקטרנים עליו וחוטפים תפלתו וניחן להם כח
ולא די שלא יתקבל תפלתו לרצו' אלא טוחן כח לקליפה והוא כמו
מקריב קרבן לע"ז שנותן כח לקליפה : וחס"ה יבחו לעדים לא
אלו"ה סוד שם מ"ב כמ"ס כבר : ובוה נתישב קושיא עמוה על
שאמרו ר"ל חלף עלי מאן דמפרש חטאי' שהוא נגד דברי ח"ל
שעיקר השכחה הוא היודי וכן מעיד הכתוב ומורה ועוזב ירוחם
אבל הסוונה הוא מודה ועוזב דייקא דהייט' שמכוון תמיד לשם מ"ב
קודם תפלתו וזו חין כח החיטונים לקטרם על תפלתו ולעכב אותה
והיא עולה ע"ז הסם למעלה לפני הקב"ה ומסויעין אוחו למעלה
לעוזב רשעו ולא ישוב לרשעו : וחטאי' שזה בא על ידי כח הקליפה
שזולט עליו ומחטיוו כנודע : אבל מי שמפרש חטאי' ולא מכוון
בוה הסם אז הדרבה טוחן כח לקליפה וזו בודאי ישוב לרשעו
וזה ככלל החזר על קיוו והכלבים ע"י פנים ולכן חלף עלי מאן
דמפרש חטאי' בלא כוונה : הרי נתבאר לך כי ב' שמות
ששם רח"ג מ"ב עש"ס שני פעולות טובות האחד שכתוב
לירי זכרון ואין לך לקולת הגחיבה : וכן

כפס נאד הנפש הבאה לבית יעקב מתיימה חר'ים : והח'כ
 כשנשאלה לור מרוך לחשבה סוד ישראל ע קרו מתקין וכשחוד
 זה סוד למעלה כבוד אור חוד כמ'ס בעבר ה' : הולכו עמו
 והתלן בתקום עשונה פרי סוד מלכות קדישא כמבאר מתוך
 דברי הוזהר והוא סוד המעין כמ'ס במקומו והבן כ"ו :

דדף ה' בו ית' סוד לחות אלהים

ה' ית' ו' סוד לחות אלהים המה : כבר נבאר בסוד
 הכתוב לחות אלהים מרותו לילה דבינה המתלבשים
 בו'א לפה לו מוחין וזו ירבותיה מטעניס כאלנים כמ'ס בסוד
 הכתוב ור'איים על האנשים : והנה נבאר כבר כי מתחלה ב'איים
 מוחין דקטנות סוד עס אלסים : והח'כ מוחין דגדלות והיינו כי
 מתחלה מתגלה אור הבינה סוד אלהים וזו מקבלים וז' סוד ו'ה
 עכשם נטוע מן ד' ה'יה שביסוד חומה סוד ד' אה'ין עהס
 במספר מ'ת' בס'ס ומדת ינו מה ה'יה כמבאר בדברי האר"ל
 וזו יורדים הגבורות דמימה עהס סוד ה' חוקיות מנלפ' עהס
 כסולות בסוד הסודים כגבורות ונבור' כגבורו' והס סוד עשר
 אלכעיון של יודים שלמעלה וחופרים את הבאר בס'ה נאר חפרה
 פרים ועמים אותה כלי כמ'ס כבר בסוד מיערך היודים כמ'ס כל
 מושבות על בית רבי יצחק עמה ועדיין חמר במתירותה קיימה
 עדיין היא בסוד הדינים שהוא סוד דס בתוליס כיונה על ידי
 מיערך היודים סוד אס'ה כרבות עשולה ד'ס : וז'ס'ו'ה לוחת
 ו'ס רומן לור'כ מקבלים מוחין דאימה מן ד' אלפין עהס במספר
 לוח'ת פעמה אלהים כמ'ר'ל עדיין עס מוחין דקטנות סוד עס
 אלהים כמבאר בדברי האר"ל ו'ל וכן :

ובינה הדברים הבין סוד גדול במתמ'ל שאמרו חכמוק
 עב ענה ועמד בחוכה ט' והשיב לו הקב"ה סבוב ה'
 בלות : והסוד גדול ע"פ ענת' כבר כי ע"י הגבור' דאימה היא
 קפירת הברא ועשיות בסוד כלי שהוא סוד אלה' ה' שיש בו שני
 פתמים שנעשה ע"י ככל הגבורות דאימה כמ'ס כבר : ועדיין
 חמר במתירותה קיימה כבוד הדינים סוד דס בתוליס עוף עהס
 טהור' חיישין לשפת דס כמדלל ח'ר ד'ל סוד הדינים כמבאר
 בדברי האר"ל ו'ל : ואחר עבאים הסודים דלפ' סוד מוחין
 דגדלות סוד עס טו'ס וזו מתבדרים טו'ה אלהים שהוא סוד
 אל'ה' ע'ס : וזו מתבאר ה' ע'ס ד'ס וענות' הגבורות'ו'ו'ו' נעשה
 הוונ בסוד אל'ס שהוא ענינו דלול' : והנה חכמוק הוא סוד
 גבור'ה במספר הקוה שהוא עב ענה סוד חפירת הבאר עעשה
 על ידו ואחר ככל עב ענה סוד ב' חפירות דתבית חפרה טרי'
 כרוה נדיבי העס כמ'ס ועמד בעקבה שעדיין לא ב'ה האורות
 דלפ' עהס דוח' ה'ה הדיני' לנך כמ'ס וזו היא עדיין נקראת
 חמר בסוד הדינין וז' עמד בעקבה עכו' שלה ב'ה אורות דלפ'ה
 עדיין כגבורות עס בתוך הבאר והיא בסוד הדיני' והוא סוד ענין
 כממשך אורות דל' עוף בחורות דל' אין אחיזה לחיטוי' כמ'ס
 כבר ולא ידע כי כשחלשנות' למטה דעין מתעורר פניה ולכן שאל
 מדוע דרך רשעים לל'ה והשיב לו הקב"ה לא כמו שאת סובר
 אלא עיקר מיעוק סלעים ולכבריה חסמים הוא על ידי אורות
 אלה המתבדרים בחורות דאימה וזו הוא סוד טו'ה אלהים ענה
 עליס סוד אל'ה' והוא מתבאר עס ד'ס סוד ל'ה כמ'ס ה'ו' וזו
 נעשה אל'ס זונג עלי' עלימו דכול' וז'ס כתוב אל'ף בל'ה וכן כ"ו

אות מס

פתח א' ר'א בו ית' סוד אות מ' כצורתו

ממנון עברו השנים אל כל יושבי הארץ : הנה
 אחרו מ'ס מה עטס משל לטיס דריס במדור
 אחד להבינך וזה דע כי אות מ'ס היא כסול'
 וכל א' חומן למדה א' כפני ענינה אך עהס סמוכים לעד לעולם
 עזים בדת' וישר כשי'ת לפנינו : והנה אות מ'ס חקרנו
 ומלכנו ע'א מנה מורכבת מן ב' אותיות כ"ו אך שא' פתחה
 למטה בלדה ואח' סתומה וסוד ית' לפנינו : הנה כת' אומר
 לחכמה אחוסי את

ואמרו שלהו מהכבה עד שקראה החומי וסעלה אורה בשמו
 וזו עני חכמות חכמה עלמה והכמה תחלה : והנה זו חכמה
 תחלה היינו עשנה עלמה סנק' גם כן חכמה תחלה עד חכמה
 ענלה : ועלמה עס סוד טו'ה כמ'ס כבר בס'ה ח'ה' ל'ה סתומה
 עהס היא כ'ק' עשש טו'ס ושניס נרמזים ב'ה'ת מ'ס פתוחה
 עטרהס ל'ו במספר טו'ה ועלמה פתוחה למטה כסעשע
 להחוקים : והנה העליון הוא המשפיע והתחתון הוא המקבל
 וזוהי חת השפע בקרבו והוא סוד מ'ס סתומה כמ'ס'ת לפנינו :
 והנה מ'ס סתומה רומן גם כן לב' תדות עסס פינה ומל' : והמ'ס
 סתומה כבר נתבאר שהוא סוד ב' דלתות דכתיב לקרוד על דלתותי
 יוס יוס : והס סוד הב' דלתות עברתם החשה העולמים כדופס
 חורש חלמנת' עס נפתחים ה'יה מיד פלענת' ומן ב' דלת' ועשה
 הוא מ'ס סתומה : ועלן יס מחכמי החמת שאמרו עיקר טרת
 הוא מ'ס סתומה עס ב' דלתו'ן : אבל חלמתי שהוא דרך רמז
 אבל עיקר טרת עניס עס כ'ו דק ענה פתוחה הרומן נעדה
 עליונה המשפיע סוד חכמה המשפיע לבינה ע"י ההוא שכל
 דקיק דלת חטייע שהוא סוד מ'ס'ס כמ'ס כבר : והוא רמזו כפ'
 שהתחמו "משפן" שבינו "השגות" כי ע"י ההוא שכל הוא ההפכה
 אל כל יושבי הארץ : וכן כל העולמות שלוחה גשעיים מן חכמה
 תחלה : והנה חכמה עלמה חמ'ד סמוכה לחכמה תחלה כמ'ס
 כבר והיינו ע"י מ'ת ויסוד עהס סוד חמ'ד ע'ר כמבאר בנזכר :
 והו סמוכי' לע"ד סוד בינה לעולם סוד מלכות אימתי בזמן עהס
 עשיון ב'ה'ת וישר והבן ז' : גם ו'ל ש'ות מ'ס פתוחה לפעמים
 רומן אל ה'ת' שהוא גש כן עס כו'ה כמבאר בנזכר בסוד חמ'ן
 דלחמ' כו'ונו דענה : עמודה דלפנינה : ו' סוד
 דלחשפועה דלחס בסוד חותיות סכ'ו' : וכן הוא רומן בסוד
 חותיות חמ'ת : חס כן הרי עשאים פתוחה רומן לחכמה והמס
 ס ומה לביכ הרי עס סמוכים לע"ד בסוד עס חלד'ס שהוא
 סוד חלוק ג' חותיות חמ'ני' מן אלה'ס הרומן נבאר טו'ה
 אלה'ס כמ'ס במקומו : ואס חמ'ת פתוחה רומן לח'ת והמ'ס
 סתומה למלכותה סמוכים לע"ס עהרי עיקר זונג וז'ן ב'ה'
 ע"י עס כ"ל' ובהחבר החושבן שהוא סוד נאסד בהחבר עס
 עס כ"ל' אזו הוא סוד עולם במספר ה'ה' : דכתיב לחכמת
 א' רומן לב' מדות וס'ינו כי נתבאר כבר כי אות מ' סתומה
 וזוה' רומן לח'ת והנה אות מ'ס שהוא מרכב מן ב' חותיות כ"ו
 אס כן עס ממש ב' חותיות ל'ו פרטים והנה לפעמים עס
 במקומו וזו עס משפיעים למטה וסס פתחים ולפעמים שעלים
 בסוד העיבור במדור הבינה כמ'ס כבר וזו עס סתומים שחין
 משפיעים לחתומים ולזו כוונ' ב'ה'ת משל לשניס דריס במדור
 ח' : וגם ו'ל עשניס רומן רק למדת המלכות שהוא סוד ע'ר
 מרובע שגולל גם לנה'י כמ'ס כבר וכללות עמ'ר הוא הוא
 דמ'ס : עשהיה בסוד הוונ הוא בסוד מ'ס פתוחה כמ'ס בנזכר
 וכשירדת למטה לריכס לסתום ולסגור דלתותי' עהס עני דלתות
 סל למרבה העשרה בסוד הכתוב נפלה גנה חוסף קוק כגול' ישראל
 בחולה ודחו וז'ת לא ידעס זה ח'ס עהס : וגם כשתיח משפעת
 לתחתונים דכתיב עתס בעוד לילה והתן ערך לביתה וחק
 לערותיה וזו היא פתוחה למטה שהוא סוד חלון שעל ידי זה
 חלון הקדוש ברוך הוא שהוא סוד ה'ת' משגיח בתחתונים לתת
 לח'ס כדכתיב דכתיב משגיח מן הגגות כי ביהם בקיר החימה
 והחלון פתוח מן לחוונ' עס הוא סוד תקות חוש כשני שהוא
 קשור בזה החלון שעל ידי זה החוש הוא קיים כל העולמות
 בסוד שאמרו חוט של חסד משך עליו מלמעלה וסוד החומה
 הוא הסך המבדיל בין ארצות לבריאה והמלכה יורדת
 ובוקעת זו חסך ועשה כהר לבריאה וכסא להפחתה וזו
 נקרא מנון שבתו : ועל ידיה הוא משגיח על כל יושבי הארץ
 וזו היא בסוד מ'ס פתוחה כי כל משפיע הוא ברוח דטו'ה
 שהוא כ"ו סוד מ'ס פתוחה : אבל כשיח מקבלס וז'ן
 משפעת הוא בסוד מ'ס סתומה : הרי
 נבאר כל הבחי' לא זה מדה ולאיוו
 ב'ה'ת אות מ'ס רומן בנזכרו :
 וענה נבאר אופי בנינו :

זכרה סוד
 סוד יסוד
 סוד וזמיר
 חות ו'ה
 כל היוס
 ח' ס'ה
 ס'
 זכרה
 סוד יסוד
 סוד וזמיר
 חות ו'ה
 כל היוס
 ח' ס'ה
 ס'
 זכרה
 סוד יסוד
 סוד וזמיר
 חות ו'ה
 כל היוס
 ח' ס'ה
 ס'

פתח ב' ראבו ית' סוד א'ת' מ' במנינו

כתיב מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה : האלה
 אית מים ואית מים : דכתיבויכו מדביל בין מים
 למים : אית מים מסערא דימינה ואיאי טלה נגורח ורמיומן
 בה' פעמים אור במעשה בראשית : ואית מים מסערא דשמאלה
 דאינון מים ממש סוד גבורות גשמים ואינון רמיון בה' פ' מים
 במעשה בראשית ולכן חמר ר"ע לחלמיוו כשתגועו לאבני שיש
 טהור לא חמרו מים מים ללאו שקלין אינון מים עליון למים
 חמיון : וסוד אבני שיש הם סוד הגבורות לז"ל כי החסדים
 מכוונים ממש בשם אור , וגבורות לחבא מכוונים פעמים בשם אור
 ופעמי' בשם מים ופעמים בשם טל : וגבורות לחימה מכוונים
 לפעמים בשם מים ולפעמים בשם גשם או מטר ולעולם מכוונים
 בשם אבנים סוד אבני ברד כמו שכתבאר כבר בשער הא' :
 וסוד ש"ס הוא סוד ש"י י"ש שהם סוד מים דטרין ומים נוקבי'
 וסם סוד ב' שינין סוד מים עליונים ומים החתונים : והרקיע
 סוד הו"ד מדביל בין מים עליונים למים החתונים וגרמו בה'
 פעמים רקיע במעשה בראשית וקראים אבני שיש טהור כי
 לעולם החסדים בסוד קודש והגבורות בסוד טהור דמספר' דיליה
 בקראו הלויס טהורים ועליהם חמר הכתוב וזרקתי עליכם מים
 טהורי וטהרת' וגו' והם מים ללוים כי הם באים ממקור מ' לחיים
 סוד הכריכה העליונה ומגיע לשערי' ל' אן שהוא סוד לל' במספר
 השם : ואית כנגדם מים אחרים שהם מים עכורים וסרוחים מים
 טמאים דחקרון מים הודונים : והם ברוח דרביס שהם בורות
 בשברים אשר לא יוכלו המים כי אינם באים מן המקור רק מן
 הגשפני' לאספה חסוד נגור השמאלי שנקרא אש"ל שהוא הפך
 פל"א סוד נגור הימיני המקבל מן המקור סוד פל"א : וזה נקרא
 אש"ל בגרמוו בפסוק אכלה ומתקפה פיה ואמרה לא' פעלתי און
 וסם נקראים מים רביס : והנה כתבאר כבר שיש שושנה עלאה
 וגם שושנה תתאה ושושנה עלאה היא סוד כלת משה ששם סוד
 האהבה ואמה וריעות דחקרי רעותי חמתי כמ"ש כבר :
 ועליה נאמר וכבדו לאחור לא חתן והוא סוד ירושלים על מעלה
 ששם און שום שליטה להלוגים וזה שאמר מים רביס לא יוכלו
 לכבות את האהבה : אבל שושנה תתאה שהיא סוד נפש דוד והוא
 סוד ירושלים על מטה ששלטו בה ידי זרים עליה כתיב אזי עבר
 על נפשנו המים הודונים : והנה בעת החורבן כתיב והסך ידו
 כל היום : שרמונו לב' שושנים הכל' שנקראים די ה' והם רמזים
 כתיבה כל היום שהוא סוד מעבר יב"ק סוד פל"א שהוא במספר
 כ"ל הו"ס : והפסו צריחה שנפתח הסתום וגססו הפתוח :
 והכוונה כי מ"ס פתוחה ומ"ס סתומה רמזיו' לגי מני מים
 טהורי' שהם מים עליוני' ד' דשושנה עלאה שמקבל' מחסד עלאה
 סוד אהבה רבנ' והוא סוד שם ע"ב שיש בו ל' יודין' במספר
 מ' שהוא שיעור מקום דכתיב מקום ישראל ה' והיא היתה קודם
 החורבן חמיד פתוחה לרווחה כי לא ה' שיש פחד מחמת המליך
 והיא סוד מ"ס פתוחה : ושושנה תתאה שהיא סוד אוהל מועד
 סוד מים תתאון שהיא מקבלת מן יסוד א' שכוללת ד' ספירות
 כה"ס שבה שם אה"ה כהה"ן' במספר מקום ולכן מ"ך מ' סאה
 כנגד נה"ס כל אחד כולו מן י' והיא נקראת הדום רבלי' ולפי
 ששושנה זו היא בין החתים לכן היא אלומה מכל סטרוני' סוד חתים
 בתוך חותם שהיא סוד אסתור כתבואר מתוך דברי הוואר שבכל
 פעם טעם בתולה טעם בה המלך והיא סוד מ"ס סתומה :
 ובעת החורבן נפתח הסתום שנפרט' חומות ירושלים סוד
 שושנה תתאה וזה סוד חומות ירושלים פרוטת' במ"ס פתוחה
 כתיב שנפתח הסתום ושלפו בה ידי זרים דכתיב ערו ערו
 עד היסוד בה עד היסוד ולא יסוד בכלל כי רק החומות נפרט'
 וסם שלטו ידי עשו בסוד משמש סוד דכתיב שמונת בידים
 תתפש והיא בהיכלי מלך בהיכלי מלך דייקא סוד החומות
 שנפרטו : וגססו הפתוח שכיין שחרבה ירושלים שלמטה סוד
 שושנה תתאה נשבע הקדוש ברוך הוא שלא ינטם בירושלים על
 מעלה עד שיכטם בירושלים על מטה ולכן נכססו הפתוח והוא
 סוד מ"ס סתומה של למרב"ה המשנה שהיתה פתוחה ונסתמה :
 הרי נתבאר לך שסוד מ"ס פתוחה ומ"ס סתומה רמזיו' לב' שושני'
 שהם סוד מים עליונים ומים החתוני' והבן כ'!

דרך ב' בו יתבאר סוד מים ומן ומקוה
 וג' מתנות ומרים ומטה משה ומט"מ
 ומ' מלקות

והנה עתה אודיעך סוד ג' מתנות שנתן הקב"ה לישראל
 שהם מן ובאר וענני כבוד וכולם חסוד בשביל משה :
 והחלה אבאר סוד גדול במה שהוא פליאה נשגבה שמתחלה אמר
 הקב"ה לנשה בחורב הכית אשר שטה לכבות את המז שיתן
 מימיו : וגם קרא חותו טר : ואחר מותה מרים שנסתלק כבאר
 שהיה בזכות מרים שאז חמר לו הקב"ה ודברתה אל הסלע שזם
 לדבר ולה להטות : וקרא אותה סלע : וביזרף מ"ך לבאר דברי
 רז"ל שאמרו שמתחלק למשה סלע בכנגע שדיבר אל סלע אחר
 ולא נתן מימיו : דקשה שהם היו באותו מקום כמה סלעים או
 לפחות ב' סלעים לתה לא נתן לו הקב"ה סימן לאזהר סלע
 ידבר סלע וטעה ויבא לידי חיטול השם : וגם הו"ד כ' חקאר
 שמסלע זו יוצא מים ולא מסלע אחר שהם נאמר שה סלע מסובל
 ליתן מים עדיין עי' לא יתקדש ש"ש ע"י ויותר היה קדוש אם
 יוצא מים מאזים סלע שלא מסובל לדבר זה גם קשה אם כונן
 הקב"ה היה רק שידברו אל סלע ולא להטות לתה טה למשה
 לומר קח המטה בידך שיש לומר שכשפול זה בא לידי עשות וטוד
 מ"ס הכתוב ויכהו פעמים מאי נפקא לן מזה אם הכהו פעמים
 או שלשה או פעם אח' גוד קשה על החתים ו'ל' שאמרו שפעם
 אח' יצאו טיפי דם שהוא פליאה נשגבה : גם מ"ס הכתוב ויצאו
 ממת מים רביס מה יוצא לנו מזה אם הספיק לכל העדה ובצירס
 בודחו שהיו מים רביס : אך הסוד הגדול בזה עפ"י הדברים
 האחרים לעיל שיש ב' שושנים שושנה עלאה היא דלתמר עליה
 כן רעיתי בין הבנות והיא סוד כלת משה והיא סוד מקום ישראל
 ה' כמ"ס לעיל : ואית שושנה תתאה דלחיו בין החתים סוד בתו
 של אברהם וב"ל שמה סוד שם ב"ן והוא סוד בשר תפוחים קרים
 כמ"ס כי היא שואבת מן המקום והחומר ב"ן במק"ה והוא סוד
 ד"ר בתוספת השם : ולכן ה' הבאר בזכות מרים כי מרים היא
 רומת לשושנה תתאה : מרי"ס ע"ה הוא במספר ארן סוד א"י
 וכתוב והארץ הדום רבלי לפי שהיא וירדת למטה ונתלבשת
 במט"ט כמ"ס כבר : והוא כ"ו שישיראל בגלות אזי בימי החול
 ההגסה ע"י מט"ט ועליו נאמר החת שלש רגלי ארן תחת עבדה כי
 ימלך כי הוא נק' נער עבד כתבואר בזוהר וכתוב אזי לך
 ארן שמלך נער : וז'ו' שההגסה על ידו יש שליטה למ"ס
 סוד מים הודונים שצברים על נפשנו כי הוא סוד ע"ן
 הדעת טו"ר כמ"ס כבר : וזה היה כוננה הגססו חסות
 לאדם ואשיוו לאש"ל מע"ה וגרס מיהא לכל העולם כי שם סוד
 המיהא כמ"ס כבר : והוא סוד משה משה ששהפך משה
 לנחש ומתקן למטה בסוד טו"ר כתבואר בדברי האר"י ז"ל
 והוא סוד המלבושי קדוות של כנסת ישראל כתבואר בזוהר
 ובגדלפון שבעש' הוא סוד המנגלים כמ"ס כבר ובעת רמזן
 כתיב ורזיתי' לזכור בריה עולם ורזיתי' בטויון נסיון כי
 היא מתפשטת מלבושי חול והתלבשת בבגדי שבת דכתיב
 פשטתי את כתנפי איכנה חלבושנה וגומר וסוד בגדי שבת
 הוא כי שושנה עלאה התלבשת בה בעלותה למעלה לאחיות
 עם הת"ת ופורסת סכת שלם עליה כמו שאנו חותרים בכלל
 שבת ופרים סכת שלום עלינו ועל ישראל ועל ירושלים והבן
 והנה בארנו כבר בסוד הכתוב מתוך לנער יעש"י דרטו גם
 כי חזקן לא יסור ממנה שמי"ט שאז סוד חמך כשמתלטים
 עולה למעלה לזווג עם הת"ת הוא עולה עמה כמ"ס שם
 והייט אחר שאמר ממנו חלק הרע וגשאר כולי טוב אזי טוב
 מתדבק בטוב : והסוד חלק הרע הוא מבואר בדברי האר"י ז"ל
 שהוא ע"י האוה שלבוחא לטרא שיו"ד מלמעלה כעבואר בכונת
 רחיצת רגליס במים חמים בע"ס והוא סוד שתין טלמי דטרא
 דמתואר למט"ט שבאים מסוד מ' גבורים מבורי ישראל דכתיב
 בדברי' לא יסור עבד ור"ך הכאה כמו שהלבו' המחפלים בחפ' אר"ך
 להטותו בתקל לנער ומספר וסוד במק"ל הוא ס"ח של אברה' יצחק
 יעקב ישראל שמהם יורדים הגבורות סוד ס' פולסי לטרא לנער
 עפר

פתח דרך א' בו יתבאר סוד מעשה המנורה והמשכן

כתיב וזה מעשה המנורה : מלמד שנתקשה בה מעשה : עד שהראה לו הקב"ה מנורה של זה : כבר הרגיש בזה החנף הרעבי ז"ל למה נתקשה מקס לוקח באלה הדברים הנרמזים באותיות שמו של משה : מנורה לחומרן : משכן דכתיב ככל חננית המשכן אשר הראה ה' את משה בהר : ושניהם נרמזים באות מ"ס של משה שקלים דכתיב וזה יתנו מלמד שהראו מטבע של זה ואמר לו כזה יהיה : וכאז נרמו באות ש' של משה : החדש הוא לכס ומלמד שנתקשה משה עד שהראה לו באלבע ואמר כזה ראש וקדש והוא נרמו באות ה' של משה : וכדי לבאר זאת תלע כי כל אלו הדברים הם רמזים לאות מ"ס שהיא כפולה : הכוונה שרומז לשושנה : ולית שושנה : ולית שושנה : ושניהם נרמזים באות מ"ס שהיא כפולה כמ"ס לעיל : והנה מנורה אמרו לית מנורה ולית מנורה דכתיב שבע ושבע מוליקות : והם סוד ו' נרות בסוד סוד משולם שהשיעני הוא סוד שושנה עלאה סוד כלת משה ונקראים מאורי אור : ו' קני מנורה בסוד סוד מרובע שהשיעני הוא סוד שושנה תחלה מלת דוד וכן מאורי האש כמבואר בוחר והנה משה סבר לפי דעתו באשר שמדרגתו למעלה ח"כ כל מה שזוה הקב"ה לעשותו לעיור דומתו למעלה בודאי יהיה ממדרגתו שהוא למעלה ואלן במנורה באשר שאמר לו הקב"ה אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות שנוגהו שישך האלה וכן נרות למנורה שהיא סוד ז' קנים ואל"כ הרי כי המנורה היא לזו מדרגה דלית ולכן נתקשה היינו שלא ידע כנגד חוזה דוגמתו יעשה אותה כי הוא סבר מאחר שמדרגתו למעלה חייב כל מה שיעשה יהיה כנגד מדרגתו : והיה נתקשה לו היינו שהיה מסתפק כנגד חוזה מזה ויתרון בעשותו עד שהראה לו מנורה של ח"ש שהיא מדרגה תחתונה הרמוזה במלת ח"ש שזה תחלת כבודתו היה של משה דכתיב וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה כמבואר בדברי האר"י ז"ל ואף שמדרגתו למעלה עכ"ל כבר ביארנו שהוא לפעמים גם נרמו במדת ה"ת המודווה למדה התחוקנה שהיא שושנה תחלה סוד מאורי האש : וח"ש מתוך הסנה הכוונה מתוך כוונתו הנעל של הסלה כזה ח"י סמך ט"ן ה"י הוא ק"ל הרמוז לת"ת המודווה בלבת אש והוא היה מדרגת דור המדבר דכתיב קול דברים אהם שומעים מתוך האש וזה הדרך כלולה לכל הדברים שנתקשה : והקושי היה דוקא לפי שרמזים בשמו כמ"ס לפנינו משכן ובואר מתוך דברי האר"י ז"ל שזה המשכן שהיה במדבר היה מדרגה תחתונה משכן שהיה בשולח כי משכן שילה היה בח' פנים באחר שהיה בח' משה במספר שול"ה אבל במדבר היה בחתי אחרים של שם אלהים היינו ב"ר ש' שהוא אחרים של אלהים שמספרם ת' ועם י' אותיות של ב' שמות אלהים הוא במספר משכן ולכן נתקשה ג"כ כנ"ל שקלים מבואר בוחר שקל דא י"ד דליתו אבנא למשקל ב' חזי שקל ה' ולא כמו שהבינו כמה חכמים שם דא י"ד הוא רמו' אבנא ועשו כזה כי שקל הוא סוד נפ"ש במספר השוה והוא סוד שושנה עלאה סוד נפס ככללי של עולם אל"י עקב' אבן שתיים ולכן אמר דא י"ד ודבר מפרט דליתו אבנא לרמו' שהיא י"ד שקל אומר רמו' לשושנה עלאה שהיא ג"כ סוד י"ד בסוד י' של אל"ף וי"ד של שס ויהאדונה כמבואר בוחר והיא שקל הוא סוד שושנה תחלה שהוא סוד נפס דפס דל"י שהוא סוד ח"י נפס שהוא סוד אחרים של אלהים כזה ח' ח"ל אלה אלהי אלהים שששה אותיות הוא במספר רט"ו כמנין ח"י שקל : והשקל ד' גרה שהוא י"ד במספר עשרים שהוא כח"ר במספר השוה סוד עטרת תפארת ישראל והנה זו המדה כשהיא מהתברת לנגדה החחוקה להשיע בה נקראת שקל שלם ובצד יו"ד עדה : אבל כשנהחברת למדה עליונה לקבל ממנה הוא בצד ה' שהוא ח"י שקל נגד שלמעלה ולכן נתקשה לו : והואך להראות לו שהוא מטבע של אש ר"ל שושנה תחלה שהיא סוד ח"ש כמ"ס רמו' לו במל' מטבע שהוא במספר י"ד לרמו' לכן ארמון אלהים סוד הדיגים ולכן הוא של אש : וכן החודש נתקשה לו שכיב לפי דעתו שהיה סוהרא המיד בשלימותו כמ"ס בימי שלמה ולא היה שייך בו חידוש החודש כי בימי שלמה היה החקקה ב' י

החול כמו שהיה בימי משה ביום השבת כמו שרמז בפסוק מומה יקיר ליום השבת ר"ת שלמה שששנה תחלה היה כללית בעלתה ששם כתיב וכנודי לאחר לא חתן ולא שייך בהחידוש כלבנה ולכן נתקשה עד שהראו באלבע הכוונה שהראה לו שבימי עדיין לא נתקנה הסוהרא ועדיין הוא בסוד החותם הגדול שנתקמו כל מעשה בראשית דכתיב בראשית ברא חליים את א' שמות זאת 'הארץ שהוא חוה' שבמילואו הוא סוד חל"ב י"ב אלהים במספר השוה וכל מעשה בראשית סוד חל"ב י"ב אלהים במספר השוה הרמוז לשושנה תחלה כי עילא הוא סוד סו"ה כמ"ס כמ"ס פעמים : והענין בזה כי הכל היה לפי הדור כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל מן דורות של חזקוני ויאשימו : והבן על זה

דרך ב' בו יתבאר סוד מעקה

כתיב ועשית מעקה לגבך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנפול ממנו : סוד המעקה כבר נבאר : ועתה נחזור על הדברים נבאר במקומן : דע לאמנה כי עיקר האור היורד למעלה דרך יסוד עולם שהוא הדיק שע"י יורד האור דכתיב חור זרוע ללדיק הוא מאור בפנימיות המכל והינו חומר אור שהוא ראוי לזריעה בסוד הכתוב ורע קודש מצבת כמבואר מתוך דברי הוה"ר : ואח"י יורדים עוד טיפין אורות סוד המותרי שאיט ראוי לזריעה וחס נופלים על השמלה : וכוד השמלה הוא סוד השמל' שלעשה מאור החיטון של הבינה המבשלת לזון בבת הווג והוא מתקפל תחת רגליהם וזה נופלים חותם הגולות אורות ונקראים ספיימי שביעיה ונתעכבו ע"י באותו שמלה עד שעולים הגולות מבורר רפ"ח כימות ע"י מעשה הדיקונים וזו הם התלבשים באהם טיפין ועליון יחד בסוד מ"ן ומקנים בווג ז"ל : וח"ס ספיימי שבעית שהם לעניים ואביונים שהם סוד הרפ"ח כימות של הכסדר כלים שנקרא עינים ואביוני הארץ כמבואר בוה"ר : ולכן בני עולמות אב"י כלל ח' מהם יש בו סוד מעקה היינו שהשמש נתקפל ע"ד רגליהם של ז"ל שהוא סוד קרקע אל"י והוא עליון ג"ג בריאה שלא יפלו חל הטיפין מן אל"י לבריאה : כי ח"ס היו יורדים מעולם חל עולם שלמה היה כח בכחוננים שלמה להחלו בהם כי כבר היה פולט בהם סוד המיתה שהוא ירידה מעולם לעולם כמ"ס כבר : וזו היה נתקף להם ח"כ גדול לעלות גם למעלה ולעין מתוך האקבא דליתות ששם הוא סוד דדי בהמה כמבואר מתוך דברי האר"י ז"ל : ועל זה ולא תשים דמים בביתך כי כיון שהם ינקים ממנה הוא שופע סוד ה' דמים עתמים ח"ש כי יפול הנפול ממנו הנפול כבר שהם אור החיטון של הבינה סוד גבורה שהוא סוד מעקה ע"ה במספר השוה : וכבר נבאר שכל עולם הוא בערך הוי"ה לעולם שנמטע ממנו : וזו לגב"ד סוד הוי"ה במספר השוה : והנה נבאר כבר בשער ה"ב שהשמש הוא המבשלת לזון דל"י הוא מן אור החיטון של בינה והוא ג"ג בריאה ח"ש חומא עלאה מקנה בבורסיה : שהוא סוד הבריאה שנקרא עולם רכסא : והמעקה דלזירה שהוא סוד ג"ג היורה המעקה היא סוד השמלה המלביש לזון דבריאה שנתבאר שם שהוא נעשה מאור החיטון של ז"ל ח"ש שיה סוד מקנין במלאכיה שיה סטרוין הוא סוד ה"ח הקנן ביורה סוד עולם המלאכים והמעקה ג"ג העזיה נעשה מן החמלה היורד מן מלכות כמ"ס שם חומא תחלה מקנה באופן שהוא סוד העזיה ולכן תדע כי המעקה שבין חלילת לבריאה נעשה מאור החיטון של בינה סוד אלהים שחוקרים שלה הוא סוד אור החיטון והחוקרים של אלהים כזה ח' ח"ל ח"ה אלהי אלהים הוא במספר ר' : ויש בו ט"ו אותיות רט"ו סוד מעקה במספר השוה : והמעקה שבין בריאה ליורה הוא סוד שם ח"ל שהוא לשון הקודש ובעל יכולת דכתיב ואת חילי הארץ ושם ח"ל כזה ח"ל ח"ל ח"ל הוא סוד מעקה ע"ה במספר השוה : והמעקה שבין יורה לעולם הוא סוד שם ב'ן ואחריו של ב'ן קד"ס וב'ן ע"ס קד"ס ע"ס ח"ל הוא סוד מעקה לטק' : הרי נבאר לך סוד המעקה של ג"ג ח"ל ובעשה ח"ל עוד מעקה : והבן :

שערי שער האותיות פתח הדרך א' בו יתבאר סוד מדה משקל מנין מספר

פתיב מי מדד בשעל עיס וכל בשלם עפר הארץ ועקל בשלם הריש אבשנת במאוננים זה הסוד כבר נכתב ופתח חוקיף לבאר : מה יש מדה שעודנו' בו דבר לה חו תבואה או פירות היו בכלי מבחן שהוא המדה : ודבר הנמדד הוא בחוף המדה : ויש מדה שעודלית בו בנד והוא חמה חו ורת חו המדה בפנים והבדל שהוא דבר הממדל מהקפל על החמה מבחן ולכן תמצא לפעמים שהבנין רומז במדה הלא וביבש ובחמה וברת כמ"ט לפיטו , וכן הת"ת ב"ב כמ"ט הכנ לפיטו , כי כבר נכתב שנה"י דלצה מלובשים קמוד בנה' לחימה ונה"י חזיתו מלובש' תך ו"א ונה"י ד"ה מלובשים תך טוקבה ד"ה כמ"ט בשער הב' ונה"י כה"י דחזיתו הוא סוד נ' עשרי ביה שהוא סוד מ"ב במספ' השה ונה"י בערך שמלכשת לנש"י דלצה שהס סוד וין שמן כמ"ט כבר היה שד מלת הלה , ולערך שמלכשת בו"א הוא בשוד חמה שהחמה בפנים ודבר הנמדד למבחן , וכן הו"א שהוא סוד י"ק"ב שטלל ז' הו"א סוד ז' עמיטות שהס מ"ט סוד מ"ה במספר השה והוא סך בן בוס הלופין , הרי נת' לך סוד מ"ה , וסוד המשקל כבר בארט סוד שקל הקודש שהוא סוד קטנה עלאה סוד קפס דלחילתה וכפ"ש הוא שקל' במספר השה , ונק' שקל הקודש שמקבלת מלכשת שהוא סוד קודש ולכן היה נקראת גם כן קודש כמ"ט כמ"ט , והנה חתרו שקל על קודש בשל היה והיטו כי בעת שמקבלת מן חית' עלאה מכל' ספ"י טה עשר פעמים חל"ס"ס הם במספר חל"ת"ל הם ב' פעמי' שק"ל , וגם היה בפולה שכלל' עם שזקנה תחאה ו' ספ"י טה הם סוד י' פעמי' אחיה , ועשר ספ"י על שזקנה תחאה"ס' פעמי' חל"ת"ל וק' מולס במספר ב"פ שק"ל , והיטו עשרים גרה כי האורות שלהם הם כבוד הגבורות סוד ונח"ן שהוא כמספר ג"ה , וכשהיה מתקבלת מלכשת סוד עשר הו"א ובה"י א' הו"א וק' מולס סוד משקל במספר השה , וגם באבל עלמו הוא סוד עם ע"ב כבוד ע' וחמור' ע"ה סוד במספ' חל"ת"ל שהוא מ"ו' פעמי' מ"ו' ע"ו' השרש הוא במספ' משקל' וסוד מנין הוא בחימה שהס סוד המנין של כסן גדול שה' מונה חמה חמה וחמה וכו' כעבורה מחר דברי הוהר , וביטול טה סוד ח"ה' בחל"ת"ל שעולה מנין ע"ה , וסוד מספר הוא גם כן כה"י דחית' כי ל"ה טה הוא סוד מ"ט שכלוחות , כתבואה מתוך דברי האר"י וכל' וביטול טה עם סוד ה' חותיות מלכשת' במספר פ"ר סודי מספר' ומבן טעיב :

דרך ב' בית סוד מוזה

כתיב וכחזס על מוזה ביהק ובשערך : מה סוד מוזה הוא סוד עם חל"ת"ל במספר השה : והוא סוד שזקנה תחאה שעומדת מחורו' ו"ה נדנ נפ"י של ז"ה כמ"ט כבר' והיא נקראת ערומותא תלשון משרון שהוא תרגומו של שומר שהיא שומר את הפתח שהס שני מוזה ומתקוף כי ל"ה של ז"ה הם סוד ב' מוזה הבית והת"ת הוא סוד כמספר : כתבואה מתוך דברי הוהר ונה"י באר' כי עוקר יקרת החלשים הוא מן הרגלים סוד ל"ה שהס לבר פגופה ויעקר ויקתס מן האקוריים לכן עומדת עם הנוקבה של ז"ה סוד רחל והיא עומדת את הפתח : בכה הגבורות הקדושות שמקבלת מלכשת עלאה סוד עם חל"ת"ל בחל"ת"ל עולה במספר ע' ויש בהס י"ב חותיות סוד י"ב עלון פקפ"י שסביב לשזקנה להגין עליוס כתבואה מתוך דברי הוהר והכלל הוא י"ד הרי קס' חל"ת"ל שהוא שומר את מוזה הבית והי"ב עלון תקיפין הוא סוד ג' שנות כח"ו במספר' סוד' שמתכין על המוזה שכן' שנות חל"ת"ל עם י"ב חותיות והס עומדים ע"ד יאשן העמיד לחורו' הפתח ומסכל בבית ומקטרר על אנשי ביתו וס לו קליפה ח' הק' י"ב שנותו בא סוד השכחה בסוד חמורו על חל"ס גדול מחמתי הנמרח ששכח תלשורו והיה קורא בשרשה השרש הוא לכס היה חומר השרש היה לכס ומתלשו לו חותיות דו"כ שהוא במספר חל"ת"ל בחותיות ר"ב הוא הקליפה הגל' החבוה לודי שכהה והגם שט"ן עם ר"ב הוא במספר רש"ע ע"ה : וסוד המוזה מבטל לוח הקליפה בו שד"י

אות מס גן העדן ע

הכתיב במוזה הוא מקבל נח מן חותיות וי"ה הכתיב בשפ"ס המוזה ענין חורו' לקסטר לכוון לכתיב עם שד"י נדנ חיות וי"ה שפ"ס המוזה כי עיקר כח עם שד"י הוא מן עם הו"ה שבות חותיות וי"ה : וזה היה מקבלת מן סוד ד' בטיס סוד גבורות יתקף שהוא כמספר ד' בטיס ועס' ד' שרשים הוא כמספר ר"ב שהוא כח על ג' שנות שעולים במספר ר"ב : והנה כבר כתבתי שהקליפה היא סוד חיותה והוא סוד הנתת שגרה מיתה לעלם ונח"ס עם ר"ב הוא סוד רש"ע במספר השה : ויעקב ביטולו הוא ע"י שה הו"ה כלל' : וי"ה הכתיב לופס רשע ללדיק ומבקש להמיתו וי"ה לא יעזבו בירו : שהס רש"ע הוא עומד חמור הפתח ומסכל בבית לדיק ומבקש להמיתו חבל עם סו"ה הכתיב במוזה שהוא חותין כח לטס שד"י לא יעזבו בירו : והנה חמור חבור לרשעים רע לעלם : פיור לרשעים וסע לעלם : הכוונה כי כאשר הם כן בולגוס ליקן מן הקדושה או יש להס חמור חובב והוא בודלו רעה לעלם שביא חל"ת"ל מלכשת לעלם סוד כ' קליפו' נח"ס חו"א סוד וכו' וקבש שק' חל"ת"ל מלכשת כפרסו"ל וזה דבר נח לעלם סוד חיותה חבל חס בחל"ת"ל נעשה חיל חו' יבוס לריט : שהס הקדושה טחח חו' קביו כי חס כחוף חל"ת"ל חסדנו רוח סוד הו"ה שהוא שרש לביטול הרוח כמ"ט כבר : והוא סוד ומכתתם על מוזה שחותיות בראש ובסוף הוא מ"ה : וחיותות ומלכשת במספר הו"ה : שהוא מפרסר בין חותיות מ"ה וזה פיור לרשעים וסע לעלם והבן כ"ו :

דרך ג' בו יתבאר סוד מוזה

כתיב ואס מוזה חבנים תעשה לי לא חבנים חת' גוית הכה הדע כי חיות מוזה חיות מוזה חיות מוזה שהוא מוזה הפנימי מוזה הוהב : והוא כנגד שזקנה עלאה וק' מוזה הקעור' כי קעור'ת הוא תלשון קיפור כי סס חכמה ואתיה ורשעות ועלה חמור חותיות העייתו חמתי : והוא סוד חבן הרחשה סוד חבן שהיה שמשס כוספת העולם וסבן ב"ו : וחיות מוזה הוא מוזה החלון והוא מוזה חלומה שהס מקריבין הקדושות וסוד הקדושות הוא סוד קירוב הכחות לקרב מולס חל המוזה ועו"ה הוא עולה למוצה עד הכוונה : ולשון מוזה הוא ובה סרינו ע"י חסד וירחמים שהוא סוד חל"ת"ל במספר מוזה : והוא סוד חבן מחבו סבוכים חיות לראש פנה : ומ"ט לא חבנים חתין בבית הוא כמו שפי' במקום חחר לא חניף עגלים' ברזל על לוחין כח ל"ה שהס החוקים הסבוכים חת השזקנה תחאה שקיה סוד מוזה חתין ובה כוללים ד' חניפין סוד ד' נשים שהיה ליעקב שהס למה אפה רחל בלהס : וכנגדס בקליפה ידעת העומדה עניס עקן חרבע ובקליפה השפחות קודמת לגבורות כמ"ט ככתבו החרי"ל והס בד"ו בלהס רחל וספס למה ש"ת שלהס הוא ברזל' ולכן כל כלי ברזל לא יאמע בהבטורו חת הבית כי סוד בנין הבית הוא ע"י אורות חבה כמ"ט כבר והס דוחי' הקליפות וברחוקים מהס וזה שמש קולס : חבל וסכ כסף ומחות כרומו' לג' גוונס דקדושה כמבואר בבוהר היה בבית והבן כ"ו :

דרך ד' בו יתבאר סוד מקדש

כתיב מקדש חדני כגנו ידך : מה חמור גדול מקדש שניחן בין שני שנות דכתיב פעלת ה' מקדש חדני להביק' וזהו חתדע כי סוד משכן רומז לשזקנה תחאה שהיא כחמשמנה בעומות ישראל והיא סוכנת בין החתומים וסוד מקדש הוא סוד שזקנה עלאה ולפני' גם שזקנה תחאה כשעלה לתעלה וכסלס קומתה נדנ כל קומת ז"ה וזה הוא מקבלת מן ד' אלפין של ד' חסו"ה כמ"ט כבר וד' אלפין במספר מ"ד' בס"ה ומתח ימו מה היה שחו הוא מקבלת מן כל כמ"ט של ז"ה טיש בו עש"י חותיות של עם מ"ה כמבואר בוהר : והנה שזקנה עליונה חו"ה מקבלת מן דעת עליון סוד עלס חסו"ה כמ"ט ומשעשת בשש"ס תחאה סוד חל"ת"ל : הרי הוא בין שני שנות חו"ה חל"ת"ל : וכן שזקנה תחאה כשהיא מוטלמת בכל קומת ז"ה חו' היא מקבלת גם כן חסו"ה עמונה סוד חת"ת חו' חל"ת"ל דברי ח"ה עולה לעעלה במקום שהיה מתלה מלכות דלחילת שהוא למוזה חת'ת

אות נון גן העדן ער פתחג' ררך' א' בו יתכאר סוד אות נון בכנייה

כתיב טורח תולדות עושה פלא: הדרך לשמעתין פנה כתיב
סוף כ' לכל הנפילים להבין זה דרך חתה ידע כי
אות ט' בכנייה שהיא מלוא: רמזו לטובת דוד הגופלת ועמ' יחסי
היו כי הוא ל' כפופה ככראסה רומזת לנפילתה כמ' ש כבר
הוא נון פשוטה שבסופה רמזו לעמידתה ושלטנותה הכל ע"י
אות ו' שבאמצע כמ' ש לפני: בהם אמרו נון כפופה ט'
פשוטה כחמן כפוף גחמן פשוט: ואף כי ביארנו זה כולו אחר
ככל עולה בקנה אחד אס השביל היש: וכן הכוונה שבאים
לרמו שחות נון כפופה ופשוטה רמזו למדת התלכות כמו שפירס'
ז' על היצא חיי ג' גחמן חיי לפלס: כי ידוע כי מלת חיי רומז
למדת התלכות ועל ידה הוא תשלום הגמול הן לשכר הן לעונש
לפי עונקת מתירין פירוש ימינה ומלחה ע"י ה' וכו' שאמר'
בעשרה מאמרות נבחר העולם ומה ח' לאלה כדי להפירע מן
רשעים כמ' ש זה כבר: והנה נפילתה כבר נבחר מנה סוד
הנפילה שהוא סוד חסיפת הלידק סוד קלקול השליכות שבטולם
כמ' ש לעיל: וכן הוא עמידתה הכל ע"י ו' שקלמטע: שפיר'
תעלה עד הבינה שהוא סוד שאמרו חין הדבר חקו חלה בתשובה
שמת דבר כבר כתבתי ערמו למדת התלכות והוא הלוי בתשובה
ששם סוד החיות על דו ל' שפיר' בינה שכו' שפירי תאובס
נעלים חין תיקון חל בטולם סוד הדיק דכתיב הדיק חלוד וכו'
ואנשי אמו' לחסכו חלוד מבי': ואכל אחר שנפתחו השפירי תשוב'
או תיקון העולם ויתעשה מן ל' כפופה ו' פשוטה הרימו לדיוקא
דאס כמ' ש בסוד מלת שא"ח רומזו ל' מית הקודש ומ'
שיות ו' פשוטה רומז לדיוקא דאס שהוא דיוקא שלימה בסוד
ל' וכו': והנה נבחר כבר כי מדה זו היא סוד חתה כמ' ש בס"ה
ותהלתו החטום כך וכבר נבחר שמתה הואת נחלקת לנשים
ונקראתם קהלות דכתיב וישב תהלות ישראל כמ' ד' וישב חללים
וזו הוא נקרא חס תס דמתי' גמין גבר שלום דכא דכר בלא
טקבא לא נקרא שלום: וזו הוא נקרא נור"ה חתה סוד נור"ה
הקודש במספר שהוא סוד הכתר שנתמסס עליהם ככתר אחד
כמו שהם בתחלת החלילות וסוד הכתר זה כבר נבחר שהוא
כעשה ע"י שער ה' של הבינה שנקרא פלא כמ' ש: וז"ש טרד
תהוות עושה פלא: והכל הוא ע"י לדיק דרנה עילאה דחיי'
סוי' דכתיב ביום ההוא יקרא שמו ה' לדיק ח"ס סוף ה' לכל
הנפילים בסוד הכתוב סמטני בחשישה ו"ס הכתוב [פשוט
ב]הה ל' סוד נפש דוד ונרתו סוד נח"ל בר"ת סוד הדיק
נבחרת נח קדמות שהוא מן הנפין סוד הוי"ה ומן יס הגדול
סוד ס"ג הריכ"ו ס"ג במספר נח"ל ע"ה: ונקרא נר סוד נהר
פרת שמש וכו' ישראל לטות פרוץ ורביץ ונקרא נר לפי שבבר
נבחר שהדיק הוא בסוד שיר מרובע סוד אדס חוטב על הכסף
סוד ד' חות הקודש ולכל חיה ד' פנים הרי יוד' פנמים י' הוא
כמבואר מתוך דברי הוהר בסוד הכתוב רנ"ו ליעקב שמתה והוא
נר ע"ה והוא נרמו בס"ה של נפשי' חתה ליהוה שהוא השם
וה"כ במספר ו' סוד כלילות הדי דרגון ואימתי ישלמו כשתמו
רשעים מן הארץ וכל הנפילות הקדושות יתעלו נקודש בסוד
הכתוב [ל]ע יקראנו שהוא שם חב"ו במספר י' וזו כתיב
באבוד רשעים רנ"ה: וסוד הבדיקה שאומר סופר ה' לכל הנפלי'
הכוונה כי כבר טרע כי עיקר השפעת המל' הוא מן
והנה קודם הקורבן חף שלפניו היא יודת' לעולם הבריאה
נח"ש בסוד ריבון עולה ויורד היא מרוחקת מן הס"ה מדרגות
סוד נח"ש וכו' נבחר כי כל ג' כלבו דמי והיא נקשרת
עמו בתקוח מוש השם ופירי חקבלת השפע מן הס"ה: חל
במורבן הבינה כקוב וקוד' פ"חיס שירדה עד עולם העש' ואף כי
כבר נבחר שכל ה' עולותו ב"ע כל ח' לא נחשב אלא לספי'
ח' עכ"ז הרי הוא מרוחקת ממנו ששה ספירות ואס כן ח"ו חלדה
הקודש שח"ו נפסקה סוד התקוב והקיסור וכו' נחפרדה
חלילה חלל וזה חשיב חל לבי ע"כ חומל הכוונה דכתיב ואף נט
חלת בתיאוס בחרן חויבוס סוד שלם העש' מהר הקליפ' לא
מאתמים לנפלים לנפלים נקבי

ז' דקלת סמי לשון לקום' ביאר: ובמ"ה מנאש בכתוב שאין
בבינה רק מ"ט שערים כי חלו השערים נעשו כבינה מהרשמו
ע"ז' של מלכין תבירין והס' רשימות כ"ה כלול מו' הרי
זו' הוא מ"ט והס סוד ו' שתיעות כמו שבארנו גם כן בשער ב'
ושער ה' חייב בבינה עצמה רק הוא בישיב חתה והוא
אותו שביב דיקק מלא החיידע והוא נקרא פלא דכתיב פלא
ויען אל: והוא סוד יוכ: ולפי שזה השביל דיקק הוא
תמיד בבינה כי הס' חרין רעין דלת מהפירין לכן נחשב גם השפירי
בינה ולכן נקרא יובל כי בסוד חתה והוא סוד שלם עליון של ת"ת שלם
סוד ו' והוא עצמו כבר נבחר שהוא סוד ו' וכו' נכנסים חל"כ
נקיבות חכמה בבינה ונעשים שם סוד ל"ב חללים של מנב"ר הרי
לרומז יובל עד כאן לשון: ומלמתי קשיה על פי הראשון שמתר
גם שער ה' הוא בבינה עצמה והוא סוד שלם עליון של ת"ת שלם
ח"כ חך לא השיב אותה משה שהוא היה בחי' סוד חתה שהוא
יותר מעלה בקודש מן הבינה: ואין להרך כי שלם ת"ת
העליון של בינה הוא יותר מעלה מן יסוד חתה כמ"ס כבר בס"ה
והשגנו החת העץ כמבואר בכתבו החי' ו': עכ"ו קשה הא"ך
לא השיגו משה שהיה מבחי' יסוד חתה דהא כתיב כעשרה שערות
לו חמו ופירוש אותו עפי' הסוד שבכוונה שחלף עשרה הוא מלשון
סביב כמד' חנקו ועטרו' לוד שפרשו סבוכים לוד וכן הוא
לשון כתר כמד' רשע מתרו חת הדיק שפרשו וכו' שחשב
אותו ע"ד הכתוב סביב רשעים ויחלקון וכתיב וסביבו נעשרה
מתוך כמ"ס כבר: ואמרו שבגמר בינה חיו נכנס לפנים כי חמר
שחלו העליות שהוא בחי' בינה שבה ובה' בינה לעולם נ"ך חס
לכתיב חס לבינה נקרא והכן זה מחלו ח"כ הרי משיב היסוד גם
לבינה שבה וכ"כ לשנים ח"ה העליון שלם: ולכן הס' הפרשי
כדיעה כמ' ש שער ה' הוא מן חתה: ואין לעית טעה בזה כ"ה
לאחר שהוא מן יסוד חתה יותר קשה חך לא השיגו משה שהוא
עצמו מבחי' יסוד חתה: וכן לפי קט סכלי כ"ל להקריע לדיעה
ה' ומה שחשבו כלל הדי' ח' חות וישיב: והוא עפי' שבבר
נבחר שביסוד עצמה יש בה גם כן כלילות עשר והחלק נ"ך
הלקים הכ"ד מ"ה נה"ס והכל ביסוד עצמה ח"כ מ"ל שמשב
היסוד חתה נבחי' בינה שבה היט לבחי' בינה שביסוד שהוא חלק
עליון שביסוד שמה הנק' עלי' ולא לבינה עצמה שבה שהוא עד
השכל וגדל האמת שהרי כבר נבחר שהבינה לבינה הוא בגרון
לבינה כמ"ס ולשן ת"ת העליון דהי' שהוא יותר מעלה מן בחי'
הבינה שבכללות היסוד וגם הוא יותר מעלה גם מן יסוד חתה כי
יסוד חתה מתפשט ומתלבש למטה ג"כ בוח' משח"ס גי' עליון
של ת"ת של עשה כתר לוח' ואינו מתלבש בו"ה ולכן לא השיגו משה
בחיו: וזה השער ה' הוא נעשה מכללות הרשימות של ו' ולכן
זה השער טלל כל השערים כמו שבארנו כ"ז בשער ב': ולדיעה זו
קרא משיבו דכח ב וקדמס את שנת היובל ופירשו אותו שרירך
לקדש אותו בב' דלכל דעד דמקשינ' אותו חות קודש עצמה:
וק' היה סוד יסוד חתה הרי הוא מעלמו נק' קודש ו' חתה הבינה
נק' מקרא קודש שהיא מתקדשת מבי' של מעלה דכתיב חלה
פועדי ה' אשר תקראו אותם חתים בב' דלוח מ' לתא: ועד
כתיב יובל הוא קודש יהיה לכם כרי כתיב יובל הוא ולא הוא:
וגם כתיב קודש חתים לכם ולא קודש הוא לכם: מכל זה הוא
מבורר שסוד היובל שהוא סוד שער ה' הוא בבינה עצמה: ועשם
לשם יובל הוא ע"פ סוד הפ' ועל יובל ישלח שרש והטובה הוא
כי כבר נבחר שג' חסדים הם היורדים מבינה אל חו"ה שם
ג' הוי' ת סוד לח"ס הפנים והחסד האמצעי הוא בחי' לבינה:
ונבחר כבר כי סוד חתה הוא סו' שם ע"כ במספר חס"ה והוא
מתחלק ל' שלוש ת"ת והנה ב' חלקים הם התלכסי בוח' והסב"פ
כ"ד כ"ד בס"ה ושתי כ"ד כ"ד שמשותף שח"ה סוד שמש הוא
מקבל ב"פ כ"ד ושלם ח' שריר: תשל' בסוד כתר לוח' והוא סוד
שער ה' כמ"ס לעיל: והנה ב' שלישים שהם ב"פ כ"ד כ"ד הוא
סוד יובל במספר שהוא ושער ה' הוא נקרא על יובל והוא
ישלח שרשו שהוא עצמו אינו מתלבש ומתפשט למטה רק ישלח
שרשו בכל החלקים: ולפי שהוא כלל דטולא נקרא על שם
יובל והבן כ"ז הרי נבחר כך חך אות כ' במני' רמזו אל הבינ'
ועתה נבחר אותו בכנייה:

זו והאוסס
מזים למרשיו
וכוח סוד
זה על ידי
חיים: ולכן
קבוצ אורות
ה: וכן
אותו נקרא
הוא כי שם
הס סוד
מספר שהוא
יסוד כמ' ש
שיעור רבי'
המ ומלח'
בו בו בוח'
ולביות הוא
ללכת בוח'
האולם שלם
וירידה וזה
הקמ' ברית
ב' שליכות
בסוד לדי'
ועיר ח' וזה
ד ו' ח'
ג' כ' פשי
זוסק קוט
לס: ח"ס
דיק ונמשע
דקה לסס
ימי יעקב
ברא
בסוד כ'
ותה
מיס לא
וד האס
ר בסוד
ואין
ת נ'
זור
רומז
זרבו ל'
בכתבו
קיס' ח'
ה' בס'
לקשנו
השני
ה' הוא
וכל
שלישו
לעשה
עמד
שחלה
בה' א'

שערי

שער האותיות

אות סמך בן הערך

כתוב ויטע שוכרת גב הת"ת לירד ג' מדרגה עד קרקע הא"י...
שהוא שמים של הבריה כמ"ש כבר בס"ה עמו אלכני ברה וכו'
פחד דברי הוהר שאמר הגבי לה הוה דרגה עלאה וירד עד
קרקע א"י לכתוב השלך משמים ארץ תפארת ישראל וכתוב
בשליך אמת ארנה זה מדת ה"ת והוה לא נשאר ביניהם רק ג'
מדרגות והוה ללבד והוה ויש תקוה לאתרויך והוה סוד הסמיכה
לכתוב שמתך ה' לכל המופלים ח"ם סמוכטי באשיות ח"ת
באשיות אלה בשויות ר"ל לפי שנתרחקה ו' מדרגות מדיכה
לסמיכה סירד לקרקע א"י שהוה המסך המבדיל בין א"י לבריה
והוה הוה עמוד אחר כהגלו מלין ען הקרבים להאיר מעט אליה
כתבתי בזה: שאמר מתלא למלכה דתריך מערונה דליה
וכו': וכן כ"ו היטב:

אם יש לך לב משכיל הלא תראה בעיני סמך שהאותיות
כאשר נאלו תחלה כסדר חב"ד כן ירדו מעולם אל עולם:
ומפרטף לפרטף הכל כסדר חב"ד עד שבאו לפרטף אבה טרוח
המנוה דהליות וכאשר באו אל הבינה באו ג"כ דרך חב"ד
וכאשר יאלו מן הבינה אחר שקבלו עס צוירם האתימי עסס וזקק
על הלמות כמ"ס כבר ברי כי מן הבינה ירדו דרך כניסתם
ובחיותי פתח שבאו בליותי פתח יאלו שהוה סוד יסוד שבה ויגה
כאן הוה המשל לשפסרת שהכנסם אחריו יאלו ראשון: ח"כ הוהר
לכ"ו יולאים בסדר תשר"ק ובאשר חב"ן מתחם כסוף הכבוד שהוה
סוד הבינה שנקרא כסוף הכבוד כמ"ס כבר כך נחקקו בשמים
סוד הת"ת שנקרא שמים: לפי שבאו דרך ראש כ"ל: והנה
בריהת העולם שמדבר ברב המנוח היינו העולמות כולם
שלמטה עסס בי"ע שכולם נבראו ע"י התורה היינו תורה שבכתב
סוד הת"ת ותורה שבפ"פ סוד המלכות והנה מן הג"ה יאלו אל
המלכות דרך היסוד ח"כ כאשר נחקקו כן יאלו היינו דרך תשר"ק
והוה שאמר שבאו לפני הקב"ה סוד הת"ת דרך תשר"ק ובאשר
ירדו למטה מן המלכות ברי ג"כ יאלו בליותי פתח שבאו להוכיח
והוה סוכרת לטוית מתהקך בחומר חומס ששבו ללאח בדרך חב"ד
כמו שהלת חליתן: והנה הרען היה בהאותיות שכל אחד אמר
בי יברא רטט שהוה ימלך בראש וזה שוכה ע"י גלי העטרות
שארי האותיות שברי עיקר בכנין הוא ע"י לרוף גמס ותעופת
במבואר מתוך הבריות דה"ה בסוד האותיות ח"ם: ועתה נבוא
לביאור האומר הג"ל: כי יבאר כבר שהאותיות כאשר יאלו
מתחלה אל הבינה אל הו"ה לא יבאו לסבול האור וגשמו כלים
ונפלו למטה והאורות חזרו אל הבינה וח"כ יאלו שנים לזורך
התיקון ע"י התיקון נבראו כל העולמות של מטה ובהכרח עס
עלעולם לא היו האורות רחוקים מן הכלים יותר מן ג' ספירות
שהוה כלבוד ע"י"ן היה להם קוה לקוה לגבולם ולבוא אל התיקון
שחס היו רחוקים יותר מן הים נפסק הקו לפי שחינו כלבוד ולא
שוו יטוין לבא לידו תיקון: והנה נבאר שבאחת עבודות דלתת
אתער עובדה דלעילא וח"כ חס היה הבריה ע"י חו"ה כמ"ד הרומז
אל הבינה לכות הוא סוף בראש כל האותיות הוה מעורר ג"כ
להיות הבינה מתעלה בראש כל הספי' והוה היו האורות רחוקים
מן הכלים יותר מן ג' ספירות וג"ה היו יטוין לבוא לידו תיקון:
וכן הוא ג"כ התיקון של הנוצמות שנפלו בין הקליפות ובכררים
תמיד ע"י סמיכת גבולה לתפלה שהוה ע"י אורות הבינה כמ"ס
כבר שכתב המלכות יורדות בסוד גלות הבינה יורדת עמה
בסוד ותלכנה שקוים האומר בנעמי ורות כמ"ס כבר ו"ן חס את
תיקון מאתך לקוים מתוך בראש חינו נפלין מזה הכא עליכן:
ולכן נורת בסמך היוו כדור עגול הרומז אל הבינה קודם התיקון
בסוד פרטף רק שיהיה בסוד נקודה שהוה כדור עגול: וכן כ"ו
היי נבאר סוד חו"ה סמך בלוחת וצתה נבאר אותה במנוח:

אות סמך

פתח א' דרך א' בוי תבאר אות סמך בצורתה

סמך ה' לכל הטופלים: פבר נחב' ועתה
חשיב שנים ידי לבחרו: דע אחי שצרת
ס' בטרתה הוה רומז אל הבינה עליונה:
ע' כבו נבאר שהבינה מתהקף לב'

בחי' בחי' ה' הוה סוד תנה"ל הלה המתלבשים בו"ה וכבר נבאר
סוף הבחי' נרמו בלוח' ה' סתומה כמ"ס במקומו: ובק"ו קב'
א"ם עלמות שלה עסס מלביקים נחמה: שית ספרין הרביין
הרמזים במלת בראשית כתבואר בזה: וזה הבחי' נרמו בלוח'
סמך בטרתה כמ"ס לפינוגו ונבין זה אבאר לך תחלה מאת רב
המנוח סבא בסוד האותיות שבאו לפני הקב"ה וכל ח' רוב שיבאר
בו העולם וכו' דרך תשר"ק עד שבאה אות סמך וכו' לב' הקב"ה
א"ס את הוה מתוך חינו נפלין מה הכא עליכון: והנה מתחלה
לרדך לבנין למה באו האותיות דרך תשר"ק ולא דרך חב"ד כמו
תחלת אלוטות בעולם המלכות שכבר נבאר בשער ח' שכשירדו
באורות דרך חלון העמוד נחך התיאור מן ח"ם יאלו מתחלה אות
ח' ראשונה ויסע לנבחותיו עס כל רזויו עסס ר"ה עד ת'
ולמה באו כאלו לסיך גס מה שאר"ל שהאותיות בשמים הם דרך
תשר"ק וכשניטמו בדרך נחמו בדרך חב"ד: בס"ה תהקף כמו
חומר חותם ולרדך לידע ולהודיע מה מקור וטעם לוח: וגם ע"ן
נפסק עניי שכלית בליות עולם מדבר רב המנוח סבא שבאו כל
האותיות וכל אחד חמר בו יברא העולם: חס מדבר מתחלת הא"י
ששירדו מן התכבש אל הג"ה כמ"ס בשער ח' קודם שנאלו
הי"ם של עולם הא"י: ח"כ חו"ה נפלין מזה בעניי חס כמ"ס
כבר: וחס מדבר אחד ספירת הכלים ונפלין למטה יקשה למה
באמת לא באו מתחלה: אך הענין הוא עפ"י שכתבאר כבר כי
בעולם העליון לא יתאר בו סוס ניור ותמונת אותיות כי הכל הוא
אור פשוט ואף שאנו מליירים עס חו"ה אותיות חו שמים הקודש
וכנוים הכל הוא בעולם מוחלט ואף מתקבה לא תפסח ב"י ואף
ספי' הכתר של עולם הא"י לא תפסח בו' סוס מחשבה שלכן הוא
גרמו בשס חו"ן רק בהשתלשל האור אל ספי' הב' שהוה החכמה
תוסף בו מעט ימות בסוד הגולות י"ש מאין וישות הוא כי
המתקבה תוספת בו אבל לא יתואר עדיין עס סוס ניור עד שבא
אלו הבינה עסס הוא סוד הניור בסוד חו"ן אור כאלהיו חו"ן אור
כאלהיו שרמו אל הבינה כמ"ס בשער ח' ובתבאר עס שהאורות
למעלה ששירדו מן המלכות חו"ן באו לכל הפרטופים דרך ראש
בסוד בקע לגלגלת ואל דרך היסודות וכל וווג האורות ה' מיניה
אביה כי חו"ן למעלה בחי' נוק' עד ספי' החכמה עסס נהגלה בחי'
עוף' שהיה הבינה לכתוב בחכמה יסך ארץ וירדו האורות אל
החכמה דרך ראשו ונשתלשו דרך ח"י חוליות שבכדורה מן המוח
עד שבאו אל יסודו: והנה ע"י וווג החכמה עס הבינה ירדו
האורות מן החכמה אל הבינה דרך היסודות: ובתבאר כבר כי מן
הבינה ירדו האורות ג"כ דרך היסוד שלה: בסוד הלודיה ובאים
אל הו"ה דרך ראשו כמ"ס בסוד המוחין והו"ה עתה לטק' דרך
הקרקע ומעס הם באים לוח העולם גס כן דבר יסודת ועתה

פתח ב' דרך א' בוי ת' סוד אות סמך במנינה

פתיב כל הנפש הבאה ליעקב מצימה יולאו וירבו מלבד
כשי בני יעקב כל נפש שמים וטע: וכתיב כל הנפש
לבית יעקב הבאה מצימה שבשים: הגה מלבד הקושיא שרבינו
בה חו"ל שפרטן אחה מווא שבשים חסר ח' ובכללן אחה מווא
שבשים: מלבד וו הקושיא נעורר עוד מה שיש לנקות בשני' לשון
הכתובים: כי מתחלה חמר כל הנפש הבאה ליעקב: וח"כ חמר
לבית יעקב: גס מ"ש יולאו יריבו שנמעט לנאורה נראה שהוה
שפת יתח' ונבאר כל זאת: תדע כי אות סמך' במנינה שהוה
ששים רומז אל הת"ת: ואף כי אמרנו שאות סמך' בלוחת רומז
אל הבינה: אבל במנינה הוא רומז אל הת"ת שהוא טולל ו"ה כל
אחד כולו מעשר הוא ששים: ואף חס תחלה שלפנימס רומז אות
סמך לשאר ספירה עכ"ל הוא רומז אל הת"ת שבאותו ספירה
שכולל ג"כ ר"ק של אותה ספירה שכל אחד כולו ג"כ מעשר הרי
ששים: והנה עתה באחי להעמידך על דרך האמת שלא תהע
בדרך כי תחלה בוצר ובחיקוים וכן בכתבי האר"ל וגם
בביאוריו זה הקטן וכן בפקרי הגולו בפירושי' על האומר
שלכאורה

המאכל שהיה סוד קרקע האצילות למטה במקום המלכות שבו
הרץ והוא כמ"ס כבר וכבר כתבתי על עולם ועולם מן עולם
הנפרדים לא מחשב רק לערך ספי"ח לערך עולם האצילות והוא
הוא קצרה בטרק חוט השני ויש תקנה להחריטה ושבו בעים
לעולם הלו הס' ה"ב בעים פקעו בסוד העפר ימי' להס' תח'י'
על ידי ההוא עלם לין גרמא דעשרה ביר סוד עלם הלו שמתנו
יובלו כלם לבא לידו החיה והנה זו הנקודה שירדה למטה ירדה
עם כל בחינותיה הכל הרוח לא ירד ממנו רק בחי' הנפש שברוח
למה חיוני לנפש הכלי : וגם תן בחי' הנפש ירדה גם כן בחי'
הנפש שבגמלה להיות סוד אור מ'ק' לבחי' הנפש שברוח וחוט
העולם לא בחי' יתקן ובו הוקרו כל השאלות והסן הטיוב :

עולם כמ"ס כבר וישנה עלאה קראו ע"ד בסוד הקש הקש
הכדע"ס כמ"ס כבר : וז"ל סמוכים לעד לעולם שלבארה הוה
כפל גשון מה לי לעד או לעולם הלא שהוא רומן לב' שושים שיהיה
סוד לע"ד לעולם והס סמוכים ע"ת' ויסוד : וז"ל עשויים
בחמ"ת ויס"ר : וזה הכתוב השני וחמר פדות שנה לעמו שש'
הסמוכות שהיא סוד סמיכו' גחולה לזופלה או יש תקנה לחמרותיה
ושבו בעים לנבולס : ואם תקשה כך מאחר שירדה בין העמיתים
והלכה בגולה הרי יש לה דין סבו' שאסור להסן ואין יסוד
לקחה לכן סיים הכתוב מה לעולם בריחו שאף שזונה חתמה
סוד עלם שירדה בין העמיתים גם בחי' החתונה של יסוד לא יו
מתנה כמ"ס בסוד פדות ביוסף שמו באחיו על ארץ מצרים סוד
י' געירא הדבוקה מחזורי הדלת כמ"ס כבר וז"ל מה לעולם
בריתו : והכל ע"י הקו סוד תקות חוט השני שהס' ת"ו היה נכסתי
היה אבדה תקופתי : וז"ל חוט השני סוד כריחות חמכס חסר
שלחתי : הרי נתבאר לך סוד חות סמך בכל ג' חלקיה והסן ל' :

אות עין

פתחא ררך א' בו יתבאר אות ע

בצורתה

כתיב
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

עין בעין נראה חסה ה' : וכתיב
עניו ה' משפוט בכל הארץ :
וכתיב על האסן האחת שבנה עיניו :
הנה להביק כל זאת עיני חסה
לדעת שאות ע"ן בצורתה רוחות
לכמה מדות כמ"ס לפנינו : וגם לפעמים רומן לכל השמך
בכלל או בפרט : והוא כי מאחרי כחוב בעס גדול א' מבעלי
קבלה הראשונים שיעקר טרת אות ע"ן הוא אות אחת מורכבת
מן ג' אותיות פשוטות והס אות ט"ן והיות וי"ו והיות וי"ו
כזה ג' ויתבאר גם כי אי אפשר לומר שהוא מורכב רק מן
ב' אותיות ל' או ל' זה אי אפשר לומר שהרי אות ט"ן הוא
מן אותיות פשוטות ואינה מורכבת ואריכה להיות עגול למטה
כזה ג' ולא שחפשי הקו למטה כזה ג' שאם כן הרי תראה
מורכבת מן ב' אותיות ל' או כזה ג' ואם כן באשר שהקו של
הע"ן הוא מתפשט הוכרה לומר שהיא מורכבת מן ג' אותיות
ל' ו' כ"ל ע"כ : ולפי' דרך להזכיר את הסופרים מה'ס
שאי יודע להס חיות תיבה בסוף השורה ובחובה אות ל'
והס מרחיבו' את הקו שלמטה כזה ג' כאשר ראינו בעצמו
במה ס"ח ועומים זה כדי להשוות את השורות והוא בעצמו
אינו כשורה כי הוא הוליא מכלל טרתה האתית והוא שני
טרה ממש כמבואר למעלה ולכן דרך להזכיר אותם ע"ן
שלא יעשו עוד כוונת :

ועתה נבא לביאור הפסוקי' שהתחלנו שהרי כבר נתבאר כי
הס' הוא סוד ג' רבתי ויסוד הוא סוד ו' רבתי הוא שיש לו
כמבואר מתוך דברי הוהר והנה נת' כי סוד ו' רבתי הוא שיש לו
דעה שעולה בסוד ירמל' עלה במחשבה שהוא סוד וי"ד שהוא
סוד הרשע של ו' הרי ו' חמור י' פעמים ו' הוא סמך במנינה
ו' ועירא הוא שאין לורחש למעלה רומן לבחי' יסוד שלישי עולה
בבחי' ירמל' והוא טרת ו' כזה ו' בלי וי"ד למעלה והוא נשאר
לעולם בבחי' שש דכתיב וילכס אותו בגדי שש הרי ששים ושש :
והנה כבר נתבאר כי בחינת יעקב כולל לת"ת ויסוד : כי הוא
בסוד קונה שלמים שעולה במספר רל' דכתיב גדול חזוננו ור"ב
כ"ח שהוא במספר ירמל' והכל ירדו במלכים הוא סוד המלכות
ממרוס כמ"ס והכל רק בבחי' נפש שבו : הכל השושנה עלאה
שהיא סוד נפש הכללי ירדה עם כל בחי' ונתבאר מתוך דברי
הארז"ל קבל הבחינו' שבה הם בסוד שבעים בסוד הכתוב והברון
שבע שנים נבננה והוא סוד ע' רבתי של קמ"ע : והוא נקראת
בית יעקב בסוד הכתוב בית יעקב לבו וכלכה באור ה' : וזה
שחמר הכתוב כל הנפש הבאה ליעק' מירימה יולחי ורכו ששים
ושש הלו הם הבחי' שירדו מן תפארת ויסוד המכונים בשם יעקב
הם ששים ושש וכולם בבחינת נפש : ואחר כך חמר פע"ח קניח
כל הנפש לבית יעק' הבאה מירימה שבעים רומן לכל בחי' נפש
של בית יעק' שכולם ירדו למצרים והם שבעים והסן כל זה :
הרי נת' לך אות סמך בצורתה ובמנינה : ועתה נבאר אותה
בבנינה :

דרך ב' בוית' סוד אות סמך בבנינה

סמוכים לעד לעול' עשוי' בחמ' ויסר וזה קבין ע"פ הדברי'
המתחילי' : רק תדע שאות סמך בבנינה רומן
לסמיכות סוכת דוד הנופלת עם כל בחינותיה דכתי' סמך כ' לכל
הטעמי' : והנה כתיב סמוכי' בחששו' וחמתי מהו באשקו' בב' אשנת
במור' שבכת' ותורה שבע"פ ותורה היא אש דכתי' מימינו אש דת
נמוכות' הלא כה דברי כהן נחם ה' : והלו שני כתובי' הבאים
כאחד ללמד על שני תורות : תורה שבכת' הוא דכתי' מימינו אש
דת לנו שהוא סוד ימ' ותורה שבעל פה הוא דכתי' הלא כה דברי
כהן כי סוד דבר הוא סוד תורה שבעל פה כמבואר מתוך דברי
הוהר : והנה בחי' עליונה שלהם נמשל לאור דכתי' כי נר מטה
ותורה אור : ובחי' חלמנית שבה נמשל למים דכתי' הוי כל אמת
לנו למים : ובחי' התחתונה שבה שהיא סוד נפש נמשל לאש סוד
החמיות : שבהם הנפש שמתנו חיוני הגוף : והנה סוכת דוד
שנפלה למטה במקום חושך ולא אור כבר אמרנו שהזכרה סוד
שושנה עלאה לירד גם כן למטה במקום המלכות לסמך נפילת'
וכיון שירדה למטה הולך גם כן הח' ויסוד לירד גם כן למטה
לארץ שהוא סוד קרקע האצילות סמך למקום המלכות להמשיך
הקו סוד תקות חוט השני דכתי' השלך משמים ארץ תפארת
ישראל : והכל רק בבחי' נפש שבו כ"ל שהוא סוד אש וזהו
כמבוי' באשיות בשני אשיות : והנה הת' ידוע שהוא סוד חמ'ת'
לפי שהוא כולל כל הבנין סוף תוך ראש : ויסוד נקרא ישר דכתי'
טוב וישר ה' על כן יורה חמ"ס בדרך כמבואר מתוך דברי הוהר
עמם מובן פלמו' שהתחלנו רק תדע ששושנה תפארת נקראת

ונחזור אל הענין : כי טרת אות ע הוא אות מורכבת מן
ג' אותיות ו' ו' ו' והס רומים לב' כתרים כמו
שהס ג' אותיות פשוטות לכן הם רומים למדות פשוטות כמ"ס
כבר שאור הכתר בכלל ובפרט לעולם הוא בסוד אור פשוט והלו
הג' מדות הם כלל כל העשר שהרי כבר ביארנו בסוד הפסוק חס'
אשר חסיה שהס סוד ג' חסיות כי גם מלת חס'ר רומן גם כן
לאחיה כי חסיה הוא במספר ח"ך ונדע כי אות ד' פשוטה עולה
ת"ק במספר ח"ק בכ"ז : וא"כ ח"ך הוא ממש במספר חס'ר הרי
ג' חסיות סמוכי' לעד לעולם והוא סוד קשור האצילות בהצללות
שלמעלה ושלמטה וקשור הג' ראשונות עם ז' ימי הבנין כי כבר
נתבאר כי הכתר של האצילות הוא בעצמו סוד המלכות לח"ך
בסוד חס' ראשון וחלי אחרון חס' כן הכתר של האצילות הוא
קשור את האצילות לעולמו שלמעלה כמ"ס כבר
בשער הב' והוא גרמון באות ו' כי כללו של ו'
הוא סוד חסיה במספר הקדמון והוא רומן לכתר
כמבואר :

שערי שער האחות את עין גן העדן

במספר עשרת ובהן כ"ו היטב :

דרך ב' בוי תבאר סוד עוב

כתוב ויבא הפלוט : ואמרו שזה עוב שהוא שימש את אברהם וקרא הפלוט שנפלט מן המבול : ולכן כתיב חמט חסה לפי ששימש את אברהם : חמט מה שכבר נבחר שיסוד או"ה נכבשים בו"ה ומהם יוצא הארה לחן מז"ה ומן עיקר הארה נעשו הפרטופי קדושה כמ"ש כבר : ומהמותרות נעשו פרטופי דינין שמהם יונקים הס"א : והנה עיקר הארה יוצא מחן לו"ה דרך ישר לפני ולאחריו והמותרות יוצאים בחלכסון דרך עקלתון שמהם סוד דור עקש ופתלתול כי פתלתול"ה עולה במספר י"ה פעמי"ה אלהים סוד י"ה וירעות עינים שהם נכספה לחלל כמ"ש כבר : והנה אותה הארה כבר נבחר שהיא נכספה נגד העורף של ז"ה בס"ה כי עש קשה עורף אחי: והנה מה שיזאל דרך חלכסון מימין ז"ה מה נעשה פרטופי אחד וקרא עוב ויוגן מן החסד שהוא סוד מדת אברהם ולכן שימש את אברהם והוא כפלי"ט שהוא סוד קד"ל במספר השם ששולח נגד הקדל מימין : וזה שאמרו כפי שנפלט מן המבול בטוונג בזה על פי שבלטו בתחלת הספר שמתחלת אליהם המלכות בעולם שהיה בזה גזברים עליהם המים הזדונים סוד מי המבול וכשעלתה המלכות למעלה מן קו הרוח אזי המים הזדונים והם דינים קשים ורעים מאוד נשאר למטה תחת קו הרוח והדינים שהיו מעט ממתקנים עלו ג"כ למעלה והלחוח במלכות שהיא סוד חייבת זה כמבואר בזה ומהם נעשו הקליפות בעולמות שלמעלה שגם הם לורך לעולם שהם ראוה להלקות לרשע ולאליהם עשה שיראו חלפניו הרי שהוא נפלט מן המבול והיה הולך אל התיבה והבן ג"ו : והנה חלד שמתל יוצא ג"כ הארה דרך חלכסון והוא היה בחי' סימון"ה והוא ג"כ סוד קד"ל במספר השם והנה כתיב יפקוד על לבא מרום כבודו ועל מלכי האדמה באדמה שבעת פקדוהם מתבטל הארהם והמתבטל מלכותם ועל אלו הכ' בחי' כשהגיע קולס להיבטל כתיב וימנע פרשעים אורם שמתבטל אותה הארה ועליוהם נחמר האומר לחרם ולא יורח כי חרם הוא סוד ג"כ קד"ל במספר השם והמתבטל מלכותם ככלי חרם שאין לו תקנה : וזה שתיאר משה מן עוב וזה מסיחון כי עוב היה מבחי' הארה של ימין ו"ש לפי ששימש את אברהם וזהו במחירת אבה שהוא הארה גדולה מאוד חבל הקב"ה כבר האיר וקר מולל כי זול"ל הוא סוד עו"ג במספר השם חסד ו' שהוא הוק"ר סוד י"ש ונכנס אותה הארה באברהם בס"ה להנחיל ליהוה י"ש וכתיב אברהם אבינו שהוא סוד ח' ושם ה' הוא' או' כתיב בחבור רשעים רג"ה והבן כ"ו היטב :

דרך ג' בוי תבאר סוד עולת תמיד וסוד

עקדה

כתוב וזאת תורת העולה הוא העולה כתיב הוא וקיינו הוא : והכוונה כי כבר ביארנו בסוד הכבוד והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו שמתה המלכות היא סוד טעם ורקת כמו שמבואר מתוך דברי הרשב"י ז"ל דלומנין אודירקת לתתה ברוח דחירק דכתיב והארץ הרום רגלי : ואיכו נקודה החת ו' דלחיו רקיע ברוח דלוח ח' כזה ו' וזריך לורקת לה למעלה לפיכך תח' על ו' ברוח דחולם ברוח דכתיב אשת חיל עטרת בעלה והוא רוח דעין עליון דעל רקיע ברוח דלוח ח' כזה ו' והיה רקיע דלחיו באמצעות דל"ף עמוצע בין תרין יודין ברוח דשמה שלים דלחיו יאהודג"ה דלחיו רוח דו' ואיהגורא דלסל : ועלמכי אלהים דלחיו רוח דתיקונין דקבא עולים ויורדים בו : וכולה ברוח דלוח ח' דלחיו ח' רוח דלוח' דביה בליקת וביה נחתית ובתיבותקס בשוד לילה ותפן טרף לביתה וחק לנערותיה דכד אחרגש שמשא וגורא דמדבחה אחוקד דכתיב וזה המוכח חוקד בו כל הלילה אזי הוא נחתית לתתה וכדין כל תרעין סתימין וכד חמי נפרא אזי כתיב וישבס אברהם בבוקר ואחער החי בוקר דכתיב עליה בוקר אערך לך ולאגפה וזה הפתחו הרעין דרמתי בן כתיב ויעקוד אברהם את ימחק בנו וכל דינין אהכפיון אזי

שהם ב' פ' חלקים ושם יש חסדים וגב' והחסדים בימין והגבורות בשמאל לכן מסע וחילך מהלך לין סוד הגוונים שהם ב' ג' וזווי דקשת שהם סוד המד דין רחמים דנתיב אל הד"ר הורה ולכן הם סוד ב' עינים : שיש בו סוד ימינא ושמאלא : ובכל ח' ג' גוויין והנה כבר נבחר שאות יו"ד של קס הו"ה הוא סוד ורחב הפנימיות וזאת יוד כולל כל קס הו"ה ושם הו"ה כולל כל האצילות הרי כולם הם סוד ירחי ה' : והנה עין ח"ה נק' עינא פקוחא כי לא יוטל ולא יישן שומר ישראל לעילא בגין דלית ליה גבליין על עיני' כי הגבליין הם העבים המכסים את האור שלא יאיר למטה והם סוד הדינים אבל בא"ה אין קס טוס דינין : אבל בו"ה יש בו סוד הדינין לכן יש בו סוד הגבליין והוא דכתיב השם עבים כסותו ולכחמו מתפללים פקה עיקר ורחב ערה למח תישן והיטב כשמשדין העבים שהם הדינין המבדלים ומכסין האור של ח"ה שלא יסתכל הו"ה למעלה כי בעת שה"ה מסתכל למעלה בעיני ח"ה אזי גם עיני ח"ה מתחזקין ומתחזרים לחד ומבואר בח"ה ח"ה כי עינותיכם מבדילים בו' והנה בעת רגון אזי ח"ה משגיח בעינא פקוחא על כל האלוי' : וז"ש עין ה' אל ירחיו למיהלים לחסדו כי כל האלוי' מחכים לחסדו של ח"ה : אבל בזמן שאין עת רגון אזי ההשגחה ע"ה הת' שיש בו דין ורחמים ואז עיני ה' אל נדויקס וגו' פני ה' בעשירי רע : והוא מובן : הרי נבחר סוד אות ע' בכל ג' בחינותיו שהם ארתו ומנטו ובנינו :

פתח ר' דרך א' בו יתבאר סוד ערבה

ועצרת

כתוב עצרת תהיה לכם : ואמרו מאי עצרת לכם לצאמיכם הנה נבחר בכתיב האר"ל שמתחלת תה הסודות שנק' יום ראשון או מתחיל התיקון דטק' : כי ה' ימים מו"כ הם דמלכה כמבואר בזה : וכדי שלא יקטרגו המעבדים נוחים בכל יום חלק להם והם סוד העין פרוס של חג שהם נגד ע' שרים שלמעלה וע' אומות : והם סוכבים את מט"ט שיש בו ע' שמות שלכן הוא סוד עין דקעת טו"ר כמ"ש כבר : ומלת דעה הוא מלשון וידע אדם את חוה כי בימי החול היא מתלבשת במט"ט כנודע ולדרך הוונג היא עולה למעלה ושלא יקטרגו הע' שרים הנ"ל נותנים להם חלקס דמיון שיעיר המשתלח : וזש"ה ולקחהם לכם ביום הראשון פרי עץ הדד שהוא אחרון שנקרא פרי עץ הדד כמבואר בזה ומיחדים אותה עם הלוגב סוד ת"ת ויסוד ובדי הדם הם סוד ח"ו וערבי נחל סוד ל"ה כידוע וכולם תיקונים שלה : ואנו לוקחין הס"ת מן הכיכל ומעמידין על העמוד ומסבבים אותה עם הד' מינין כל יום הקפס ח' בסוד נקבה מטובב נבר : והנה ביום ה"ר שאז הוא עול"על החסד שהוא סוד יומ' דכול' וימין דכתיב וימס יעו ח' חסדו והוא סוד המים כמ"ש לכן חמי מקיפים ז' הקשות ושולאים על המים ואז היא מקבלת מן בריכה העליונה סוד ד' מלוא הו"ה קיש בהם ט' יודין במספר מו"ס ואז הוא סוף טיטקס מן הדינין שהיו נאחזים בה וזריך ליתן להם עוד אחיה חלק והוא סוד ערבה כמבואר בכתיב האר"ל ולכן ח"ל ברכה כמו ששים אחרונים ח"ל ברכה כי הוא סוד ח' : וגם בגיל פסח אזי טורים מזה ומרור ואוכלין בלא טבול ובלא ברכה כמבואר הכל בכתיב האר"ל : והנה עד כאן היה היחוד במקומם למטה שאז לריך לכבות עינים מפני הרע עין כמ"ש כבר ולכן לריך ליתן להם חלקס דמיון שחוד ואז השוד יעור עיניהם כי לוקחים חלקס ומסתלקים מן הקשות : והנה ביום השמיני אז היחוד למעלה במקום ח"ה ששם חושף הדיקנא של ח"ה ואין יכולים להסתכל עם לכן ח"ל ליהולסם שום חלק ולכן כתיב עצרת תהיה לכם לצאמיכם ושם זר לא יתערב בשמחתנו ואז מתחזרים כל המדות ומשפיעי' בה ז"ש מאי עצרת כנישתא : וסוד עצרת הוא כי אז מקבלת כל הד' מלואי הו"ה שעולים במספר רל"ב וג' מלואי חסיה שעולים במספר תל"ה והעין השמיני נכנס בהיכלו שהוא סוד כ"ח חל"ס והבן שהוא במספ' ג' ג' וכל כנישתא דה הוא

אין לו הכתוב ראשון אחר היותה נעשה לו הכתוב ראשון כפי
 מהותו בדרך ויפה ע"כ יורם ראש ועליו און לה חכמה ובינה
 וכן אין דעתו שמינה עד שיחלל כן הוא שחין מאירים סג"ר עד
 שתגדל מזה המוחין דחי' שמהם נגדל כח"ש לצל ולכן אין
 אלו חושבין סג"ר וכן הוא בנתיב' ויקיר גדלות הג"ר הוא על ידי
 חירות אבא כשחורים לתעלה ולא נשאר ביסוד ולא רק ריפוחים
 וכנסים ב' חסדים שלימים כח"כ שב"ח והדעת נחמד שכבר יש
 ב' הכללות היינו הרישום מן ה"ח דליתא כח"ש לעיל היה מספיק
 לו חצי חסד : ואלו נקרא נגדו שכבר נתייבנה דעתו והשרה עוד
 ב' חסדים ומליתן ה"ח של אבא ומתה נבנה בנין הטוב כמו
 שהבאר לפנינו : ובוה חבין מאמר הושר שחמד דעת דא אית
 ברא' בוכרא דכתיב בני בטרתי ישראל ובנין דליתו בטרתי ב"כ
 נטי' מרין חונקין לורית לחו"א : והוא מוכן ע"פ דברתי כי כל
 הנקודת של ו"ח אין בבסי הארבע רק חלק א' כי ס"פ של נעלו רק
 הארבע מתי' מוכ"י שלם כפ"ס לעיל וחו"ב נעלו רק הארבע חלק
 אבא ככ"ל והיסוד נעל רק הרישום מהארת אבא לבד אבא
 הדעת כבר נעל חלק א' היינו כללות כל ה"ח דליתא ככ"ל וגם
 חקד מאבא הרי שנטע ב' חלקים וירש' לחו"א : ומחור אל הענין
 שנאמרו ב' חסדים ומלי מאורות אבא וסג בוק ציס ויולאים דרך
 החור שבהם דו"ח מאחריו וסג עמידת הגרבה כח"ש בשער ב'
 וסג מן סג חסד הנשאר מדעת דא מזה נבנה הסדר של טו"ר וב'
 חסדים מתפלגים לשלוש' וכנסים בב' קו' של הטוב' ימין ושחלל
 ועד עול' כתיב הרישום שבבשד ז"א ומה נעשה קו' חמצי שלם :
 ובוה אל ח"ה' גס כן נבנה לסיבוב הלא אף שהכללות היא בסוד
 הקטנות גמור וסוד בסוד נקודה א' הרי הוא נקודת כח"ר שפה
 ח"כ כר היל לה בחי' כתר והוא היסוד הקושי' הכל' : לכן אלו יק
 עוד בגל גדול ובדרך זה יסודך גס קדוה כלל' : כי כבר נת' שיעיר
 בנין גלוס הוא עשר שלימים וכו"א כלול תעשר וזה ההתגלות
 נעשה על ידי ה"ח דליתא חבל קודם ההתגלות היא רק נקודה א'
 ואין בוה הנקודה עשר בשערי ואלו רק בבת הגעלס והגנו שחורן
 הנקודה : ולזה לר"ך הגדלם שילא ממנה עשר שלימים בשעל
 יולא בסוד שאמרו ח"ס מה אלא מאה וכן בדרך זה הוא ברא'
 כשהוא בסוד הקטנות או ה"ק של כ"א כלול רק מן ו"ח ולא תעשר
 ב"ר הס כ"א רק בסוד נקודה א' כול מנ' ולא תעשר והמנוחה
 בסוד נקודה א' וגם חותם הנקודה אית בשעל רק בבת כי נשאר
 בסוד הקטנות לא התגלה העשרה שיהא סוד מלכות לא חסוד
 ופ"ו הוא ל"ו בסוד הכתוב מן ברא' אל"ס גפ"ס הוא ט' שהוא
 התעשר של ח"ס ר"ל מ"ק של ח"ס סוד הקטנות : הרי ל"ו ט'
 הוא מ"ה ו"ח ח"ס ח"ה כי הוא בסוד הקטנות אלא מאה שהוא סוד
 הגדלות : ומחור אל הענין ונאמר כי מן חסד של אבא נעשה סוד
 הדעת על ו"ח שנחבש בל"ח במקום כתר ומלא חקוש למנין
 עשר כח"ש כח"ס פונס הסדר של טו"ר ו"ח הורה שהוא סוד הנקודה
 חי אפשר לשני מלכים ששתמשו בכתר אחד וקעוניה היה על ידי
 שניכיות כל בנינה מאורות אבא חבל הושרי חקשין או' קטות של
 סג מאורות איתא ורעתה ליתות לה יותר מעלה מה"ח ככתוב
 בכתבי האר"ל בסוד מיעוט סרס : ובאלה הדברים נכח לבאר
 הפסוק שהתמלנו פקדת האר"ך אר"ך הושרה דכתיב חת השני וחת
 האר"ך כתבוהו בושר והוא במספר טר' דכתיב אין טר' כל' להיט
 והוא סג הגולל לו עיר ונקביות בעת הקטנות שכלים בזס האר"ך
 זאמר פקדת סוד הפקודה מבואר בכתבי האר"ל בסוד הכתוב
 וה' פקד חת סרה : והטובה כי כבר נבאר' כמה פעמים שחת חזני'
 מקבלים רק הכרת סוד אחרים מאורות עליונים
 והנה בבת' הוא סוד טס ע"ב ואחרים עלו הוא
 סוד פקד' במספר סהה : וסין שמגיע אליהם זו הפקוד' הוי
 ותשוקתם סה"ס לתמלה מן המצ' וגם יולא מן הדן להסקות את
 כגן סוד יסוד אבא שילא מיסוד איתא והוא משקה את כגן סוד
 זו' במבואר מדברי הרשב"י ו"ל ואלו נעשה סוד סירדן מלא על
 כל גדושו ירדן בחלוף חקון הוא ב"ח וכבוד ה' מלא את הבית
 וזו רבת תעשרנה הכוונה שכל המדות שלהם נעשו בסוד עשר
 שלימות בשעל ומלת רב"ח רותו י' עס ג' חוחות הוא במספר
 כ"ח בסוד חיס סרת עלום והכוונה כי כבר נבאר' שהגלות
 בא מן החסדים שסג סוד המים חיס הטובים מן העקר
 למען המאמר המיד במענין לא יכחו מימיו בסוד הכתוב כי עקר

מקור חיים : ומן המעין למקד המים ונעשה יס' גדול ולכסו
 לשבע נחלים כח"ס ככר : וסג ה"ח של א' סהם בערך גמרות
 כח"ס : וסג סוד ה"פ אליהם במספר ת"ל וסג כח"ס לחיות
 כח"ס כ"ס חכמו חק בני ישראל סוד דבינה עליונה הרי ת"ל כ"ס
 הוא חק"ס בסוד הכתוב אחר קל"ה חוקך על השמים כח"ס :
 וה"ח של אבא סג סוד ה"ח הו"ה מהוא במספר ק"ל וסג כח"ס ד'
 לחיות סרי ק'ן וסג ח"ה הוא במספר ה"ח וע"י מתגדלו בסוד
 העשירית וסו רבת העשרים ומפרס האר"ך נהעשאו ונתגדלו :
 ואמר פלג אלטיס ר"ל תחילה נהפגנו ה"ח של איתא שהס סוד
 אלטיס ומכינו לשל"ש והספיקו לכל כגן הו"ה וח"כ כתמלחו וכן
 המים חיים סוד ה"ח של אבא והוא מלא מים : והרמז בוה ע"ד
 שאמר קוף זה שמו של שק"ס והכוונה כי ה"ח של חיות וה"ח
 דאבא נעשים חן ב' פחות של א"א כח"ס ופחה הוא סוד אלטיס
 במספר סהה : וסג ח"ס אלטיס מתפלג לב' חלקים לב' פחות
 כזה ח"ל מימין ה"ס תתחלל ואלו הוא סוד ה"ח דאבא כי הוא
 שד סג הסדר וה"ס סג סוד ה"ח של חיות סוד הגמרות ככתוב
 בבוה : והנה ח"ל במלו ע"ה עולה במספר קל"ה וחוחות ה"ס
 תלף בוה הדרך חו"ה י' סג ג' תלויים כזה ה"י ה"ס הוא
 במספר ח"ל י"ד הוא במספר כ' מ"ס במספר פ' סד הכל במספר
 קל"ה כי חסד מקבנה חיות שמינה דוינן וחמערן בסוד החולה
 קל"ה אילו בבנינו : ומבואר בכתבי האר"ל וטורף ה"ס עס קל"ה
 הוא במספר קוף ה"י כל חק חסד אלטיס הוא במספר קוף :
 ונקוהס סג סוד חסדים דאבא וזו חס' סוד המים המתגלים
 לת האילן כי חס המלה חוחות המים כזה הוא ח"ס י"ד מ"ס הוא
 ג"כ במספר קוף ח"ה פלג אלטיס מלא מים והכל כן זה :

אות צדיק

פתח א' רך א' בו יתבאר אות צ'

בצורתו

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	י	י	י	י	י

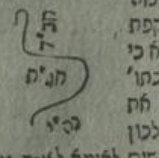
צדיק וישר' : רישה דקרא סוד המים
 פעלו : האלה אית טר וחית טר
 ואית טר : חית טר דכתיב הבעור אל טר
 חובתם : ואית טר דכתיב טר ילקח חיי
 וחשך אל מחוללי : ואית טר דכתיב והכית בער לבבות כ"ו
 קדע סהות דרין מלא : יש לו ג' נגרות וסוקס פורים על מדת
 יסוד על ג' בחיות שהיה לו עד שנה ללכל חיקון כמו שיחבא'
 לפנינו : וסג ח"ל נגרות של אית ל' הס כום סה' סג כ' חוחיות
 יו"ד טו"ן בבחי' אחר באמר כום צ' : סג' סג ג"כ ב' חוחיות
 הג"ל בבחי' פנים באמר סוד צ' : סג' סג ג"כ ב' חוחיות הכל'
 בבחינה פנים בגמ' סה צ' : ומתחלה נבאר ההבדל במחור
 רב המתגלה סה' ב'ד החוחיות של ח' רשה שיכרה בו העולם
 וחמור עס שהזיב לאות ל' ואמר לר"י אנת וצ"ק אנת אבל
 לאמר אחר חסדן ועוד בנין דלח' צדיק למחוי במחור וליח את
 צדיק לאתחילא זכרי שאמר ב' למונת לר' וצ"ק וכן הוא נמלא
 צמחה שלנו דוק והשמה : והטובה כי מדת היסוד הוא סוד
 צדיק יסוד עולם ואחריו כלת צדיק בצד וסג מדת הקב"ס מדת
 בצד וסג עושה יסודו למטה וכוונה עליו למעלה : אבל מדת
 הקב"ס איתרן אלא יסודו למעלה וכמיט למטה : והסוד הוא
 על פי הפסוק דכתיב אבו וחמי עובדו וה' יאספני ואמרו סה
 טושך פעלו ללד זכר וסג הושר פעו ללד אחר והקב"ס בא וזר השוכר
 כי כבר נבאר' בעשר א' כי תתחלה אחר המאסס נהפדה
 החבלה בין ה"ח סגס סוד ח"וב של הגרודות ומכונס הפכס
 פניה וכלנה ללד לשן וגחממה ללד דרוס : כי לא היה סוד
 הכהנב ביניהם ולא היה יסוד שום צור' וכמיט להאשיר בשריו
 עד שברקן בעה"ר נפחה בשמי' פתח א' תלמולה וזו נכח
 אור גדול ממדת היסוד הגנו בחין סוף ובו סוד האהבה שהוא
 סוד טפת חסד הגנו בשנות דלמה סוד סג ח"ל שבסוד מ"ה
 עלם במספר ויהו סוד ל"ב חמיו' כח"ש כמ"ס וא' מתקדמו שליח
 ח"וב חק שיהו בבחי' אחר נחמור' חוה שאמר וז' יאספני סה
 אחר שבת ממדת היסוד נבאר' עס שיהו סוד סג ח"ס ונתקלן

לד' היות שהם נעשה שורש לד' יסודות רוחניות כמ"ש קס ולזו
 רומן טורח צ"י בבחי' חב"א כוה צ"י סביו"ל סוד חב"א ו"ל סוד
 חיומה קסס הו' בסוד חב"א ועדין לא נעשה סוד התיקון והיה
 הכל בסוד עולם החו"ט קדימה בונה עלמות ומחריבין ולזה רומן מלת
 לד' שמשפרו ד' הויות ולקטן לד' קרוננו של והארץ היתה
 תוהו הרגומו לד' : וע"ז נאמר כי יסודו למעלה ובנינו למטה
 פתבואר קס הכל באריות : והנה נתבאר קס ג"כ שכל שורש
 הגשמות הכל נעשירים בבניה בס"ה אין טור כאלהיו אין יור
 כאלהיו כי נתבאר קס שטפת סוכר הוא החומר וטפת הקבצה
 הוא הטרה והוא האדם סוד הגבורות שבא"י שהוא סוד קס אלהים
 במלוי הה"ן הוא סוד לה"ר במספר הקוה בס"ה לזר תעשה
 לחיבה כמ"ש כבר וע"ה עולה במספר ל"ר לשון חזק ועז"כ
 הכינו אל לור מוצתם כמ"ש שהגשמות נחלבו מתחת כסא הכבוד
 סוד הכנה שהיא סוד כסא הכבוד כמ"ש כבר : הרי נתבאר לך
 בחי' א' של אות צ"י בבחי' חב"א : ובחי' סב' רומן ג"כ למדת
 היסוד אחר שאלו עשרה נקודות בעטי' קסס שאז היו ח"ב בבחי'
 פב"א בס"ה ותכס בחזור 'שכמה וזה הבחי' נעשה על ידי אור
 היסוד שירד מ"סוד עולם המלבוש כמ"ש קס ואחר שירד האורות
 עד שבאו למדת היסוד כל הנקודות וקס נתעבבו קודם השבירה
 בסוד בן ימי על האדמה ונתבאר קס שהוא עכבן לטורח המל'
 בס"ה והיה האובל לסקודן לארץ : והמלכות היא סוד ק' כמ"ש
 כמ"פ ואז נק' לזיק במוספות ק' : וכבר נודע שביסוד ומלכות
 הם ב' אותיות ו"ה והם סוד ב' שמות הו"ה אדנ"י : ועל ידי
 צרוף"ב אותיות ו"ה וא"ו פ"א ו"ה פ"ה"ה הוא סוד כ"ר לזון במספר
 שהוא כמ"ש כבר : ועם הו"ה אדנ"י הוא במספ"י ט"ר : וכבר
 נתבאר טעם קס מניע מעשה התחונים שא"ס ה"ו העוונות גורמים
 היו כתיב טר לך תשי בסוד אבר מת וטפת חסד סוד קס א"ל
 חזר לאחוריו דכתיב וטאף בך ערות דבר ושם מאחריך וזהו ומהכא
 ח"ל מחולק : והבן כל זה : ולזה רומן טרה אות צ"י בבחי'
 פב"א כנ"ל ובבחי' הג' רומן למדה היסוד אחר תיקון העולמות ואז
 נעשו ח"ב בבחי' פב"פ וקס תרון ריעון דל"ה מתפרשין כמ"ש כבר
 והחבור שלהם הוא ע"ה הוא שכל דקיק ללא תחידע שהוא סוד
 הדעת המחבר אותם בבחי' יסוד ומספר נמשך חו"ב לה"ת ומלכות
 על ידי מדת היסוד האמתית : והנה החשובה לד' אלת ונר"ק אלת
 אבל עיקר מדתו לאחר אחר תסתלק שהוא במקומו לטורח חו"ב
 ח"ת ומלכות שהוא עיקר בנין העולם וקיומו כמ"ש ולפי קסס
 במקומו סביב רשעים ויהלכון בסוד השערות כמ"ש וקס לך
 כנפיים לככות מפני הרע עין לכן אחר ועוד בנין דלת לך למתו
 בשמרו ולית את לך לד' לאחגליה : והנה בעת הועם שאין הו"ב
 על ידי יסוד האמתית רק על ידי מעטרון קנ"ק נער כמ"ש שאותיות
 אמצעות הם סוד ח"י ומילונות אותיות רמז"ן שהוא במספר ט"ר
 ושם חלד החיטיות ושאחיו להם כמ"ש בסוד עץ הדעת טור
 ע"ז כתיב דרך נחש עליו טור ועליו נאמר והכית בצור בסוד הכתוב
 בדברים לא יוסר עבד כמבואר בו"ה : אבל במטרוניתא כתיב
 ודברים אל הסלע שם לך פיוס ולפי שמדת היסוד שהוא טור
 האמתית כנ"ל והוא תמש למעלה ולמטה עליו נאמר הגור חמים
 פעלו ח"ס י"ס כמבואר בו"ה : ואז נק' לזיק וישר כי בבחי'
 פב"פ נק' ישר דכתיב ישר יחו פנימו : הרי נתבאר אות צ"י
 בטרותו ועתה נבאר אותיותו במנינו :

פתחב' דרך א' בו יתבאר אות צדיק במנינו

בתיב צדיק כחמר יפרח : כתיב טפה רשע ללדוק
 ומבקש להמיתו וה' לא יעזבו בירו :
 לכהיך וזה תדע שאות צ' במנינו שהוא ששעים רומן למדת
 היסוד שהוא מדה החשיבה ממעלה למטה ובכללות עשר הוא
 תשעים והוא רומן לאות צ' של ג"ס דכתיב לך בכלל ומהלך ח"ש
 וכתיב כי לא ימיט עלי ארץ : מאין בין ג"ס ללל אלא רוח דמלה
 כי כבר ביארנו כי נה"י דא"י נעשים תוקמן ל"א והתבאר כבר פי
 ג"ה דחיות י"ס בכל א' ג' פרקים ויסוד שלה נחשב לפרק
 א' הרי"ן קסס שול ז' אותיות בג"ד כפר"ת ע"ה בהם

דגש ורפה פי במקומה היא רחמים גמורים ובהתפשטותה
 למטה לזיון מתערי' מניח והם סוד ז' נקודות של הו"ה בנקודת
 אלה"ס כוה אלה"ס וקס במספר יו"ן סוד יו"ן במספר הכל
 עכ"ז הוא סוד יו"ן אלוס המוקדם למטה בד' כו"סות
 של פכה שליחת מלרים סוד מלדה דכתיב ותמשים עלו בני
 ישראל מארץ מלרים סוד ל' שערי בינה כמ"ש כבר ואחר
 שמרכנת עלמה היו נכנסם גם ת"י ה"ת' שלה ב"ה' היו נחשב ח"י
 ת"ה שלה לל' פרקים הרי ט' סוד ט' אותיות של מלכות סופ"ר :
 ועוד נעשה הו"ה בסוד ט' נקודות מב"ד ת"ה נה"י וט' נקודות
 הוא במספר ז' והוא סוד צ"י של ג"ס ובכתיב טלו נעשה מח"י
 ח"ה של בינה הפליונה בסוד עוטור ישראל בתפארה וכתיב
 בצורה שערות לו חמוג"ו כמ"ש הכל בשער הכ' וזה הכתר
 הוא סוד ל' של ג"ס ובכתיב זאת אוסף ענית ודי לבאר בהלכה
 אף שביארנו זה כבר כי הוא עיקר גדול והוא לטורח לכתם דברים
 והוא כי הרי אמרנו שג"י דחיות נכנסים ב"ה' ת"ה ל"ה ריעון דל"ה
 ח"כ קסה קושיא עלמה הרי אמרנו כי א"ה"ה תרון ריעון דל"ה
 מתפרשין וזווייבו חזיר וזה חתפסק לעלמין וקסה להבין ח"ד
 יהיה וזווייבו הו"ה וט"י דחיות הם בתוך ז"ה ולכן לך
 קחע ענין זה כי כבר נתבאר בשער הב' כי קודם לידת המוחין
 היו מסתלקין האורות של נה"י דח' למעלה במקום ת"ה שלה
 בסוד שאמרו אין האשה פורעה לילד עד שמלנגנת ורשיותיה
 כאבנים דכתיב ורחימים על האבנים : ובסוד שאמרו אין הכוונה
 מתקיימת אלא במי שמות עלמו עליהם והבן : ח"כ יתרבה
 חור גדול בת"ה שלה וזוהו האור נחוספו לה נה"י חקשים והם
 נמשכים אחריה כו"ה כמבואר מקוד כתיב הרי"ן ז"ל שהוא תמש
 סוד אות למ"ד בטרותו כוה

ה"ת' של בינה מקפת
 והוא סוד הכתר של ז"ה כי
 כתר מלשון הקף בסו"ה הבחי'
 דוד וכתיב רשע ומתיר את
 דכתי' סביב רשעו יתהלכון
 על נה"י החלשים הנעשים לחיות לטורח חו"ב א"ה ונה"י בכללות
 עשר הוא שלשים במספר הג' ולכן חמו אומרים שהלמ"ד של
 כלס מורה על כתר ז"ה והנה ח"ה של כלס מורה על ד' ספ"ו
 כו"ב ד' דחיות שהם למעלה מן הג"ה שכללות עשר הם ארבעי'
 במספר ט' שמוס האור נעשה בחי' מקוף לז"ה וזוהו הוא עיקר
 הקוים כי נודע שאור המקוף הוא בעיקר הקוים והמעמיד את
 אור הפנימי וכיון שאור המקוף נסתלק ח"י גם אורות הפנימים
 מתהלקים ג"כ למעלה ושארם הגלים קוים בלי אור זה נחשב
 להם בחי' מיתת כמ"ש כבר : הרי כי ב' אותיות ל"ל סוד חור
 פנימי של ז"ה ואותיות ללס רומן לאור פנימי עם המקוף :
 והנה חדע שבא"ס העליון וגם באלים התחתון יש בהם סוד נפש
 רוח נשמה כמ"ש כבר : והנה הנפש שוכן בלב חיינו עיקר בחי'
 הנפש אך הנפש שנפש הוא בכבוד שהוא כנגד ל"ב במספר השוה
 והוא סוד הדס הנפש שכלב שממנו נוצרין כל החברים דכתיב כי
 הדס הוא הנפש : והרוח שוכן בגולגלחא שהוא סוד קרמ"א דחור'
 שהוא סוד הרוח כמ"ש כבר והוא עיקר בחי' הרוח אך בחי' הנפש
 שברוח שוכן ג"כ בלב שממנו ניוון הנפש העיקרי שכלב והנשמה
 חוסף למעלה על ראשו בבחי' אור מקוף והוא עיקר בחי' הנשמה
 אך בחי' הרוח שנשמה הוא בגולגלחא וממנו ניוון עיקר
 בחי' רוח שבגולגלחא : : והוא סוד השלשלת שהוא הדבוקות שיש
 לנר"ן : וכ"ו שהנשמה חוספת על ראשו של אדם ח"י הנשמה
 משפעת אל הרוח והרוח אל הנפש והנפש לכל האברים וזו י"ס
 קוים והעמדה לאדם ואם יסתלק הנשמה מן האדם ח"י שוב
 ח"י מי שישפיע רוח ותפרדה חביבה וזו ח"י ביה והעמדה
 לאדם : וז"ה הכנס עיניו בראשו : וכי החכם לבד עיניו
 בראשו שהוא מופיק ל' מכללה דטול"ה : אלא שח"י שח"י עיניו
 לראות מה בראשו שהוא סוד הנשמה החוספת על ראשו וטמן לו
 קוים והעמדה כמ"ס ושמועל ראשך אל יסור כי שמו סוד הנשמה
 וכ"ו שהשמן בגר הפחילה ויקן מן השמן וירוך ודולה ומחיר אבל
 ח"י יסור השמן נחשך גם האור מן הפחילה שבג"ד וכ"י הוא סוד
 נפש רוח שיה ונקיים מן השמן סוד הנשמה : ולכן אמרו ח"י
 של י"ס קודם מיתת האדם הנשמה מסתלקת ממנו וזו וז"ה

הגוף עד שימות כי חלה הוא עוד ד"ס הנפש במספר השוא
 שהיו טען קיום והעמדה לכל האברים : ומה שאינו מה מוד
 בהתנהגות הנשמה הוא ממש למיון הנר שאלהו וכנס השמן מן
 הנר חיו נשאר בנר לחלוטית שכן עמה שאלהו כבר מן השמן ואכן
 הוא זולתו אך שנהאר אורו והולך והאור וקודם שיכבה לבמרי חיו כל
 החלוטיות שיש עוד בנר הוא קופץ למעלה ואזו ינדל מעט אורו
 ומיד הוא נכבה : כן הוא בחדש שמהשפע ששאר ברזח ונפש מן
 הנשמה שגבר השפיע בהם ולכן הוא חיו אך שהולך וחסר ויחלם
 וקודם מותו חיו כל החלוטיות הנשמה עולה למעלה והוא בחוטם של
 חלם כי החוטם הוא מואב מלחלוטיו הגולגלתא כידוע ואז יקל
 מעט מחליו ומיד ימות : וז"ש חללו לכם מן החדש אשר נשמה
 בחפו טלה נשאר לו עוד בחו' הגשמה רק בחפו שהוא החלוט : כרי
 לפסך ששד ב' חונויות ל"ל שהם כווד חור פיומי רומי' לנפש רוח
 שם בפנים ואחיות ל"ס רומיים לל ב' בחו' ר"ן חוה שאלתו כי
 ל"ל וימינו עלי חרץ והוא כלל עובר שאין להם חיו אך בל"ס
 יתהלך חיו : והנה כבר נתבאר שיש בלב ב' חלו' ששם שכינת
 שני שבנים שכן טוב הוא חלו' וכן רע הוא חלו' : והוא עוד
 ב' חונויות ל"ר הוא לניק רשע ח' הוא עוד ל' של ל"ס שנתבאר
 למעלה שהוא מתפשט בכל הן' מדות כי ב' בחלוט עשר הוא ל'
 וז"ו הוא טוב כידוע ומתנו כיוון כל הגוף הוא שוכן בחלל ימין של
 לב : ואות ר' הוא עוד חונויים של שם חלו' ש' שגולה במספר ר'
 והוא עוד הדינים שמתנו כיווני' הס"ה עוד וז"ה ח"ס ר"ש רשע
 וראו שוכן בחלל שמאל של לב ח"ס של חלם לימיו ולב כסיל לשמאלו
 ואמרו הרחק משכן רע ונתבאר כבר כי בחלל לב בין שני
 החלל' שם יש עוד אות ה' כמבואר מתוך כתיב החרו' ואות ה'
 יש לה ב' חונויות כוה ה"ה ה"ה ח"ס הוא במספר ח' והוא
 חסד חל כל כוה שליו ה' בעזרתו חו' היל"ס שהוא מתגבר כל
 היום על האדם ורואה סוליו' וה' נכנע תחת ידו ורשותו אבל
 השם בעזרתו ואינו יכול לו : וז"ש לוהי ה' עזרתה לי כמעט שכה
 דומה נפשי נפשי' דייקא עוד הלזיק השוכן בלב שהוא עוד הגשם
 כמ"ס לעיל והנה הלזיק והרשע הם שני שבנים לדים במדור ח'
 שהוא הלב וחמיד וטפה הרשע ללזיק ותבוקה למימיו כי אחר שיטה
 אותו לדעתו שיקר אחר עליו ויחטא חיו מיד מסתלק הנשמה ממנו
 פמ"ס כבר בספר הכ' וזו מיד מוכן לו החיותה כמ"ס לעיל : וה'
 לא יעובדו ביה ווד' הוא עוד ח' ל"ע פ"ס במ"ס שהוא עוד חוה ה'
 שבחלל לב לא יעובדו ביה כ"ל : והנה אמרו שמי שיש בו כל
 המדות שמת חכמים והוא עומד במדת השכל חו' השפיעים בו כל
 ד' חונויות חו"ה והשם בעזרו שגול"ס חיו יכול לו ואינו חוטא
 לעולם ועפ"ו אמר אחי מורו' דבר נאה ומתקבל על שאלתו ז'ל
 על פסוק ויהי דור בכל דרכיו משכיל וה' עמו אפסר כתוב וה' עמו
 חשפה בה לודו : והוא מתוק לחך ודברי פי חסן ואפסר שכינן
 גם כן לוה שאלתו שהוא עוד ה' השוכן בחלל לב והינו מניח
 את הרשע לבלע נפש לזיק : חסן ג'ס כן מה שאלתו ז'ל וה'
 עמו הלכה כמותו בכל מוקים כי אמרו ששוד וה' הוא עוד אות ה'
 השוכן בלב וכ"ו שזה הכ' שוכן בלב חיו נקרא בני חל' חו' עוד חסד
 ח'ל שהוא בעזרו ומתגבר על הוי' הרע והולך הרע נכנע ואף
 מלאך רע בעל כרחו יענה חסן : והנה הלכה כמותו בכל
 מוקים : וגם ששוד ה' הוא עוד הלכה חונויות הכלה כי לכן
 מ' שבה משכב ויורה הלכה כמותו כי יורה הוא עוד ה'
 הנזכר לעיל כמבואר בכתבי הרב רבי יצחק לוריא ז"ל : והנה
 מיו שאין בה עדיין לכל הפדות ואין מחירות בו כל חונויות
 חו"ה הוא עוד יורה חו"ה ד' יוכל לבא לודי חסא :
 וזה שאלתו רבויות אכזרים לברכה על פסוק כבלע
 רשע לזיק ממנו ואמרו לזיק ממנו בלע לזיק
 גמור חיו בולע : והוא שוכן : ונחזור אל הענין
 שאלת ל' שורה בלב שהוא עוד הגשם וכל זמן
 שהוא מקבל מן שבנים נפש של בית יעקב שהוא
 עוד ל"ס של ל"ס שם במספר ע' חיו היא
 כמדתה עלתה נלה : ונתון מוזן לכל האיברים :
 ונתבאר כבר כי עוד ל' הוא עוד ע' והוא עוד מדת יוד

כידוע והנה עוד חסד שנותן פירות לשבועים שנה כבר נתבאר
 שהוא עוד הגשם שאינו נתון פירות חלף אחר שבועים שנה חיו
 אחר שנקבל מן עוד ע' שהם עוד רוח נשמה עוד ל"ו של
 ל"ס וזה שאלת לזיק כתמר יפרח והבן : הרי נתבאר
 קי חוה ל' במנינו : וענה נבאר אותו בבנינו שהוא מלוח :

פתח ג' בו יתבאר אות צ בבנינו

כתוב לזיק ה' בכל דרכיו : להזיק זאת מר"ך חוה לידע
 כי יש כמה דרכים ורוב דרכים בחוקת סוכה ללמימי
 שמתאז דרך הישר ולא יטה ממנו לימין ושמאל והוא דרך הלזיקים
 כאור טובה הולך ואחר עד כוון חיוס וזו נזק לפניו ילקח ויש לדרך
 פעמי' ככה כתוב לרך נכר בעלתה דרך חיוס בלב ויש דרך נשד
 בשמי' וזוהו הדרך אשר ממשע למעל' דרך מלוח דרך השער אשר
 עליו כתוב בזה השער לזיקים יבואו בו ואם יטה מזה הדרך
 עליו כתוב לרך נחש עליו טר : וכלי שחכן כל זה מר"ך חוה
 לידע שאלת לזיק בבנינו רומו למדת היסוד' דמחוב ולזיק יבוא
 עולם : והוא נקרא לזיק ושר : לזיק פי' שמעמיד דבריו על
 קו המשפט ושר שבנים לפנים משורת הדון' דכתיב לזיק הוא ה'
 לזקות חלב לזקות חרתי משמע ח' שהואהו הדון והמשפט :
 הכ' בטותן בדרך לזיק שהוא לפנים משורת הדון : וככל חמידי
 על קו המשפט שמדת יסוד' חוה עוד הלשון המכריע בון הכשטם
 כף וזוהו וכף חוה ולשון חק מכריע בנתיים : ולפעמים מכנסים
 לפנים משורת הדון' דכתי' והטתי את אשר חסון חף עני פי' שאינו
 כדחי : והיוטו שמאר"ך חף לרשעים ומשפיע לנס טובה בעולם
 הזה מחייה עשם הכמוס' על זה אמרו בקדי' ככמי דוחמנא למה
 לך : חלב עב"ו' הכל על קו המדה והנה כתיב חל חלוק כרבה ואל
 הרשע הרבה : והוא על פי שאלתו ר' ל' חס יבא לנפך לין
 מהלוח הוא עני מואד והמלוח הוא עשיר חל חומר הרי המלוח
 מחויב לפרנסו חוכה את העני בדיון ונמלא מתפרנס בכבוד על זה
 נאמר חל חלוק הרבה : דכתיב לא תקטר פני דל : וענה נבאר
 לחסן כוונת הסוד כי ככה כבר נתבאר שהיא חלק לב' חונויות
 היוט מת' שנו הוא בחו' יורה וז"ו ע"ו הוא בחו' עשה והוא
 עוד ישראל ויעקב : ונק' ישראל לפי שה"ח בעת הגלות נעשו'
 חב"ד עוד הראש וישראל הוא חונויות ל"י ר"ש : ויעקב כק' ע"ס
 ו' בק"ג עוד חונויות חכמה שמתגלים שם כמ"ס ב"ב : ועוד יש
 בחו' יעקב שעומד מילר עד פני ז'ל' מתוכן נגד בחו' יעקב
 שבנים והוא נעשה ג' כ' מאורות חבא כמ"ס שם בס"ה ויעקב
 זה פעמי' וכה' ב' פעמי' יעקב הוא במוספ' מלר"ך כ"ף שהוא עוד
 דרך מ' וסוד מ' כבר נתבאר שהוא עוד גול' במספר שהוא שיה'
 עוד יסוד שבו נעשה עוד הדרך הישר לפי שעי' מתחברת ד'
 ספירות שהם חסד גבורה נחם עוד שהם עוד קו ימין וקו שמאל :
 וכל' כולל מן י' הרי מ' : והנה בב"ס חסד גבורה יש בהם עוד
 הוי' חלו' כידוע והוא בחונויות יב' וכן בב"ס י"ה יש גם כן
 עוד יב' ויב' ויב' חוה במספר לר"ך הרי מלר"ך ג'ס לפי שהוא
 כולל כל קו החלמי שהוא עוד הסלם מואב חר"ס' ורחשו מניע
 השמיה והוא כולל ג' שמות חו"ה חו"ה חו"ה שהוא עוד כל קו
 החלמי כמ"ס כבר הרי הם במספר יב' ק' וגם מתלבש בו יסוד
 חבא כמ"ס ומתגלים שם החסדים וגבורות שהם ג"כ עוד חו"ה
 חלו' הרי יב' ויס במספר לר"ך : ולפי יסוד חבא הוא עוד
 החו"ה שהוא עוד חכ' מה במספ' השו' שעליו נאמר כי עמך מקור
 חיים שהמקור שהוא הכתר תמיד משפיע בו והוא קושר את נפש
 עוד עוד החלבות עם החיים העליונים על ידי החבבות ולכן
 נקרא היסוד לרוד החיים בסוד הכתוב והי' נפש חונוי גדור בצרור
 החיים : ושם כל הנשמות לריות שהוא שאלתו עליו יש חלד
 ח' ששמו גוף כי חל' הוא עוד חסד' חו' רחמים שהוא כולל
 שלשם וממנו יורדים כל הנשמות ושם הם עליוס בון הדרך
 דכתי' והנה מלאכי חלו' עוליס ויורדים בו : ומה שאלתן
 ששמו גוף לפי שהוא ו' כידוע והוא עוד פ' כמ"ס במקומו וגם
 הוא עוד ג' כי טעם חסד הגטו בשמות חלמה הוא עוד י' ועיני'
 על פינחס עוד מדת חכמה שעי' נתכסן פינחס והיא דייקה
 למטה באות ו' ונעשה מדת ב' חוה' והוא נכנס בחל' ד' בסוד
 גמול דלויס ונעשה ג' ד' דכתי' והמן כורע ג' ד' וחס' ב' ללתי' כס"ה
 לזקוד

השם ה' חתולה בפני הקדשה לקוף בפני אדם : ולכן נרץ
 חתה לידע כי חות **ק** בלתינו מזיזין חתה כל חכמי האמת שהיא
 רכבת מן ב' אותיות טכס ר"ס ונ"ן פשוט כנ"ן וסוף
 רומן לפעמים אל הבינה ולפעמים אל המלכות והם שתי סהם
 ארבע כי בבניה עלתה לפעמים רומן בהפסעה לתעב ברכה
 וקיים ולפעם רומן להפסעות הדיני' כי דינין מהערין מינה :
 וכן היא במלכות כי בה סוד סכר ועגש ולכן ראיה והכן אל חיוב
 חות זה תינה סמוכה אס היא סמוכה לחות או לתיבה הסורה אל
 הקדשה גם הוא קדוש יאמר לה : והכוונה כי כאשר הוא מיוחדת
 למעלה עם דודה וריעה זו הוא תפע' טובה וברכה לכל העולמו'
 חזן זה כשהוא חין מיוחדת למעלה והוא יושבת בדד למטה זה הדינים
 ונקיש ממנה ומתגברים : וז"ל הרי כבר נבאר שבניה המיד'
 מיוחדת למעלה עם האמה שהם סוד הרין ריעין ללא התפרשין
 כרי פארם כ"ו כבר כי זה רק לטרך קיש העולמות הצל' לתוספת
 שפע וברכה לרין זוג אחר חלם מעלה פונג הראשון : ראה
 מה כתוב ויבנה ה' בצלות פתספט : ואמריו כון שנעשה לין
 ברעמים עיד נתעלה הרי כי קודם שנעשה הדין הוא למטה אך
 לאחר שנעשה הדין אז נבאר רעמים רגם : ושד ההעלות
 למעלה ונבאר לך לפיט : והנה מלאהי כתוב בשם חכס ה'
 חכבלי קבלה הראשונים שהם שאלה **ק** בנורה מורה על הת'
 היונו שהיא טרת ר' נ"ן ר' הוא הת' ה' הוא כסר הגדול
 שהוא הבינה המושך מים מזה עיין : ומכאן ר' היה תמה שחמרו
 קוף זה שמו של הקב"ה : ושאריו לים חתרי' : כי מ"ש שר' רומן
 אל הת' זה טעות גדול : כי לעולם לא ירמוהו ר' אל הת' כי
 לעולם הרי רומן לתבורות הדיני' כמבואר בובר וכתבי האר'
 ז"ל וכן יעידו על זה כל חכמי האמת אך לפעמים רומן אל הבינה
 בהפסעות הדיני' בסוד החוריים של סס אלוה"ס שעולה בהספר
 ר' כמ"ס ולפעמים רומן אל המלכות כשהיא יושבת בדד בסוד
 הכתוב ור"ס חין כ"ל שמתה היסוד הנק' כ"ל הוא רחוק ממנה
 בסוד הכתוב כי רחק ממני ממחם מתיב נפשי : אבל הת' שהוא
 מדרו של יעקב כתוב ברמב"ם וכו' וז' כל : ומ"ס כי ה' פשוט
 שתחת ה' רומן לנסר הגדול : לדעתו עולם הסך ראש שח"כ
 ידיו עליונים לנעם והתחונים למעלה : ומה שכתבתי דאיה חתם
 שאר' קוף זה שמו של הקב"ה הוא מביא ראיה לפחות זה דבריו
 שהרי זה מקובל בידינו וכבר הבחתי זה בראש הספר והוא עיקר
 גדול מעיקרי האמונה שבכל תקום שיאמר עליו כי הוא זה שש של
 הקב"ה הוא רומן זה אל הבינה זה אל המלכות כי הבינה הוא שמו
 של חכמה והמלכות הוא שש של הת' כי לא עתכיתו קריאהו כי
 שמו נקרא ע"ש פעולותיו כמבואר בובר ומבואר ג"כ כי פעולת
 חכמה ואל מכה אל הטעלה על ידי הבינה כמ"ס בשער ה' ופעולת
 הה"ת על ידי המלכות : וכן כל חכמי האמת טולם יתנו עידיהן
 שמתל שם רומן זה אל הבינה זה אל המלכות : ואני סלל אכתוב
 לך כפי הגרסה לי לפי קט שכלי ואם צנתי אחי חלון : כי
 בהבטת השגה תמיד : והנה מלאחי און לי שבספר התמונה
 מבואר מחדך דבריו שאלה **ק** בטרותו רומן אל הבינה ואל המלכות
 הזומר שהוא סוד שיעור שני פתחים בטרם ה' שהוא מרת ה'
 שיש בה פתח ה' למטה ופתח ח' בלדה והוא בסוד הכתוב לשעור
 מנוות פתחי : וכן אחרו אל יסתל אדם אלו"כ נכנס שיעור ב'
 פתחים : והנה הבאר אותו בניאור רחב :

כתוב ונר יולא מעדן להסקות את הגן : ביאור סוד זה הכתו'
 הוא כי מבואר בובר כי מלת עדן רומן אל החכמה
 שבבינה שהוא מנדוגת עם הבינה שבחכמה : ושהם עין כ"ל
 רומן אל הבינה ואף שמבואר גם כן בובר שמתל עדן רומן אל
 החכמה אבל הבינה נקראת ענה בחוספות ה' לוק ותשכת
 שכרומה אל חכמה ככללי המפטיע בבניה סוף רומן אל הבינה
 שבחכמה שזה הכתי' הוא מנדוגת עם הבינה כמבואר בכתבי
 הארז"ל והבינה כשהיא מקבלת מן החכמה נק' ענה וכשהיא
 משפעה למטה נק' עדן כי עפ"י הרוב ידבר על הבינה בלשון זכר
 כמבואר כמ"ס בובר : וזכור כל זה : והנה פתבאר פמ"ס שיסוד
 אבה הוא נק' סגור הגדול כמושך מן המעייני אל סיס הגדול והוא
 יולא מיסוד אומה שנקראת רחובת סגור ונתלבב ביסוד הת' ה'
 וממנו הוא בכין המלכות וקיומה כמ"ס כמ"ס ומבואר ג"כ שמת
 המלכות נקראת ג"ן דכתיב גן געול אקוטי כלה ועתה מבואר

הכתוב בחר היעב ונר הוא סוד יסוד אבא יולא מעדן סוד יסוד
 בינה להסקות את הגן סוד מדה המלכות הרי על זה הדרך הוא
 מבואר טרת חות **ק** שהר' גלמעלה הוא סוד יסוד בינה ששס
 ים החוריים של אלוה"ס במספר ר' ונ"ן בטרותו מורה על
 סוד הכתוב בפרוע שרעות כמבואר מדברי הרשב"י ז"ל דאמר
 ר' לא רוח להחיה להספרע לגבי בעלה ומקבל לי' והוא סוד
 רחובות סגור והן פשוט קוף סוד סגור שולח מעדן להסק'
 לנן : וכן ע"ן הדרך רומן למדת המלכות הינו מלכות דה"ל סוד
 שונגה עילאה שנהסחר כבר שהיא בת זמקו על דעת סוד כלת
 משה והיא נעשה פנימיות של שנסה התאה בת זוג' של יעקב
 והכן זה תאול והנה תדע כי הבינה נקראת תהום רבה
 שנקדשה סכענה בקליפה שחמרו טקבא דהסומא רבה שהיא
 פינה דקליפה : והמלכות נקראת תהום סחם ועליוס כלומר
 הושר אל תהום קורה לקול מורך והכוונה עפ"י שמתואר מדברי
 הושר שאמר יקו המים אל מקום אחד שפי' של יקו הוא לבון
 המסכה ומבואר מתוך דבריו שרין להמסך כל המים היינו מים
 עליונים ומים תחתונים אל מדה היסוד שהוא סוד וז"ל במספח
 אחד וזהו אל מקום אחד והוא סוד אח"ד שבק"ש וכתבאר שרין
 התערותה מתחל לעילא שרין מתחלה להמסך מים תחתונים
 והנה כהונה כשהמלכות היא למטה תחת היסוד כסוד הכתוב והנה
 אשה שוכנת מרגלותיו וזהו היה בשד ק' כי נמשכה רגל ה' למסס
 וכן לנה נעשה קנה בסוד הכתוב גער חית קה"ס כמבואר מדברי
 הושר וזו רגלוס זרדות חות שמקבלים ממנה הדינים ולכן
 לרין להעלותה למעלה כסוד הכתוב אס חקב מכת רגלך
 כמ"ס כבר וכשעלה לנעלה מתחירות עם דוד ע"י הלדוק
 וזו מיד נמשכים חליו גם המים העליונים כי לא נמשכים המים
 עליונים סוד הפסעה בבניה אל מדה היסוד כי חס הוא כיונו עם
 המלטה כסוד הכתוב הלדוק חונד בלדוק שפירם בובר שבביל
 לדוק כי אס הלדוק סמוכה ללדוק והיגים ללדוק מה שלבו חסן ואס
 חין הלדוק סמוכה לו חין טחנים לו כלום הרי כי יקו המים אל
 מקום אחד רומן שהבינה משפעה למלכות על ידי היסוד שהוא
 הסר המספך רטן וזהו תהום אל תהום קורא לקול מורך ומלא
 אמרי חנע מים : והנה כבר נבאר בסוד ספ' לדיק נחמר
 יפרה שבומן שהמלכות עלה אל היסוד גם היסוד יש לו עליה
 ונתוסף לו סוד כח ואמין ובובר כמ"ס כמ"ס : וכבר טדע ששס
 הו"ה מורה על היסוד כמו שמורה על הת' כי טף וברית
 חשכינו זה וכן מלת ל"ב מורה ג"כ על היסוד כסוד הלוב
 בסוד שאמר מה המור חין לו אלא לב אחד ס' והכן זה ופנה
 לבד שס ה' ימשך לו מתחלה המים התחתונים וזו חוק ויאמך
 לך שנתוסף לו חתק ואליון כח סוד כח גברא ואח"כ יקוה אל ה'
 שזו ימשך אליו גם המים העליונים כסוד יקו המים אל מקום
 אחד : הרי נכתבאר כי שני תהומות נמשכים אל מקום אחד
 שד היסוד שנקרא ל"ב י"ס כמ"ס כבר ח"ס קפוא התהומות בלב
 ים ותהום תחתון קורא לתהום עליון לאמר חנע מים : הרי
 נכתבאר לך סוד חות ק' בטרותו : ועתה נבאר חותו במנטו :

פתח ב' דרך א' כויתבאר סוד את ק
במנינו

כתוב קוף קייתי ה' וס אלי ושמע שועתי להבינך זאת
 דע כי חות ק' במנינו שהוא ענה מורה על מלה
 פרפת שרין להתסיס מן המ"ס פתוחה סוד החכמה אל הסמך
 סוד הת' שהוא סוד ו' בכללות עשר הוא סמך הרי מלה ואח"כ
 מן הסמך סוד הת' אל המל' סוד מ"ס סקו' שהם סוד ב' ללתי
 בלרת מ"ס סמחה סוד ר' רבתי דאחד ששיעור ב' דלחין
 בלדך הכתוב לעקוד על דלתותיו יוס וס : כמ"ס כבר כסוד
 קאמרו ח"ה סה אלא מלה כמ"ס שטלי של ע"כ שבחכמה הוא
 צב"י מ"ו סוד מלה שמתט מקבל הת' סוד סס מ"ס במספר
 חלס ולכן סס הו"ס שיקרו בת' נקדוהי כוה **ק** סהקדוה'
 עולת במספר מ"ו וכ"ו מקבלת המל' סוד מל' **ק** בית דוד
 כסוד הכתוב חורי וכן נעשה לך עם נקודת הכסף כמ"ס
מא ב

כבר בסוד הכתוב לוחו וילי יהושע וסוד מלת קוף מורה על לשון קוף מלשון חקופת השנה: כי נודע שהמלכות היא סוד חודש וק"ת הוא סוד שנה שנת החמה: והנה יסוד הוא סוד נקודת החמשה שהוא המרכז והוא היסוד והמלכו' הוא סוד העגולה שמסבבת ומעגלת סביב המרכז בסוד נקבה הסובב גבר: והוא נק' גלגל ועל ידי התי"ת שהוא סוד חמת המים שהוא סוד ו' נעשה מן גלגל גלגול קולתו אין הנעשה לגלגל: והנה ביתי החג אט עוסקן הקפה א' בכל יום ומקבלת מן מדה א' משבע מדות וכל מדה כלולה מו' הרי בעסקה ימים הם ת"ב ועם ד' מונים שבלולב הוא מ"ו סוד מא"ה שם נקוד' הכסף ר"ל נקודת של עם סו' הו"ה סוד העינים שמקבלת מהסמכות העינים של ז"א כמבואר בעקבי האר"ל: ובה"ר שאו מהפליים על המים להמשיך חמת פתיה על הגלגל שעל ידו נעשה מן גלגל גלגול או נשלמו כמהה ברכות כי עוסקים' הקפות ופ"ו הוא מ"ט ועם מ"ו הוא ל"ה ועם ד' מונים שבלולב ועוד נחוסף מנהג נביאים שהוא ערבה הוא מא"ה: ומעמידן התורה על השלחן סוד יסוד שהוא סוד תורה שכתב בת"ש ומקיפים אותו סוד היקף העגולה סביב המרכז ועל ידי חמת המים נעשה מן גלגל גלגול: וכדי לבאר כך הטוב סוד זה אוסיף נעית ידי לבאר סוד המעשה המים אל מקום אחד:

תאנא

כתוב וידעת היום והסבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים פקודת דא למדע לי' לקב"ה בכללם ובפרט ה' הוא כללם: אלהים הוא פרטו וארץ לאכלל לון כי כלל צריך לפרט ופרט צריך לכלל וע"ז אמרו שצריך לאכלל מדת יום בלילה ומדת לילה ביום ודא הוא דכתיב וידעת היום כי אין יום בלא לילה ולא לילה בלא יום וע"ז אמר שלמה מלכא בני דע את אלהי אביך ועבדו: דכל מאן דעביד כדון כל תרעין פוחין קמו' ועיל כל תרעין ולית מאן דומחי בדי' וכל מאן דבעי הקב"ה לית ליה ושע בעותי' ועבדי רעותי' ועליו נאמר כי ידע שמי יקראמי ואענו: והכוונה כמו שבואר בוואר כי ה' אלהים דא הוא שמו של עם ישראל הוא כלל כולו וממנו מתחפפים כל המדות והכונים כמ"ש במקומו והוא כל המדות: ושם אלהים רומז על המדות והענפים המתחפפים ממנו והם הכונים והמלוואים כי ע"ז ומו"ל הוא סוד אלהים במספר השנה: ושם הו"ה הוא המתלבש בהם כפי הפעולה שפועל במדות ונק' ע"ש הפעולה כמ"ש כבר דמיון הגשמה המתלבש בגוף האדם ופועל על ידו האיברים וכשהגשמה מתחלק ואינו נתון כח לאיזה חבר חזי הוא חבר מת ואינו יכול לפעול שום פעולה: וכן הגשמה בעלמה לא תפעול ולת האיברים כי זה הכלית ירושתה בגוף כמ"ש כבר בע"א והנה נבאר כבר בשער ב' כי יש הו"ה שגולל כל המדות וכן יש הו"ה פרטית בכל מדה ומדה שע"ו ואמר בוואר דלואו כל בו"ו"ן שון כי לא דמי רגלוי דמלכא לרישא דמלכא: והנה יודע כי עיקר עבודת האדם ליחד המדות ולכלול כל העולמות ואז בהכללות העולמות אזי התחזן מלביש לעליון והעליון נעשה פנימו לתחתון דמיון הגשמה בגוף עד שכולם נעשים לבוש לצלחה על כל העולות והוא נעשה נשמה להם: והוא עיקר היחוד האמיתי: כרי אותה הו"ה שהיה בחיות מדה והיתה דמיון נשמה לאותה מדה עתה נעשה לבוש להו"ה של מדה שלמעלה הימנה ונעשה בסוד עם אלהים סוד הלבוסים הרי כי מן הו"ה עלמה נעשה אלהים ח"ס ה' הוא האלהים ומ"ש בתוספת ה' ולא אמר ה' הוא אלהים כי יורה על מה שאמרנו שגדרש מרישא לסיפא ומסיפא לרישא והבן זה: ולכן צריך האדם לכוון לעשות המשכה שעל ידיו בהמשכה יתהווה היחוד הג"ל וצריך לב' המשכות עד שיעשה משם הו"ה עם אלהים ואז הוא שמו שלם: כי ישלום היחוד: מתחלה צריך לכוון להמשיך מים תחתונים למעלה למקום אחד היינו לעלות עדת המלכות שהוא סוד מים תחתונים אל היסוד שנקרא אחד ולוה צריך לכוון למלוי עם הו"ה: ח"ס המשכת המים כי ימשך מד' אותיות הו"ה מלוואים ונעשים' אותיות כוה וי"ד ה"א וו"ו ה"א שעולה במספר מ"ה: והנה ד' אותיות הו"ה הם במספר כ"ו ושניהם נחוסין לו מספר י"ט שהוא סוד חו"ה במספר השנה והוא במספר מ"ה שהוא סוד אד"ס במספר השנה הכולל זכר ונקבה

דכתיב ויקרא את שם אד"ס ואז עורה עליו הברכה כי אין ברכה שורה אלא כשזכר ונקבה בכללם חדה כמבואר בוואר: ואז נמשכים הליו המים עליונים וחו המשכה שניה שצריך לכוון להמשיך מן אותיות מ"ה ג"כ מלוואים כוה מ"ס ה"א שעולה במספר אלהים הרי ע"ז ב' המשכות נעשה משם הו"ה עם אלהים: והכוונה כי כבר אמרנו שה"ת הוא סוד הו"ה ובינה סוד אלהים וכן מלכות סוד אלהים כמבואר בוואר: והנה המל' שהיא עם אלהים היינו אחר מלכות לת"ת כי במקומה כשהיא משפעה לעולמות שלמטה היא בסוד הו"ה כמ"ש ואחר מלכות לת"ת ומקבלת ממנו נעשה בסוד אלהים הרי ה' הוא אלהים שמה שהיה מתחלה בסוד הו"ה נעשה בסוד אלהים: וכבינה שהיא סוד אלהים אחר שמהשיבים אותה לתלבוש בח"ת להת לו מוחין הרי היא מתלבשת בת"ת ונעשה פנימי לת"ת והת"ת מלביש אותה הרי עתה נעשה משם אלהים עם הו"ה: והת"ת שהוא סוד הו"ה נעשה עתה עם אלהים סוד המלוכה הרי נדרש מרישא לסיפא ומסיפא לרישא: והוא היחוד האמיתי שע"ו נאמר לאנה ודאנה בטות ציון בתוך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום החונתו: ואמרנו כלל הפהרת נחת ברחשו בעמדו לפניך עלהר סיני: והבן זה: והוא סוד המשכת מאה ברכות כי אחר שנעשה ע"י המשכה שניה סוד אלהים ומתחבר עם ד' סוד קורי וזב נעשה לך עם נקודת הכסף זה הוא מא"ה ח"ס אל תקרא מ"ה אלא מא"ה: והנה בהמשכה שניה נמשך מן אותיות מ"ה נחוסף מספר מ"ה: ועתה נבא לביאור הכתוב שאמר קוה קוית ה' שאין הלשון מובן שהיה צריך לומר קוה קוית אל ה' אלא הן הבריות שאמרנו שצריך לאמרו הכס הו"ה עמו"ב המשכות ו"ש קוה קוית ה': ומפרש והלך הב' המסכונן המשכה ראשון לעשות משם הו"ה מ"ה ומתוסף לו מספר י"ט: ומשכה ב' מן אותיות מ"ה מ"ס ה"א: ומתוסף מ"ה ח"ס ה"א: ובדין כל תרעין פוחין וכל מאן דבעי קב"ה עבדי רעותי': ח"ס ושמש שותפי: הרי נבאר לך סוד אות' קוף בנינו: ועתה נבאר אותו בנינו:

פתח ג' רדק א' בו יתבאר סוד אות ק

בבנינו

תאנא קוף זה שמו של הקב"ה: כתיב הנה מקום אחי ושעריך בנקרת הטר ורחיית את אחורי ופני לא יראו להבינד זאת צריך חתה לידע כי אות קוף בבנינו שהוא מלוואו כוה קוף רומז למדת מלכות כי קוף הוא סוד שאומרים בדרך המקום במספר השנה והוא סוד מדת המלכות שהיא מקומו של עולם כמ"ש בשער ה': ומתבאר שם שם המקום עלה ועלה דכתיב הנה מקום אחי: ואז נעשה סוד החקיקה שהוא סוד הדיון כמ"ש עם: והוא סוד רבוב של עם הו"ה כוה יפ"י הוא ק"ס ה' הוא כ"ה ופ"ו הוא ל"ו הפ"ה הוא כ"ה ע"ה במספר קו"ס ונת' עם שאחר עליות זה המקום שהוא סוד המנויות שהיתה נבחה בה"ס ונתחברת עם היסוד שהיתה נבחה בחין סוף בסוד פה אל פה אדבר בו כמ"ש שם אזי מוד כתיב מי זה האור ממורת שמש שירד אור החכמה שנקרא מורח שמש כמ"ש עד היסוד ומלכות ונפתח פתח בטיירו עליונה וכל הארץ החירה מכבודו כמ"ש הכל באריות שם זה היה שורש אחר תיקון העולמות אלא אחר שהעלה מדת המלכות ונתחבר עם היסוד בסוד אחד ח"ה ד' ואז עוד יורד טפת חסד ממוחה עלאה סוד החכמה ואז הברכה נלויה ח"ס הנחוב בכ"מ אשר אזכיר את שמי אבה חליך וברכתך: כי כבר נודע כי מדת היסוד נק' כ"ל כ"ה כי כל בשמים ובארץ כמ"ש כבר כמ"ס ומדה המלכות נק' מקום והנה כ"ל מקו"ס הוא מספר רל"ו סוד ד' מלוואי הו"ה עם ד' אותיות השורש הוא במספר רל"ו שהוא סוד שיעור קומה שלימה בסוד הכתוב גולל ארוננו ור"ב כ"ה כמ"ס בשער ה' והוא המקום שצאמר עליו וירא את המקום מרחוק כמ"ל א' מרחוק ה' כ"ה א"ל ויחוק קראו עדה כמ"ס כבר:

הנה

הנה
לח
שתי
יעק
יש
שבו
בסו
זוה
וזה
לס
לס
דמ
לנו
עד
רש
ובש
יכו
על
סוד
כח
דמ
שע
בז
גש
ח"ה
וה
סוד
וה
ע"ש
מח

אות ריש

פתחא בו יתבאר סוד אות ר בוצרתה

כתיב

רש ועושר אל תחן לי : הכתוב הוא בא להודיע את האדם בדרך האשר שהוא לך הממוצע כי כל ומן שהאדם נוטה מדרך הממוצע לאחור קשה שהוא חן זה דרך ישר ועל זה אמר הכתוב מן הנדק ימין ומאלו וכוונת אל הנדק הרבה ועל זה אמרו חז"ל דרך טובה שיבור לו האדם כל שהוא הפארת לעושה והפארת לו מן האדם : וגם רבי יוחנן בספרי לדעת ר"ח בן ערך שהאמר לב טוב שכלב הוא בחמץ האדם רק במדת הענוה אמרו מאוד מאוד הוא שכל רוח בלא יאמר גם כן שיהיו גם במדה זו בדרך הממוצע לכן אמרו מאוד מאוד שיהיו בקלם ההנהון במדה זו כי כבר בחרנו שמתק הגענו רופא אל הפינה שמשפלת ראשה כדי להסתכל בפניו ו"ה ועל זה אמרו חז"ל שיהיו פניו ר"ה דכתיב באור פני מלך חיים כמבואר בתוך כתבי הר"י ז"ל וכל זמן שהוא משפלת יושר ראשה יושר מסתכלת בפניו : והנה העני לבו נשבר וגדלה וזך שהוא שכל רוח חן לו יתרון שבה ע"ז כי טעמו שלו כן הוא : והעובר לבו גם מאוד ואינו יכול להיות עני ביותר ולזה משבח הכתוב את משה שהיה עני מכל חכם שאף שהטעם שלו רחוי להיות עדת הגאונים על כל זה היה נלחם בטבעו ונולתו והיה עניו זיה לא נמלא בבוים אלא שהיה שילתה אה טבעו ולכן התפללה חנה ונתת לי זרע חננים ואמרו זרע משובלע בין החננים שהוא דרך הממוצע : וכן להשיג ע"ד חוכן הדבר זכור ואל תשכח שכתב בדרך בדרך ראשון שבארלה האזילות הקודש היתה תחלה אל המל" שגרת אחר ר' כוה"ר לפי שהתלה עליה מן חני טהירו התקנות' ביה כי בירת חסד ולכן היתה זרתה זרתה שהוא רומן לעני העושה בפחה ומסרה לחסדו על צעל הבית שהוא כוסה את ראשו ואינו יכול להסתכל בפני הבעל הבית כמו שבכתבתי עס בסוד הפסוק ומה כשרון לבועליו כי אם ראות עיניו : כי כל מהן לחטול ללאו דלוגיה היות להסתכלי בחפ"י : וכן עשה כשמתק סמלכות הוא מילתה עס זרדה הוא על ידי מ"ן טרובין שמעלנו הנדיקים במעשיהם וזה פרו שמתנה בחיים כל הגשמות כידוע ואין היה בזה לפני המלך והומרת חני במתן ברה חת"נא לנבך ואין כתוב עיניו חמונה מעריס שיש לה סוד הסתכלות עיניו כי עניו הוא שמשולב סכרה ואז נורקה זרתה ח' בסוד ה"א לכס זרע כמבואר מתוך דברי הוזהר וזכו עיקר לזרתה וגפעמים שהיא יונתת מספחה ומתחלל לזרתה עליו הוזהר לגעשיר ילפון דכתיב משפון וזה וזה וזה הוא ב"זרת ו"ה נקודה אחת דלית צהוון כלל דפתיב אל תראוני שחני שחחורק כמבואר מתוך דברי הרב רבי שמשון בן יוחאי ז"ל וסוד ו"ה הוא סוד עשירית חת"ה כמו שכתבתי כבר : ולפעמים הוא למצוא תחת היסוד וגם מדת היסוד רחוק ממנה בסוד הכתוב כי רחוק ממני מנחם ופתיב וחתלב אחרו מרחוק ואין היה ב"זרת ר"ה דכתיב ור"ה חן ל"ל כמו שכתבתי לעיל כי כשהיסוד דבוק עמה ואף שהוא בבחי' חסוד באחר בסוד חסוד ד' כוה"ר שהיה ז' ועירא סוד יסוד בסוד קמנות הוא דבוק מאחריו חסוד הוא נקראת דלה ועניו על כל זה סוד ר' הוא מדרגה הפחותה ממנו לפי שבהיסוד דבוק עמה הוא מתק מעט דיניו עכ"ל ויונקת מעט גם מן הימין דרך היסוד שהוא עכף הפארת המטה לפני הסד : ועל זה אמר הכתוב ר"ש ועושר אל תחן לי וכן כל זה : הרי נתבאר לך סוד אות ר' בצרתה ואכתוב אותה במנינה :

פ' בו יתבאר סוד אות ר' במנינה

כתיב ומתאים לנומריס חת פתיו קודם שנבא לבואור זה הכתוב נתאר תהלה סוד הכתוב לו את אהרן

והרי' חן שאלה יורה מיד ולדורות : אר"ש וכוונת סר"ך גורו במקום סים בו חסרון כים : לכבודי וזה סר"ך אהיה לדעת שאות ר' במנינה שהוא החזים רומה לחור חסוד הגבורות שהם עשר ממעלה למטה ועשר מלמטה למעלה שבכליות עשר הם מקחיים והוא סוד אחורי סים של עס אלהים כזה ח' אל חלם חלמי אלהים שהוא במספר מאתיים : וטעונו דכתיב הגה מטתו שכלמה ס' גבורים סביב לה מבואר ישראל טולס אחויו חרב עומדי מלמחה חים חרבו על ירכו מפתח בלילות : כי הנה מלת המלכות כבר נתבאר שפעמים נה' מטה בסוד הכתוב יחאסף רבנו חל המטה וזו היה משהו שלמטה הולך ששטוס שלו יהיה בעת שהוא לנסף במקום נה' על ז"ה שהם סוד הרגליים עליו הוא בסוד הדיון : כי כבר נתבאר שמת מלכות הוא עס חלג"י ונתבאר כבר כי ח' של חלג"י הם ב' דרשי חותיות על ב' שמות ח"ה אלהים : והם סוד חסד וישובנו וסכ' החיות חלו הם סוד החסדים המתקלי את הדיוס שהם סוד ב' החיות חלשיות של חלג"י שהוא ד' שהוא סוד מטה במספר שהוא ויכוין שב' החיות ה"ל מסתלקין מוד הדיוס מתגדיר והחיות רומים ליכנס בתיכל המלך ונכבד ממנו והם נלחצים ברגלי המטה דכתיב רגלו וירדות מות ויתד הגבורים שהם שומרי החומה מזרזים עמם וחזרים חרב לעשות מלחמה וקרב כת' לפנינו והעמי הוא שחרי כבר נתבאר שבזמן וירידה יש לה ב' בח' ח' כשהיה נגד יסוד והסוד מספיע בה מעט הוא בבחי' חת"ל כמ"ס לעיל וכשהוא יורדת למטה בסוד גלות הפינה חזי חן היסוד משפיע בה כלל חזי הוא בבחי' חת"ל : וכבר נשאלה שאלה זו היא חזי חומרים שבזמן וירידה בסוד הגלות היסוד מסתלק ממנה והרי כבר נתבאר שהדוכא בזמן הגלות הסדך סמוכה חלל הכ' בסוד סומך נפלים כי חזי רכ"ה לעלות בסוד עדות ביהוסק שמו כמ"ס כבר : הסוגה הוא כי האמת הוא שלפנים חן היסוד מסתלק מן המלכות בסוד הכתוב כגלי לר"ה וכתוב חלג"י חרד עמד מזרימה חך מה שאנו חומרים שהסוד מסתלק ממנה היינו שאינו משפיע בה מלזרז הימין רק מלזרז השמאלי : כי עיקר עס לזרז הוא על לזרז הימין דכתיב לבי חכס לימני ולב כסל לשמאלו כמ"ס כבר בסוד חב' חללים שכלל וכן הוא כחן שאות ח' הוא בימין וחתי ר' בשמאל : ועוד יש בו סוד גדול בסוד הכתוב מעד וכתוב וברות חת חלה לל חקריב : וימשכל ויכוין : והנה כשמשיע מלזרז השמאלי נקרה חל"ל לימנו בשפתי אכלה ומתהי פיה וחמה"ל לא פעלנו ח"ן מיד מהגדיר הדיון דלה הקישון וכל סקרה דמספחא שהם ע"ז גמגמ : והנה אחריו חן זו חל"ל ע"ז דכתיב חול"ל הכ' אחר זה והנונה שזה לפדוש מן ע"ז הינו שהיו נשמרו סלה ויכנסו זרזים בהיכל המלך ולעורר השדים בגורים שהם שומרי החומה להלחם גדלס ומוד הפארה בגורים מבואר מתוך כתבי האריז"ל שהם סוד הגבורות שירדים מא"ה חל ז"ה שהוא סוד ישראל : כי נתבאר כבר כי מן ח"ה וירד"ס חכל ח' ח"ה ונתבאר כבר שהחמדים ס' כלולים מן חסודי הגבורות היינו חסדים שחחסדים וגבורות שחחסדים וכן חסדים שגבורות וגבורות שגבורות והנה החסדים שגבורות שהם הם גבורות חק שהם נק' חסדים לערך גבורות שגבורות חכל עכ"ז הם נק' גבורות ואף לערך הגבורות שחחסדים כמ"ס חכל בשער הב' : ח"ה ס"ה הוא ט' וגבורות ושם הם רק עשרה והנה מתחלה יורדים הגבורות כמ"ס כבר ובאים בדעת ז"ה שהוא סוד ישראל שמש באים אל היסוד ד' ח' ומתאר שעדיין לא נקראת מן החסדים שעדיין לא באו החסדים כי החסדים מתעכבים לבא בסוד ובה' ושב פתח האוהל שהוא לשון עכבה והבן זה מאוד ויראים מתקד בלילות שלא ירחו בהם הדיוס שיהם סוד שני פיות ב' ה"ן מבואר מתוך דברי הוזהר דח' הדרב דקב"ה ב' ה"ה"ן ב' פיות וסוד חר"ו הוא סוד גבורה במספר הסוס ולפי שהמטה הזאת עמדת נגד נה"ה שהם סוד הירקיע ח"ה ח"ה חר"ו על ירמיו ולפי שהוא כוד אור חסוד הם שלשים : ואחר שידשס ח' חותיות מלפנך שהם כפולות לכן הם ששים והנה חל"כ כשיגנסו החסדים שהם סוד חזר ורוע לנדיק חומרים הגבורות לעלות למעלה כמ"ס כבר בסוד שאמרו כגנסו חן יח סוד כי חמר שחחסדים בא"ה חל המלכות בסוד עפט זרע מיד חומרים ליגנס הגבורות : וזה שאמרו חן

שערי שער האותיות אות

תז נן הערן פב

ס' כתיב: ויהו ראשית בטרי לתתה סוד הכתר
שהוא רוח' ג' ויהו לתתה תבוא בית ה' אליהן והבן כל זה כתיב
תבוא סוד ר' בשרה בשם זבנין:

אין זו אלף זירו מיד ולתורות סוד הכנסת הגבורות פעם
ראשונה שבאים מיד קודם הכנסים ולתורות טייטל אתה
הכנסת הגבורות פעם של פעם לנודק הדורות שנקראו ושמירה
מן הרע עי' שם ת' מעט של שבו שבאו ללחס נגד יעקב
והר'ם ביותר ריק לרו' המקום שיש בו הסרון כים: הכוונה
בעת שהיה למטע שלו רגלם יורדת מות ושלל יתחוו בה המצויס
והוא סוד המ'קוס דלחמר נגלה וירא את המקום מרחוק וכשה'
נחזוים בה הח'נו' היו נאמר מנין כ"ס שהוא סוד ל' במספר
הס'ה וגשאר צ"ו ע"ו סוד ה'ס"ה נחזוים בהגלי המטע ולכן
לריך שמירה גדולה ויותר ירוח: וכשהכין מה שרמוט בסוד
הכתוב מעד וקפוח ופרתו זה השכל והו תלמי: הרי נחבאר
שהגבורות הם שומרים סב'ם הס'ה ושרטם הם ה'ג' דלכאו"ב
לחימ'ם שים עברה וחס כשלים הרי עשרים ובכלילת עבר הוא
מאתיים: א' ושמאתיים לנטוים את פרו פרו' סוד פרו עין
הדר כמ"ש כבר: הרי נחבאר ק' חות ר' בתימה ועתה נבאר
הזנה בבנינה:

רדק כ' בוי תכאר סוד ריה נחוח

כתיב ריה נחוח חס לב' סוד טריח הוא סוד הו"א שעולה
בסוד הריח ובקום בקוים העליון וזה כתיב וריח אשר
כתפוחים תפוחים הם סוד המ'ים העליונים: והנה כתיב עלה
עשן בלש' הוא סוד ס'ס אליהם סוד הדינים היוצא משיר' מ' של
תנופך שהוא בחוטים של ו"א כמבואר בתבוא הר' ו"ל ואחוריים
של הלכים הוא כמספר ר' ועס ה' אומיות הלכים הוא ה'ר
אלהים חורב'ה סוד הגבורה במספר השות: ועס י"ג אומיות של
מלוי הליהים הוא כמספר ריה והו"א עולה למעלה בסוד הריח
להקניע הדינים כתבואר בויחר בלדרה הדוס: ותבאר כבר
כי בחוטים העליון יש בו ס'ס כיווני חו"ם ומלוי של ס'ס ס'ג
הוא ס'ד ה'ל' במספר השנה: והס ב' הכלים היוצאים מב' נקבי
החוט' ה' ל"א ו" לוקניהו כתבואר בלדרה ובספרה דלמישהח
וב'פ'ב'ל' עולה במספר ס'ס הקוים חכמ'ם שהוא עורה על
מיתוח הדינים ע' יחוד ו"ג כמ"ס כבר בסוד הכוונ' ושנת ע"ד
ה' אליהן שהוא סוד קבור ע' של ש"ע ו"ג של חמד שהם אהיו
רדבין ועס ב' סללים הוא במספר טיח"ח כדכתיב ריה טיח וזה
אשה ל' והבן זה:

פתח ג' ריא בו יתכאר אות ד' בכנינה

כתיב ראשית ערוסותיכם הלה תרימו: וכתיב ראשית
בטרי לתתה תבוא בית ה' אליהן: תחי בין דא
לדא: וכדי לכנינה זאת הבאר לך החלם ששם נתינת כל ראשית
אל כקנה ועריך אתה לידע כי חות ר' בכנינה שהוא מלוחה רי"ש
ויש נה ג' מלוחים שס'ס ר"ש רי"ש ר"ש והוא מורה על ג' בחי'
שים למלמ'ת: האחד כספיה למטה או נחמד ולרס אין כל כמ"ס
כבר ורריך להעלותה למעלה דכתיב עלה ר"ס והו זחי' ה' בחי'
כב' כשינקת מן החכמה וזו' לבנית וכן שומ'ה כמ"ס כבר
בס"ה בחכמה ובעה בית או כתחלה' כמלוי כזה רי"ש כי חות
ו"ד רומן אל החכמה כמ"ס כמ"ס: בחי' ג' כשינקת מן הכתר
דך ק' חלמעי או נק' ראש' במלוי ה' הרהז' אל הכתר כמ"ס
במקומו: והנה כתיב ראשית נדק הוא תכ"ד של ו"א כי מלת
דב' רומן אל הו"א טכולל ז' מייג' דגן וסוד דגן הוא סוד אל'
הו"ה במספר השנה שהוא ב"ה כמ"ס והנה אוחות הקודמות אל'
סו"ה הוא אל' טדה"ד כי חות ס"ה הוא סוד כראש והין לו ראשון
הקודם לו ולכן נשאר במקומו: והנה ו"ן הוא סוד רא"ש במספר
השנה כיך' פשוטה הוא במספר ט"ר במספר א"ן כב"ל ועס
ה' הוא סוד רא"ש דו"ח. אליהחמה סוד ראשית חכמה טדה"ד
עולה במספר כ"ב רומן ל"כ אומיות שהם מלוחי' פבוט וטינה'
אל' טדה"ד עס ב' כוללים בכלים בדעת שס'ס הוא ס'ס הו"ה
במלוי אלפיון שעולה במספר ב' שחז' הג"ל עס ב' כוללים אל"ס
הרי כי הדעת שהוא כולל חו"ב נק' ראשית נדק: והנה ב' שעות
הג"ל עולים במספר ג"ס שהוא סוד הכתר של רה"ל כמ"ס כבר
בסוד שאמרו אחיו ונמין רביים הם: שיקור פליח הר"ס שהקבל
זה הראשית והו ראשית ערוסותיכם קרימו חל"ה כיהל' הוא ב'
שמות הג"ל במספר השנה: ולכן כתיב תרימו עריך לנריס אותה
למעלה כמ"ד אל עלה דס ועי' מי היא עולה על ימי הכסד שבו
סוד האהבה ועי' הגו' שהוא משורר האהבה החל'ה בס"ה שחללו
החה לראש' ומימו החסדי: ונכונתחלה טוה"ו מעשר לגוי ואח"כ
הרומ' לכך חרומה הוא סוד חרוס' כ' בו עיק' עלייתה ע"י הכסד
שהוא כמעלה חוחה למעל' והוא טושביע' דמשדויתא והוא סוד
הכהן שמתו חסד כמבו' בושר וחר שהו' עול' למעלה נגד הדעת
דו"א והקבל מב' שמות הג"ל סוד ג"ס רבוי הוא מתרבה השפע
בכל המדוח שלה שכללס נק' בוח' ה' כמ"ס פשוטה ראשית
בטרי לתתה בטרי הוא סוד רה"ל כמספר שהוא סוד אלמתי'

אית שין

פתח א' בוי תכאר סוד אות ש' בצורתו

כתיב שיני רשעים סבבת: מה כתיב בטרי
לה' השועה הנה להניק וזאת דע
כי נזמנת וזאת הצורה של אות' שי' ראשית
שירוש' סגוים וכל אחד מראש' מני' מסבבת
לקיים דעתו וגם חלקו אחר' נפשו יו"ו כי נכחלתו כחמונת
וזאת הצורה של אות' ש' שהוא כו"ס והוא חוח מורכב מן
ג' אותיות שהם ג' יוד' ו'ג' ו'ו' וזהו כ' למעט וכן הוא
מבואר בפייט: והנה זאת הצורה מורה על שלימות הבנין ויהודים
וקבלתם מן ג' הגלקים: ולכן רוב תיבות הכו"ס בלוח' ש'
מורה על תקליה בשלימות: כמו שהוא שלימות שררה שמינה

אות תז

פתח א' בוי תכ סוד אות ת' בצורתו

כתיב והתוית תיו על מנחות האנשים ונו'
ואמרו למה ה' הלל' ה' תמים
ה' תמות שו' קושו הכבדה סדיו זו כתי'
של תחיה ומחוח הוא רק חוח השמות והיג'
מיסוד הבנין והיך וורה הו"ה דבר בלי חוח סיבול העורה על
חוחו דבר: הלא הענין הוא כי חות ת' עמדה בלורה מורה
על החיים ועל המות כמ"ס לפנינו: והוא כי מבואר מתוך
דברי קבור כי חות ת' בלורה הוא חות מורכבת מן ב' אותיות
ל' ט' ר' ויהוא מורס על פתח חת' כהקבלותה למטה:

אין זו אלף זירו מיד ולתורות סוד הכנסת הגבורות פעם
ראשונה שבאים מיד קודם הכנסים ולתורות טייטל אתה
הכנסת הגבורות פעם של פעם לנודק הדורות שנקראו ושמירה
מן הרע עי' שם ת' מעט של שבו שבאו ללחס נגד יעקב
והר'ם ביותר ריק לרו' המקום שיש בו הסרון כים: הכוונה
בעת שהיה למטע שלו רגלם יורדת מות ושלל יתחוו בה המצויס
והוא סוד המ'קוס דלחמר נגלה וירא את המקום מרחוק וכשה'
נחזוים בה הח'נו' היו נאמר מנין כ"ס שהוא סוד ל' במספר
הס'ה וגשאר צ"ו ע"ו סוד ה'ס"ה נחזוים בהגלי המטע ולכן
לריך שמירה גדולה ויותר ירוח: וכשהכין מה שרמוט בסוד
הכתוב מעד וקפוח ופרתו זה השכל והו תלמי: הרי נחבאר
שהגבורות הם שומרים סב'ם הס'ה ושרטם הם ה'ג' דלכאו"ב
לחימ'ם שים עברה וחס כשלים הרי עשרים ובכלילת עבר הוא
מאתיים: א' ושמאתיים לנטוים את פרו פרו' סוד פרו עין
הדר כמ"ש כבר: הרי נחבאר ק' חות ר' בתימה ועתה נבאר
הזנה בבנינה:

פתח ג' ריא בו יתכאר אות ד' בכנינה

כתיב ראשית ערוסותיכם הלה תרימו: וכתיב ראשית
בטרי לתתה תבוא בית ה' אליהן: תחי בין דא
לדא: וכדי לכנינה זאת הבאר לך החלם ששם נתינת כל ראשית
אל כקנה ועריך אתה לידע כי חות ר' בכנינה שהוא מלוחה רי"ש
ויש נה ג' מלוחים שס'ס ר"ש רי"ש ר"ש והוא מורה על ג' בחי'
שים למלמ'ת: האחד כספיה למטה או נחמד ולרס אין כל כמ"ס
כבר ורריך להעלותה למעלה דכתיב עלה ר"ס והו זחי' ה' בחי'
כב' כשינקת מן החכמה וזו' לבנית וכן שומ'ה כמ"ס כבר
בס"ה בחכמה ובעה בית או כתחלה' כמלוי כזה רי"ש כי חות
ו"ד רומן אל החכמה כמ"ס כמ"ס: בחי' ג' כשינקת מן הכתר
דך ק' חלמעי או נק' ראש' במלוי ה' הרהז' אל הכתר כמ"ס
במקומו: והנה כתיב ראשית נדק הוא תכ"ד של ו"א כי מלת
דב' רומן אל הו"א טכולל ז' מייג' דגן וסוד דגן הוא סוד אל'
הו"ה במספר השנה שהוא ב"ה כמ"ס והנה אוחות הקודמות אל'
סו"ה הוא אל' טדה"ד כי חות ס"ה הוא סוד כראש והין לו ראשון
הקודם לו ולכן נשאר במקומו: והנה ו"ן הוא סוד רא"ש במספר
השנה כיך' פשוטה הוא במספר ט"ר במספר א"ן כב"ל ועס
ה' הוא סוד רא"ש דו"ח. אליהחמה סוד ראשית חכמה טדה"ד
עולה במספר כ"ב רומן ל"כ אומיות שהם מלוחי' פבוט וטינה'
אל' טדה"ד עס ב' כוללים בכלים בדעת שס'ס הוא ס'ס הו"ה
במלוי אלפיון שעולה במספר ב' שחז' הג"ל עס ב' כוללים אל"ס
הרי כי הדעת שהוא כולל חו"ב נק' ראשית נדק: והנה ב' שעות
הג"ל עולים במספר ג"ס שהוא סוד הכתר של רה"ל כמ"ס כבר
בסוד שאמרו אחיו ונמין רביים הם: שיקור פליח הר"ס שהקבל
זה הראשית והו ראשית ערוסותיכם קרימו חל"ה כיהל' הוא ב'
שמות הג"ל במספר השנה: ולכן כתיב תרימו עריך לנריס אותה
למעלה כמ"ד אל עלה דס ועי' מי היא עולה על ימי הכסד שבו
סוד האהבה ועי' הגו' שהוא משורר האהבה החל'ה בס"ה שחללו
החה לראש' ומימו החסדי: ונכונתחלה טוה"ו מעשר לגוי ואח"כ
הרומ' לכך חרומה הוא סוד חרוס' כ' בו עיק' עלייתה ע"י הכסד
שהוא כמעלה חוחה למעל' והוא טושביע' דמשדויתא והוא סוד
הכהן שמתו חסד כמבו' בושר וחר שהו' עול' למעלה נגד הדעת
דו"א והקבל מב' שמות הג"ל סוד ג"ס רבוי הוא מתרבה השפע
בכל המדוח שלה שכללס נק' בוח' ה' כמ"ס פשוטה ראשית
בטרי לתתה בטרי הוא סוד רה"ל כמספר שהוא סוד אלמתי'

אין זו אלף זירו מיד ולתורות סוד הכנסת הגבורות פעם
ראשונה שבאים מיד קודם הכנסים ולתורות טייטל אתה
הכנסת הגבורות פעם של פעם לנודק הדורות שנקראו ושמירה
מן הרע עי' שם ת' מעט של שבו שבאו ללחס נגד יעקב
והר'ם ביותר ריק לרו' המקום שיש בו הסרון כים: הכוונה
בעת שהיה למטע שלו רגלם יורדת מות ושלל יתחוו בה המצויס
והוא סוד המ'קוס דלחמר נגלה וירא את המקום מרחוק וכשה'
נחזוים בה הח'נו' היו נאמר מנין כ"ס שהוא סוד ל' במספר
הס'ה וגשאר צ"ו ע"ו סוד ה'ס"ה נחזוים בהגלי המטע ולכן
לריך שמירה גדולה ויותר ירוח: וכשהכין מה שרמוט בסוד
הכתוב מעד וקפוח ופרתו זה השכל והו תלמי: הרי נחבאר
שהגבורות הם שומרים סב'ם הס'ה ושרטם הם ה'ג' דלכאו"ב
לחימ'ם שים עברה וחס כשלים הרי עשרים ובכלילת עבר הוא
מאתיים: א' ושמאתיים לנטוים את פרו פרו' סוד פרו עין
הדר כמ"ש כבר: הרי נחבאר ק' חות ר' בתימה ועתה נבאר
הזנה בבנינה: